

Hexameter itaq; versus: quif senario dici potest: constat dactylo vel spodeo indifferenter: nisi quod in quinto loco frequenter est dactylus. ubi etiam nonnunquam reperitur spodeus ut apud Vergilium in buco. cara deum soboles magni iouis incrementum. Et in tertio quibusdam comua velatarum obuertum antenarum. et alio loco. aut leues ocreas lento ducit argento. In sexto quoque loco semper fere est spodeus. nisi in quibusdam versus hypermetris hoc est superabundantibus: quoniam redduntur crepitant versus qui sequuntur a vocali incipientes. facta est blipsis aut synaloepha. Itaque vitium quod erat in fine versus: continuatio sequens emendat.

Hexametrum carmen quod etiam heroicum appellatur: constat dactylo & spondeo indifferenter: nisi quod in quinta regione frequenter est dactylus in sexta vero spondeus. In quo genere carminum scribuntur gesta heroum clarissimorumque virorum. Debetque habere vnam ex tribus caesuris saltem. hoc est penthemimeriam. i. semiquinariam. hepthemimeriam. i. semiseptenariam. ut in hoc versu. arma virumque cano troiae qui primus ab oris. arma virum hemipenthemimeris est. arma virumque cano. penthemimeris est. arma virumque cano troiae. hepthemimeris est. Quod si nulla harum trium caesurarum interuenit: versus erit retoridus. Pentameter elegiacus constat primis duobus pedibus

Hexametrum carmen quod etiam heroicum appellatur: constat dactylo & spondeo indifferenter: nisi quod in quinta regione frequenter est dactylus in sexta vero spondeus. In quo genere carminum scribuntur gesta heroum clarissimorumque virorum. Debetque habere vnam ex tribus caesuris saltem. hoc est penthemimeriam. i. semiquinariam. hepthemimeriam. i. semiseptenariam. ut in hoc versu. arma virumque cano troiae qui primus ab oris. arma virum hemipenthemimeris est. arma virumque cano. penthemimeris est. arma virumque cano troiae. hepthemimeris est. Quod si nulla harum trium caesurarum interuenit: versus erit retoridus. Pentameter elegiacus constat primis duobus pedibus

recipere trocheum: cum de vltimis syllabis agerem? explosum est: quia ut diximus apud poetas vltima syllaba versus: et apud oratores vltima clausula indifferens est. atque ut ratio carminis erigit aut prole: longa probreum et breuis prologa ponit. Quod etiam in penthemimeri plerumque. in hepthemimeri nonnunquam. in semipenthemimeri sed raro reperitur ut statim dicemus. sed excusatur vitium quoniam silentium illud quod fit in caesura supplet tempus quo syllaba breuis erat minor. Recipit quoque versus hexameter alios pedes non eandem syllabarum: sed eandem temporum. ut proceleumaticum: qui dactylo vel spodeo in temporibus equalis est: de quo suo loco diximus. Recipit praeterea anapestum qui etiam dactylo vel spodeo spacio temporum equatur. sed raro ut apud Vergilium. i. geor. fluuiorum rex cridan? copiosus per oes. ubi in prima regione anapestus collocatur. Potest autem habere oibus in locis dactylos ut apud Vergilium. paditur interea domus omnipotens olympi. et illud eiusdem. quadrupedate putre sonitu quant vngula campum. Potest habere et spondeos oes praeterquam in vna regione. ut apud eundem primo eneidus. tu ne ille cneus quem dardanio anchis. Et in tertio. armatusque auro circumpicit oniona. nam carmen quod sex spodeis constat nullquam reperitur. nisi quis de industria faciat. ut si quis vno verbo mutato ex carmine Vergiliano dixerit. aut leues peltas lento ducit argento. Quare ut praefatur de duodecim carminibus ait: versus hexameter duas et viginti figuras habere potest: quae colliguntur ex varietate dactyli et spodei in sex regionibus vario modo positae. quae rem ideo in praefatione omittam: quia facilis est: atque etiam inuertissimo cuius obuia et exposita. Illud tamen non est omittendum hoc genus carminis tres posse recipere caesuras: quae graeci comata vocant. hoc est penthemimerum heptemimerum. Itaque trochaica omittam: quae fit cum in tertio pede dictio trocheo terminatur. ut apud Vergilium in buco. nisi miserere: moui me denique cogis. Itaque penthemimeris hoc est semiquinaria diuisio est: cum post duos pedes inuenitur syllaba parte orationis terminans. ut arma virumque cano. post duos namque dactylos non syllaba caesura versus fecit. dicta est autem penthemimeria a pente quod interpretatur quatuor. et hemis semis. et meri diuisio: quasi diuisio semiquinaria. nam duos pedes et semipedes quoniam syllaba constat: dimidium est quinque pedum. Dicitur autem penthemimeris heroica. quoniam ex dimidio quinque versuum carminis heroici constat. Hepthemimeris. i. semiseptenaria diuisio est cum post tres pedes syllaba dictione aliqua terminatur. ut arma virumque cano troiae. post duos namque dactylos et vnum spodeum syllaba caesura fecit. Dicitur autem heptemimeris ab hepta septem: et hemis semis. et meri diuisio: quasi diuisio semiseptenaria: quoniam tres pedes et semis dimidium septem pedum est. Hemipenthemimeris est cum post primum pedem inuenitur syllaba dictione terminans. ut musa mihi causas memora. post dactylum enim hi syllaba caesura fecit. Dicitur autem hemipenthemimeris ab hemi semis et penthemimeris quasi semiquinaria diuisio: quoniam syllaba illa in media regione duorum pedum et semis reperitur. Itaque in locis syllaba breuis prologa nonnunquam ponitur: sed in penthemimeri raro. in heptemimeri rarius. in hemipenthemimeri rarissime. de primo. Vergilium. i. geor. nostrozum obruimur. outurque miserum caedes. de secundo. Idem in. xij. congregior: ser sacra pater: et coepe foedus. de tertio. Lucanum in. ij. vni sanguis merat dum vno materna peregit. et illud Iuuenis. quis nescit aut quis non vidit vulnera palii? Sed quoadmodum hoc metrum omnes tres caesuras potest recipere: ita necesse est ut vna ex illis recipiat penthemimerum maxime. aut saltem heptemimerum: alioquin versus esset retoridus et insulsus. Carmen igitur heroicum sic examinandum. Arma virumque cano troiae qui primus ab oris. versus est hexameter. i. sex habet pedes. heroicus siue pitius. siue homericus. siue epicus: habetque duas caesuras penthemimerum et heptemimerum. posteaque tribus dactylis totidemque spodeis. ut Arma virumque cano troiae qui primus ab oris. italiam fata profugus la. uinaque venit. oes tres caesuras habet. et tres dactylos totidemque spodeos. Pentameter elegiacus. si autem hic versus pentameter a numero pedum quinque. elegiacum verodictum est ab eleos graece quod interpretatur miseratio: quod veteres miseriam et lamentationes suas elegis decantabant. postea vero etiam res aliae eo genere versus describi coeperunt: dicente Horatio in poe. versus siue impariter uentis quoniam prima: post etiam inclusa est voti sententia copos. Pentameteri versus inuentione quidam in theoclemaion referunt: qui cum in infantia vociferaretur: cum effectit. et elegiacus ut dicitur quidam vocatur. ab eo quod elegitro est in infans.

Constat itaque versus pentameter elegiacus ex duplici penthemimeri heroica. prior ex dactylo vel spodeo indifferenter et syllaba quae semipedem facit. posteriori vero ex duobus dactylis atque iterum semipede. ut in summa sint pedes quinque quattuor integri et ex duplici semipede vno: oino temporum viginti. Scanditur quoque hic versus aliter per pedes integros quinque: ut duo primi pedes sint dactyli vel spodei indifferenter. deinde vnum spodeum. tum duo anapesti. semper tamen post duos primos pedes duobus subijci syllaba quae dictione terminet: ut fiat penthemimeris heroica. quae si breuis sit: excusatur vitium ea ratione quam diximus in hexametro. Appellatur autem pentameter elegiacus: quoniam hexametro subiectum constituit distichon: ex quo poema elegiacum scribi consuevit: quo oia quidam opera praeter metamorphosis. Tibullus. Propertius. atque Mar. plerumque epigrammata scripta sunt. Scanditur autem sic. nisi mihi. referribas. attamen ipse. ve. ni. aut sic. nisi mihi. referribas at. tamē. ip. se. veni. Phalenticum carmen dicitur a numero quinque pedum. endecasyllabum a numero undecim syllabarum constat spodeo. dactylo. et tribus trocheis. ut passer. delictum. me. et pu. elle. et est carmen Catullus. poetae. non estis quoque versus plura epigrammata scriptis. Mar. quoque Ausonius. atque Vergilium in praefatione. Sapphicum carmen sappho illi inuenticum dicitur. pentameterum a numero pedum. endecasyllabum a numero syllabarum: isdem pedibus constat quibus phalenticum: sed alio ordine dispositis. hoc est trocheo. spodeo. dactylo. et duobus trocheis. ut nocte. surgentes vigilemus omnes. Recipit hic versus caesura post duos pedes: quod Hora. in odis fere semper obseruat. Catullus non multum id curat: nam ab utroque hoc genus carminis celebratur. Alij hoc metrum aliter scandunt. hoc est per epitritum secundum choriambum. et bacchi sic. nocte. surgentes. vigile. mus. oes.

versus heroici: hoc est dactylo vel spondeo indifferenter & caesura. tum duobus dactylis atque iterum caesura vel potius syllaba terminans versum. ut nil mihi referribas attamen ipse veni. Est autem caesura syllaba terminans dictionem in medio carminis: quae cum post duos pedes carminis heroici venit: penthemimeris heroica dicitur. Iambica vero dicitur cum alteruter ex illis pedibus est iambus. ut apud Horatium in primo carminum. O mater pulchra filia pulchrior. ubi post spodeum & iambum sequitur caesura. Phalenticum carmen constat spondeo dactylo & tribus trocheis. ut passer delictum meae puellae. Sapphicum constat trocheo spodeo dactylo & duobus trocheis. ut nocte surgentes vigilemus omnes. Adonicum constat dactylo & spodeo. ut dulciter hymnos. Asclepiadeum constat spondeo & duobus choriambis & pyrrichio. ut sanctorum meritis incluta gaudia. Glyconicum constat spodeo & duobus dactylis. ut hymnographus. Victorum genus optimum. Pherecratiū constat spondeo dactylo atque iterum spondeo. ut Horatius. Grato pyrria sub antro. Phaliscum constat vltimis quattuor pedibus versus heroici. ut idem. Aut ephesum binaris ve corinthi. Alcaicum constat spondeo. iambo. caesura. & duobus dactylis. ut Hora. O mater pulchra filia pulchrior. Alcaicum alterum constat ex hippio secundo siue epitritio. duobus choriambis & bacchio. ut idem Horatius. Te deos oro sybarim cur properes amando. Anacreontium constat choriambo & bacchio. ut Lydia dic per omnes. & sequitur. Te deos oro sybarim. &c. Sapphicum alterum hexdecasyllabum constat spondeo. tribus & choriambis & pyrrichio. ut Horatius. Nullam vare sacra vite prius seueris arborem. Archilochium constat parte versus heroici: quae vocatur bucolice. hoc est primis duobus pedibus dactylo vel spodeo: deinde dactylo quo bucolice clauditur: postea vero tribus trocheis. ut Soluti acris hyems grata vice veris & fauoni.

quae dicitur in hexametro. Appellatur autem pentameter elegiacus: quoniam hexametro subiectum constituit distichon: ex quo poema elegiacum scribi consuevit: quo oia quidam opera praeter metamorphosis. Tibullus. Propertius. atque Mar. plerumque epigrammata scripta sunt. Scanditur autem sic. nisi mihi. referribas. attamen ipse. ve. ni. aut sic. nisi mihi. referribas at. tamē. ip. se. veni. Phalenticum carmen dicitur a numero quinque pedum. endecasyllabum a numero undecim syllabarum constat spodeo. dactylo. et tribus trocheis. ut passer. delictum. me. et pu. elle. et est carmen Catullus. poetae. non estis quoque versus plura epigrammata scriptis. Mar. quoque Ausonius. atque Vergilium in praefatione. Sapphicum carmen sappho illi inuenticum dicitur. pentameterum a numero pedum. endecasyllabum a numero syllabarum: isdem pedibus constat quibus phalenticum: sed alio ordine dispositis. hoc est trocheo. spodeo. dactylo. et duobus trocheis. ut nocte. surgentes vigilemus omnes. Recipit hic versus caesura post duos pedes: quod Hora. in odis fere semper obseruat. Catullus non multum id curat: nam ab utroque hoc genus carminis celebratur. Alij hoc metrum aliter scandunt. hoc est per epitritum secundum choriambum. et bacchi sic. nocte. surgentes. vigile. mus. oes.

Ab adonico carmen ab autore quoque appellatur pentasyllabum: constatque dactylo et spodeo. ut Boetius: nubibus atris condita nullum. fundere praesens sidera lumina. Consuevit hic versus post tres sapphicos plerumque poni: ut claudat tetrastrichon: quod tribus sapphics et adonico constat. Reperitur et adonicum sine sapphics et sapphici sine adonico impmixti: ut apud Senecam in tragoedijs. Asclepiadeum. ab autore asclepiade cognominatum duodecasyllabum hoc est duodecim syllabarum est constat ex penthemimeri heroica. quae ex spodeo dactylo semipede consistit: et deinde duobus dactylis. ut apud hymnographum. Sancto. rum meritis. incluta. gaudia. Alij aliter scandunt per spodeum. duos choriambos et pyrrichium sic Sancto. rum meritis. incluta. gaudia. Glyconicum ab autore quoque cognominatum octosyllabum est: constat ex spodeo et duobus dactylis. ut autor hymnorum. victo. rum gen. optima. Pherecratiū ab iuatore cognominatum heptasyllabum est: constat spodeo dactylo atque iterum spodeo. ut Hora. in. j. car. grato. pyrria sub antro. scanditur autem sic. grato. pyrria sub antro. Phaliscum a phaliscis italici populi quae in cantibus eo utebantur. tetrametrum est: constat enim quattuor vltimis pedibus versus heroici: hoc est primo et secundo dactylo vel spodeo indifferenter tertio. dactylo. et quarto spodeo. ut Hora. i. car. aut ephe. subitima. risucco. rntubi. Alcaicum ab alceo poeta dictum endecasyllabum est: constat ex penthemimeri iambica: quae consistit ex spodeo. iambo. et semipede: quae fit versus caesura. deinde duobus dactylis. Idem Hora. i. j. car. O ma. tre pul. chria. filia. pulchrior. Alij scandunt per hippium siue epitritum tertium et semipedem. choriambum et iambicum sic. o ma. tre pul. chria. filia. pulchrior. Alcaicum etiam alterum: quae idem auctor versus est: constat ex hippio siue epitritio secundo et duobus choriambis et bacchio. ut Hora. in eodem. te deos o. ro sybarim. cur ppe res amado. Anacreontium ab anacreonte dictum heptasyllabum est. constat ex choriambo et bacchio. ut Hora. ibidem. Lydia dic. p oes. Sapphicum hexdecasyllabum: quod Dionysius etiam archilochium appellat. constat spodeo tribus choriambis et pyrrichio. ut Hora. i. eodem. nulla. vare sacra. vite prius. seueri. ar. bore. Archilochium carmen ab archilochio de cognominatum constat parte carminis heroici quae appellatur bucolice. hoc est dactylo vel spodeo i primis tribus pedibus et dactylo i quarta regione. deinde tribus trocheis. ut Hora. j. carmi. soluit. acris. hy. ems gra. ta vice. veris. et fa. uoni. Bucolice autem appellatur prior pars huius versus: quoniam in carmine bucolice poeta semper illud obferuat: ut i quarto loco dactylo collocet. quod versus. alioquin imitator negligit. Superioribus carminum quibus raro auctores utuntur. Hora. in odis

frequenter: quare si plura exempla voles: inde petenda sunt. Dimetrum iambicum in carmine iambico illud est esse quod duo pedes...

Dimetrum iambicum constat spondeo vel iambico in differenter in primo & tertio loco: & iambo necessario in quarto loco. vt iam lucis orto sydere. Deum precemur supplices.

Dimetrum iambicum catalecticum deficit vna syllaba a superiori. vt Prudentius in hymno ante somnum. Ades pater supreme.

Trimetrum iambicum archilochium constat spondeo vel iambo indifferenter in locis imparibus: hoc est primo tertio & quinto. & iambo necessario in locis paribus. vt Martialis. vix celsiteris non tacende gentibus.

Tetrametrum iambicum constat iambo vel spondeo in locis imparibus. in locis vero paribus iambo. qualia sunt multa apud Plautum & Terentium.

Dimetrum anapesticum pindaricum constat quattuor pedibus: qui plerumque sunt anapesti. recipit tamen & alios pedes. vt Seneca. Turbine magno spes sollicitae.

Tetrametrum trochaicum archilochium. Carminis trochaici genera sunt copiosa: sed ideo ex illis tamen archilochium posuimus: quod reliquos obsoletis. hoc solum quod ego sciam apud autores: et quod rarissime reperitur. constat autem quattuor metris.

Tetrametrum trochaicum archilochium catalecticum constat octo pedibus minus vna syllaba: vnde & catalecticum appellatur. habetque in locis imparibus trocheum in locis vero paribus trocheum vel spondeum indifferenter.

Alcmanium dactylicum trimetrum hypercatalecticum constat tribus dactylis & semipede. vt Prudentius in hymno ante cibum. O crucifer bone lucis sator.

Partheniacum anapesticum dimetrum catalecticum constat tribus pedibus & syllaba. recipitque in primis duobus locis anapestum & spondeum indifferenter: in tertia autem semper anapestum. vt Prudentius in exequiis defunctorum. Deus ignee fons animarum.

Euripidum dimetrum catalecticum constat tribus pedibus & syllaba. qui omnes plerumque sunt trochei. vt Prudentius in operis sui coronide. Dona conscientiae.

De accentu. Ca. ix. Centus nobis dicta prosodia graecis. Atque tonus: quem romani dixerunt tenorem. Accentus lex est qua tendit syllaba sursum: Vel qua deprimit: vel qua signatur vtriusque.

Ubi in reliquis grammaticae partibus nisi saeculi huius multum aberrarint: tum maxime circa uocis accentus: ita turpiter lapsi sunt. vt quo minus uirtu latere poterit: eo magis culpandi esse uideantur. Quiaque sunt in dicio meo uenia dignissimi quod eius rei consideratio non tam lectione quam uia uirtu atque pceptoris uoce prestare debet.

Ubi in reliquis grammaticae partibus nisi saeculi huius multum aberrarint: tum maxime circa uocis accentus: ita turpiter lapsi sunt. vt quo minus uirtu latere poterit: eo magis culpandi esse uideantur. Quiaque sunt in dicio meo uenia dignissimi quod eius rei consideratio non tam lectione quam uia uirtu atque pceptoris uoce prestare debet.

Liber quintus

se primū excogitata moderato accētū pferēdas eē dicit quēadmodū ipse putat tñ vineē ab acuto: quātū grauis ab illo supaf. Qd si tātope alexāder dictionū barbaris pspicere volebat: vt cū suo illo vehemētī sono vel stridore potiō latino fmonī miscēdas eē parauerit: nō ex āti quoz pcepti q sūt d accētū tradita qcāp imutare debuit: s; dictionū barbari accētū a se nūp excogitarū accōmodare appellā illū hyperoriā. i. supacurū. aut hypbolā. i. trāscēdente: qñ quidē supra lastiq accētū finale sillarū dictionū syllabę pferū. S; vide obsecro quā pnticē alexādrina heclictia euaserit: vt cū nos voces barbaras accētū latino molire debueri. mō imitatores isti vlpotiō alexādrī admiratores e duerfo conari sint accētū barbaro distēdes latina s effere. S; quēadmodū i eo finē dixim⁹ in q dā nobis de vt e potestate isarū fati plure disputatū multa fuerūt i vsū apd maiores hof: quoz neq vestigiū qdē yllū nō seculo vidim⁹ cuiusmodi ē qd d accētū circūflexo impfentiaz agit: q cū ab āti quoz cā fuerit atq acut⁹ r grauis plat⁹: nemo ē hodie q illū aut enūdet: aut si ab alto fuerit plat⁹ q illū auditu pcipiat: sensuq diiudicat. Itaq id mirū cuiq videri d; cū i re huic cognata atq germanissima tale aliqd acciderit. Itā cū legam⁹ tria musice gēna fuisse apd veteres: chromaticū enharmonicū e diano mēū. duo illa pōra sic oblitterata sūt. vt hmo sit hodie q pterq; in diatonico gēne possit canere: s; neq; si ali⁹ qspū i chromatico vel enharmoni co gēne caneret: possit cōsonātiās ppēdere atq; de illis recte iudicare. Quēadmodū igi hō rōne aliq; s; potiō maior nfox neglīgētia duo illa musices gēna fundit: iteriterit: fortasse qd illis cōsonātiās rō erat aliquāto scrupulosior: idē qz ego suspico: ac cētū circūflexo accidisse: q; er eo qd i syllaba p naturā lōga federe amat. neq; oēs q ea sit facile itelligūt er meuria vel igno: atione potiō nri spculi coepit i deuetudinē abire. Qd xō qdā existimāt eūde esse circūflexū quē ipi moderatū appellāt nimirū in eo fallūtur. Itaq em q; alter ab vsū recessit alter nupime induct⁹ est eūde eē putare dēm⁹ cū pferunt circūflex⁹ i vltimā s; i penultimā syllaba. moderat⁹ xō fu⁹ i penultimā e anpenultimā mī colloct. S; quāq; pperit r dicitur i primis introductionib⁹ nris pceptū sit cōfundere circūflexū cū acuto qppe q; tā inde ab initio testati sum⁹ nos pteroz eruditioni tñ introductiones scribere nihilomin⁹ tñ regulas ab antiq; traditas pponem⁹. Sed circūflex⁹. quēadmodū supra dixim⁹ duo sunt accēt⁹ pdominātes: acutus v; e circūflex⁹ q; ppe dicitur accēt⁹ vñ e accēt⁹ dictionū appellāt. grauis xō nō accēt⁹ simplex s; accēt⁹ syl labę dicitur. Est tñ cū accēt⁹ grauis ē accēt⁹ dicitur hoc ē i cōsequētia quā gręci vocāt sinapiā. s; d hoc altas. Quē monosyllaba. scipit tradere reglas accēt⁹ e pmo d dictionū monosyllabis dicitur. qd dicitur vni⁹ syllabę si ē natura lōga circūflexif. vt ror. mos. r subdit. qd si nō subaudit ē natura lōga: s; aut breuis aut positioē lōga acutē. vt fal. gō. s; q; sint natura lōge p reglas sup⁹ traditas scire possum⁹. q; xō sint natura breues r positioē lōge nō fat; hq;. Syllaba si duplex. scda regla ē. qd si dictio ē duarū syllabarū fueritq; aut vtraq; breuis. aut vtraq; lōga. aut pma breuis r altera lōga. pōt er illis acutē vt dē. musc. dei. q; si pōt fuerit lōga r seq̄ breuis. pōt circūflexidā ē. vt mafa i nō r vctō. Si polysyllaba. tertia regla ē. qd si dictio ē plurimū syllabarū: p fiderādē sūt dug vltimę r si vtraq; fuerit lōga pōt acutē. vt romanos: si pōt lōga ē r postertio breuis. pōt circūflexif. vt roman⁹. o romane. s; si vtraq; fuerit breuis. aut pōt breuis sequēt lōga: trāserit accēt⁹ i anpenultimā. vt aiuo animi. Et subdit q; hę reglę nō vsqueq; sunt vtrę nā alq; patiūf exceptionē. nā i ser casib⁹ fallūt. In pmis fallit. dicit qd regulę supiores fallūt pmo dictionē hoc ē dicit cā: ponitq; aliq; exēpla in qb⁹ auctores dicit causa mutae sūt accēt⁹. vt puta p si ē. ne putef scda psona impatiui modi hui⁹ vbi puto. as. acutē vltimā. pderf. hoc puta nō iustū illō male recti istud. pdone p eo qd ē retro in putef eē psona scda impatiui modi hui⁹ vbi pono. is. s; g. f. g. pone legūt sinuātq; in eā volumina tērga. pōalā p eo qd ē publice ne putef esse actūs ab eo qd est palastrumēto rustico. pōoro p eo qd ē deinde. ne putef eē abltūs siue dtūs ab eo qd ē pōrū. i. vt illud er euāge liō: pōoro vni⁹ ē necessariū. Ergo p causa ne putef eē cōiunctio illatiua. vt apd xgi. vi. gñ. illi⁹ g venim⁹. Una p eo q; simul ne putef esse ntūs gñis foemini ab eo qd est vn⁹. a. ū. Alias p alio loco r tpe ne putef esse actūs pluralis ab ali⁹ alio. qd pñ. dicit vltimā circūflexere cū supiora illa i fine acuātur. In alijs xō pticulis in quib⁹ auctores nō assignauerūt hęc accēt⁹ dñas nec nō assignare debem⁹. Qd si auctores i hīs voluerūt facere distinctionē. cur nō e i illis falso. sedulo. mō. forte. repēre r sillib⁹ ne putētur esse casus obliq; ab eo qd est fallus. sedul⁹. mod⁹. foris. repēs. Szrū debūt opnōr dītam in illis tñ esse faciēdā in qb⁹ auctores facere voluerūt. pñ. q; s. l. v. scribit cōposita ab inde. vt deinde p inde subide anpenultimā hęc acutā. Szesto assentiāmur pñ. atq; illi⁹ sculī gramaticis in iis q; antiq;ores iluerūt: qd i illis alōge. delōge. deinceps. deorsum. Et iā ne accētū cor rumpem⁹: facessat obsecro vos tñ dedec⁹ a fmonē latino: r nisi vbi nōr necessitas matoz autoitate de finita coe gerit: nōq; ab accētū regulari dīcedam⁹. atq; illā foeditatē impmitis fugiem⁹: quā voces latinę reformidāt cū accētū illo supacuto. pferū. Atq; vt semel dicā qd hac de re sentīā semp in accētū dictionū latinarū latina res gula est obseruāda pterq; vbi optimi auctores aliter cēsuērūt esse faciēdū. Quos aut velim optimos itelligi tā a principio hui⁹ operis testati sum⁹. Qd cū autoitate: vltīpe dixim⁹ faciēdū sit: non tñ ita fieri debet quēadmo

De accentu

Fol. cv.

dum isti pntat: vt accēt⁹ acut⁹ graue superet se q; tono: s; semitono vel poti⁹ dieff: hoc ē nō suo illo acuto q latinis inaudit⁹ est: s; clemētī atq; mo dīco accētū: r fere qlis ille ē quē ipi moderatū appellāt. Dicitio pterea. fallit p terrea accēt⁹ latini regula i qb; dā dicitōib⁹ abscessit q i eadē syllaba retinet accētū pncipalē in q erat aī abscessit: quēadmodū i noib⁹. ppnys scōg de declinatōis teriat; ius. q apud āti q;ores fecerūt vtñ. us. mutata in. e. vt bic. gili. o xgilie. bic mercurius o mercurie anpenultimā acutā. Abiecta deinde. e. finalī o xgili o mercuri pe multima acuta q; p; sit breuis qd ē cōtra regulā latinā de dictionib⁹ polysyllabis. q; q; p. p. m. gldius vñ sui sculī pter vñū Ciceronem oim eruditissim⁹ putauerit in casu vocādī hui⁹ nois Glaleri⁹ pma accentu acuto esse. pferendā. Qd r si Belli. li. xij. noc. att. scribit non defuisse q; triderit: ego tñ nigidio tribuo: vt libent⁹ velt cū eo errare q; cū oib⁹ gramatici verū dicer. Et noia gētilia teriata in. as. vt hīc hęc hoc ar pñas. larinas. tolosas. p qb⁹ antiq;ores dice bāt. arpinatit. te. larinatit. te. tolosatit. te. acutiū

Dictio præterea si sit concissa, manebit Integer accentus in eadem sede locog. Cum conjunctionæ voces & præpositivæ Dissimulantq; tonos semper: semperq; grauentur: Si postponantur: retinebit finis acutum. Attrahit accentum vox attractivæ prioris. Particulæ finalem acuendo. quattuor hæc sunt. Cum. q; ne. ve. sed cum si sit pronomine functum.

in fine. vel poti⁹ autore pñscia. c. rēcūlectū: qd etiā de duob⁹ illis pnoib⁹ nfas z vras itelligēdū ē q r ipa qdā modo gētilia sunt. Abscessit q; sūt illa donec p q; antiq;ores dicebāt donecū qd apd p lau. mult; in loci legitim⁹. buc. ad. huc. istuc. illuc. p qb⁹ bucce. istucce. illucce. illi dicebant. r pposita a dic. duc. fac. q; vident abscessit a dice. puc. face. vt bndic. maledic. deduc. educ. benefac. q; q; de ppositis a facio nō liq; quo accētū qb⁹ in loct; pferri debeat. Itā latina regula erigit. vt benefac. malefac. z bñfacis bñfacit. malefacis male facit. r similia anpenul tima acuta pferam⁹. De illis em q; in cōpositiōe mutā. a. in. i. n. hīl ē dubitādū nisi qd accētū regularē sequūf. Synecdo q; de causa iunioribus gramatic; placuerit pñscia qdā vñ in cōpositis ab hoc xbo facio. is. cū in cō positioē. a. nō mutaf i. i. vt i scda z tertia psona pñtis indicatiui modi nūert singulari; penultima accētū acuto p ferat. vt bñfac; bñfacit. tepefacis tepefacit. cū penultima breui sit. pari licētia vtūtur in cōpositis ab illi⁹ appē dicitioe fis. cū rōne declinatōis monosyllabū efficiat in fine. nāq; accētū acuto efferit. vt tepefis tepefit. calehis calehit. Quid qd video gramaticis qb; dā placuisse. vt quoties pñscis indicatiui p pterito eisdē ponit: q; tertia psona singularis pauciores h; syllabas quasi abscessit i fine circūfle cteref. vt audit p auditur fumat p tu maut. Eduerfo barbara noia i fine acuta: q; syllabę extēsiōe latina efficiūf: i eodē loco hnt accētū in q; erat cum essent barbara. vt iacob⁹. sathanas. ioseph⁹. r ex hispanis isabel isabela. leono: leonoia. Cū cōiunctiue fallit q; accēt⁹ regula cū ppositioes postponunt suis casualib⁹. qd est i illaz naturā. Cū em ppositioes oib⁹ syllabis grauent. atq; vt autor est Quin. ita casus tñ ganē. vt dissimulata distinctioē sub vno accētū cū eo enūctif: r velut in vna dictionē vna tñ syllaba sit acuta vel circūflexa: si postponit: aut p se z absolute. pñctent; regularē fruat acētū. hoc ē q; monosyllabę accētū acuto. dissyllabę xō pōre acuto. pferri debēt. vt xg. v. gñ. trāstra p r emos. z i se ptimo. dec⁹ i peritūq; latini te penes. aut si dixerit penes q; pars orōnis est: aut ppositioes accusatiui sūt ad. apd. ante. Dñt tñ causa ppositio postposita quib⁹ acuti in fine. xg. i. en. errabāt acti fat; maria oia circū. vbi Serui⁹

Itaq; accētū postposita quib⁹ acuti in fine. xg. i. en. errabāt acti fat; maria oia circū. vbi Serui⁹ inqt accētū pōt cōtra morē latinū: s; corrupte hoc fieri: q; ppositio postposita corrupta est. In q; ego pñscia. poti⁹ assentiō q; Serui⁹: neq; em vltima ob eā rōne acut dicit q; postpositif. nā eā rōne oēs ppositioes dissylla be acuerēt i fine cū postpositif: s; dñt causa qd z Quin. scribit nōnullis gramaticis placuisse: vt dicitis que dā ppter vocū dñfermina acuto sono in fine. pferent. vt apd xg. iij. gñ. q; circū litroa circū pñscosor seopulos. vt si non acuerent circū circū videret: sed id sibi non placere oñdit: qm vt dixim⁹ ppositio pposita oib⁹ syllabis grauat. Est tñ codē pñsciano autore: quādo ppositio postposita grauat oib⁹ syllabis: hoc ē si gentiū sequat reddit supraposito casuali vt si dixerit virtutū. ppter imperatores. aut si alterū casuale sine cōiunctioe sequit. vt xg. iij. gñ. re. ppter eūdē extert⁹ pudor. Qd si media sit cōiunctio. nihilomin⁹ seruit regula. vt qd ex Uer gū lio artulimus. trāstra per r remos. At xō ppositio cōposita in vnū corp⁹ coalescit cū ea dictione cui per cōpo sitionē adberet itaq; cū ea vnū habet accētū pdominātē. vt pñcio pñcis perfecti. In pma em r vltima pgrauaf: in media acutē. Quod si postposita: aut soluta est. r per se vt dixim⁹ accētū habet. aut cōposita r tunc aduerbium er vtraq; dictione cōficiūf: vt hactenus. quatenus. Itā si tenuis cōposita nō esset: priorē syllabā acueret. Cū q; p positio postposita illis pnoib⁹ me. te. se. nobis. vobis. cōposita esse itelligit. itaq; semp cū illis grauat. Sunt tñ qui dicāt encliticę pñculę vim tunc habere: r ideo attrahere accētū ad syllabā pcedentē. Qd de ppreposicione dicit⁹ ēt de cōiunctioe dici potest. nā pprepositiua vel cōmunitis si postposita finalē syllabā acutit: vt si dixeris cur rit: mouet: itā alias oibus syllabis grauat. Attrahit accentū. qd particule attractivę quas gręci encliticas. i. inclinativas appellāt attrahūt siue inclināt ad se accētū syllabę pcedētis hoc est attrahēdo siue inclinādo ad se eādē acuti. xg. i. gñ. o q; rex hoimq; deorūq; syllaba. ū. vtrōbiq; acutur. nō quēadmodū imperita multitudo solet aciere: s; modice atq; vt supra dixim⁹ sono qdā moderato: sunt aut pñcule inclinativę q; tuor. cū. q; ne. ve. s; q; ne. ve. cōiunctioes sunt. cū xō ppositio cōtra naturā suā postposita inclinat ad se accētū in q; tñ ablatiui pnoim hoc est meū. tecū. secū. nobiscū. vobiscū. Sed de q; ne. ve. erēpla sunt in pōptu. Illud tñ aduer tendū qd etiā obserua f a gręcis: vt qñtēs vltimā dictionis syllaba rōne pñculę encliticę acutē nihilomin⁹ dicitio illa sū accētū retinet: ita vt cōtra id qd supra dixim⁹ vna dicitio duos accentus acutos habeat. aut circūflexū sit r acu tus. qd r Aldū manutiū obseruasse video in illis codicib⁹ quos ex impressione ad nos cotidie mittit. Et quāquā er cōmuni pceptiendi modo pñculas illas dixerim⁹ incliticas. i. inclinativas siue attractivas er eo quod ppre dētis dictionis vltimā syllabā acuēdo ad se inclinēt siue attrahant: gręci aliter dicitū qd videlicet dicunt encliticę er eo quod illaz accentus inclinēt r remittatur ad vltimā syllabā dictionis pcedētis. Itā cum pñculę ille sūt coniunctiones illudq; sit cōiunctionum propriū: vt postpositę habeāt accētū: ille tamē que dicitur incliticę

no habent accētum: sed remittit vt dicitur illud in dictione pcedētem. Hoc quoq; sentit Palscian⁹ in examina...

- Finiales acuit percutit as teq; rogansq;.
Hebreæ voces plerumq; in fine acuiuntur.
Non tamen & semper: quia sepe in fine grauantur.

Donati gramatici barbarismus icpif.
Arbarismus est vna pars oratiōis vitio...

res idiomate. hoc est cū dictiones peregrinæ cū sua litteratura in sermone latinū trāsferūtur. peregrinas autē hoc in loco intelligimus hebraicas & græcas. Itaq; de hebraicis tradit p̄mā regulā qd̄ p̄ferūq; hoc est p̄ maior parte occūit vltimā non tamē semper id qd̄ Alexander a villa dei putauit: qm̄ cōplures acuit penultimā & nōnullæ in tertia a fine acuiuntur.

Donati gramatici. hic est ille donatus q̄ p̄ceptoris multis in locis diuus Hieronym⁹ gloriatur: extat eiusdem opusculū de octo partib⁹ orationis. enarrationis q̄q; in Terenti⁹ & Cergii. scripsit etiā i Lucii. referēte Hieronym⁹ mo. Opus autē inscribit barbarismus non qd̄ de solo barbarismo hic agat: cū multo plura dicēda sint de soloecismo. de metaplasmo. de figuris. de tropis: sed quod in titulis librorum aliquando plura p̄mittūtur aut pauca quā postea reddantur. aut qd̄ est consuetudo nominādi libros ex ipsoꝝ initio quē admodum apud hebreos quē appellam⁹ nos genesim ipsi vocāt beresith quod interpretat in p̄ncipio: qz liber ille sic incipit. In p̄ncipio creauit deus celum & terram. & eodem modo ellesemoth ex hōdum. vatera leuiticum.

Barbarismus. inter barbarismū & soloechismū est differētia: qd̄ barbarismus est vitium in vna pte ofonis. soloechismus i cōtertu partiū ofonis. sed aduertendū est hoc in loco id qd̄ Seru⁹ annoranit in. v. cñ. libro inter barbarismū & lexim: hoc ē latinā p̄fectāq; locutionē esse metaplasimū q̄ in vno verbo fit ratione vitiosus. hoc est qd̄ quāq; sit vitium: rōne tñ defendit excusatq; inter soloechismū rursus & schema. i. p̄fectā sermonū cōnexionē esse figurā: quę fit in cōtertu partiū ofonis rōne vitiosa. i. vt statim diximus qd̄ quāq; sit vitium: ratione tamen quadam excusat. Ergo metaplasim⁹ inq̄t & figura media sunt: discernūturoq; p̄fecta & imperita. dicit itaq; barbarismus ē vna pars ofonis vitiosa. i. vitium qd̄ cōtingit in vna pte ofonis. In cōi sermōe. i. p̄sa siue oratione soluta & p̄descri vbi no relinq̄tur loc⁹ excusatiōi nisi defendat vitium vsu & autoritate. In poemate. i. apd̄ poetas qd̄ licet multa facere q̄ nō licet hislonē & orationib⁹. s; de metaplasmo infra disputabit. Itē barbarismus. ponit differētā inter barbarismū & barbaralegim. Nā barbarismus est vitium p̄tis alicui⁹ in eadē lingua. vt si dicas dñi pio dñs. Barbaralegim est cū dicitio peregrina asciscat in sermone nostrū. vt mastruca qd̄ est genus vestis sardoni. i. sardine incolariū: quo vocabulo vitur Licero in ofone pio scauro. Latetia genus teli germanoꝝ. de q̄ Cergii cñ. teutonico ritu soliti inuolucrare catetas. Magalia dom⁹ pastorice aphroū. xgij. i. cñ. miratur molem gnos in agalia quōdam. Acinacis medorum gladius. de quo dixit Hora. i. carmi. vino & lucernis medus acinacis.

Barbarismus autē. diuidit barbarismū in duo ḡna hoc est ei⁹ qd̄ fit scriptoꝝ etus qd̄ p̄nūctatiōe quorū qd̄libet rursus diuidit in q̄tuor ḡna: sc; additiōe. detractiōe. imutacione. trāsmutatiōe. litteræ. syllabę. tēporis. toni. asp̄ratiōis. & ita colligūt q̄draginta barbarismi species hoc est viginti ex scripto & totidē p̄nūctatiōe. de qb⁹ statim ponit exēpla. Per additiōē litterę. vt xgi. j. cñ. troas reliq̄as danaū atq; imitis achilli. Nā reliquię a relin quēdo sunt appellatę p̄ma vtrobiq; breui: s; poeta p̄durit. ideo. l. lfa ē adiecta: excusat aut vitium carminis necessitate. Per additiōem syllabę fit barbarismus vt quod ponit exēplum pro abisse abisse. ex Cergii. j. cñ. nos abisse rati & vento p̄tisse mycenas. immo detractio ē syllabę abisse pro abuisse: cōmodiusq; exemplum esset illud ex Juue. & barbarus induperator. interieca syllabadu. pro imperator. Per additiōem tēporis. vt Cergii. j. cñ. italam fato profugus. nam p̄ma p̄ natura breuiatur. Idem in. vij. antiqua ex cēdro italusq; paterq; sabinus. Per detractiōē litterę. vt in infantibus paruis. p̄ infantibus puīs. & optimoꝝ Lucilij exēpluz. Per detractiōē syllabę. vt salmentum pro falsamento: & est poete cuiusplam antiquissimū. Per detractiōem tēporis. vt Cergii. j. cñ. vni⁹ obnoxā & furias afacis oilet. cū vnius penultima producta p̄ferri debeat. Per imutacionē litterę. vt Cergii. j. cñ. ollī subridēs hoim fator atq; deoz. pro illi subridēs. Per imutacionē syllabę. vt q̄ dicit pernuces pro pernices: sed hoc exēplum nō facit nisi ad mutacionē litterę: sed cōmodius exēplum esset illud Catuli quoi dono lepidum nouū libellum pro cui. Per imutacionem tēporis. vt Cergii. viij. cñ. feruere leucate penultima breui. cū feruere per secundam penultimā producere debeat. tamēti feruo. is. per tertiā declinet. Per trāsmutacionē litterę. vt Cergii. xi. cñ. quāq; euandre possit esse ab eo q̄ est euādrus. vt idem tūc rex Euādrus romanę cōditor arcis. Syllabę. vt displicina pro disciplina. & est forte exemplū ab aliquo autore sumptū. Tēporis. vt si longa pro breui & breui pro longa posuisti. vt qd̄ ponit exēplū deos: cuius prima syllaba est breuis & vltima longa. Toni quoq; superius tantū posuit exēpla de additiōe litterę. imutaciōe. trāsmutatiōe litterę vel syllabę. vel tēporis. vnde colliguntur duodecim species barbarismi in platione totidēq; in scripto: nunc dicit qd̄ etiam per accētus possunt fieri quattuor species barbarismi in prolacione: & qz etiā accētus per apices designatur totidē etiā species colligēt ex scripto. Tempora quoq; in ambiguis p̄ apices debere notari Quintili. p̄cipit. quare barbarismi species circa tēpus dupliciter erūt. hoc est scripto & prolacione: & sic habem⁹ duas & triginta barbarismi species. Totidē etiā modis. octo quoq; alię species barbarismi colligūt circa aspiratiōē. nā & ipsa potest addi: vt si tñ scribas per. th. Detrahi. vt si thalam⁹ scribas sine aspiratiōe. Immutari. vt si tēbyz vroz oceanī scribas in secundā per. t. exile. Trāsmutari. vt si eadē scribatur primo aspirato & secūdo exile. Itaq; ex scripto subortūt quattuor barbarismi species: qz sic p̄ferre debem⁹ quē admodū scribim⁹: & scribere vt p̄ferim⁹: colligūt alię q̄tuor species ex platione aspiratiōis: aut saltē si nō ē. platio erit qdā spirit⁹ exp̄ssio & sic resultant quadraginta quas dicitū vocaliū: aut collisiones per cōcursus pluriū consonantiū illarū maxime q̄ duriores sūt. vt. f. r. flagro. frāgo. quē admodū illo vsu quē affert Hora. postquā ferratos postes portasq; refregit. & illud xgij: post tergū nodis fremet horrid⁹ ore cruēto. Sūt etiā vitia malę cōpositiōis: quā gręci vocāt cacosynthetō vt qd̄ per. m. litterā fit cū sequitur vocalis. nā. m. magis videt sonare cū vocali sequēte q̄ cū p̄cedēte. vt si d̄peri v̄eturū excidio libyę. & d̄ci metaacim⁹. i. vitium circa. m. lram ea figura q̄ barbarismus. Labdacismus fit p. l. litterā quādo videt̄ aut nimis sonat aut parū sonat qd̄ & circa alias lras contingit. nā quē admodū Quintilian⁹ ait. son⁹ litterarū neq; debet esse opp̄ssus neq; expressus. Totacismus fit p. l. lram que a gręcis dicit̄ iota. per quā frequēter oratio fit viuca. q̄ oia subaudi vitia sonantia plus aut minus equo. i. eo qd̄ oportet qd̄ vitiosū est. nā vt dixi ex Quintilian⁹ autoutare son⁹ lraz neq; debet ēē opp̄ssus neq; expressus: hoc ē neq; nimlū neq; parū sonare: s; quātū lre debeat sonare nō est cuiusq; iudiciū s; illi tñ q̄ est erudit⁹. nā vt est in puerbio cęc⁹ male iudicat de colorib⁹: & hoc ē qd̄ Quintilian⁹ dixit: neq; em̄ cuiusq; auris ē exigere litterarū sonos. nō magis hercle quā neruoꝝ. Hos cauēda. sensus est: an hmoi vitia sint barbarismi spēs an sub alio ḡne reponi debeat nihil refert: neq; i eo multū ē disputarū. nob̄ s̄a sit admonuisse lectozes. vt fugiat hmoi vitia: s; qd̄ fugere aut seq̄ debeat: iā nō ē cuiusq; s; vt dixi ei⁹ q̄ ē erudit⁹.

Oii

De solecismo. Solecismus dicitur est a ciuitate cilicie soloe soloy. qua solo salaminus dicitur: cum est...

De solecismo.

Solecismus est vitium in contextu partium orationis contra regulam artis grammatice factum. Inter solecismum & barbarismum hoc interest: quod solecismus dicitur...

De solecismo. Solecismus dicitur est a ciuitate cilicie soloe soloy. qua solo salaminus dicitur: cum est...

Per tempora sunt solecismi cum tempore quod est unum dicitur accidit ubi per alio tempore ponitur. ut dicitur in principio...

Per tempora. ut ceciditq; superbum illum: & omnis humo fumat neptunia troia. pro fumo. Per personas. ut danai qui parerent atridis: quam primum arma sumite. pro eo qui parerentis.

Ubi barbarismo & solecismo decem vitia nominantur: hoc modo Acyrologia. Cacemphatō. Pleonasmus. Perissologia. Macrologia. Tautologia. Eclipsis. Tapinosis. Cacophynthē. Amphibologia.

turpis locutio. sit dubio modis. vel ex iunctura partium orationis cum vix ex fine procedit dictionis: et principio sequentis aliquis sonus durus: aut turpis sensus sentit. Et ponit exemplum de dura compositione...

Per personas. ut danai qui parerent atridis: quam primum arma sumite. pro eo qui parerentis. Per aduerbia. ut itus eo: pro intro. & italia venio pro de italia. & ad romam vado: pro romam. cum prepositio separatum nominibus addenda sit non aduerbio.

Ubi barbarismo & solecismo decem vitia nominantur: hoc modo Acyrologia. Cacemphatō. Pleonasmus. Perissologia. Macrologia. Tautologia. Eclipsis. Tapinosis. Cacophynthē. Amphibologia.

vuln^o hęc fecit subaudi locuta est. Tapinosus interpretatur humilitatio. nā tapinos est humilis. z est quando rem magnā verbo humili z minus significati exprimimus. Et ponit exēplū Vergi. ex. ij. cū. Uterūq; armato milite cōplēt. Nam milite p. militib^o minus dixit z plus intellexit. z dulcias raras idem Vergi. dixit in bucolicis. pro naues vlyris: cum raris non sit naus: sed lignorum strues ad traicienda flumina. additq; tertium exēplum ex Horatio in primo carminum. pelide stomachū cedere nesci. i. achillis nepotis peleitram quę nescio bat alicui cedere. ponendo igitur stomachum pro ira partem ignobiliorē pro nobilitate posuit. Cacofyntheton interpretatur male compositum z est quando partes inter se male coordinant: qđ plerūq; in carmine contingit. z ponit exēplū ex Vergi. ar. cū. Uterūq; iuucū terga fatigam^o hasta. hoc est no: agim^o. i. instigamus terga iuucū pro iuuenēq;. hasta versa. i. eadē hasta qua ferro pugnam^o versa in stimulum. Amphibologia interpretatur ambiguitas sermonis siue amphibolia ambiguitas. ab amphibolos: qđ est ambiguitas: z est qñ sub eisdē vrbis variū sensus possunt intelligi qđ pluribus modis fieri potest: ponit autē exēpla quorū dā illoz modoz. z in pñis p. accusatiū cū quo modus infinitiuis constructur ante se z post se. nam dubiū est vter illoz sit positus in persona agēti aut patiēti. vt si qđ dicat audiosecurorem retiarū occidisse: ambigū est vter illoz alterū occiderit: fuit autē ludus apud antiq; in quo securo: qđ idē mirmillo dicebat cū retiaro consistebat. de cuiusmodi ludo multa apud Iuue. Martiale. Rāquillū atq; altos aurotes dicitur. Aut p. vrbū. subaudi cōis significatiōis fit amphibologia. vt cato criminaf cum actionē z passionem significet dubiū est an cato accuset an accuset. qre ex aduēctā amphibologia est tolēda hoc ē crpmēdo quē aut a qđ criminaf. z eo dē mō de vador vadaris qđ est vades dare aut vades accipere. Sit etiā per synonyma hoc est p. equecationē alicuius verbicū vñū nomē plura significat. nā si simplici p. pferat. āphibologia relinqt. cū lector: aut auditor: nesciat in quā partē debeat accipere vocabulū illud. z ponit exēplum de cane qđ tū animal nobis familia re. tū stellā notā. tū piscem maleficā significat. addit p. tercia plurib^o aliis modis posse fieri amphibologiam. De metaplasmo.

Metaplasmus est interpretatur transformatio z est quādo id qđ pprie dicit transformā in altam speciē: qđ non pot fieri nisi p. vitū qđ qđ excusabile est per aliquā rōnem dē metaplasmus: quē dixim^o esse mediū inter barbarismū z lexiū: ratio autē qđ pot excusare hoc vitium est aut metri necessitas aut ornatus qđ aliqd elegāti^o dicit per figuratū quā per ppriū. aut necessitas cū nō habemus ppriū vitium mutuo aut accōmodato. Ponit autē metaplasmi quēdecim species de qb^o singulatim differit. Prosthesis interpretatur appositio. z est cū in pñcipio dictionis apponit littera vel syllaba. z de littera ponit exēplū ex verg. i. cū. gnate meq; vires mea magna potētia sol^o. p. eo qđ cē debuit. nate de nascor: nascor: nat^o de additōe syllabę nō ponit exēplū s; pñt esse exēpla ex ppositiōib^o cū in ppositiōe nihil significāt. vt ad silis adnoto. Epenthesi interpretatur iterpositio ab epē qđ est iter. z thesis. z ē qñ i medio dictionis interponit lfa. vt redeo a re z eo itersecta. d. aut syllaba. vt Iuue. grat^o z barbar^o idupator: hęc alij parēthesim vocāt qđ eque iterpositio interpretatur. Paragoge interpretatur adductio a parago qđ est adduco. z est qñ in fine dictionis addit lfa vel syllaba. vt magis p. mage. Nam mage debet esse ab eo qđ magne. z qđ Vergi. viij. cū. liqdo ve potestur electro. z dñariet pro dñari. Aphæresis interpretatur ablatio ab aphæreome qđ est aufert: z est quando a pñcipio dictionis aufert littera vel syllaba. vt qui dicit. mitte arcana dei. z quod Vergi. i. cū. qui tela typhoea temnis pro contemnis. Syncopa interpretatur concisio a sin con z copto scindo: z est quādo ex medio dictionis intercitur littera vel syllaba. vt audacter pro audaciter. littera dīspūcta. z illud Horatij in. ij. sermonū. at illi qđ me cōmo: it melius nō tangere clamo. pro cōmouertit.

Tapinosus est humilitas magnæ rei non id agente sententia quod demonstrat. vt penitusq; cauernis ingenes vterūq; armato milite cōplēt. idest multæ legiones armatorum militū impleuerūt multas cauernas. Et dulcias vexasserates. & pelide stomachū cedere nesci. Cacofynthetō est vitiosa dictionum compositio. vt vterūq; iuuenem terga fatigamus hasta. Amphibologia est ambiguitas dictionis quæ fit per accusatiuum: vt si quis dicat audio securorem retiarum occidisse. Aut per verbum. vt criminator Cato. vadatur Iulius: nec addatur quem vel a quo. Aut per participium. vt video statuam auream hastam tenentē. Fit etiam per synonyma: vt si quis dicat aciem: neq; addat oculorum. aut exercitus. aut ferri. Fit etiam pluribus modis quos recensere omnes ne nimis longum esset: nos oportet. De metaplasmo.

Metaplasmus est transformatio quædam recti solitiq; sermonis in alteram speciem metri ornatus necessitatis vcausa. Huius sunt species quindecim. Prosthesis. Epenthesis. Paragoge. Aphæresis. Syncopa. Apocopa. Ectasis. Sytrole. Diæresis. Synæresis. Episyndalæpha. Synalæpha. Ecclipsis. Antithesis. Metathesis.

Prosthesis est appositio quædam ad pñcipiū dictionis litteræ vel syllabę. vt gnate pro nate. rettulit pro tulit. Epenthesis est interpositio quædam ad mediam dictionem litterę vel syllabę. vt reliquias pro reliquias. In duperator pro imperator. Hęc autem alij epenthesim alij parenthesis vocant. Paragoge est appositio quædam ad finem dictionis litteræ vel syllabę. vt magis pro mage. & potestur pro potest. Hanc alij paralepsim: alij prolepsim idest psumptionem vocant. Aphæresis est ablatio de pñcipio dictionis litteræ vel syllabę: contraria prosthesis. vt mitte pro dimitte. temno pro contemno. Syncopa est ablatio de media dictione litterę vel syllabę cōtraria epenthesi. vt audacter: pro audaciter. & comorit pro commouertit.

Metaplasmi quēdecim species de qb^o singulatim differit. Prosthesis interpretatur appositio. z est cū in pñcipio dictionis apponit littera vel syllaba. z de littera ponit exēplū ex verg. i. cū. gnate meq; vires mea magna potētia sol^o. p. eo qđ cē debuit. nate de nascor: nascor: nat^o de additōe syllabę nō ponit exēplū s; pñt esse exēpla ex ppositiōib^o cū in ppositiōe nihil significāt. vt ad silis adnoto. Epenthesi interpretatur iterpositio ab epē qđ est iter. z thesis. z ē qñ i medio dictionis interponit lfa. vt redeo a re z eo itersecta. d. aut syllaba. vt Iuue. grat^o z barbar^o idupator: hęc alij parēthesim vocāt qđ eque iterpositio interpretatur. Paragoge interpretatur adductio a parago qđ est adduco. z est qñ in fine dictionis addit lfa vel syllaba. vt magis p. mage. Nam mage debet esse ab eo qđ magne. z qđ Vergi. viij. cū. liqdo ve potestur electro. z dñariet pro dñari. Aphæresis interpretatur ablatio ab aphæreome qđ est aufert: z est quando a pñcipio dictionis aufert littera vel syllaba. vt qui dicit. mitte arcana dei. z quod Vergi. i. cū. qui tela typhoea temnis pro contemnis. Syncopa interpretatur concisio a sin con z copto scindo: z est quādo ex medio dictionis intercitur littera vel syllaba. vt audacter pro audaciter. littera dīspūcta. z illud Horatij in. ij. sermonū. at illi qđ me cōmo: it melius nō tangere clamo. pro cōmouertit.

Apocopa interpretatur abscisio ab apo de z copto scindo z est quādo ex fine dictionis abscindit littera vel syllaba vt Vergi. i. cū. Reliquias danaū atq; imittis achilli p achillis: z si quis dicat possis pro possitis z potes pro potestis: z mutu p mutuo: z sunt forte exēpla sumpta ex antiquis autorib^o. Ectasis interpretatur productio ab ectano qđ est produco. z est quādo syllaba breuis ponitur pro longa siue producta: z ponit exēplum ex pñcipio cū. Vergilianę. Italia fato profugus launag; venit littora. nam in pñcipio breuiatur. Idem in viij. Italus paterq; sabin^o. z in possessiuo gentili semp breuiat eandē nisi necessitas vigeat. vt in. viij. italos in pēlia cesar. Sytrole interpretatur cōtractio a systello qđ est contrabo: z est quādo syllaba longa ponitur pro breui. vt apud Vergi. in. ij. cū. Cum subito assurgens fluctu nimbofus orion. Idē in. iij. dū pelago defluit hyems z aquosus orion. nam o longa est z a grecis per o mega vrbisq; scribitur. Diæresis interpretatur diuisio a digreo quod est diuisio. z est quādo ex vna syllaba diphthongo conglutinata due fiūt. vt Vergi. iij. cū. aulai in medio libabant pocula bacchi. aulai fecit ab eo qđ ē aulē. Idē in. ir. diues picta vestis z auripio pictę. z posuit aliud exemplum ex poeta quodam antiquo. olli respōdit rex Albai longai pro albe longe. Synæresis est interpretata cōtractio z est conglutinatio duarū syllabarū in vnam: vt phæton quod trisyllabicū est phæton. p. vult dissyllabicū: vt autor ē Quintilianus qui citat illi versiculum. Cum te flagranti deiecit fulmine phæton. sic quoq; dicitur m^o di pro dei z dis prodies z iij z iis. p. ci. z eis. Vergilius quoq; iij. georgicor. fixerit gripedē ceruā licet aut erimantibi. pro aeripedem. idest velocē quasi ventum. Episyndalæpha i. pectus est synæresis imo synæresis: vt patet exēplo quod ponit ex. ij. cū. Ecce autem telis panthus elapsus actiuū. nam ab eo quod est panthoos fit panthus hoc est duabus syllabis in vnam contractis. Synalæpha interpretatur cōiunctio z est cū dicitio finitur in vocali sequiturq; dicitio eque incipiēs a vocali: quia tunc intermixta vocalis illa prior. Et ponit exēplū ex pñcipio lib. ir. cū. Atq; ea diuersa penitus dū pregerūt. legēdūq; est atq; a diuersa. hęc a qbusdam synæresis dicit: qđ videlicet ex duabus syllabis vna coalescit. Ecclipsis interpretatur est fin ab ecclipto qđ est elido elidit. z ē qñ ex duro z aspero cōcursu cōsonantis cum vocali cōsonans extiranda est: z ponit exemplum ex Vergi. iij. in pñcipio cū. Littora multū ille z terris tactatus z alto. p. multū z terris tactatus z alto. hoc est extrita. m. littera ne fiat metacismus ille de quo supra diximus. Antithesis interpretatur pro alio positio ab anti p. z thesis positio. z est quando alia littera pro alia ponitur. vt apud Vergiliū. i. cū. Olli subudēs hominum fator atq; deorum pro illi. hoc est. o. pro. i. Metathesis interpretatur transpositio. z est quando litterarum ordo inuertit. vt apud Vergiliū lib. vi. cū. at non euandre pudendis. pro euander. qđ qđ vt supra diximus euandre potē ē ab eo qđ est euadr^o: vt apud Vergiliū. tū rex Euadr^o romanę cōditor arcis. qñimo oia noia gręca terminata i bios. au. cros. aut dios. aut gros. aut pros. aut tros. possunt habere duplices recti terminatōes. vt thymbros thymber vel tymbr^o. teucros teucer vel teuc^o. alexādro alexāder vel alexādr^o. meleagros meleager vel meleagr^o. capros cap^o vel capr^o. Itaq; cū hęc dixit. x. cū. at tibi thymbre caput euadr^o abistulit ensis. vt is ille petuit ē ab eo qđ ē tymbr^o.

Apocopa est ablatio de fine dictionis litterę vel syllabę: cōtraria paragoge. vt achilli pro achillis. possis pro possitis. potes pro potestis. mutu pro mutuo. Ectasis est extensio syllabę contra naturam verbū. vt Italiam fato profugus: cum Italiam prima syllaba correpta dicere debeamus. Sytrole est correctio syllabę cōtra naturā verbū facta cōtraria ectasi. vt aquosus orion. pro orion producte. Diæresis est diuisio vniūs syllabę in duas. vt olli respōdit rex albai longai pro albe longe. Et aulai in medio libabant pocula bacchi. pro aulai. Et diues picta vestis & auri. pro picta. Synæresis est conglutinatio duarū vocaliū in vna cōtraria diæresi. vt phæto p phæto. & aeripedē p aeripedē. Episyndalæpha quæ & synæresis est: est duarū syllabarū in vnam facta conglutinatio. vt Ecce autem telis panthus elapsus actiuū. pro panthoos. Synalæpha est per interemptionem concurrentium inter se vocalium lubrica quædam lenisq; collisio. vt atq; ea diuersa penitus dum parte gerūt. Hęc a quibusdam synæresis vel collisio nuncupatur. Ecclipsis est consonantium cum vocalibus aspere concurrentibus difficilis ac dura collisio. vt littora multū ille & terris tactatus & alto. Antithesis est litteræ pro littera positio. vt olli subridēs pro illi. Methathesis est transformatio litterarum.

De schematis. Chemata lexeos & dianœas sunt quedam figurę verborum & sententiarum. Sed schemata dianœas ad oratores ptinent: ad grāmaticos vero lexeos. Quę cū multa sint: ex omnibus fere necessaria sunt quę sequuntur. scilicet: Prolepsis. Zeugma. Hypozeusis. Syllepsis. Anadiplosis. Anaphora. Epianalepsis. Epizeusis. Paronomasia. Schematomaton. Paromœon. Homœoteuton. Homœoptoton. Polyptoton. Hirmos. Polysyntheton. Dialiton. Antitheton. Hyppallage. Climax.

Chemata lexeos & dianœas sunt quedam figurę verborum & sententiarum. Sed schemata dianœas ad oratores ptinent: ad grāmaticos vero lexeos. Quę cū multa sint: ex omnibus fere necessaria sunt quę sequuntur. scilicet: Prolepsis. Zeugma. Hypozeusis. Syllepsis. Anadiplosis. Anaphora. Epianalepsis. Epizeusis. Paronomasia. Schematomaton. Paromœon. Homœoteuton. Homœoptoton. Polyptoton. Hirmos. Polysyntheton. Dialiton. Antitheton. Hyppallage. Climax. Schematis dixim^o metaplasmi eē mediū iter lexi z barbarismū. schema vō iter phrasim z solocismū. Itaq; restat dicēdū dē schemate. hoc est de figuris hoc ē de vitis qđ cōmitti cōsueuerūt i ptertu pñū ofens z sunt excusabilia rōne aliq; ea vitia aut in vrbis aut i sentētia cōtingūt. itaq; duo gñā schematō hoc ē figurarū eē dicit: qđ aut sūt lexeos. i. dictionis: aut dianœas. i. sentētię. nā lexis lexeos ē dicitio: dianœa dianœas sentētia. s; excusat se de tractatu figurarū qđ ad sentētia ptinet qñ illę oratorū sunt magis pprie. figuras itaq; dictionis quę ad grāmaticū ptinent dicit esse cōplures: sed ex illis frequētiore elegit. de qb^o singulatim differit dicit. z.

Prolepsis interpretatur presumptio. a p ante z lepsis captio. z est quado aliquid in genere presumitur quod per partes postea explicatur. z ponit exemplum ex Vergilio li. xij. en. Interea reges ingenti mole latinus procedit castris: deinde turno: deinde gneas. Zeugma interpretatur coniunctio: z est quado vnum verbu diuersis suppositis accommodatur. vt Vergilio lib. iij. en. troiugena interpres diuū qui numina phoebi. subaudi ex inferioribus sentis. qui tripodas etiam sentis. claris lauros iterū accipe sentis. z qui sydera sentis. Hypozeuxis interpretatur subiunctio: z est quado econtrario zeugmati vni suppositum accommodatur diuersis vrbis. vt vgl. lib. viij. en. Regem adit. regi memorat nomenq; genusq;. vtrobisq; nāq; intelligitur cneas. Hypozeuxis autē dicitur ab hypo sub z zeuxis iunctio quasi species qda zeugmatis. Syllepsis interpretatur conceptio siue comprehensio. a syn qd est con z lepsis captio z fit cum per vnum verbu supposita diuersorum numerorum colliguntur: z ponit exemplum ex vgl. in primo en. Hic illius arma hic currus fuit. nā in prioribus so arma fuerunt debet subintelligi. Sed dicit Donatus hanc figurā latissime patere: z ad multa se extendere. fieriq; non solum per partes orationis: sed per accidentia partium orationis: immo syllepsis prope semper per accidentia partium orationis. vt qd genus masculinum concipiat foemininum. vt apollo z musa sunt docti. ego z tu sumus boni. aliquando qd foemininum concipiat neutrum. vt Lucano. hinc leges z plebs citra coactę. aliquando qd neutrum concipiat masculinum z foemininum. vt virga tua z baculus tuus ipsa me consolata sunt. Aliquando ratione affinitatis qd foemininum concipiat masculinum. vt vide virum z foeminam honestam. et per numeros fit plerūq; hęc conceptio: vt alijs in locis copiosi disputatur: hoc est vbi de figuris constructionis agitur. Anadiplosis est interpretata reduplicatio. ab ana prepositione qd est re. z diplosis plicatio: z fit quoties sequens versus incipit a verbo in quo desinit pcedens: z ponit exemplū ex vgl. lib. x. en. vrbis betrusca solo sequitur pulcherrimū astur: astur equo fidens. Anaphora est interpretata relatio siue repetitio. ab ana re z phoro fero. z fit quoties plures versus ab eadē dictione incipiunt. z ponit exemplū ex vgl. i. en. gnate meę vires. z. Epanalepsis interpretatur repetitio ab epi. z ana z lepsis. z est verbis epanalabano repeto: z fit hęc figura quoties in eodem verbo incipit z finitur versus. vt vgl. in calce primi libri en. Multa sup priamo rogatus sup hectorē multa. Aliud quoq; exemplum ponit ex. ii. geor. ante etiā sceptrum zc. Epizeuxis interpretatur iunctio: z fit quado verbu iteratur nō interueniente alia pte orationis. z accipit exemplū ex vgl. li. x. en. Meme adsum q feci in me conuertite ferrum o rutuli. z hęc figura frequens est in sermone familiari. z in sacris litteris. Paronomasia interpretatur denotatio. a para. de z onoma nomē. z est quado nomē de noie aliud significat deducit nō per etymologiā sed per litterarū similitudinē: z ponit exemplū ex Terentio in andria. nā in coepio inquit est amētū baud amātū. Schessonomaton interpretatur habitudo nominū. nam schesi est habitudo z onoma nomen: z est cū singulis sua epitheta sunt adiuncta. z ponit exemplū ex poeta. marfa manus. peligna cohors. festina vtrū pro vtrorū vrbis. Sunt autē marsi z peligni populi italie notissimi. Paromoeon interpretatur ad simile. z fit cū plures dictiones ab eadē littera incipiunt: z ponit exemplū ex Ennio poeta. quē admodū refert vgl. de. li. xij. cū disputat de pnomine. O tite tute tibi zc. Homocoteleuton interpretatur similiter desinēs. nā homoeos est similis vel similiter z teleutao finio: z est qn plures dictiones similiter terminantur dū mō id nō fiat per casus. z ponit exemplū ex aliquo poeta aut auctore antiquo. eos dduct q; relinq;. quę oia vba sunt similiter desinētia

Prolepsis est presumptio rerum ordine secutarum. vt Interea reges ingenti mole latinus. Procedit castris turnus. deinde aeneas

Zeugma est vnius verbū cōclusio diuersis clausulis apte coniuncta. vt Troiugena interpres diuū qui numina phoebi. Qui tripodas. claris lauros. qui sydera sentis.

Hypozeuxis est figura superiori contraria vbi diuersa verba singulis clausulis redduntur. vt Regem adit. regi memorat nomenq; genusq;.

Syllepsis ē diuersarum clausularum per vnum verbū cōglutinata cōceptio. vt Hic illius arma hic currus fuit. Hoc schema late patet: & fieri solet nō solum per partes orationis sed per accidentia partium orationis. Itē syllepsis est in dissimilibus clausulis quado dicitio singularis verbo plurali adingitur. vt Sunt nobis mitia poma. Castanex molles. & pressi copia lactis.

Anadiplosis est geminatio dictionis quę ex ultimo loco pcedentis versus & principio sequentis iteratur. vt Sequitur pulcherrimus astur: Astur equo fidens.

Anaphora est relatio eiusdem verbū per principia plurimorum versuum. vt Gnate meę vires: mea magna potentia solus. Gnate patris summi qui tela Typhoea tennis.

Epanalepsis est verbū in principio versus positi & in eiusdem fine repetitio. vt Multa super Priamo rogatus super Hectore multa. Et alibi. Ante etiam sceptrum dicitur regis & ante Impia quam caesis.

Epizeuxis est eiusdem verbū in eodem versu sine aliqua dilatione geminatio. vt Meme adsum qui feci: in me conuertite ferrum.

Paronomasia est veluti quaedam denominatio. vel quoties aliud nomē efficitur de alio. vt Nam inceptio est amentium haud amantium.

Schessonomaton est multitudo nominum coniuncto eodem habitu copulandi. vt Marfa manus Peligna cohors. festina virum vis.

Paromoeon est quado ab eisdem litteris diuersa nomina sumuntur. vt O tite tute tibi tu tanta tyranne tulisti.

Homocoteleuton est cum simili modo dictiones plurimę finitur. vt Eos deduci quam relinquit. deuehi quam deferrit malui.

Paronomasia interpretatur denotatio. a para. de z onoma nomē. z est quado nomē de noie aliud significat deducit nō per etymologiā sed per litterarū similitudinē: z ponit exemplū ex Terentio in andria. nā in coepio inquit est amētū baud amātū. Schessonomaton interpretatur habitudo nominū. nam schesi est habitudo z onoma nomen: z est cū singulis sua epitheta sunt adiuncta. z ponit exemplū ex poeta. marfa manus. peligna cohors. festina vtrū pro vtrorū vrbis. Sunt autē marsi z peligni populi italie notissimi. Paromoeon interpretatur ad simile. z fit cū plures dictiones ab eadē littera incipiunt: z ponit exemplū ex Ennio poeta. quē admodū refert vgl. de. li. xij. cū disputat de pnomine. O tite tute tibi zc. Homocoteleuton interpretatur similiter desinēs. nā homoeos est similis vel similiter z teleutao finio: z est qn plures dictiones similiter terminantur dū mō id nō fiat per casus. z ponit exemplū ex aliquo poeta aut auctore antiquo. eos dduct q; relinq;. quę oia vba sunt similiter desinētia

Homoeoptoto interpretatur similiter cadēs ab homoeos quod est similis z ptosis casus: z est quando plures dictiones per casuū declinationē similiter desinūt. vt moerētes flētes zc. Polyptoto interpretatur multitudo casuū. a poly multū z ptosis casus. z est quado diuersi casus sibi inuicē respōdēt. z ponit exemplum ex vgl. iij. en. littora littoribus contraria. Hymos interpretatur tractat: z est qn oratio per longā verborū seriē trahitur eric diuag: z ponit exemplum ex vgl. vi. en. principio coelū zc. vsq; ad locū illum spiritus int' alit. Polyyntheton interpretatur multitudo casuum cōposita a poly multū z synthetō compositum. et est qn multę dictiones per cōiunctiones iunguntur: z ponit exemplū ex vgl. iij. en. id. Athamasq; thoasq; zc. Dialytō interpretatur dissolutū. a dialytō qd est dissoluo: z est qn sine coniunctionib; plures dictiones eiusdē generis proferuntur. et cōfigurā superiori contraria: z ponit exemplum ex vgl. in. iij. en. ite ferte citi flāmas: nam plura verba iunguntur nō interueniētibus cōiunctionib;. A cicerone dicitur articulo color: dicitur quoq; hęc figura asynthetō qd interpretatur incōpositum ab a particula ptiatiua et thetō positū: quia vt dixim; plura verba iunguntur sine coniunctione. Antithetō interpretatur cōtrapositum. ab anti contra z theton positum: z fit cum contraria cōtrarijs opponuntur: z ponit exemplū ex vgl. i. meta. vt frigida pugnabat calidis zc. de hac figura dicit vgl. i. crimina rasis lib; b; in antithetis. Hypallage interpretatur submutatio. ab hypo sub. z allage mutatio: et est cum verba per cōtrariū intelliguntur. vgl. iij. en. regina e speculis cum priuum albescere lucem vidit. i. res omnes per lucem albescere: quę lux colorem non habet: sed per eam omnia colorantur. Climax interpretatur gradatio: z est quando verba repetita progrediuntur: z ponit exemplum ex vgl. in buco. torua leçma lupum sequitur lupus ipse capellam florentem cythsum sequitur lasciuia capella. De tropis.

Homoeoptoton est: cū in cōsimiles casus exeunt diuersa verba. vt moerētes flētes lachrymātes comitātes. Polyptoto est multitudo casuum varietate distincta. vt Littora littoribus contraria fluctibus vndas. Imprecor arma armis: pugnent ipsiq; nepotes.

Hymos est series orationis continuę tenorem suū vsq; ad vltimum seruans. vt Principio coelum terra cam; posq; iūctēs L uentēq; globū lunę titaniaq; astra. Polyyntheton est dicitio multis connexa cōiunctionibus. vt Athamasq; thoasq; pelidesq; neoptolemus. primusq; machaon.

Dialyton siue asyntheton est figura superiori contraria carens cōiunctionibus. vt Ite ferte citi flāmas date tela impellite remos.

Antitheton est cōtrapositum: & fit quando contraria contrarijs opponuntur. vt Frigida pugnabant calidis & humentia siccis. mollia cum duris. sine pōdere habentia pondus.

Hypallage est verborū per contrarium intellectus. vt Regina e speculis vt primum albescere lucem vidit.

Climax est subscripta gradatio. vt Torua leçna lupum sequitur. lupus ipse capellam.

De tropis.

Tropus est dicitio trāsflata a ppria significatione ad ipropriā ornatus necessitatis ve causa. sunt autē q; sequuntur. Metaphora. Catachresis. Metalepsis. Metonymia. Antonomasia. Epythetō. Synecdoche. Onomatopœia. Periphrasis. Hiperbole. Hiperbōria tropus in suas species diuisus. Homoeosis in suas species diuisus.

Metaphora est rerum verborūq; trāsflatio. hęc fit quatuor modis. Ab animalī ad animalē. Ab inanimalī ad inanimalē. Ab inanimalī ad animalē. Ab animalī ad inanimalē.

Ab animalī ad animalē. vt Tiphyn aurigā celeres fecere carinæ. Nā auriga & gubernator nauis animā habēt. Ab inanimalī ad inanimalē. vt Vt pelagus tenuere rates. Nam naues sicut & rates animam non habent.

Ab inanimalī ad animalē. vt Atlātis cinctū assidue cui nubibus atris. Piniferum caput & vento pulsatur & imbrī. Nam mons animam non habet: cui membra hominis attribuuntur.

Ab animalī ad inanimalē. vt Si tātum pectore robur cōcipis. Nā robur animā nō habet: cum turnus cui hęc

fit hic versus non liquet mihi. Ab inanimalī ad inanimalē fit trāsflatio. vt si rates qd significat lignorum struem ponatur pro nauī. vtrumq; nāq; inanimatum est. z ponit exemplum ex. v. en. id. vt pelagus tenuere rates nec amplius vllę. Ab inanimalī ad animalē vt cum atlas sit mauritanicē mons dat illi Vergil. caput humeros mentum quę sunt animalū mēbra. versus sunt illius ex. iij. en. id. Ab animalī ad inanimalē. vt vergil. xj. en. id. si tātum in pectore robur cōcipis. Nam robur arbor est anima carens. Scire autē debem; q; metapho;

interpretatur multitudo casuum cōposita a poly multū z synthetō compositum. et est qn multę dictiones per cōiunctiones iunguntur: z ponit exemplū ex vgl. iij. en. id. Athamasq; thoasq; zc. Dialytō interpretatur dissolutū. a dialytō qd est dissoluo: z est qn sine coniunctionib; plures dictiones eiusdē generis proferuntur. et cōfigurā superiori contraria: z ponit exemplum ex vgl. in. iij. en. ite ferte citi flāmas: nam plura verba iunguntur nō interueniētibus cōiunctionib;. A cicerone dicitur articulo color: dicitur quoq; hęc figura asynthetō qd interpretatur incōpositum ab a particula ptiatiua et thetō positū: quia vt dixim; plura verba iunguntur sine coniunctione. Antithetō interpretatur cōtrapositum. ab anti contra z theton positum: z fit cum contraria cōtrarijs opponuntur: z ponit exemplū ex vgl. i. meta. vt frigida pugnabat calidis zc. de hac figura dicit vgl. i. crimina rasis lib; b; in antithetis. Hypallage interpretatur submutatio. ab hypo sub. z allage mutatio: et est cum verba per cōtrariū intelliguntur. vgl. iij. en. regina e speculis cum priuum albescere lucem vidit. i. res omnes per lucem albescere: quę lux colorem non habet: sed per eam omnia colorantur. Climax interpretatur gradatio: z est quando verba repetita progrediuntur: z ponit exemplum ex vgl. in buco. torua leçma lupum sequitur lupus ipse capellam florentem cythsum sequitur lasciuia capella. De tropis.

Metaplasmsus vt diximus excusat vitium in vna dictione. scbema in cōtextu partium orationis. tropus vero nullum excusat vitium quin potius contra virtus quędam est. vnde a Quintiliano definitur. Tropus est verbi vel sermonis a propria significatione in aliam cū virtute mutatio. Nam qd donatus dicit causa necessitatis: illud est quado non habemus vocabulum proprium quo rem de qua loquimur esse feramus. Ennā vero cum verbum trāsflatum significatius dicit rem q; proprium. Et subdit species tropi quas singulatum profequitur.

Metaphora interpretatur trāsflatio. a meta trans et phoro fero. cuius subdividit rursus quatuor species secundum quatuor modos quibus contingit fieri trāsflationem. Quorū primus est quoties fit trāsflatio a verbo significanti animal ad verbum quoq; animal significantis vt tiphyn aurigam celeres fecere carinę. aurigam ponit pro gubernatore cum auriga sit homo qui regit curr; hoc est bigas aut quadrigas. gubernator vero proprie fit qui naues regit moderaturq; s; vterq; homo est ergo trāsflatio ab animalī ad animalē. sed cuius auctoris

fit hic versus non liquet mihi. Ab inanimalī ad inanimalē fit trāsflatio. vt si rates qd significat lignorum struem ponatur pro nauī. vtrumq; nāq; inanimatum est. z ponit exemplum ex. v. en. id. vt pelagus tenuere rates nec amplius vllę. Ab inanimalī ad animalē vt cum atlas sit mauritanicē mons dat illi Vergil. caput humeros mentum quę sunt animalū mēbra. versus sunt illius ex. iij. en. id. Ab animalī ad inanimalē. vt vergil. xj. en. id. si tātum in pectore robur cōcipis. Nam robur arbor est anima carens. Scire autē debem; q; metapho;

quædam sunt reciproci. vt q. equos ponatur pro capo & capus pro equo: aut altum pro profundo: & profundum pro alto: & pubertas pro flore: & flos pro pubertate. Alię sunt metaphoricę partis vnus. id est non reciproci. sed alterius tantum partis cuiusmodi sunt superiores. Catarchesis interpretatur contra vsus. & est quoties ponitur verbum pro eo quod proprie nõ significat. vt ecce paricida proprie significat parentu interfectore. quod si quis dixerit fratricida paricida improprie dicit. Propterea piscina dicitur stagnum piscis: receptaculum. quod si quis

posuerit pro loco vbi non sunt pisces catarchesis dicitur. Deinde dicitur in omni proprietate ventre in vsu. propter necessitatem qm non habemus propria vocabula quibus rem illam significemus. Metalepsis interpretatur transumptio. a meta quod est trans & lepsis acceptio. & est cum aliqua dictio aliud a sua propria significatione designat et his que processerunt et sequuntur: et ponit exemplum ex Cergilio primo cñ. Sed pater omnipotens speluncis abdidit atris &c. pro cavernis et receptaculis siue domibus. et ex hac. Post aliquot mea regna videns mirabor aristas pro annos. neq. enim exiunctura aliud potest significare arista. Metonymia interpretatur transnominatio. a meta trans. & onoma nomen. et est quando vnadiccio propter affinitatem quã habet cum alia ponitur pro ea: & quia hoc pluribus modis contingit subiungit illius plures species. quarum prima est cum continens ponitur pro contento. Cerg. v. cñ. nunc pateras libate ioui. neq. enim patera libatur: sed vinum quod in patera continetur: aut e contrario cum contentum ponitur pro continenti. Cerg. l. cñ. Crateras magnos statuit & vina coronant: neq. enim vina coronantur: sed patere in quibus vinum continetur. Est propterea metonymia. cum inuentor aliquid rei ponitur pro illa re cuius fuit inuentor. vt apud Terentium in eunucho. sine cerere & libero friget venus. quod videlicet ceres fuit inuentrix frumēt. bacchus vini. ven. dea est amoris & coitus. aut ediuerso cum rem ipsam pro inuentore ponimus. vt qui dicit vinum precamur. p. bacchi. adeo subditur ad deum adest presens. Est etiam metonymia cum efficiens pro effectu ponitur vt tenebras expulsoz merces et contristat frigore coeli. cum propterea materia ponitur pro re quę sit ex illa materia vt Cerg. ii. cñ. ferro acumera tenet. Antonomasia interpretatur pro nomine. ab anti pro et onoma nomen. hoc est quod vice nominis proprii ponitur. & ponit tres illius species. Ab animo. vt magnanimus anchisiades pro gne as per excellentiam magnitudinis animi. quod est bonum animi. A corpore. vt Cerg. iij. cñ. Ipse arduus. i. polyphemus. qui aliis prestabat cyclopibus proceritate corporis. quod est bonum nature. Extrinsecus vt in foelix puer. i. infortunatus pro Troilo ponitur & erat a bonis externis qualia sunt bona fortune. Epitheton interpretatur appositio siue adiectio quo nomine greci appellant nomen adiectiuum. Latini vero epitheton vocant adiectiuum quod additum nomini proprio vt dicit Donatus aut etiam nomini substantiuo exprimit aliquid proprium & inseparabile. & ponit ex Cerg. ex. p. i. cñ. gneid. quas dira celeno exprimit aliquid proprium & inseparabile. & ponit ex Cerg. ex. p. i. cñ. gneid. hoc est a bonis animi. a bonis fortune. a bonis nature. Unde oratores consueuerunt sumere locos laudandi & a contrariis vituperandi. Synecdoche interpretatur comprehensio. Licero intellectionem vocat. & accipit hic synecdochen pro figura locutionis. nam de figura constitutionis alibi disputatum est. Sed cum plus minusve significant verba quam intelligimus fit aut accipiendo partem pro toto aut pro parte totum. & ponit exemplum quo ponitur pars pro toto et p. cñ. gneid. Pubes tuorum pro iuuentus: cum etiam essent viri senes et pueri. non tantum puberes. Ex eodem quoque libro ponit exemplum quo ponitur tantum pro parte. vt ingens a vertice pontus. Nam pontum posuit pro vnda ponti. & illud ex Cerg. iij. cñ. gneid. fontemque ignemque ferebant. neq. enim ferebant fontem sed partem aque fontane. Sed cum in parte totum intelligimus dicit debere intelligi in parte illa multum totius illius partis. Onomatopœia interpretatur nominis fictio. nam componitur ex onoma quod est nomen. & pio facio vel fingo. fit autem maxime cum ex sono vocis nomina fingimus. Et ponit exemplum ex Cerg. i. cñ. gneid. ita coelo clamorque virum clagorque turbarum. nam clamare a sono vocis in homine: & clangere a sono

dicuntur animam habebat. Scire aut debemus alias metaphoras esse reciprocas: alias autem esse partis vnus. Catarchesis est vsurpatio nominis alieni. vt paricida dicimus qui occidit fratrem: & piscinam quę pisces non habet. Hęc enim vnde extrinsecus sumerent vocabulum suum: non haberent.

Metalepsis est dictio pergens gradatim ad id quod offendit: vt Speluncis abdidit atris: Hoc metuens. Et post aliquot mea regna videns mirabor aristas.

Metonymia est dictio quędam veluti transnominatio. Huius autem multę sunt species. aut per id quod continetur. vt nunc pateras libate ioui. aut contra. vt crateras magnos statuunt & vina coronant. aut pro inuentore quod inuentum est. vt sine cerere & libero friget venus. aut contra vt vinumque precamur. nãq. hic deus adest presens. hęc exempli causa posita sũt addiscētib. reliqua mōstrabit lectio.

Antonomasia est significatio vice nominis posita: quę fit tribus modis: ab animo. vt magnanimus anchisiades. a corpore. vt ipse arduus polyphemus. extrinsecus. vt in foelix puer atq. impar congressus achilli.

Epitheton est suppositio dictionis cum proprio nomine. Nam antonomasia vicē nominis sustinet. epitheton nūquam est sine proprio nomine. vt dira celeno. dira camilla. Fit etiam tribus modis. ab animo. a corpore. extrinsecus. his duobus tropis. vel vituperamus. vel offendimus. vel laudamus.

Synecdoche est significatio plenius intellectus capax: cum plus minusve pronuntiat. aut enim a parte totum offendit. vt pubesque tuę pubesque tuorum. Aut contra partem a toto. vt ipsius ante oculos ingens a vertice pontus in puppim ferit. & alibi fontemque ignemque ferebant. Meminisse autem debemus quando fit a parte totum faciendum esse ab insigniori parte.

Onomatopœia est nomen de sono factum. vt clamorque

turbarum facta sunt. Tinnit quoque cris dicitur quod crea vasa tinnit pulsata. crepitare quoque fictum est a sono vocis. vt Cerg. p. i. geor. atq. leuē stipulā crepitantibus vrere flammis. Periphrasis interpretatur circumitio siue circulo cutio. a peri circum & phrasis locutio. & fit quoties ornate rei causa vniuersum exaggeratione de eadem re plura verbis inculcādo. & ponit exemplum ex libro. iij. cñ. gneid. & iam prima nouo &c. pro eo quod satis erat dixisse & iam anora illustrabat terras. & eodem modo causa vituperandę alicuius rei vt inur creuitione. i. longo verborum ambitu:

virum clangorque tubarum. Tinnitus æris. Atq. leuē stipulam crepitantibus vrere flammis.

Periphrasis est circumlocutio quędam quę fit aut ornandę rei causa quę pulchra est: aut vituperandę quę turpis est. vt & iam prima nouo spargebat lumine terras. Titoni croceum linquens aurora cubile. & hoc faciunt nimio ne luxu obtusior vsus sit genituli aruo & sulcos obliet inertes.

Hyperbaton est transcensio quędam verborum ordinem perturbans cuius species sunt quinque. Hysterologia siue hysteron proteron. Anastrophe. Synchesis: Parenthesis. Temesis.

Hysterologia siue hysteron proteron est sententię cum verbis ordo mutatus. vt & cererem corruptam vndis torrere parant flammis: & frangere saxo.

Anastrophe est verborum tantum ordo praposter. vt italiam contra pro contra italiam.

Parenthesis est interposita formatio diuersę sententię. vt æneas. neq. enim patrius consistere mentē passus amor rapidum ad naues præmittit achatem.

Temesis est vnus compositi vel simplicis sectio vna ditione vel pluribus intersectis. vt Septē subiecta trion. & saxo cere comminuit brum. Et massili portant iuvenes ad littora tanas. pro cerebrū & massilitanas.

Synchesis est hyperbaton obscurum & ex omni parte confusum. vt tris notus abreptas in saxa latentia torquet: saxa vocant itali mediis quę in fluctibus aras. Est autem hic ordo. tris naues abreptas notus torquet in saxa: quę saxa in mediis fluctibus latentia itali vocant aras.

Hyperbole est dictio fidem excedens augendi minuēdi ue causa. augendi vt n̄tue candidior. minuēdi vt tardior testudine.

Allegoria est tropus quo aliud significatur: & aliud dicitur. vt Et iam tempus equum fumantia soluere colla. hoc est carmen finire. Huiusmodi species multę sunt ex quibus septem eminet. Ironia. Antiphrasis. Aenigma. Charinetismos. Paroemia. Sarcaismus. Astyismos.

Ironia.

Antiphrasis.

Aenigma.

Charinetismos.

Paroemia.

Sarcaismus.

Astyismos.

minuit cerebrum intersecta vna particula comminuit: & quod sequitur. Massili portant iuvenes ad littora tanas. pro eo quod est portant iuvenes ad littora massilitanas subaudi prædas: interpositis pluribus verbis hoc est portant iuvenes ad littora. Synchesis interpretatur confusio. a syn con & chesis confusio. atq. vt dicitur Donatus est hyperbaton hoc est oratio ex omni parte confusa. & ponit exemplum ex primo cñ. gneid. Tris notus abreptas &c. nã vt dicitur ordo est. Tris naues abreptas: & notandum est in ordine ab a causatiuo posse incipi. vt frustra grammatice nescio quas ordinis regulas tradiderint. Hyperbole interpretatur transcensio. ab hyper tras: & bole scãtio: dicitur fieri augēdi aut minuēdi causa. Augendi. vt Cerg. iij. in bucolicis. Candidior dignis hedera somnoso: alba. Minuēdi. vt quod quispiam dicit tardior testudine: quia testudinis incessus tardus est. vnde Plautus in aulularia testudineum istum grandibo gradū. Allegoria interpretatur aliena locutio. ab alleos quod est varius siue diuersus. et est quando id quod dicimus aliud est quod volumus intelligi. vt Cerg. iij. l. in calce. ij. geor. g. et iam tempus equum fumantia soluere colla. per equum nãq. intelligimus ingenium. vt Joue. per quem magnus equos arunce flexit alūnus: id est exercuit ingenium per colla fumantia. i. per sudore: & ballantis laborē operis cõponēdi finire. & subdit allegorie septem species de quibus singularim dicitur est.

Ironia interpretatur simulatio vel dissimulatio qm̄ ironiæ nomen est dissimulatio siue caustio. aris. et est quando id qd̄ dicitur per contrariū volumus intelligi: et in hoc cum suo genere concordat: sed differt in eo qd̄ in ironia est simulatio quedā caustio. ut Juno apud Verg. iij. c. ad venerē. Gregiam vero laudē et c. q. d. non est magna laus q̄ tu et filius tuus qui estis duo magna numina per dolos decepistis vnā foemina. Itaq; si quis gravitate quadā pronunciat dicitur ironice: verborū sensus in contrariū vertitur. Antiphrasis interpretatur contraria locutio. ab anti qd̄ est cōtra. et phrasis locutio: et est quādo in vno verbo subest cōtrariū eius qd̄ dicitur: cum ironia sit in pluribus verbis ut bellus qd̄ est diminutivum a bono. a. um. unde dicitur bellum per contrariū qd̄ non est bonū. et lucus qui est silva condensata per contrarium dicitur a luceo. es. quia ex arborū opacitate minime lucet. Benigna interpretatur obscuritas sermonis ab enitome qd̄ est obscure loqui. et ponit exemplum illius qui induxit nuem loquētem mater me genuit et c. et illud cleobuli iudij ē vnā genitor: nati bona pignora bis sex. triginta cui nati h̄ dissimulare forma. sicut nāq; anū h̄c duo decim menses quos quilibet h̄c dies triginta totidē noctes. Charientismus interpretari potest gratiositas. a charis. entos. qd̄ ē gratiosus. et est quādo id quod durum dictum esset mitioribus verbis temperamus ut si sacrilegum furem dicamus et cum qui sit strabo poetam. et ponit exemplū. ut si quis dicat quisit ne me quisq; et respōdeat quis huic interrogationi bona fortuna: cum debuisset respōdere neino te quisit. Paroemia interpretatur proverbia et est sententia longa vsu comprobata et experta: ad id qd̄ volumus efficiendam usurpata. ut terentius in phormione: aduersus stimulum calces subaudi non iactas. Idem quoq; in adelphis. lupus est in fabula. quo significatur tacendum esse: quoniam is d̄ quo erat sermo aduētat. Sarcasmos iterpretatur derisio non quecūq; sed ea que capta si odio proficitur. Qualis est illa ex euangelio: vobis qui destruit templum dei et in triduo illud recedificas. deriuaturq; a sarr̄ sarcos qd̄ interpretatur caro: qd̄ qui ea vitur vitam petit illi in quem inuehitur. Vergi. iij. c. In agros. et. Jacens igitur. a. moruus metire agros: et hesperiam caduere scilicet strato terram premēdo. Alysismos interpretatur vrbantitas quoniam alys est vrb̄. dicitur Donatus huic tropū multipliciter patere: ut quicquid vrbantur dicitur alysmo fiat. ut sunt ille facetie de quibus Juue. Et salib̄ vebemēs inter pomeria natis. vergi. in buco. Qui bantium non odit amet tua carmina meū: cum vterq; sit pessimus vrb̄. atq; alter illorū malus poeta: sed quod sequitur magis spectat ad vrbantitatem. s. qd̄ iungat vulpes more puerorum qui plosello adiungunt mures. ut dicit Horatius. Et mulgeat hircos vnde non magis possis expectare lac quam ex gallo gallinaceo. ut inquit Plinius. Homeosis interpretatur similitudo. et est quoties res eiusdem generis cōparantur. ut Vergi. i. c. eneid. os humerosq; deo similis. quoniam pulchritudo que assimilatur pulchritudini alicuius dei. cum deus et homo secundum epicturū maxime membrorum similitudine teneantur. Parabola interpretatur comparatio. et est quoties res diuersorum generum inter se comparantur. ut cum Vergi. li. ij. c. eneid. comparat. Laocoonta tauro sacrificando qui excussit ex ceruice lectum sacerdotis impacta securi in collum. Estq; sensus qd̄ talis erat laocoontis mugitus et clamor: qualis taurus et c. Paradigma. atos. interpretatur exemplum quod solet accommodari dictis et factis. idq; ut dicitur hortandi aut deterrendi causa. hortandi. ut Vergi. i. c. Antenor potuit medijs elapsus achuis. q. d. Antenor potuit ex medijs hostibus in Italiam venire: et cneas qui Antenore potior atq; melior est non poterit Dehortantis deterrentisq; ut idem Vergi. vii. c. eneid. At non sic phrygius et c. et est sensus qd̄ cneas sic venit in Italiam ut raperet launiam: quē admodum paris lacedæmoniam ut raperet helenam.

¶ Inis libri quinti.

Differentiæ excerptæ ex

Laurentio Gialla ab Antonio Rebuffensi. De littera. A.

Astinētia est a rebus alienis cohibitiō. Continētia est tibi a proprijs voluptatib̄. Abdico filiū. i. viuēs a bono expello. (beo) Erbredo filiū. i. testamēto a bonis. ph̄t. Acus est qua sarcinatos vestes sarcitū. Acicula vero qua mulieres vtuntur ad ornatum. Abhorreo ab omni humanitate. i. alieno sum. Erboreo inimicos. i. illos pertimesco. Accessus est aditio siue appropinquo. Accessio est adiectio siue incrementum. Actio causarum recte dicitur et non actus. Actus comœdiarū recte dicitur et non actio. Acta et actus sunt rerum priuatarum et familiarum. Gestasunt rerum publicarum et magistratum. Actor est causidicus et alicuius rei representator. Auctor est vti ita loquar alicuius rei factor. Aant sunt grana in vnum racemum coeuntia. Baccę vero cū sint parua poma disperis nascuntur. Aeruus est minutarum rerum congeries. ut salis. Strues est proprie lignorum compositio. Strages est cadauerum iacentium multitudo. Sarcina est vtiensilium: que ad cultum pertinent. Accola est qui iuxta locum habitat. ut accola ponti. Incola est qui in loco habitat. ut incola montis. Inquilin̄ est qui in aliena domo vel agro habitat. Accusare est offendere aliquem peccauisse. Incausare vero est mors alicuius reprehendere. Excusare est excusationem accusanti facere. Adeo proin tantum sequenti particula. ut Adeo pro valde non sequenti particula. ut. Aduocatus est qui aliteri adest vt cumq; illi faueat. Patronus est. qui agit causam maxime accusati. Clientis vero est. cuius causa a patrono defenditur. Adorare fit etiā sine verbis cum genuum plicatione. Supplicare fit sine genuum plicatione sola voce. Addicere est in auctione aliquid vendere. Licere et licitari est precium in auctione facere. Adsum id est presens vel prope sum. Adsum tibi. i. studio et participio tibi. Aduersor tibi id est contrarius tibi sum. Aduersor: te. i. vultum auerto a te. quem detestor. Aduerto oculos. i. aliquo oculos conuerto. Auerto oculos. i. alicunde oculos conuerto. Ad moueo manum vulneri. i. appono et applico. Amoueo manum a vulnere. i. remoueo. Ad votum mihi euenit. i. vt ego optabam. Ersententia mihi euenit. i. vt ego intelligebam. Adulterium est quod in nuptiam committitur. Stuprum est coitus contra legem violentus. Aedes i singulari et in plurali ē tēplū et semp addit cusus. Aedes in plurali domum profanam significat. Assumare est tarare. quod dicitur appreciare. Extimare est considerare. Extimare iudicare. Aequalis est equus et coetaneus. Aequalis est equalis in priori significatione. Aedibilis est. qui edilitatem administrat. Aedilicium vero. qui edilitate perfunctor est. Afficere siue affectio est in animo. quod mens nō est. Mens vero siue ratio in aīo est. qd̄ affectus nō est. Afflicto te iniuria. i. facio tibi iniuriam.

Afficio te benefico. i. facio tibi beneficium. Agitur mecum preclare. i. bona conditione sum. Agitur mecum male. i. malo statu sum. Actum est semper in malam partem accipitur. Agere gratias est verbis gratitudinem ostendere. Habere gratiam vel gratias est in animo. Referre gratiā. est re ipsa beneficium dissolucere. Agunter animalia a se sionibus et instigatoribus. Ducuntur illa. que sponte ducem sequuntur. Trahuntur que per vim et raptando portantur. Portare est ferre et suo corpore baulare. Clebi est equo. nau. curru. et similibus. Agere pter alias significationes est rerū immanentū. Facere est rerum in materia exteriorē excuntium. Age aduerbium cum singulari iungitur. Agite cum plurali. Agedū cū singulari et plurali. Ager modo est territorium vbi circumiectum. Ager etiam est locus quem ruri colimus. Aruum est quod frumento seritur ab arando. Fundus est agri pars. vt vinea. oliuetum. pratum. Prædium est possessio rustica siue vrbana. Campus est planities terre ampla et grandis. Area est planities angustior in agro vel vrb̄. Aliquantisper et paulisper ad breue tēpus pertinet. Tanusper p̄ in tantū postulat adiūgi dū p̄ dnce. Alter de duobus dicitur. aut de secundo loco. Alius de pluribus dicitur. et quōq; pro diuersis. Albantex oppido Alba in latino dicitur. Alben̄es. ex oppido alba ad fuscum lacum. Alumnus non qui alit. sed tantum quia alitur. Ambitio in animo est eius qui cupit honores. Ambitus in actu eius qui pecunijs honore babuit. Amor ad omnes res pertinet. vt amor vini et vxoris. Caritas ad homines tantum pertinet. Caritas est penuria. quam indocti carissima dicunt. Amare est cum affectu et vehemētissime. Diligere est cum ratione et remissius. Adamare est amatorie aliquid amare. Amicus honesta res est. vnde est amicitia. Amica si ad vtrum referatur inhonesta res est. Amator qui modo amatorio amat. An particula conuentionis est per quam interrogamus. An cōiunctio quoq; est. sed p̄ eam nō interrogam̄. Annū tempus est. quod per anni spacium durat. Annū festum est. quod semel in anno contingit. Ante hac legi. i. ante hoc tempus legi. Post hac legam. i. post hoc tempus legam. Antiqui dicuntur et scnes et veteres. Senes dicuntur quātū ad ipsorū vitam priuatum. Veteres dicuntur qd̄ alta etate vixerunt. Appeto cum affectu qualiacumq; illa sunt. Expeto tantum honesta. vt virtutes. Apparare ad pompam tantum pertinet. Pparare vero est aliquid ante parare. Apparere alicui est illi ministerium exhibere. Apud me est liber personam et locum significat. Penes me est liber. personam et dominium. Argutus est. qui est acuta quadam solertia. Argutus est sonorus: argutus quoq; breuis. Armiger est: qui domino arma in prelio ministrat. Armatus: qui armis ad pugnam instructus est. Arcere est prohibere acvetare: vnde arc dicitur. Abigere est a loco fugare: vnde abactoris et abiget. Assurgere alicui est in honorem illius surgere.

Surgere est quocumq; modo se erigere.
Assentari est falso laudare vilitatis gratia.
Adulari vero est inferuire vt honorem mereamur.
Blandiri quaq; est tactus: ad animum transfertur.
Auscultare est remotum aliquid capere.
Consciscere semper motum desiderat.
Desciscere est ab imperio alterius se subtrahere.
Afferere est affirmare z in libertatem vindicare.
Aiscuerare est vim atq; animi motum addere.
Autem coniunctio postponitur huic negationi non.
Vero postponitur his neq; tñ. sane. iam. enim. at.
Ausculto te dicimus sicut z audio te.
Ausculto tibi est obtempero tibi.
Audiens sum te tantum valet quantum audio te.
Audiens sum tibi non audio tibi. i. obediens sum.
Auis est que parit oua pennisq; pedita est.
Volucris est quocumq; volat. vt **Apis. Lulex.**
 De littera. B.

Barba vt inquit **Seruius** est hominum.
Barbe vero in numero plurali quadrupedum.
Mentam vero est ipsa barba pilorumq; sedes.
Benefactor est qui cupiam benefacit.
Beneficarius in quem beneficium collocatur.
Bene aliquando accipitur pro valde. vt bene doctus.
Male aliquando accipitur pro non vt male sanus.
Bellum est totum tempus quo in militia sumus.
Pelium ipsum tantum armorum certamen.
Pugna etiam citra arma fit solis verbis.
Beatus est qui omnib; rebus ad vite usum abundat.
Beatus qui omnium bonorum compos est.
Bonum genus est ad vite iucundum z honestum.
Bonitas vero idem est quod benignitas.
Bractea tenuis est z sua sponte plicatilis.
Lamina vero crassior. vt ex qua arma fiunt.
Bucca pars illa est que inflatur. vt in comitene.
Mala est rotundum illud. quod est supra buccam.
Senatum oculorum tegmen est tñ mala significat.
Cilium est ambitus generum. vnde supercilium.
 De littera. C.

Edo tibi z concedo tibi. i. non repugno tibi.
Edo occidi te. i. percutio z occido.
Catuli sunt ferarum. que fere ex rapu viuunt.
Pullus vero dicitur. vt a simi z equi z auis.
Foetus generalius est. vnde foeticare z foetura.
Capitale odium. quod z caput z vitam alterius petit.
Capitale vitium propter quod peccans puniatur.
Capere est sponte vel non sponte accipere.
Sumere est vltro z non sponte aliorum capere.
Captare est velle capere z insidias parare.
Cander dicit **Marcellus**. quod ignitum est.
Cander etiam quod candidum z album est.
Causari est causam rei geste afferre in accusationem.
Causare nuq; apud idoneos inuenitur pro efficere.
Cauona est taberna vbi vinum venditur.
Cauona quoq; mulier que vinum vendit.
Caluntari dicit **Martianus** est falsa crimina intendere.
Puguaricari dicit **Valpianus** causas aduersarijs dare.
Caerue in singulari est posterior colli pars.
Caerices in plurali pro superbia ponuntur.
Collum omnes partes in solidum complectitur.
Jugulus est anterior colli pars. vnde iugulare.
Celebus passue ponitur. vt locus z homo celebris.
Frequens actus z passus. vt vrbis z senatus.
Celebs est qui non duxit vxorem legitimam.

Maritus est qui vxorem per leges accepit.
Lertum est modo accipitur pro manifestum est.
Lertum est pro delib. ratum est iungitur infinitiuo.
Lenior est. qui in administratione censure est.
Lenior est. qui per functus est censura.
Circumstare pro eo quo d est circumdare.
Circumstare pro eo quod est circumdare.
Circumstare pro eo quod est circumdare.
Circumstare pro eo quod est circumdare.
Refertur quandoq; ad tempus z ad locum.
Continuo. Protinus. Statim notum est quid sint.
Quod si additur negatio. valet pro non ideo.
Comearus i singulari est licetia vrita dixerim ad tps.
Comear i vtroq; numero e alimeta publica z puata.
Commendo te regi. i. committo te.
Commendo te apud regem. i. laudo te.
Commentarius est in quo res nudescuntur.
Libri sunt. in quos auctor opera diuiduntur.
Uolumen est minus quam liber.
Concilio amorem dicimus. sed non gratiam.
Inimus gratiam. sed non inimus amorem.
Reconciliare z in gratiam redire idem.
Conciliamus nouos amicos. **Reconciliamus** veteres.
Comitari est minores maiorib; comitatum prestare.
Affectari est comitari alicui prestare quocumq; modo.
Deducere est aliquem de illis domo comitari.
Reducere est illum vsq; in domum comitari.
Loenaculu est pars domi supior. ad quoscunq; q; r; s; u; s;.
Loenatio est locus inferior ad coenandum.
Comes est qui alterius ductu sequitur vtrunq;
Socius est in negotijs serijs rebus z laboribus.
Sodalis est in leuionibus z locosis z voluptarijs.
Comis est benignus z q; alijs iherut. q; festiuus dicitur.
Collis est monticulus separatus siue pars montis.
Jugum est: vt sic dicam ipsius montis arduitas.
Cluius est eadem arduitas sed clemens.
Promontorium est mons in mare prominens.
Corax est pars supra femora verteb; ipsi.
Femora partem cruris exterioris significant.
Femina partem interioris mollioremq; tantum.
Lopia in singulari est facultas: z iungitur do z facio.
Lopia quoq; est abundantia. vt vini olei.
Lopie in numero plurali est exercitus.
Conditio est denotatio siue actio in personam.
Conditio vero fortunam dicit z ordinem.
Corpus in nobis viuentibus est. vnde corpus entus.
Caro est cadaueris que z pulpa dicitur.
Consolo z consolatio verbis fit in alicuius calamitate.
Solo z solatiu rebus ipsis fit in alterius egestate.
Solamen magis est poeticum q; oratorium.
Corporeum est existens in materia corporea vt lapis.
Corporeale e existens ex materia corporea vt domus.
Complodere est manus illis inuicem collidere.
Explodere est cum sonitu e manibus eicere.
Supplodere est pedem terre incurrere.
Lordi est mihi ire aliquo. i. placet mihi ire.
In animo est mihi ire aliquo. i. constiuo ire.
Compertum est z exploratum est mihi. i. scio.
Constitutum z deliberatu est mihi. i. decreui.
Consulto te. i. consilium peto. vnde consultor.
Consulo tibi. i. consilium do. a quo est consultus.
Conuenit mihi. i. decens z conueniens est mihi.
Conuenit inter nos. i. controuersia no est inter nos.
Conflatus est alienum. i. factus sum debitor.
Dissolui es alienum. i. quod contraxi solui.

Consternere ad corpus tantum pertinet.
Consternari ad animum cum mens turbata est.
Consul est: qui in administratione consulatus est.
Consularis: qui tam perfunctus est consulatu.
Crimen modo pro delicto modo pro criminatione.
Flagitium pprie est in libidine quasi flagris dignum.
Erudus est: qui egre difficulterq; conquoquit.
Erudus etiam est: qui tenet aspectum truce.
Erudu etiā est vulnus qd est reces z sanguinolentus.
Erudum etiam dicitur non coctum z immaturum.
Crepitus est etia vt tris ventus exclusus. i. peditu.
Streptus fit ex corporum z vocum collisione.
Fremitus est streptus vehementior.
Stridor: est aeris z quasi sibilans collisio.
Confero me ad catonem. non in catonem. i. co.
Confero beneficia in catonem. non ad catonem. i. do.
Cupitum cotinctio e. vt cupitum venci dabo libri.
Quapitum aduerbiu est pro cito. vt q; pitum dabo.
Cumant dicuntur a cumis oppido campanie.
Comentes a Como oppido gallicis est alpine.
Culpa medici perit: qui moriturus non erat.
Defectu medici perit. cui medicus non assuit.
Conpositio nunq; iungitur rei notanti instrumentu.
Constitutio si refertur ad tum rei minoru iungitur.
Tum vero rei maioru. vt cu pecunias. tum vitam.
Tum z tu inter equalia. vt tu pecunias tum libros.
Colorie vestes sunt: que natiuo sunt colore.
Uericolorie: que natiuum colorem mutarunt.
 De littera. D.

Debellare est bello vincere z bello capere.
Depugnare est pugnando vincere z capere.
Propugnare est pugnando vincere z defendere.
Impugnare z oppugnare e impugnado lacessere.
Decus est honorificentia ex rebus p;clare gestis.
Decore est pulchritudo ex decetia reru z personaru.
Desipio z desipisco est aliquid a sensu deficio.
Resipisco est ad meliorem mentem redeo.
Descendo de monte. i. de alto ad imum.
Descendo in certamen. i. de tuto in periculosum.
Deuenimus in planum in vallem a loco altiori.
Deuenimus in paupertatem. i. a maiori fortuna.
Despicio inferiores me loco z fortuna.
Suspicio superiores. i. admiro vel aspicio.
Despicere est circumspicere z providere.
Deligere est magis idoneu ad res gerendas cernere.
Eligere vero est ex multis ad nostram vtilitatem.
Cooptare est eligere inter collegas z pares.
Declamator est qui studet apud rhetorem.
Orator est qui veras causas in iudicio agit.
Defunctus officio est: qui suo officio est perfunctus.
Defunctus quoq; vita. qui vitam finiuit.
Deturbare est violenter z deorsum deicere.
Exturbare est eodem modo: z loco deicere.
Disturbare est dissipando struendoq; deicere.
Deprecor supplicium. i. detestor z execror.
Deprecor veniam. i. precibus veniam precor.
Imprecor est alicui malum z infortunium precor.
Decuriones sunt: qui denis equitib; ex nobilioribus.
Centuriones qui centu ex inferioribus prestunt.
Depecus dicit vulptanus qui turpiter pactus.
Pactus est: qui quomodocumq; pepigit.
Decedere est ex officio abire: vnde dicitur decessor.
Succedere e in officium ire: vnde dicitur successor.

Decedere vita: est officio vite excedere.
Depositor est qui depositum alicuius fidelit credit.
Depositarius vero cui depositum creditur.
Discere est: vt aliquid intelligas quod ignoras.
Ediscere vero est vt memoria complectaris.
Dediscere est: quod didiceris obliuisci.
Dicere proprie est oratorum z eleganter loqui.
Dictare est frequenti loco z tempore dicere.
Dictare est alio verba excipiente vt scribat. dicere.
Docere discipulos notum est quid significet
Dedocere est quod alter docuit falsum ostendere.
Dico sententiam in senatum quasi consiliarius.
Fero sententiam in foro quasi p;tor: siue iudex.
Dicere leges est ad eos qui bello superati sunt.
Ferre leges est ad suos: vnde legum latores.
Dies pro certo die generis est masculini.
Dies pro tempore foemininum est caret plurali.
Domus quando facit domi locum significat.
Domus cum facit domus: edificium z familiam.
Do litteras tabellario ad aliquem perferendas.
Do litteras ad amicum: vt eas legat.
Dono te corona est premij z honore gratia.
Dono tibi coronam notum est quid significet.
Do tibi fidem. i. persancte tibi iuro: z promitto.
Habeo tibi fidem hoc est credo tibi.
Dudum z iam dudum de breui tempore dicitur.
Super p;dem. z iam p;dem de longiori.
Diu z iam diu est per longum tempus.
 De littera. E.

Epule sunt cibi soleniores z conuiu publicu.
Edicere est magistratu reguq; vñ edictu p;toris.
Indicere est denunciare. vt indico bellu hostibus.
Elogium est testificatio laudis vel infamie.
En nominatiuo z actio iugif. vt en pam. en capellas.
Apud oratores exprobrada cu nominatiuo vt en ho.
Ecce apud vergilium semper de re improuisa.
Ex republica id est pro rep. z vultate reip.
Ex regione domus mee pro ex opposito domus.
Ex tempore dixit. pro ex improuiso dixit.
Ergo z igitur breuionibus adhibetur conclusionibus.
Quare. quapropter. quamobrem. maioribus.
Et si. quamquam. in principijs poscunt indicatum.
Quamuis. licet tamen in alijs locis subunctiuu.
Euetus. iustus. pmissus i singulari qre declinationis.
Eueta. iusta. pmissa. in plurali secunde declinationis.
Excubię tam diurne q; nocturne dicuntur.
Uigilę sunt tantummodo nocturne diuise in quattuor.
Exemplum est quod sequimur aut vitamus.
Exempla. ex quo simile aliquid facimus.
Existit. quod eminet z erurgit cum motu.
Extat. quod eminet z superstat sine motu.
Exprobrare est immemorie beneficii culpate.
Imputare est citra reprehensionem id facere.
Esse prestens verbi infinitiu est. fore futuri.
Eodem modo differt **Adesse**. **Adfore**. **Prodesse**. **Profore**
 De littera. F.

Facio te certiores: non facio certu neq; ago.
Facio rem gratā. rem diuinā. dānum non ago.
Facies magis ad corpus pertinet: vt facies longa.
Vultus ad animum refertur. vt vultus tristis.
Factio est diuisio cuium in diuersa studia.
Seditio cum populo discorde res agitur.
Fama grece idem est quod rumor: latine.

Rumor est tantu de re: que recens est z sine autore.
 Sama vero etiã de antiq̄ dicitur de alicui⁹ celebritate.
 Fatuus est insipiens tractum a sapore ciborum.
 Stolidus qui proxime ad naturam pecoru accedit.
 Stultus est: qui imprudens est z impudens.
 Facile scribitur p eo qd̄ est leuiter scribitur. z nõ laboriose.
 Facile princeps oratorum est. nõ dubie princeps.
 Fero auxilium do auxilium recte dicitur vtrumq̄.
 Do opem nõ dicitur. sed fero opem. vnde opitulos.
 Festus dies recte dicitur: z non festiuus. vnde festum.
 Festiuus homoid est iucundus. vnde festiuitas.
 Ferus homo qui animum ferinum obtinet.
 Ferox homo. qui animosus est ad certandum.
 Fessus est fatigatus siue animo siue corpore.
 Defessus z defatigatus. q̄ amplius fatigari nõ pot̄.
 Ficus ficulne p̄ fructu z p̄ arborē. gñis foeminini.
 Ficus sic genere masculino pro morbo accipitur.
 Filius. Pater. Mater magis ab oratoribus dicitur.
 Gnatus. Genitor. Genitrix magis sunt poetarum.
 Singere dicitur: qui formas ducit ex luto z di. plastes.
 Esingere qui ad alterius formam aliquid fingit.
 Flere est lachrymas effundere in dolore.
 Femere est p̄ angustia in sonum erumpere.
 Plorare est voce flebili dolorem suum aperire.
 Plangere est percussione in d̄borum se affigere.
 Plulare est alta voce flere: quod est mulierum.
 Placiferari nõ nõ dolorē: sed indignationē ostendere.
 Lamentari est oratione tristi cladem testari.
 Foelix est qui prosperitatem recipit: vt homo foelste.
 Prosperum est quod foelicitatem affert vt sydus.
 Foelix etiam aliquando ab effectu dicitur.
 Foenero tibi dicitur sicut mutuo tibi z promitto tibi.
 Foeneror abs te sicut mutuo: abs te z stipulo: abs te.
 Foenus est prouentus ex ipso solo: quod est naturale.
 Foenus quod est vsura. a p̄iori significato desurrit.
 Foetigal ex omni p̄edio est vel publicu vel puuaru.
 Frux est: quicquid ex terre fructu in cibum vertimus.
 Seges est. ex qua conicitur panis non demessa.
 Seges etiam est terra sementi excipiendę subacta.
 Frondes sunt tantum arborum.
 Folia sunt etiam altiarum rerum. vt florū. herbarū.
 Frui est potiri aliqua re propter seipsam.
 Fungi est officium munusq̄ agere.
 Honor: cũ hoc nomine res genitiuo plurali iugif.
 Honor: alias cum ablatiuo: z significat obtinere.
 De littera. S.

Sestus est actio quędam z corporis pronũciatio.
 Sestio est administratio quędam z actio.
 Sempe sunt lapilli omnes p̄ciosi p̄ter margaritã.
 Margarita est: quę in concha nascitur.
 Senuo vero est: quum magnitudinem solitã excedit.
 Satus est in aduersis. Iucundus in prosperis.
 Iucundus non est letus sed qui leticiam affert.
 Saculari alicui x̄bo testari se gaudet d̄ illi⁹ foelicitate.
 Saculari idē: nisi qd̄ magi ē poetici quã oratoriũ.
 Gratificari est beneficium minori conferre.
 Gratium facere est maioribus inferuire.
 Graue est: quod suapte natura est ponderosum.
 Grauem etiam vtrum per translationem dicimus.
 Premium est intra complexũ feminum in foeminis.
 Sinus est intra pectoris brachiorumq̄ complexũ.
 Sinus etiam est vestis fluxus z littozum curuitas.
 De littera. H.

Habeo rationem salutis id est habeo respectum.

Constat ratio id est rationem legitimã esse ostendo.
 Habeo orationem dicimus non factio orationem.
 Facio sermonem dicimus. non habeo sermonem.
 Huius semper iungitur datiuo: vt huius mibi qualis erat.
 Huius accusatiuo z nominatiuo nonnunquam.
 Hic semper datiuo iungitur: vt huius tibi causidice.
 Histrion est: qui personatus fabulas in scena agit.
 Huius qui quouis in loco gesticiationes exercet.
 Hiare est aliquid sua sponte vel externa vi.
 Hiscere est tantum oris z quidem humani.
 Hortus est vbi sunt holera quibus vescimur.
 Horti sunt arboribus consiti voluptatis gratia.
 Hospes est qui in aliena ciuitate est.
 Peregrinus est qui in propria ciuitate non est.
 Hic ad primã personã vel ad res p̄tinẽ p̄tinet.
 Hic ad secundã personã vel ad res secundę personę.
 Hic ad tertiam personam vel ad res tertię personę.
 Eodem modo differunt aduerbia ab eis tracta.
 De littera. J.

Jam notum est quid significet. vt iam venit.
 Usurpatur quoq̄ pro tunc: vt si sedet iam nõ stat.
 Interdico tibi aqua z igni: non aquam z ignem.
 Interdicitur tibi a me aqua z igni. z
 Interdicitur tibi a me aqua z igni.
 Incumbo studiis vel in studia: vel ad studia.
 Incumbo remis. non in remis vel ad remis.
 Intercedit mibi tecum amor: id est: est amor inter nos.
 Intercesserunt tribuni hoc est se opposuerunt.
 Instituta sunt boni mores ratione sumpti.
 Institutiones sunt p̄ceptiones quibus docemur.
 Indulgentia est mollis z delicata educatio.
 Ingentia etiam quandoq̄ indulgentiam significat.
 Invidus est cui non est fidendum. a fido fides.
 Invidus est. qui fidem violat. a fides fides.
 Inensus est vehementer iratus z odium gerens.
 Infestus vehementer molestus z nocens.
 In die viuo tantũ. id est dicitur p̄ sentis rationē habeo.
 Indies senefco. id est cotidie magis efficio: sener.
 Inhibemus rem incoepam: vt tela in hibite latini
 Prohibem⁹ añ rē incoepã: vt hospicio. phibemur.
 Inuertere est rem aliquam in contrariũ vertere.
 Peruertere est rem aliquam in malam vertere.
 In manu mea est negocium. id est in potestate mea est.
 In manibus est liber. id est inter manus meas.
 Ingredior: forum. id est intro in forum.
 Ingredior: id est ambulo. vt si stas ingredere.
 Interrogamus causa aliquid intelligendi.
 Percontamur vero gratia argumentandi.
 Sciscitamus. vt vor: indicat sciendi gratia.
 Introduco te. id est interioribus claudio.
 Intercludo te. id est iter tuum claudio z impedito.
 Incedere est ambulare cum fastu z pompa.
 Ambulare simpliciter pedibus ingredi.
 Impendere est quasi supra caput in ruinã imminere.
 Impendere penultima breuiter est quasi dare.
 Perpendere est exacte ponderare z examinare.
 Appendere est suspendere z ad lancem ponderare.
 Inter coenandum venit id est dum sum in coena.
 Inter agendum dormio id est dum sum in actione.
 Impono tibi onus id est intungo tibi onus.
 Impono tibi id est decipio te vñ impostores dicitur.
 Inficari z inficias ire id est negare. sic dicitur vt
 Opem ferre z suppetias ferre: pro auxiliari.
 Indoles in pueris est signum futurę virtutis.

Indoles etiam in malum accipitur: sed raro.
 Jocus z to cart proprie ad verba tantum pertinet.
 Ludus z ludere ad facta. vt ludere pila.
 Iter facere est: quod imperiti dicunt utinerare.
 Etiam facere est: vbi via non erat aperire.
 Munire viam est reficere z repurgare.
 Iter habere est iter aliquem esse facturum.
 De littera. L.

Labare aliquid: est ruere z repente cadere.
 Labi vero est leniter sensimq̄ descendere.
 Laccio prouocor: quod est in certamen vocare.
 Lacerumq̄ in bonũ nonnunquã in malũ accipitur.
 Laiebz hominum proprie dicuntur.
 Laibula sunt ferarũ: sed quandoq̄ confunduntur.
 Legere litteras. legere libros. notũ est quid significet.
 Perlegere litteras est vsq̄ ad finem legere.
 Eodem modo differunt vigilare z perutilitare.
 Negare z pernegare. agere z peragere. z similia.
 Leges sunt aut principis: aut populi alicuius liberi.
 Rogationes dicebantur: quia populus rogabatur.
 Leuo z alleuo est molestiam laborumq̄ extenuo.
 Subleuo est auxilium defensionemq̄ p̄stio.
 Littera in singulari est vnum elementũ. vt. a. b.
 Litterę in plurali est epistola quę mittitur.
 Libertus est qd̄ de seruo liber factus est: sęperq̄ habet
 relationē ad eũ cuius est libertus. vt libert⁹ cesaris.
 Libertinus idem significat: nisi quod est absolutũ.
 Libertas aliquando in bonum z in malum accipitur.
 Licentia vero est: cum quis libertate abutitur.
 Libus sunt in quos autorum opera diuiduntur.
 Volumina vero minora sunt quam libri.
 Ludicri substantiue est quodcuq̄ lusorũ opus. vnde
 Ludicrus. era. crum. nõ vt dicitur p̄sticant⁹ ludicre.
 Lucas est silua cędua deo vel homini consecrata.
 Salt⁹ silua vbi pecudes hęmare aut estiuare solēt.
 Remota voluptatis causa consistit arte siue natura.
 Silua est vbiq̄ sunt arbores cęduę vel incedug.
 Lues est morbus in hofes seuens z pecora z agros.
 Pestis est pestilentia: q̄ aut cito occidit aut cito abit.
 Lubicus locus est: in quo nequeas insistere.
 Lubica est anguilla: quę non potest retineri facile.
 Lubica gras in qua qui sunt facile labuntur.
 Luce z tenebris p̄ die ac nocte accipim⁹: sed p̄ma luce
 z p̄ma tenebris est p̄ncipio dici z p̄ncipio noctis.
 Puma die prima nocte respectu secundę dicitur.
 Reperitur ho luci p̄ luce: vesperti pro vespere: z ruri
 pro rure: carthagini pro cartagine. Sed Seruius
 vult hęc noia vbiũ propria debere poni in datiuo.
 De littera. M.

Male de te sentio. existimo. iudico. nõ erro: sentien
 tis: sed eius de quo sentimus vitium designat.
 Male audio est malam famam habeo. i. infamor.
 Magni. parui. tantũ. quãti. in genitiuo solũ iugunt cũ il
 lis vbi iter est z refert. vt magni iter est parui refert.
 Cetera in nõ vñ aduerbia liter: vt plurimũ iter est:
 ser. p̄noia in ablatiuo. mea. tua. sua. nra. vestra. cuita.
 Malleol⁹ est i modũ mallei rostra hñs apt⁹ plãtatiõ.
 Sarmementum est arefactum: quod igni reseruatur.
 Palmes est cum in vite frondes vnaq̄q̄ habet.
 Marinum est quod in mari est. vt piscis marinus.
 Maritimu est. qd̄ iurta mare est. vt vrbis maritima.
 Trãs marinũ ē: qd̄ trãs mare ē: vt bellũ trãs marinũ.
 Meditari p̄ter eã significationē quã habet in prom
 ptu: est etiã ad aliquid se exercere: vt ad palestram.

Memoria teneo recte dicitur: non memoriter teneo.
 Memoriter recito. memoriter pronũcio: nõ memoria.
 Memoria z memoriter complector. repeto recolo.
 Memini pro recordor genitiuo z accusatiuo iungitur.
 Memini p̄ mētionē facio genitiuo z ablatiuo cũ de.
 Messis tum ipsa messio est: tum seges iam matura.
 Sementis est satio: siue vt ita dicam seminatio.
 Semen est quod in terram subactam iacitur.
 Seminariũ est loc⁹ vbi plãtę ad trãs plãtãdũ serunt.
 Merere ē mercede opari: z in militia exerceri. vnde me
 ritoria taberna. quo sine mercede nõ est adit⁹. z me
 ritorius puer qui mercede proficit libidini.
 Meritoria puella nõ dicitur: sed meretrix: quia meret.
 Merere de te bene id est beneficium in te confero.
 Merere de te male: id est mala in te contuli.
 Merere amicis. i. beneficijs illor obnoxios facio.
 Merere: vnde est emeritus: a labore cessare.
 Ministerium in singulari est ministeri opera.
 Ministeria in plurali pro ministris accipiuntur: eodē
 modo differunt seruitium z seruitia.
 Mille in singulari substantiuũ est. vt Cicero mille ho
 minum versatur. vt mille nummum expensum.
 Milia vero in plurali ab eo quod est mille.
 Mille in plurali adiectiuum est. vt mille viri.
 Moratus ille dicitur qui bonis moribus est p̄ditus.
 Morigerat⁹ ē obsequēs z obediēs a vbo mougeroz.
 Morosus qui est difficilis z peruersis moribus.
 Mollis homo in vituperationē dicitur. i. effeminat⁹.
 Molle opus in laudem. i. pulchre fabricatum.
 Moror te z maneo te pro expecto te: sed poetice.
 Moror te. i. detineo te magis oratorum est.
 Maneo p̄ eo qd̄ futurũ est: vt quis te manet eritur.
 Munimenta sunt munitiones castror. vt vallũ fossa.
 Monumenta sunt sepulchra. statuę. tituli. litterę.
 Murus est ambitus vrbis aut etiam castrorũ.
 Murus est ambitus ille domor: quo tecta fulcunt.
 Moenia z murum significant z vrbis edificia.
 Mulier ea dicitur q̄ corrupta est. virgo quę integra: pa
 titur tamen vtrumq̄ aliquando exceptionem.
 Munus teste paulo dicitur quod dono mittitur.
 Alio modo mun⁹ est onus. vnde immunitas dicitur.
 Munus p̄terea est officium: vt militare munus.
 De littera. N.

Natalis z natale substantiue est dies natalicius.
 Natales vero in plurali sanguinis p̄ditionē sigt.
 Ne dicam substantiuo p̄cedente vult post se actiũ: vt
 Cicero crudelis castor: ne dicã sceleratũ z impium. i
 Secus aut sequente substantiuo. vt si dicamus. cru
 delis. ne dicã sceleratus z impius castor.
 Hecatus generalem habet significationem
 Hectus non dicitur sine certo genere mortis.
 Hecum vno modo vtinur cum vtrãq̄ sententiam vno
 claudimus verbo: vt funderē pro te sanguinem: ne
 dũ pecuniam. Altero quũ suum vtrãq̄ sententię ver
 bum damus: sed affirmãdo qd̄ est maioris momentũ
 p̄ponim⁹ negãdo ho cõtra qd̄ est mai⁹ postponim⁹.
 Hęc cum diphthongo pro valde vel certe accipitur.
 Hęc producte accepta pro non. ne correpte pro an.
 Nisi quoties ponitur in principio indicatiuũ postulat.
 Alias vero etiam subiunctiuo iungi potest.
 Nihil ad cesaris equitatũ. i. nihil ad p̄parationē cesari
 eq̄tat⁹. Terẽ. nihil ad nra. i. ad p̄parationē hui⁹ nra.
 Non me fallit: non me p̄terit. non me fugit. non me
 capit. est non ignoro. teste Quintiliano.

Moualis inquit paulus est terra profusa anno cessans.
Ager restituibilis inquit Varro quod restituitur.
Hunc aduerbium tempus instans significat.
Licero etiam sine temporis significatione usurpat. **L**icero plura cucurrit si ad quietem integri irem. nunc vero onusti cibo et vino profusa et perturbata cernuntur.
Mutare est male solidatę molis ruinam minari.
Tutbare est pedibus non valentis insistere.
Uacillare est alterno motu inconstantem esse.
Nuncus est qui nunciat: nō quod nunciatur. Quod enim dicitur Seruius nuncium esse quod nunciat, nō est verum.
 De littera. **D**.

Occusatio et accusatio iungi potest. vt o me miserum. o te foelicę. aliquando supprimuntur: sed in re leuioi. vt hominē indoctū qui hec ignoret.
Obseruo. i. custodio. a quo est obseruatio.
Obseruo. i. colo et venero: a quo est obseruantia
Obeo legationē. i. crederi munus et officium legatoris. Sic obeo mortē erehr offm mortis. et obeo nō addēdo mortē sicut oppeto mortē et oppeto. dicitur vita et dicitur.
Obuio tibi et obuius tibi fio. obuium me tibi fero.
Obuus tibi sum. obuiā tibi pcesse: idē significant.
Obles ē qui tradit imperio alterius quasi pignus.
Olas est. qui est sponso: alterius in capitis periculo.
Sidetuſor: est: qui spondet in causis leuioibus.
Ouiū est vacatio a labore. cuius cōtrariū est negociū.
Ouium quoq; pro studio litterarum accipitur.
Ocupare est locum tenere et vi capere: et etiam.
Ocupare ante capere. quod dicunt pꝛoccupare.
Odo: notum est quid significet in vtroq; numero.
Odores in plurali numero sunt odoramenta.
Officium est virtutis actio pro loco et tempore.
Officium est beneficium et obsequium in amicis.
Officium quoq; est magistratum et aliarū rerum.
Officina est vbi opera fiunt. vnde sunt optices.
Taberna est vbi opera venduntur: vnde tabernarij.
Opera vt dicit vulpianus est diurnum officium.
Opus est finis fructusq; operę. vt opus Quidij.
Opere pꝛicium est fructuosum et ad rem pertinens.
Oiare est verbis aliquam rem petere.
Oroare est orando et precibus aliquid impetrare.
Oruundus a roma. i. cuius maiores fuerunt romani.
Oritus romę. i. qui in vrbē roma natus est.
Oido est digestio et suo cuiusq; rei loco dispositio.
Series est rerum quędam continua progressio.
Ophanus est qui caret patre. pꝛesidioq; paterno.
Opulilus est. qui caret patre: sed tantis per dū est in ea cꝛate. cui dari consueverunt tutores per leges.
Oibus est. qui aliqua re chara priuatus est. vt filijs.
 De littera. **P**.

Praesitatus est. qui ventris gratia nihil recusat ferre. et omnia loquitur ad voluntatem inuitans eum.
Parra est. q. rsum ab audientibus captat. sine dña.
Pastio est ipsa pascēdi actio. quę ad pecudes pertinet.
Pastus hominī cōpetit. et potius ad animū pertinet.
Pabulū est cibus pecorū q. sine semine est vt palea.
Pasca et hominū est. q. captandis piscibus subditur.
Pasci pecudum est: et construitur cum accusatiuo.
Pasci hominū est: construiturq; cum ablatiuo.
Partio: idem est quod partes factio et distributio
Partio raro reperitur: sed impertio frequenter.
Pactificatus sum. i. pacem feci.
Pacatus sum in pacem. vel ab armis recessi.
Placatus sum ab indignatione ad lenitatem redij.

Parem esse idem est quod sufficere alicui operi.
Par esse idem est quod esse conueniens et decens.
Paria facere est q. alibi omissum est compensare.
Parres inquit paulus vsq; ad tritauos. pꝛone dicit.
Qui super tritauos sunt maiores debere appellari.
Miores dicit seruius nō cupari q. ties deficit nomē i. posterij: s. p. dicitur esse esse maiores q. nos pꝛceserit.
Miores vero qui sequuntur.
Penu continetur que ad victū priuatū pertinent.
Penariū est loc. teste Varro vbi penam reponit.
Lommar dicitur: qui ad victum publicū pertinet.
Pecus significat omne animal q. sub boie ex pabulo terre pascat. Significat etiā multitudinē pecudum.
Pergamentū ab oppido asie quod est pergamus.
Bergomēses a bergamo gallię cisalpinę oppido.
Per in compositione cum nomine positio iungitur.
Quā vero superlatiua: vt pꝛoductus quam doctissimus.
Per quam vero positio. vt per quā doctus homo.
Quam pro quantum semper positio adiungitur.
Per aliquādo in malū accipit. vt periturus. perfidus.
Aliquando accipitur quasi p. mediū. vt perspicuus.
Pꝛe idem significat. sed cū alijs dictionibus iungitur: q. per. vt pꝛeclarus. pꝛeclule. pꝛecluer. nō perclarus.
Perinde vult posse ac si. vel atq; vt fac perinde. ac si tua res esset. vel atq; tua res esset.
Proinde idem est quod idē vel idēoq;.
Subinde accipitur pro inde statim vel identidem.
Petere in bonum et in malum accipitur.
Poseo est proprie rem debitam et honestam peto.
Postulo est quodammodo requiro. vt res postulat.
Postulo est cum querela amici officium desidero.
Slagito est vehementer et importune postulo.
Persequor et in bonam partem et in malā accipitur.
Prosequor: ablatiua iungit. vt prosequor: te oculis.
Peculum est quicquid laboris nostro comparatur.
Peculatus est furtū rerum ad re publicā pertinetium.
Sacrilegium est furtum rei: in sacrarum.
Peller est que cum eo cutis est vror: miscetur.
Palaca est concubina etus qui non habet vrorē.
Pluit caret supposito et construitur cum ablatiua.
Ringit. Tonat. Serenat et similia vtrūq; respuunt.
Plura possunt esse duo. et est nomen comparatiuum.
Lomplura duo esse nō possunt. et nō est cōparatiuum.
Pleriq; modo martina pꝛe significat. mō nōnulli.
Porro licet eiusdē significationis sit cuius vero et aut hec semp postponitur. illud potest etiam pꝛepom.
Pondo teste phoca singulari numero caret. dicimus tamen duo tria pondo. non bina terna pondo.
Potior cū hoc noie res in plurali gentiua iungitur. cū alijs vero nomib; frequēti ablatiua copulat.
Potus vini. aque. lactis. et similia recte dicitur.
Potio datur egrotāt. quod gręce pharmacū dicit.
Pompa est spectaculū i prosperis rebus et aduersis.
Spectaculū vero est quod pꝛeclat et ipsa spectatio.
Locus etiam vnde spectamus spectaculum dicitur.
Proteruus. procar. et petulans. aliud alio magis in cre scit tam in factis quam in dictis. significantq; quādam lasciuam: libidinemq; et impudentiam.
Presens non modo qd est huius temporis: s. aliterius. vt Horatius presens in tempus omittat.
Presens quoq; subditus et nō dilatat in tēpus: vnde presentissimū periculum: et presentaneū remedium.
Presse est rei administrandę pꝛepositū esse. ab hoc it presens quod a verbi significatione recessit.

Presidere est ad opem pꝛesidam pꝛesse a quo fit pꝛes: sicut a desidero defes. a resideo reses.
Presidium est pꝛecipuum auxilium.
Subsidium est quod in auxilium succedit.
Prestare pꝛeter eā significationē quā pꝛesefert: significat etiam prohibere ne alicui fiat in cōmodum.
Pridie et postridie gentiua seruitur et accusatiua: vt pridie nonarum decembriū et pridie nonas decēbries.
Procul apud quosdam auctores accusatiua seruit. vt Curtius procul vrbem et.
Prius vocauit te ad tempus referri debet.
Prior vocauit te ad personā potius refertur. estq; in ter duo sicut pꝛimus inter plura. vt ego prior quam tu veni domum. et ego pꝛimus omnium veni.
Eadem ratio est de posterior: posterius et postremus.
Premefero est dicto vel facto qualem opinionem habeam quasi ipsa fronte confiteri: in eadem significatione sunt. pꝛemeduco. pꝛemegero.
Pulca sunt que priuibus seculis fuerunt.
Pulsa que fuerunt prioribus annis.
Probium idem est quod dedecus et ignominia.
Opprobriū est aliquādo facto: sed frequētius dicto
Pulsare est graui et vehementi scru cedere.
Verberare est cedere instrumento longo et erili.
Pꝛuaricatores sunt qui causam aduersariis donant.
Lergueratores. q. in totū ab excusatione desistūt.
 De littera. **Q**.

Quando et quādo quidē idem est quod quoniam.
Quatenus idē significabat Quintilianus seculo.
Quero tamen quatenus pro in quantum vrbur.
Questus in plurali pro querela. a quoro: quereris.
Questus etiā in singulari significat lucrum nummularum derivaturq; a verbo quero queris.
Quidē vno modo accipitur ad distinguendū res quod greci nimitū faciūt. vt alij quidē bonū. alius vero nō.
Aliero modo per exceptionē illi quod affirmes. vt Quintilianus. ro: quebis odē filiū: sed fatebit mater.
Lerno mō pōit pꝛpletue nō sequēte et aduersatiua
Quin modo pro quin etiam siue atq; etiam accipitur.
Quin pro nō desiderat subiunctiua. vt quin adeas.
Quin pro cur nō semper interrogat p. indicatiuum.
Quid substantiuum est. vt quid negocij est tibi.
Quod adiectiuum. vt quod negocium est tibi.
Quisq; cū superlatiuo constructur. vt optimus quisq;
Licet: rois: positio iugit. vt cūcti sapientes. oēs docti.
At vero omnis comparatiua additur.
Quę vero superlatiua carēt: etiā cū quisq; iugunt.
Quotus quisq; semper in: interrogatiue accipitur.
 De littera. **R**.

Regni ex oppido calabrie rregio dicuntur.
Regiteses ex rregio gallię cisalpinę oppido.
Retulit pꝛopetus ad senatū. i. in cōsultationē posuit.
Refero tibi bñficiū. i. cōfiteor me accepisse bñficiū.
Rita: vt dicit Vulpianus. potest esse inter duos.
Rurba vero in multitudine. et coetu hominū tatum.
 De littera. **S**.

Saluber cibus. saluber aer est sanitatem conferēs.
Sanus homo sanū caput est sanitatem habens.
Satiare ad oēs sensus pertinet. atq; etiā ad animum.
Saturare ad vnum gustum pertinet tantum.
Salto vnde saltus ducitur. est saltum facere.
Salto vnde saltatio fit. est tripudium facere.
Salictet et videlicet idē significare videtur quod certe. sed per amaritudinē quandā cum derisu mixtam.

Scientiores videntur expositiue bis particulis.
Sciens facti. i. cū faciebā sciri me facere. Ignoras facti. i. cū ignorabā sciri me ignorare. Sciēter facti igno rante facti. i. cum scientia vel ignorantia facti.
Secūdū pꝛicula notū est qd significet. Scdm pꝛeterea accipit. p. iurta. et post. Secūdū etiā pꝛo qd est p. vt secundū me iudicatū est. i. pro me sententia est lata.
Senecta et senectus vtraq; est senilis etas.
Iuuetus nō modo etas: sed multitudo iuuenū est.
Sin p. si nūquā in prima pte collocat. sed in secunda cū pꝛecessit si igitur exponēdū est. sin. p. sed si.
Sincerus vt dicit Donat. est sine cęra. vt mel simplex. Sed potius dicitur est sincerus. i. integer et incorruptus. q. cū cęra et nulla pte fraudatū. hoc est diminutum.
Situs dicitur pꝛulcianus est negligētia: sed potius est for des illa et illuies domus diu non repurgatę.
Solus et vnus inter oīs adiectiua q. nō sunt superlatiua genitiua plurali iunguntur. vt solus oim vnus cūctoz.
Stare est nō ire in his que sunt sine pedibus. vt nauis. Stant hęc recta sunt quādiu nō cadunt: vt stat turris. Stāt quędā si nō eūt cū ire possint. vt equus homo.
Sedere in hominibus notum est quomodo fit.
Sidere est pessum ire deoz sumq; descendere.
Sto verbum absolute est. sisto actiuū. vt Vergilius. Siste gradum. vtrumq; habet supinum statum.
Stelle inquit Macrobius sunt singulares vt erraticę. Sydera constant multarum compositione. vt artes. Altum est signū ex stellis coactum. quod nos dicitur mus tydus. que differētia non obseruatur semper.
Super contiguitatē significat. vt sedeo lup lapidē. Su pra spaci in ter positionē. vt nubes pēdēt supra nos.
Suffragia sunt voces que dantur in electione.
Unde suffragari pro auxiliari plerumq; inuenitur.
 De littera. **T**.

Tantum abest post se habet vt aut semel. vt Cicero tantum abest ab officio: vt nihil officio possit magis esse cōtrarium. aut bis. vt dēdātus abest vt aliquid bonā gratiā que si se videat. vt multas etiam similitates subeundas intelligam.
Tanti et quāti et ab eis cōposita tātidē et quātilibet. quā ricūq; tonidē. pluri. et minoris. iugunt his vbi. emo. venūdo. veneo. mercoz. pꝛo. estimo. taro. liceoz. ad dico. distraho. metioz. pꝛoduco. loco. foenero. paciscoz. panzo. condemno. postulo. et similibus verbis.
Ten' sēp postponit atq; i singulari cū ablatō tm. i. plurali cū gō. vt hęc. erurū ten'a mēto palearta pēdēt.
Thebania thebis. que est vrbis i boeotia i signis.
Thebus a thebe vrbē antiquissima in egypto.
Timeo te. i. tanquam inimicum metuo te.
Timeo tibi metuo tibi tanquam amico.
Trausio exercitum. i. trans mare. trans moēs. trans flumen duco. Trausio mare. i. transeo mare.
Triclinium a totis mensisye triplicibus appellatū est.
Tula est grece. quam latine arrium appellant.
Tollo aliquando pro capio. vt tolle librum.
Tollo aliquando pro educo accipi solet. vt substulit filium.
 De littera. **V**.

Valde positio et verbo iungit: sed nō longe. vt valde doctus valde legit. nō longe doctus. longe legit. nec valde ditior. valde ditissimus.
Vento in suspitionem semp accipitur passiuę. vt ventū in obliuionem. ventū in vituperationem etiā passiuę.
Veni in opinionem actiue et passiuę solet accipi.
Vlector: vnū ex verbalibus in. or. passionem significat.

De noibus numeralibus.

Idest cum qui vebitur. aliquando qui vebit. Venale significat. rem venditioni expositam. Vendibile. quod cito vendi potest. Vendico. vt sic dicam. est approprio et meum esse dico. Vendico est vltisco. aliquando ab iniuria defendo. Ventitare est frequenter venire ad locum. Aduentare est proximum esse vt ventat. Vescicola dicitur que natuum colore mutant. Colozia que colorem habent natuum. Vicus vrbis est pars. vicus paganus muris caret. Castellum est. quod muris cinctum est vndiq. Oppidum est omnis vrbis ppter romam. Vici appellatioe cotinent homini necessaria ad vta. Penus est omne quod homines vescuntur. Vltro citroq ad dicta et facta referuntur. Usurpare est vti tum dicto tum facto. i. vsum capere. Ut. pro vt pote siue quippe sequenti relatiuo. Quintilianus. non damno vt qui dixerint esse in omnibus vltimis aliquid.

C. f. ins.

Eiusdem Antonij Hebrusei. de noib numeralibus.

Nihil est in hac vita mortali magis necessarium cognitu. et qd minus a nostri seculi hoib sciat. tur: qua tria illa in qb? sator reru idem mudi ar. buter oia disposuit. Vna inq? in mensura numero et pondere disposuisti. Omitto nsc pondus et mensura sine qb? multe artes atq? ipam me. dicam etaria imo neq? ipa hoim societas qua ciuitate appel. lam? costare potest. breui naq? us de reb? tradituri sum? cer. ta rone etati nre quatu? ego ex sumo icognita. venio ad nu. meros in quos pbdra ipsa et masure referunt: quot? quisq? nouit latine numeros suis pp. is vocabulis appellare. po. stea qua a primis illis infantib? etia notis discesserit. refert Brissoles in pblematis esse quada? nationes adeo imma. nes et barbaras: vt ncliat coputare vltra numeru? quaterna. ris. quid si ego mstrauero eos q? vulgo habeant sapietes ne. scire quomodo latine dicant. Tres letras tyas recebi en vn. dia: et cada qtro dias re cibo dos. que de alos frayles q? andan. empar: jades de dos en dos cada quatro huenos. Et hoc in. tra numeros illos notos. qd si trasgrediamur denariu. qd si ce. tenariu. qd si millenariu. qd si millione. Sed ea mihi semper. fuerit in aio. p. vili Hispanis meis op? ferre in is potissimu? qb? maior: in modis opus est: huius in loco disponere in. pma serie noia numeralia. atq? e regide scdo in loco noia ex. numeralib? diuidua siue distributua. tertio noia ordinalia. quarto aduerbia numeralia. Secutiq? sum? i hac parte ty. usi docuimoz: rati ratione: etia p. portionem. P. solium? ve. ro numeros explicitos vsq? ad triginta. ceteros vero collegi. mus i decaplationes tris. ex qb? et simplis possumus copone. re medios quoadmodu? fecimus a viginti in triginta. P. rohi. buit? a sit vices bis et vices ter et similia. quod certos auto. res secuti in comentationib? nostris dici posse putabam? pro. pterea qd vices bis potius quadrages. et vices ter sexages. designant et alia ad huc modu. P. cetera vltra ceteri no? possu. mus dicere ceteris bis. sicut dicim? centum duo. et ceteri bini et. centesim? secundus. p. pterea quod centes bis pot? significat. ducentes. et ceteris ter trecentis. et similitur deinceps. Ita q? ra. tionem secuti potius dicendi esse crediderim ceteris vbi. cen. ties et ter. aut bis supra centes et ter supra centes et.

Aduertendu? tam? antiquiores post ceteri milia potius con. fuisse dicere bis ceteri milia. ter ceteri milia. quater centum. milia. qua ducenta trecenta quadrages. milia. Et pro eo quod. nos diximus: vn? cento. decies centum milia. dos centos. vices centum milia. et deinceps eodem modo.

Illud quoq? est aduertendum. qd interrogati quot pascit. feruos. quot possidet agri iugera? respodendi est p. noia nu. meralia pura dec. ceteri. Interroganti vero quot dentes ha. bent hoies: respodendi est per noia diuidua siue distributua. puta crateres binos. caninos quaternos. p. mozes octonos.

molares vicenos: Nam si dices simpliciter: q? hoies habet. duos. aut quattuor. aut octo. aut vigin? dentes. no dixisti quod. volebas. Interrogati vero per quotus. a. si. respondendum. est per nomina ordinalia. vt quotus sedet i. ecclesia? ab. episcopo: respondendi est tertius aut quartus. aut quotam. partem habet dicitur ex frugib? et respondendi est decimam. idest vnam aliquam ex decem.

Sunt et alie denotationes a noib? numeralib? que dicun. tur multiplicia: vt duplus triplus. quadruplus. quinquuplus. sexcuplus. septuplus. octuplus nonupl? decuplus. quattuor. decuplus. quindecuplus. sexdecuplus. centuplus.

Cetera vero multiplicia cu? non habeant propria noia per. que possint designari: circumscribitur ea p. numeralia cabala. tium huius nois tatus. a. um. vt si dixeris q? surripuerit sim. plum luat viginti tano. aut mille tano aut mille quingeta tan. to. Et eodem modo de multiplicib? illis q? significat plicatu. ram. vt duplex. triplex. quadruplex. quinquuplex. sexcuplex. se. ptemplex. octuplex. nonuplex. decuplex. vndecuplex. duodecu. plex. tredecuplex. quatuordecuplex. quindecuplex. sexdecu. plex. centuplex. vt Horat? contra que duplici pmo patientia. velat. Triplex quoq? et quicuplex tabellas apud Varna. lem legimus. et apud Quindiam. Surgit ad hos clypei domi. nus septemplex atq? vbi non possis dicere duplus. triplus. quadruplus. quinquuplus. septuplus. Ma? quod P. rterius di. xit: rem duplicem. feci iam triplex. et Juae. qui triplicem vltimam. prestare paratus: manifestum est pro triplo posuisse.

Sunt et alia diuersarum significationum nomia a nume. ralibus composita et deriuata: que vtra certos numeros no? procedat. vt biduo. triduo. quatruiduo: sed non dicimus quin. quiduo. sexiduo et.

Biennio. triennio. quadricennio. quinquennio. sexennio. septennio. decennio. centennio. sed non dicimus. octonono. uento. ducentennio et.

Nudi? tertiu? nudi? quartu? et P. laut? nudi? qnt? nudi? sextus. et Cicero. nudius tertiu? decimus. cetera ex iplo carent.

Bimus. a. s. trimus. a. um. quadrimus. a. um et denotio. natua ab illis bimatus. us. trimatus. us. quadrimatus. us. cetera non leguntur.

Et aduerbia bifaria. trifaria. qdrifaria. omnifaria. multi. faria. plurifaria. sed non dicim? quiquefaria. sexifaria et.

Sunt et alia noia numeralia numero? triplicatiua que no? reperuntur nisi a certis numeris hec fere. bimus. onis. pro eo. quod est bis duo bis. hoc est octo. ternio. onis. pro ter tria ter. hoc est septem et vigin? quaternio. onis. pro quater quatuor qua. ter. hoc est quattuor et sexaginta. quinq. onis. pro quinque quinque quinque. hoc est centum vigin? quinq. et eodem mo. do possent ex proportionem formari: sed non legi nisi hec super. iora. et quod suspicio? millionem dicitur quem vulgus Hispan. e appellat million. hoc est milles mille milles.

Sunt quoq? alia noia a diuiduis deriuata que significant. illum numeru? ad que pertinet habere. vt singularis vel sin. gularis quod vnum continet. binarius quod duo. ternarius quod tria. quaternari? quod quattuor. quinari? quod quinq. senarius quod sex. septenari? quod septem. octonarius quod octo. nouenarius quod nouem. denarius quod decem. vnde. narius quod vndecim. duodenarius quod duodecim. trede. narius quod tredecim. quatuordecenari? quod quatuordecim. quindenari? quod quindecim. vicenari? quod vigin? tricena. rius quod triginta. quadragenari? quod quadraginta. qnquage. narius quod quinquaginta. sexagenarius quod sexaginta. septua. genarius quod septuaginta. octogenari? quod octoginta. nona. genarius quod nonaginta. centenarius quod centum. millena. rius quod mille. vt numerus binarius continet duo. sexage. narius senex. qui habet. l. vixit annos sexaginta.

Sunt p. cetera quedam ab ordinalibus denominata. que significant ad illum ordinem pertinere. aut esse ex illo ordi. ne. vt secundanus miles qui est ex secunda legione. octumanus ex octaua. decuman? ex decima. et decumana porta i castris. et ses decumanum apud Lucillum. et decumanu? frumicum quod ex decimis soluitur.

Tertiana quoq? febris que die tertio cotingit. et quartana que quarto. et ab his rursus denominata: vt tertianarius et. quartanarius. et alia eodem modo.

Numeralia. Diuidua. Ordinalia. Aduerbia. Fo. cxxv.

Table with columns for Numeralia, Diuidua, Ordinalia, and Aduerbia. It lists various numerical terms in Latin and their corresponding forms in Spanish, such as 'Singuli. e. a.' for 'Singular' and 'Primus. a. um.' for 'First'.

De noibus numeralibus.

Numeralia.
Unum mille.
Duo mille vel
Duo milia.

Diuidua.
Singuli milleni.
Dini milleni vel
Bis milleni.

Ordinalia.
Millesimus.
Bis millesimus.
Bis millesimus.

Aduerbia.
Milles.
Bis milles.
Bis milles.

De punctis clausularum.

Item admodum in sermone ductu necesse est fieri quidam silerij distinctio: ut audito: intelligat clausularum diuersitas: necesse est etiam ut is qui loquitur capiat spiritu maiori acrimonia. pueri autem id quod faciamus oportet in scripto: ut per quidam signa confusione illa distinguamur. Et hoc illud in pueris ad auertendum duas in se notas: quod eruditum omnem ceterum abigunt illa distinguunt: dicitur Hieronymo in plago Esai: sed quod in Demosthene et Tullio solet fieri: ut percola scribantur et comata. Nam qui quos appellat periodos regulas et pariter addiderunt: nullus hinc autores: cuius contrarium sacre scripture libri color et comate ceteri sunt. Est igitur coma: quod duo puncta designat: quos quosdam dicitur: cuius contrarium sacre scripture libri color et comate ceteri sunt. Est igitur coma: quod duo puncta designat: quos quosdam dicitur: cuius contrarium sacre scripture libri color et comate ceteri sunt.

De ordine partium orationis.

Am essem cotidiano prope conuictio requisitus tu
ab amicis tu etiam ab alienoribus ut scriberet aliquid de constructione quam ipsi appellant: ego vero ordinem partium orationis dixerim: non potui negotium recusare quod tantopere efflagitabatur. Oratio uero a grammaticis non ea lege ordinatur quam antiquiores putant: ut notatiuus semper precedat et uerbum sequatur &c. Sed ita ordinanda est ut quod est inuolutum explicet: ita ut ex dispositione partium sensus lectionis possit percipi. & an ex orationis serie aliqua distinctio sit octosa & ab oratione soluta. Non tamen fuisse illum ordinem apud antiquos quem isti nunc desiderant: licet uideri apud autores qui plerumque descendunt ad ordinem lectionis. ut donatus in barbarismo cum de synchese hyperbaton specie differeret: citans illum Vergilius. Tris notus abreptas in saxa latetia torquet. saxa uocant Itali medietas que in fluctibus aras. Ordo inquit est tris naues abreptas notus torquet in saxa: que saxa in medietas fluctibus latetia Itali uocant aras. En tibi actum prepositum non modo uerbo: sed etiam uerbi supposito. & in medietas fluctibus hoc est ablatiuum cum prepositio ne prepositum participio: & in hunc modum alio. Sed ut his more geramus: hunc ordinem sequi poterunt. Igitur posita ante oculos clausula principio uerbum contemplantur. deinde uerbi suppositum consequenter casus cum quibus uerbum constructum. Ordinem uero sic. Si fuerit uetus ab eo faciemus in initium. Quod si non fuerit a notatiuo incipiemus. Deinde uerbum sequitur. Cui adiungitur aduerbium. Nam aduerbium quod uerbum determinat: aut participium: aut nomen continuo post illas particulas poni debet: quemadmodum prepositio ante suum casualem. & conuictio ante illud quod superioribus adnectit. Quod si duo uerba aut plura fuerint in eadem clausula: a principali uerbo hoc est quod facit orationem quiescere incipiendum erit. ut liber quem emisisti: erat meum. uerbum principale est erat. Tunc apponemus dicitur aut actum ut comos diu erit. tunc casus qui prepositio aduergit: sive effectiuum ponemus. Adiectiuum quoque post substantiuum & re latiuum post antecedentem & gratiam post dictionem a qua regit ordinabimus. Preponuntur quoque particulae interrogatiue. ut quos. nunquam. & negatiue. ut nemo. & uocatiue. ut o. heus. & exhortatiue & optatiue.

Helij Antonij Hebrissenensis gramatici et rhe-

toris relectio noua de accentu latino aut latinitate donato. quam habuit Sal maticę. iiii. idus Iunias. Anno. M.D. XIII.

si omnes discipline que actione aliqua siue contemplatione terminantur: maxima ex parte circa res difficiles ambiguas incertasque versentur: tamen propensiori quodam modo id cotidie in re litteraria experimur. Atque ut omittam illa que sunt nobis inspirata diuinitus: quibus nihil certius esse potest: quid est quod humana diligentia possit assequi: nisi allucinans & quasi per noctis umbras aliquid explorans? Iam illa que primum certitudinis gradum obtinere dicitur metheseos doctrina: tantis hodie tenebris inuoluta est: ut pauca illius uestigia extant. Nam de physicis quota pars rerum est inuenta: quas natura in sinu matris suae reposituit? Excusamus nunc artes illas quarum finis est actio. atque ciuilem imprimis que intra se omnia illa complectitur: quibus humana societas constat. Accipe quid de illa philosophorum maximam dicat. Iusta inquit & honesta de quibus ciuilibus considerat: tantam uarietatem & discrepantiam in se habent: ut lege dumtaxat & consuetudine: non autem natura constare uideantur. Medicina quoque siue fit illa methodica. siue clinica. siue empirica. nihil est incertius cum pro loci. pro temporis. pro aetatis. pro medicamentorum ratione habet: atque subinde nouitatibus uicta mutetur. Nolo nunc commemorare aliarum artium incostantiam: uenio ad grammatice: cui ratio dicendi coniuncta est: que cum sit ex diuersorum temporum autoribus aut ex contemporaneis discrepantibus collecta: nihil prope modum certi ac definiti de ea tradi potest. Quare illud uicium tante ambiguitatis remedium est nobis reliquum: ut optimi cuiusque autoritati inuitamur. Qui sint autem optimi aut qui alii prestantes: alibi est a nobis copiosius disputatum. Sed cum sint alia complura que longa desuetudine intercederunt: illud imprimis est quod in preteritis uerborum syllabis a plerisque omnibus peccat: tum in extensionis quantitate: tum in acumine & grauitate. Nam cum inter alias syllabae accidentias duae potissimum sint necessariae: extensionis quantitas & sublatio atque depressio. nemo est hodie qui syllabas sua temporis duratione proferat: hoc est breuem uero tempore longam duobus: etiam si artis precepta calleat: que de hac ratione traduntur. Quid quod neque satis copertum est a grammaticis de quibusdam longe ne an breues sint? Nam quis hodie sit qua temporis duratione preferat in clausula? Quia si dicis quod breuis quia per naturam semper breuius: etiam si positio sit longa: quomodo nunquam in carmine reperitur breuis: nisi cum uocalis sequitur. ut inanis iners. Aut si longa est natura sequenti consonante: quomodo Cicero de oratore ad Brutum dicit. quod in clausula breuius & in sanus producit? Verba illius sunt. In clausula dicimus breuius prima. in sanus producit. insipiens inhumanus breuius. in felix longa. Itaque iam syllabarum quantitas ad nullum alios usus est necessaria quam ad examinanda carmina & accentus ratio in eam. ad extensionem contractionemque nihil profusus: cum in differenter longis per breuius. & breuius per longis utamur. Sed cum in arte mea de accentu latino regulas proponere: cur cum longe lateque pateret: in angustias quasdam coarctauit? Aut quid mihi uenit in mentem. ut cum Quintilianus libro primo institutionum oratoriarum latinum accentus regulas simpliciter & sine ulla exceptione traderet: ego illas in artum quedam locum augens artis difficultate contraxerim. hoc est in nigrum caecum uertere in tenebras splendorem conspiciam. Apud nos inquit ille: accentus latinus ratio breuissima est. Namque in omni uoce acuta intra numerum trium syllabarum continetur. siue haec sint in uerbo solae. siue uelut in: & in his aut proxima extrema: aut a fine tertia. Trium porro de quibus loquimur media longa aut acuta erit. aut flexa. eodem loco breuis utique tertia acuet. Est autem in omni uoce utique acuta: sed nunquam plus una: neque unquam uelut in. ideoque in dissyllabis prior acuta. Preterea nunquam eadem flexa & acuta: quia eadem flexa ex acuta. utique neutra claudet uocem latinam. Ea uero que sunt syllabae unius. erunt acuta aut flexa: ne sit alia qua uox sine acuta. Quid apertius dici potuit: aut quid simpliciter? Atque ut eandem preceptionem nobis inculcarent: idem saepe alii uerbis repetit. Est inquit in omni uoce acuta syllaba: neque unquam uelut in: ideoque in dissyllabis prior. Et subdit: quod accentus acutus in penultima aut in ante penultima: circumflexus in uelut in aut in proxima a fine semper collocari debet. Idem quoque auctor libro eiusdem operis duodecimo ubi oratorem officio instruit: moribusque informat. accentus inquit cum rigore quodam: tum similitudine ipsa minus suauis habemus: quod uelut in syllaba neque acuta unquam exultat: nec flexa circūducitur: sed in grauem uel in duas graues cadit semper. Vides quemadmodum per abnegationem interponit decretum irritans: cum dixit neque unquam uelut in. & utique neutra claudet uocem latinam: sed in grauem uel in duas graues cadit semper. Quam generalitatem nullis coarctat limitibus: nulla exceptione contrahit: nullis praescriptis finibus. Quid igitur sibi uoluit quod in calce nostrae introductionum diximus? accentus latinus regulas tot modis fallere? Ac primo quidem distinctione: hoc est differentiae causa. Secundo abscissione. Tertio attractione. Quarto interrogatione. Nam de synepia hoc est de consequentia & de idiomate postea differemus. Ego tibi o amice: ut ingenue uerum fatear: quo tempore rudimenta illa in uulgus edidi: non putarem tanto consensu omnes Hispanos meos in sententiam meam ituros. Itaque non fueram ausus imutare quicquam ex his uoculationibus.

nibus quæ illorum auribus læpriedem infederant: cū præsertim essent autores quibus possent errata sua defendere. Nam quis mihi crederet: si iam inde a principio dedissem præceptū: quod in clementis verborum proferendum esset. Amauerimus amaueritis. Docuerimus docueritis. & similiter cadentia: ac centu in penultima circumflexo. At qui iam nemo est vel mediocriter doctus: quod sic non proferat: tantū potuit efficere iuncta cum ratione autoritas. Quod spero etiā futurum in istis vocibus: de quibus impresentiarum disputaturi sumus. Fallūt in quā regulæ superiores: & primo quidē distinctione: hoc ē differentia causa. Idque quosdā putasse debere fieri Quintilianus refert. Cæterum iam scio inquit eruditos quosdam & nonnullos etiā grāmaticos sic docere ac loqui: ut propter quædā vocū discrimina verbū interrim a cuto sono finiāt: ut in illis. Quæ circū littora circum piscosos scopulos. ne si gravē posuerint secundā: circus dici videatur: non circuitus. Quod nullo modo posse dici Quintilianus statim ostēdit dicens. mihi videf conditionē mutare: quod in his locis verba coniungimus. Nam cū dico circū littora: tanquā vnū dico dissimulata distinctione. itaque tanquā in vna voce vna est acuta: quod idem accidit in illo Troiæ qui primus ab oris. Hæc Quintilianus. & subdit. separata vtro hæc a præcepto nostro non recedēt, quod perinde est ac si dicat. præpositiones suo casui præpositas cum illo coalescere: cōmunēque accentum habere: quāquidē vna vox vtraque particula censetur: ita tamē ut præpositionis syllabæ oēs grauent: & accentus accommodetur dictioni cui præpositio illa deseruit. Quod si præpositio separet: quod potest fieri cum cōtra naturam suā postponit. Ut cū Vergilius dixit: trāstra per & remos. & alio in loco. Errant acti fati maria omnia circum. aut per se præpositio sine suo casu proferat. ut cum dico circū præpositio iungitur accusatiuo: palā vero ablatiuo: tunc Quintilianus dicit quod tales voces a præcepto suo non recedēt, hoc est quod sequētur regulas accētū latini perinde ac si essent per se dictiones. Quod vero Quintilianus ait distinctionē illā siue differentia causam in aduerbiis tantū vindicasse quosdā: id sibi non placere ostēdit cum regulas proponēs nihil excipit. Sed neque legi quæque cuius autoritas admitti debeat: quod hoc scripserit. Neque audiui quæquā virū doctū: quod huiusmodi loquendi ratione sit usus. Quod si quis mihi Priscianum obiecerit qui non nihil huic præceptioni obstat: ut me aliquando tantis questionibus explicem: principio non admittā libellum: qui sub illius nomine inscriptus de accētū vulgo circumferret. Idque doctissimo rō cōsensu atque cōpluribus argumētis facile cōprobatur. Nam quod de aduerbiis libro quintodecimo atque de aliis partibus orationis aliis in locis scripsit: non sunt multifacienda: cū habeā auctores optimos quorum testimonia possim illi opponere. Seruius in illud ex æneidibus Vergilianæ libro sexto. illi ergo venimus. Ergo inquit cōiunctio fuit: sed per accentus mutationem in aduerbiū transit: & est sola particula quæ habet in fine accentum circumflexū. Quod si sola: igitur alias aduerbiū loci & tēporis non circumflectit: id quod Priscianus putat. Idē quoque præcipit cōposita ab inde tertiam a fine debere acui. ut deinde. ex ins de. prōinde. pēinde. & a quando. ut aliquid quando. nequādo. siquādo. Quāpungendi rationē Aldus Manutius sequitur. De quo quid nos sentiamus postea dicem. Idē adhuc Priscianus asserit ab horum cōposita. ut dextrorsum. sinistrorsum. dorsum. scorsum. & ab hac particula usus cū postposita componit: ut italiā versus. siciliā versus: eandē quoque tertiam a fine acuire. non ob aliā rationē nisi ut sub vno accentu plata demōstrent esse cōposita. Non tamē in eadē perstat sententia: sed affert adhuc aliā causam min⁹ aptā: quā sibi magis placere dicit: particulas videlicet illas horum & versus habere vim quandam inclinandi ad se nomina supraposita: quæadmodum & illa. quæ. ne. ve. quas vocat inclinatiuas ex eadē ratione de quibus mox. Eandem compositionis causam dicunt cur illa mutant accentū ex penultima in tertiam deinceps. de repente. de improviso. & a propter cōposita. ut est propter. quapropter. & a longe. ut de longe. a longe. & a circum. ut circumcirca. idcirco. & complura alia ad hūc modū. ut dūtaxat. ex aduersum quod omnia & Quintilianus & doctorū vsus excludit. At sunt præterea differentia causa accentu acuto in vltima proferenda esse illa profectō. porro. immo. ne videantur coincidere cū datiuis quorū dā nominū. Cur non & aduerbia illa quæ ipsa datiuū terminatione similia sunt quibusdam nominibus adiectiuis. ut fallō. certō. manifestō. consultō. crebrō. auspiciatō. auguratō. sedulō. præcariō. meritō. rarō. modō. citō Ad quod isti respondent id non debere fieri nisi in illis tantum: vbi autores differentiam facere voluerūt. Sed qui tandem obsecro sunt isti autores: vbi latent: vnde sunt petendi? Nonne commodius multoque simplicius est Quintilianus præceptū: qui nihil tale nos curare præcipit: sed tantū ut accentus latini regulas teneamus? Quod si ut ille ait consuetudo vicerit: vetus lex sermonis abolebitur: totumque hoc negocium quod grāmaticē appellamus: nomen est inane. Sit apud græcos accentus ratio difficilior: sit apud nos quæ breuissima: habeat illi accentus magis varios quia plures habent dialectos hoc ē loquēdi genera: sit nobis vnū atque simplex dicēdi genus: sint illis quātūcūque volent accētus suaves atque ipsa varietate dulces: dum nobis relinquitur grauitatē atque cōstātiā: quæ musas colimus seueriores. Maneat igitur nobis in hac parte fixū indubitātūque præceptū: siue fiat cōpositio ex diuersis particulis: siue inuicē apponant: semper obseruandos esse tenores præpositis de latino sermone regulis hoc est nunquā in fine acuemdam aut circumflectendam esse syllabā: nisi in istis quæ sunt syllabæ vni⁹. Neque dicēdū: cū impita multitudinē. planē. sanē. vnā. ponē. ferē. fermē. ergō. aliās. vltima acuta aut circumflexa: sed e contrario prior acuta aut circumflexa

sequenti vero defecta. Quod si penultima per naturā fuerit longa: in eadem accētum debere collocari. Neque cū vulgo proferas prima acuta adprime siue apprime: sed meda adprime siue apprime: quia eadem est longa. Non enim uero siue at uero antepenultima acuta: sed penultima enim uero at uero. Quod si fuerit breuis: in tertiam a fine esse transferendum: si dictione sit cōposita. ut in illis admodum: quæ admodum. propemodum. postmodum. postmodo. quodammodo. huiusmodi. istiusmodi. Si vero cōpositione non coalescant: suo quoque accentu erunt proferenda: ut si tribus particulis solutis dico quæ admodum. Idem quoque dicendum de illis multo magis siue multo magis. quanto magis siue quato magis. multo minus siue multo minus paulo minus siue paulo minus. nihil magis siue nihilo magis. nihil minus siue nihilo minus. Alioquin si componatur accētū in penultima: si vero non cōponatur sua quoque particula suum accentu habebit. Ex hac ratione tenus præpositio cum postponatur semper contra naturam præpositionis: si componitur remittit accentum ad syllabam præcedentem. ut hæctenus. quæ tenus. Si vero non componitur: suum per se accentum retinebit. ut crurum tenus. capulo tenus. pubetenus. Illa tamen quæ corrupta in compositionem veniunt siue ita coeunt ut non possint separari: si penultimā habet breuē: regulam accentus generalē sequuntur. ut alibi. sicubi. inibi. idētidē. indētidē. interealoci. obiter. & huiusmodi. Secundo in quæ accētus latini regula fallit in dictionibus abscissis quia in eadem syllaba retinent accentū: in qua fuerat ante abscissionem: quæadmodum in nominibus propriis secundæ declinationis in. ius. syllabas definitibus: quæ. us. mutata in. e. apud antiquissimos formabant vocandū casum: ut hic Vergilius o Vergilius. hic Ouidius o Ouidie. hic Mercurius o Mercurie antepenultima acuta: propterea quod penultima breuis est. Deinde. us. finalis abscissa sequens atque proinde sæculum eruditus protulit. o Vergili. o Ouidi. o Mercuri. accentus acuto in eadē syllaba hoc est in penultima: quæque sit breuis: quæ est cōtra latini sermonis regulam. Quis hoc dicit? Priscianus opinor in secundo de octo partibus orationis volumine: cum de vocatiuo singulari declinationis secundæ agit. At qui. P. Nigidius figulus apud Gellium in libro nocturno atticarum duodecimo aliter sentit: sciendum esse videlicet in tertiam a fine: quoniam penultima sit breuis. Nigidii verba referente Gellio ex grāmaticorū cōmentariorū libro quarto & vicesimo sunt huiusmodi. Voculatio inquit qui poterit feruari: si non scimus in nominibus ut Valerius utrum interrogandi an vocandi sint casus? Nam interrogandi secunda syllaba superiori tono est quæ prima: deinde nouissima deicitur. At in casu vocandi superiori tono est prima: deinde gradatim descenditur. siquidem Nigidius præcipit. Sed si quis nunc inquit Valerius appellans in casu vocandi secundum præceptū Nigidii acuerit primā: non multum aberrat: quin rideatur. Hæc Gellius. Voculationē appellat Nigidius. quæ nos accētū. Casum interrogandi: quem nos genitiuū: quia per illū interrogamus cuius est aliqua res. Casum vocandi quæ nos vocatiuū. Sed cur in vocatiuo Nigidius acuit tertiam a fine: & in genitiuo penultimā: illa nimirum ratio est: quod vocatiuus. i. simplici genitiuus. i. duplici scribitur: quæ prolata coalescunt in synæresim: retinent tantū prope modum vim suam. Sed dic mihi rogo te: utri magis credendum esse ceteris. Prisciano homini nouicio atque omnium reprehensionis obnoxio: an Nigidio omnium iudicio viro eruditissimo? Nemo esse vel mediocriter in re litteraria doctus: qui non in Prisciano aliquid desideret: aliquid detrahat: aliquid scriptum negligētius existimet. Idque iam vulgo persuasum est: ut illius auctoritas non admittatur: nisi in istis quæ aliorū testimonio probat: aut quæ aliorū sententiæ dūtaxat non aduersentur. At de Nigidio Figulo audi quid Gellius in libri vndeicesimi calce scribat. Aetas inquit Marci Ciceronis & C. Cæsaribus præstantes facundia viros paucos habuit. doctrinarum autem multiformiū varietate artū quibus humanitas erudita est: culmina habuit Marcum Varronem. & Publiū Nigidium. & quæ sequuntur. Sed obicit mihi quispiam rursus: cur igitur cōtra Nigidium præceptionē dedisti: quæ abscissione accentus latini regula fallit? Nimirum quia illud vulgo proponebatur: sed quæ ego de ea re sentire in cōmentariis in quibus cū eruditioribus loquor: manifeste ostendi. Quæque. P. Nigidius in quā vir sui sæculi præter vnū Ciceronē omnium eruditissimus putauerit in casu vocandi huius nominis valerius: primā accentu acuto esse proferendā. Quod & si Gellius scribit non defuisse qui irrideret: ego tamen Nigidio tribuo: ut cū eo libet velim errare: quæ cū oibus neotericis litteratoribus verū dicere. Scribit præterea Priscianus libro quinto quod nota in. as. definita si sunt latina & patria: debent in fine circumflecti. ut arpinās suffenās capenās. asfertque eius causam: quia per syncopā proferuntur: antiquissimū em̄ hic & hæc arpinatis & hoc arpinate proferant. Idem quoque de pronominiibus illis nostris & vestris vult intelligi. Quintilianus certe nihil tale præcipit: neque quæ ego legerim quisquā hoc scripsit: cuius modo autoritas sit recipienda. Nam quod Probus grāmaticus in illud Vergili ex tertio cō. humo fumat neptunia troia scribit: exponendum esse fumat pro fumauit: atque idcirco fumat vltimam debere circumflectere: merito a Seruio in eodē loco exploditur: neque villo modo est admittendū. Sed neque illa quæ sunt a dico dictis. duco ducis. & facio facis cōposita: quæ abscissit. e. litterā finalē in secunda persona singularis presentis impatiui modi: alio modo sunt proferenda: quæ scdm regulas accētus latini. Sicut neque aduerbia illa isthuc illuc. isthic. illuc. & similia. neque obstat quod sunt abscissa ab eo quod est isthuc. illuc. iam donec siue ex eo quod est abscissum

ab eo quod dicitur, siue ex regula de accentu latino tradita primam circūfleuit. Tertio in qua accēt? latini re-
gula fallit attractione: siue inclinatione: ex natura ut autem quarundam particularum quas dicunt habere vim
attribuendi siue inclinandi ad se vltimam syllabam dictionis pcedētis. Græci tñ aliter dicunt appellari apud se
quasdam particulas encliticas hoc est inclinatas: nō quod ad se inclinēt vltimas dictionū pcedētū syllabas:
sed quod ad illas suos accētus remittāt. Sed siue hoc siue illud sit: quod ad rationem prolationis attinet:
nihil refert. Sed habēt græci huiusmodi particulas inclinatas: quibus est consuetum acere vltimas
dictionū syllabas: idque apud illos habere nescio quā suauitate Quintilianus dicebat. Latini sermonis
consuetudo huiusmodi accētus quasi peregrinos penitus reformidat. Quis igitur pceptū illud pri-
mū induxit: aut vnde factum est: quod tam pertinaciter indoctorū animis infederit: ut nihil sit: quod
maiori contētionē defendat? Quibus astipulatur non in finem conditionis homines: sed maximi in re
litteraria viri. Atque in primis Aldus manutius: qui nunquā aliter pungit libros: quos per totū orbem
terra dispersit. Sed qui si Quintilianus nihil tale pceptū? Quid si nemo est hoste: qui virū doctum
ita loquentem audierit: neque ut opinor Aldus ipse vnquā est locutus. Igitur Aldus quispiā dicit: aliud
facit: aliud pceptū. Sic est profecto. plenaque huiusmodi erroribus est vita. Sed in hoc peculiare quiddam
accidit ut contra falsum pceptum recte homines loquatur eruditi: aliis in rebus ediuerso bene pceptū
cipiant & agant male. Sed esto syllaba inclinatiue particulæ incumbens acueda sit: id quod est in nostris
pceptibus traditū. num ita debet acui ut isti faciunt: hoc est excitato ac vehemēti quodā sono?
Cur igitur dedisti nobis pceptum quod erat dediscendum? Nimirum quia illic cum vulgo hoc est cū
pueris rudibus. cum pceptoribus parum eruditis. cum sacrificulis & ædituis res agebatur. Quod
genus hominum nihil probat: nisi quod didicit: atque plerūque nouitatibus offenditur. Quos cum recta
non possemus adoriri: dolis fuerunt circūueniendi. Diximus namque huiusmodi syllabas non incitato
illo accentu proferendas quem latinus sermo recusat: sed clementiori & qualis est fere quem ipsi mo-
deratum appellabant. Idque testati sumus in commentationibus nostris in quibus non tam discipulos
quam pceptores artis litterariæ institimus. Sed de his hactenus. nunc ad reliqua pergamus.

Diximus accentus latini regulam quarto defecere in interrogatione: quoniam vltimas clausularum syl-
labas interrogando suspendimus. Quod nimirum ecclesiastici faciunt cum psalmos. prophetas. epis-
tolas. euangelia. & doctorum expositiones populo audiente pronuntiant: vel potius suboscure can-
tant. atque vno prope ductu syllabas omnes efferunt: nisi quatenus dictionis gratia quasdam sesquito-
no: quasdam diapente hoc est tribus tonis cum dimidio submittunt. At cum est interrogandū: quar-
tam a fine desciunt semitono: tertiam sesquitono: deinde penultimam tono: atque vltimam rursus at-
tollūt sesquitono: ut sit vltima syllaba par quintę pcedenti. Quam monotoniam: id est eiusdem toni
similitudinem fugendam esse in pronuntiatione Quintilianus pceptū. Neque enim omnia submissio:
neque omnia elato neque omnia medio quodam sono: atque sub vno denique aspectu sunt proferenda: sed
faciendi sunt quidam dictionum syllabarumque flexus: prout verborum aut sententiarum aut ad sequen-
tia transitus ratio exegerit. Aliter namque cæsum claudimus recitando Iuuenalis illud.

Semper ego auditor tantum: nunquam ne reponam:
Vexatus toties rauci thesede codri? Aliter illud eiusdem.

Nonne libet medio ceras implere capaces

Quadrius: illic namque acuius finem: at hic grauamus. Itaque nulla de his certa regula tradit magis pos-
test: quam de interiectionibus: quas omnes scribunt pro mentis nostræ affectu aut pro arbitrio esse
proferendas. Audiui ego nuper Bernardum gentilem siculum ordinis prædicatorum fratrem: qui
carmena sua quædam mihi recitans accentu acuto omnes clausulas non sine decore ac venustate finie-
bat. Deficiunt præterea latini accentus regulæ idiomate. hoc est cum dictiones peregrinæ sermoni la-
tino miscantur: de quo in calce introductionum latinarum diximus.

Hebrææ voces plerumque in fine acuiuntur.

Non tamen & semper: quia sæpe in fine grauantur:

Id quod alexander deceptus forte putauit.

Si casus græcos vsurpet sermo latinus:

Accentu græco talis vox est referenda.

Græca sit atque vox sed declinata latine:

Accentus noster casus moderabitur illos.

Nam quæadmodum in tertia repetitione diximus: de accentu latinarum dictionum multa a multis
prodita sunt: at de hebræicis & græcis cū in sermonem latinū non mutata litteratura trāsferuntur: quo
essent accentu proferende: neminem adhuc certi quicquid prodidisse. Quo in loco & si non nihil de accē-
tu græco attigimus: atque illa eadem ex parte cōiecimus in quoddam opus quod cum eisdem introductioni-
bus vulgo circumfertur: non tñ pigebit me nunc ea ipsa repetēs iterūque monere. Neque enim fortasse ad
rem tam insuetam atque proinde plerisque ignoratam vna via perueniri potest. Sed antea quæ ad græcarū

dictionū accentus veniamus. reddēdū hoc in loco est: quod de synepla sumus polliciti nos esse dicturos: quod
cū dictio hebraica siue græca finit in syllaba acuta: sequiturque ante cesum siue clausulam aliqua verborū
series dissimulatur accētus ille acutus: & pro illo ponit grauis. ut quod in genealogia saluatoris nri legi-
mus apud Mattheū. Liber generationis Iesu xpi filii dauid filii Abrahæ. Abrahæ autem genuit isaac. in prio-
ri loco abrahæm accētū acuto in fine pferitur: quæ cesum finitur. In sequenti grauis ponit pro acuto: quia
sequitur genuit isaac. id est dicēdū de clausulis sequentibus. Igitur hebraicis vocibus in aliud tps relectis:
de græcarū dictionū accētū quæ sermoni latino intermisceri cōsueuerūt: pauca impræsentiarū perstrin-
gemus. Hæ oēs cū apud illos in quinque declinationes distribuuntur: a nobis in tres duntaxat priores re-
ducuntur. Nam per quartam & quintam nullū est græcū nomen quod inflectatur: sed neque latinū quod quidem sit
propriū. Nomina quoque in quibus declinatio græca cū suo accētū ab auctoribus vsurpat: maiori ex par-
te propria sunt virorum aut foeminarū siue locorum. Quæ quoniam in altera lingua nō debent transferri: non sine
causa interpretēs cū sua litteratura plerūque reliquerūt. Id quod est a septuaginta obseruatiū: quæ ex hebræo
in græcū sermonē trāsferetes raro ex propriis noibus quicquid immutarunt. Posteriores audacius ex adā
adāmus: ex abrahæ: abrahāmus. ex iacob iacobus. ex ioseph ioseph. atque ad hūc modū alia cōplura in-
terpretates. Pari quoque modo latini ex græco nomina propria vertentes cū sua litteratura plerūque reliquerūt.
nōnūque illis declinationē suā cū reliquis accidētibus accommodarūt. Hinc Quintilianus de grāmatica dis-
ferēs. Recetiores in quibus insisterūt græcis nominibus græcas potius declinationes dare: tñ ipsum non
semper fieri potest. & subdit. Mihi autem placet latinam rōnem sequi quousque patitur decor. Neque enim calypso-
nē dixerim ut tu nonne: quæque secutus antiquos. Cæsar vsitur hac rōne declinandi: sed autoritatē in quibus con-
suetudo superauit. Phocas præterea vbi de græca declinatione: errat inquit qui didonīs aut mārtonīs
dicunt genitiuū: & vocū asperitas & veterū autoritas eiusmodi declinationē repudiavit. Quod si græ-
corū nomina græcā declinationē admittimus: & accētus quoque græcos cū illis recipiamus: necesse est: id quod
oēs ad vnū tam antiqui quæ recetiores grāmatici cōstituerūt. Nominū itaque græcorū aut eorū quæ per græ-
cā declinationē in flexa latino sermoni miscetur: nominatiuū terminationes partim sunt mere græcæ.
partim mere latinæ. partim græcis atque latinis cōmunes. Mere græcas voco illas: quæ non admittunt
casus latinos. mere latinæ: quæ nō admittunt casus græcos. cōmunes: quæ sub eadē græca terminatione pnt
græce simul & latine declinari. Potest tñ fieri ut in quibusdam magis sint in vsu casus græci quæ latini: atque
ediuerso in quibusdam magis latini quæ græci. Mere græcæ terminationes sunt illæ quas grāmatici decli-
nationi latinæ nō interposuerūt. Hæ sunt in. a. longā quæ ad primā declinationē referuntur: ut nemæa.
as. In. e. longā quæ ad eadem primā ut Helène. es. In. o. longā quæ ad tertiā: ut sapho saphoos. & per syneresin
saphis. In. os. & in. on. breues: quæ ad secundā. ut slios vel slio ilfu. Mere latinæ sunt quæ græcos casus non
admittunt. quæ admodum oēs quæ ex terminatione græca in latinā litteris imutatis sunt trāslatæ: ut ab helē-
ne. es. helēna. æ. ab atrides. u. atrida. æ. Cōmunes sunt aliæ oēs quæ sub eadē terminatione græcæ & latine
pnt declinari: nisi quod ut paulo ante diximus latini aliis casibus magis quæ aliis vtuntur: puta in tertia decli-
natione accusatiuis vtiusque numeri potest quæ genitiuis. & genitiuis quæ datiuus. In scda quoque actō & vto frequētius
quæ genitiuis & genitiuis quæ datiuo. Ablatiuū tñ quo græci carēt: semper erit latinus: ac proinde accētū ac declinatione
latina moderandus: pferatim si cū latina terminatione coinciderit. Nā in mere græca declinatione abla-
tiuis datiuo potest assimilabitur. Sed antea quæ de singulis dicam: exploranda mihi est hoc in loco Aldi
manutii ratio: qua ex Quintilianus pcepto vtitur in accētibus per aptes designandis. Nam in terminatio-
nibus illis quæ sunt græcis atque latinis cōmunes ego nō video cur græcos potius quæ latinos sequatur. Nisi
fortasse: quia magis fauet græcæ quæ latinę lectioni: siue ut nos homines latinos cōtēnat: græcis se vocibus
faciat. Quod si ita terminationes illæ sunt latinitate donatæ: atque oim cōsensu inter latinæ receptę nume-
ratur: quæ tādē cacozelia est alienis quæ patriis vti male: Igitur quæadmodum ego illi facile assentior in mere
græca declinatione: ita in cōmuni penitus dissentio. Itaque ob hanc causam inter accētū græci regulas pro-
posita est a nobis vigesima his verbis. Ntū atque pinde vctūs singularis terminationē hñs cōem græ-
cis & latinis: tæctis accētū græco & latino pferri potest: mixtus tñ sermoni latino oportet. Esto exēpli cau-
sa hoc nomen arcæus: quod tã a græcis quæ a latinis p eus diphthogō pferitur: quæ terminationē latinū iuā
fecere: atque accētū acuto in prima ptulerūt. Atque Aldus mauult accētū acuto in vltima notare quæad-
modum & oia alia nomina similitr cadētia puta pethus. thesus. promethus. Alia regula quæ nomina mascu-
lina aut foemina aut duorū generū cōia quintę declinationis quæ ad tertiā nram referuntur. mittuntque
ntū & vctm pluralis in. es. cōem græcis atque latinis terminationē genitiuū singularis vtiusque linguæ
rōnē sequuntur: illa mō differētia est: quod græci breuiat latini vero pducūt terminationē illā: ut quæ apud
græcos nomina terminata in. as. recipientia. d. in genitiuis acuiunt vltimā: penultima quoque genitiuis acuiunt: atque ex cōse-
quenti aliorū casuum ex regula inferi tradēda. Esto exēpli causa arcas. arcados. arcadi. arcada. o arcas. In
plurali quoque arcades. Apud latinos tñ quia hmoi nomina in obliquis breuiat penultimā: accētus tranf-
fertur. in tertiā a fine. ut arcas. arcadis. arcadi. arcadem. o arcas. Plurali nō & vctō arcades. Cum itaque

Vergil. in buco. dicit ambo florētes et fatib⁹ arcades ambo. atq; ibidē: arcades inuidia rumpatur vt illa eodro. quia vtrobq; es. breuiatur. constat declinationē esse græcā & cōsequēter penultimā debere acui: tātēsi penultima sit breuis. Accusatiui tñ pluralis inter græcos & latinos manifesta est differētia ex terminatione. qđ illi in. as. breuē nos vero in. es. lōgā terminam⁹. quare illi arcadas penultima acuta: nos arcades añpenultima pferem⁹. atq; pari mō de reliqs hmōi. Nunc ad singulas quinq; declinationū græcarū & triū latinarū terminations accedam⁹. Sed qđ sibi velit Quintilian⁹ cū de accētū scribēs ait se iu uene doctissimos quosdā senes pferre solitos atre⁹ & noīa hmōi prima acuta: vt necessario secūda cēt grauis: mihi nō līq̄. Nā si terminationē illā in. eus. diphthōgō ex sermone græco i latinā declinationē admittit: recte pferēbāt senes illi. si nō admittit pperā. At qui oēs grāmāticī illā admittūt. atq; iter scđæ declinationis terminations cōnumerāt. Sed antea qđ ad singula descēdā: repetēdæ sunt adhuc ex eodē loco regulæ duæ. Prima. qđ vltima dīctōis syllaba existēte lōga nō pōt accēt⁹ in tertiā a fine collocari: sed in penultima aut in vltima. Altera qđ eadē syllaba collocatur accētus in obliquis: in qua fuerat in recto. Quæ regula trib⁹ in locis deficit: primo si in recto accēt⁹ sit in añpenultima: in obliquis vero vltima sit lōga. tūc em̄ ex regula supiori trāfferē accēt⁹ in penultimā. vt apōstolos. apōstōlu apōstōlo. apōstolō. o apōstole vel apōstolos. in ntō actō & vtō añpenultima acuit in gto & dtō qa alter diphthōgō alter o mega terminat: in penultimā trāfferē. Deficit quoq; hæc regula in noib⁹ qđ ad tertiā nram declinationē referūtur: qđ ppter ea qđ crescūt vna syllaba in obliquis: si accēt⁹ in recto est in añpenultima: necesse est in obliquis in sequēte trāfferat: qm̄ accēt⁹ in quarta a fine collocari nō pōt. vt ænigma: habet in prima accētū. enigmatis in scđa. Tertio deficit hæc regula in dictionib⁹ monosyllabis qđ ad tertiā declinationē nram referūtur. quorū gtūs in. os. acuit. trāfferaturq; accēt⁹ a prima in vltimā. vt pān. pānōs. crēs cretōs. actūs qui frequēter vsurpat nū accentū sequit. vt pāna. crēta. Prime igitur latine declinationis vna dūtata ē terminatio in. a. breui: recipit tñ & quattuor græcas in. a. lōgā in. a. breuē in. as. & in. es. lōgas quib⁹ oēs suos casus cōcat: recipit in qđ ex prima declinatione græca duas in. as. & in. es. vt æneas. anchises. quarū gtūs exit in. æ. diphthōgō. cui filis ē dtūs. Actūs in. am. Vtūs in. a. breuē abltūs in. a. longā. Sūt qui hos casus non a græca teriatione in. as. aut in. es. sed a teriatione latina in. a. breui deducāt: & illud qđ Hora. in. ii. ser. scribit ne qs humasē velit aiacē atrida vetas cur. & illd̄ Ouid. ex. iii. meta. Te tñ o parui rector polydecta scripsi. illud p̄iera Seneca in agamenone. Aggrediar & te oresta furabor libēs. Illud quoq; Martia. Terēs aut coenā crude thyesta tuā. nō ab eo qđ ē atridas. polydectes. orestes. thyestes: sed ab eo pott⁹ qđ atrida: polydecta. oresta. thyesta esse deducta. Sed cur has duas latini magis nō recipiūt: qđ alias de quib⁹ paulopost dicturi sum⁹: nō vīdeo. Sed qđ ad rē attinet: pleriq; latinorū fallūtur: cū audiūt græcos putātes qđ illorū verba ista sunt enūciāda: quēadmodū ab illis proferūtur. Nā cū apud eos vltima existēte lōga accēt⁹ nō possit in tertiā a fine collocari: sed aut in eadē vltima aut in penultima siue illa sit breuis siue illa sit lōga: cūq; noīa in. as. & in. es. desinētia pducatur in hac declinatione: necesse est vt penultima etiā si breuis sit acuat. Quare illi ex sua regula dicūt andreas. pythagoras. priamides. pāthoides. Nos vero quia penultima est breuis. trāslato accētū in tertiā a fine dicim⁹ andreas. pythagoras. priamides. pāthoides. Itaq; apud Hora. in. ii. ser. quia ex declinatione græca legim⁹ pythagoran per. n. in fine: penultimā accētū acuto proferem⁹. Qualia inquit vīcunt pythagorā anitq; reū doctūq; plātona. Apud Vergi. qđ in. iii. en̄. ex eadē rōne priamidē helenū grafas regnare per vrbes. & apud Hora. in. pri. car. tartara pāthoidē iterū orco. In vtō quoq; apud eū dē in. ii. ser. O laertidae quicqd dicā aut erit aut nō. Pari quoq; sunt in errore qui obliquos: nā de rectis nolo nūc digladiari: horū noīm esia. seremia. zacharia. & silitē desinētū: pferūt in penultima accētū acuto: cū sint oīno casus latini habeātq; penultimā breuē. Eadē p̄terea rōnōs in errojē induxit: vt noīa græca secūdæ illorū declinationis in. a. lōgam desinētia penultimāq; breuiāta: qđ cū apud illos eadē penultimā siue vltimā acuat: ipsi quoq; mutata etiā declinatione: quēadmodū illi pferūt: cū debet ex accēt⁹ latini regula tertiā a fine acuerē. & p eo qđ illi dicūt sophia. philosophia. theologia. astrologia. nemēa penultima acuta: ipsi pferre deberēt. sophia. philosophia. theologa. astrolōgia. nemēa. accētū in tertiā a fine ex rōne declinationis latine: qđ vltimā ex lōga in. a. breuē cōmutauit. Qđ si lōga vsptā reperiat: intelligim⁹ declinationē esse græcā: atq; p̄inde accētū græco pferendā. Quēadmodum apud Papinū in. v. theba. & facils nemēa latas euoluere vires. Quē locū Priscia. li. vii. citās nemēa inquit quia seruauit. a. pductā accētū in penultima retinet acutū. Non deerūt fortasse qui dicāt in papino legendū esse p nemēa nemēe. aut p cæsura poni p lōga: vt accētū latino pferatur nemēa prima acuta. Sed nihilomin⁹ regula vtriusq; lingue in vigore suo perstat. Iā vero qs etiā ex doctissimis quibusq; nō peccat in pferēdis noib⁹ in. e. lōgā desinētib⁹ qđ oīa ex mere græca declinatione inflectūtur: in illis p̄sertim qđ hnt penultimā breuē. Nā cū deberēt illa enūciare accētū græco: ipsi latino proferūt: vt penelope pro penelope. calliope. pro calliope. hēlene pro hēlene. erigone perigione. dānae p danāe. euridice p eurydice: & fere ad hūc modū nomina p̄pria fœminarū p̄ter admodū pauca. vt agauē canachē: acuetā vltimā. Nomina qđ regionū. vrbū & insularū vt libye. asine pro asinae: isthace p

isthace. mēlste pro mēlste. & nomina possessiua in ce. de sinētia: quæ acuiunt vltimam. vt grāmāticæ pro grammaticæ. dialēticæ pro dialēticæ. mūsicæ pro mūsicæ. ethice pro ethice. A recto etiam in. a. breui terminato: cuius penultima producitur: acuiturq; antepenultima: accentus vsurpatur: vt apud Papinū li. vii. theba. Namq; ferunt raptam patriis æginam ab vndis. pro quo inruditi dicerent æginam penultima acuta siue circūflexa. quoniam est per naturam longa. Secūda declinatio litteras quinq; habet proprias terminations in. er. ir. ur. um. us. Recipit quoq; vnam græcis atq; latinis cōmunem in. eus. diphthongon. Cuius nominatiuus quēadmodum paulo ante diximus in sermone latino latinus potius qđ græcus censeri debet. atq; ideirco proferendus est accentu latino: hoc est penultima acuta: cum apud illos acuat. Ex hac terminatione latini omnes casus atq; proinde accentus græcos vsurpant. vt tereus: pro eo qđ illi dicunt tereus. In genitiuo tereos penultima acuta. Martialis. Hæc philomena nefas incesti tereos & quæ. In datiuo tere. per synæresim quoq; sicut orphi. Idem in eodē opere. Orphi calliope lino formosus apollo. Nam orpheo & tereo latini essent casus. In accusatiuo terea & orphēa penultima acuta. Iuuenalis. Alcinoen bacchi thebas & terea fausti. Vergilius. in buco. Orphēaq; in medio posuit: siluasq; sequentes. Tereum nanq; & orpheum casus latini sunt. Vocatiuus fere semper vsurpatur a latinis: circumflectitq; vltimā: vt o tereū. o orpheū. Ouidius li. vi. meta. vt voluere ambo voluisti tu qđ tereū. Vergi. iiii. geor. Illa quis & me inquit miseram & te perdidit orpheū. atq; ad hūc modū reliqua in. eus. diphthongon desinentia: quæ sunt prope innumera. vt tydeus. tydeos. tydeā. tydeū. pelēus. pelēos. pelēa pelēū. thesēus thesēos. thesēa. thesēū. achorēus. achorēos. achorēa. achorēū. penthēus. penthēos. penthēa. penthēū. promethēus. promethēos. promethēa. promethēū. Recte pitetiam duas in. os. & in. on. longas: quas illi per tertiā atticorum declinationem inflectunt vt androgeos. androgeo. androgeon. o androgeos. athos. atho. atho. athō. o athos. Hæc declinatione cum suo accentu a latinis nonnūq; vsurpatur. Vergi. ii. enei. Androgeos offert nobis socia agmina credens. Idem libro sexto. In foribus lectum androgeo: tum pendere poenas. Nam androgeo genitiuus est græcus atticus. Iuuenalis. Creditur olim velificatus athos: & quicquid græcia mendax. Et Vergilius primo georgicorum. Aut athon: aut rhodopen. Hanc quoq; declinationem interpret vsurpauit in epistola ad corinthios prima. Ego quidem sum Pauli: ego autem apollo: qui genitiuus est græcus ab eo quod est apollo. Idem in eadem. De apollo autem fratre notū vobis facio. qui ablatiuus datiuo attico similis est. Idem in epistola ad Titum. apollo inquit solcite permitte. qui accusatiuus quoq; atticus est: habetq; accentum in tertiā a fine: tamen si penultima sit longa: quod est declinationis Atticæ proprium. De altera terminatione in. on. longam: non succurrit exemplum: qđ vsurpetur a latinis. Recipit p̄terea & duas alteras in. os. & in. on. breues: quæ quartam declinationem græcorum inflectuntur vt ilios vel ilion. nam in vtraq; terminatione reperitur. & ab eo qđ est ilion. Vergilius. iii. en̄. dixit. Ceciditq; superbum ilion: & omnis humo fumat neptunia troia. Ex hac terminatione maxime in. os. latini frequenter casus rectos atq; ex obliquis accusatiuos vsurpant cum suis accentibus: qui sunt apud illos tam vari. vt a nobis de illis nihil certi tradi possit. Nam & penultima etiam per naturam longa existente reiciunt accentum in tertiā a fine: quemadmodum in his quæ sequuntur. Aglauros. Acastos. Caystros. Cephisos. Cymolos. Cyparissos. Corinthos. Erastimos. Erpiros. Erimanthos. Euan-dros. Hellispontos. Hermaphroditos. Hyacinthos. Hymenos. Ischhos. Learchos. Leucippus. Meandros. Narcissos. Olympos. Peloros. Parnassos. Priapos. Polyphemos. Rhadamanthos. Tyrannos. Abydos. Zacynthos. Quæ omnia rationis huius ignari accentu in penultima proferunt: ex eo decepti qđ sit longa. Nam quis apud Vergi. in. iii. en̄. non legit. Iā in medio apparet fluctu nemorosa zacynthos. penultima acuta: pro zacynthos eadē graui: apud Ouidium. quoq; in hero. & quos tulit alta zacynthos: pro zacynthos. & apud Martialem. Confusit naves an olerent aera corinthon: pro corinthon. apud Horatium tamen quia declinatione latina vsus est legitimus: contingit adire corinthon: penultima acuta. Ouidius in epistola leandri. In speculis omnis abydos erat. atq; rursus ad leandrum hero. Si quis abydo venerit: aut quæro si abidon eat. sed quia ablatiuus mere latinus est: accentu latino est proferendus abydo quēadmodum apud Vergi. i. georgi. & ostriferi fauces tentantur abydi. Nam quod Lucan⁹ in. ii. dixit. festoq; ad mouit abydo: qđ datiuus ille communis est græcis & latinis: nihilominus tamen ex his quæ dicta sunt accentu latino est proferendus. Atq; ediuerso complura sunt penultimam habentia breuem eandemq; acueritia: vt a phago quod est comedo: & a phoreo quod est phero: & a phone siue phonos quod est cædes composita: cuiusmodi sunt. Pamphagos. Sarcophagos. Lotophagos. Doryphoros. Nicephoros. Carpophoros. Nebrophonos. Leontophonos. Myonphonos. & ad hunc modum alia innumera quæ sub regulam non cadunt. Ex sermonis p̄terea græci idiomate non pauciora sunt acuentia vltimam. vt Iapetos. Oceanos. Sperchios. Silenos. Rhodanos. Apidanos. Acacos. & denominatiua exetia in mos. Barbarismos. Solæcismos. Pleonasmos. Isthmos. & nomina possessiua desinentia in. cos. vt grammaticos. dialēticos. rhetoricos. dīcticos. historicos. & multa alia quæ numero compre-

hendere non est: quorum accentus cum terminatione in rectis & obliquis ab autoribus usurpatur, sed accusatiui ut paulo ante dixi frequenter: alii casus raro, ut apud cosinographos hespericas, i. promontorium hesperi. & cliustrápheza, i. solis mensa, & in plurali theonóchema, i. deorum currus.

Tertia declinatio terminationes habet aliquanto plures quam graecorum quinta: quae ad tertiam nostram referuntur: de quibus per ordinem nunc est differendum. Igitur in a. delinencia quae communis est graecorum & latinorum mittentia genitiuum in. atos. tertiam a fine acuum in obliquis, ut dógma dógmatos, ænigma ænigmatos, diádema, ématos. Latini ex hac terminatione genitiuum pluralem plerumque usurpant: qui propterea quod in. on. per. o. longum terminatur quemadmodum & omnes aliae partes orationis quae per casus declinantur: acutum in penultimam attrahit, ut epigrámma, ámma, máton libellis, & nomen illud dei quod est ineffabile tetragrammáton cognominatur. Clemens quoque a nostris frequenter in libris peristromáton citatur.

In. i. latinum siue, y. graecum desinentia: quae plerumque barbara sunt: atque apud graecos declinabilia sunt mittentia genitiuum in. ios, vel. itos, vel. yos, accentum habet in prima syllaba, ut cómmi cómmios, stím mi, míos, cíci, ios, álphi, ios, éri érios, tróphi, ios, ásty ástios, nápy nápyos, méli, lítos, móli, lyos. Cuius composita retrahunt accentum in tertiam a fine, ut hydroméli, ænoméli, oxýméli. Polysyllaba quoque, ut cinnábari, píperi, sínapi, quod nos latinum facientes in sínapi penultima circumflexa vertimus. Latini ex hac terminatione casus tantum recto similes usurpant.

In. o. mega desinentia quae graecorum terminatio propria est generis foemini vltimam acuum mittuntque genitiuum in. oos, aut in. us, per synæresin contractam accentu circumflexo, ut didó didóos, vel didús didóí, vel didí contractam didóa, vel didó, o didó, vel didí, & eodem modo, sapphó, vel sapphóos, vel sapphús, mantó, tóos, vel mantús, clió, clyóos, vel cliús, erató eratóos, vel eratús, echó echóos, vel echús, calypsó, íóos, vel calypús, spíó, spíóos, vel spíús, íó, íóos, vel íús, ínós, óos, vel ínús, lam pedó, dóos, vel lampedús, clothó, thóos, vel clothús. Latini ex hac terminatione omnes fere casus synærezatos cum suis accentibus usurpant. Oul, in. i. de arte. Nec mihi sunt visæ, clió, cliúsque sorores, Idem in heroi. An nisi legisses autoris nomina sapphús, Vergilius, vii, eñ. Fatidice mantús: & tuus filius amnis. Idem quoque in. iiii, accusatiuum usurpauit. Et nomine didó saepe vocaturum, & in priape. Atlantidemque calypsó. Haec de graecis nominibus in vocalibus terminatis, quae ad tertiam declinationem latinam referri possunt. Nunc de his quae desinunt in consonantes: non quidem omnes: sed in tres tantum liquidas, n. r. s. & vnam duplicem, x. Nam in. l. m. nullum graecum nomen terminatur: sic cut neque in aliquam ex mutarum numero.

In. an, igitur plerumque vltimam acuum, ut titán titános, paán paános, pelecán pelecános, páni pános, Cuius genitiuum Vergilius, vii, eñ, usurpauit dicens, panós de more lycei, accentu acuto in fine ex regula superius tradita, Accusatiuum quoque in bucolicis, Mecum vna in siluis imitabere pána canendo, ex eadem regula accentu in prima.

In. en, per. u. acuum vltimam plerumque, ut hymén hyménos, líchén líchénos, adén adénos, solén solénos, trozén trozénos, sírén sírénos. Nonnulla penultimam acuum, ut hélien hellénos.

In. in, per. iota quae alteram quoque habent terminationem in. is, vltimam acuum, ut delphín vel delphís, delphínis, telchín vel telchís, telchínis, salamín vel salamís, salamínis, eleusín vel eleusís, eleusínis. In. yn, quoque perypsilon penultimam acuentia eandem rationem sequuntur, ut phórcyn vel phórcis phórcynis, pólyn vel pólys pólynis.

In. on, per. o. mega quaedam acuum finalem, ut sarpedón, gerión, amazón, antedón, carchedón, quaedam acuum penultimam, ut pláton, zénon, théon, achéron, médon, laocóon, demophóon, híppocóon, que tria atque his similia circumflectunt vltimam: si duae vltimae contrahuntur in vnam per synæresin, ut laocón, demophón, híppocón. Ex quibus aliae mittunt genitiuum in. ontos, ut achéron achéronos, médó médontos, laocóon, laocóontos, demophóon, demophóontos, híppocóon híppocóontos. Quaedam in onos, per. o. longum: ut pláton plátonos, zénon zénonos, babylón babylónos, théon théonos, dáphnó dáphnonos, platánó platánonos. Quaedam in. onos, per. o. breuem, ut dáemon dáemonos, cánon cánonos, íáson íásonos, agamémnon agamémnonos.

In. um, per. u. diphthongon quamque apud graecos sunt complura mittentia genitiuum in. untos, haec terminatio nunquam a latinis usurpatur.

In. ar, nunquam fere usurpantur a latinis: nam quod apud medicos frequenter usurpatur hépar hépatos latinis vox est incognita: pro eo quod est secur iecoris.

In. er, per. u. desinentia vltimam acuum: ut sotér sotéros, aér, aéros, æthér æthéros, cratér cratéros, caractér caractéros, cremastér cremastéros, climatér climatéros, physetéer physetéros, spinthét spinthétros. Iber vero íberos in recto penultimam acuit in obliquis ante penultimam.

In. tr, per. i. iota aut, yr, per. ypsilon rara sunt acuentia penultimam: ut gádír gádíros, mártyr mártiros.

In. or, per. o. mega acuum proximam a fine: ut néstor, néstoros, héctor, héctoros, rhétor, rhétoros, polyméstor, polyméstoros.

In. as, masculina penultimam acuum: ut adámas adámátos, polydámas polydámátos, ábas ábanos, apélas apélantos, athámas athámantos, átlas átlantos, chálcas chálcantos, cýphas cýphantos, coríphas coríphanthos, eléphas eléphantos, gígas gígantos, pállas pállantos, períphas períphás, phórbas phórbantos, tháumas tháumantos, thóas thóantos. Foemina vero vltimam acuum assumuntque in genitiuo, d. ut acrás acrádos, diásdyádos, triás triádos, ogdóas ogdóados, heptás heptádos, pállás pálládos, lampás, lampádos, quam ratione sequitur vnum ex masculinis, arcás arcádos.

In. es, per. n. masculina penultimam acuum plerumque ea quae mittunt genitiuum in. etos, ut crátes crátes, chrémes chrémetos, dáres dáretos, cíues cíuétos, láches láchetos, lébes lébetos, mágnes mágnétos, tápes tápetos, tháles tháletos. Et nomina quaedam latina: quae in graecum terminone traducta amittunt, n. atque rursus in obliquis resumunt, ut clémes clémentos, créscés créscetos, pídes pídetos, prídes prídetos, váles váletos. Penultimam quoque acuum ea quae mittunt genitiuum in. eos, ut cóposita a stenos qlis sunt, antísth énes antísthéneos, callísth énes callísthéneos, demosth énes demosthéneos, & a genos, ut antigénes, origénes, hermogénes, & a telos, ut aristotéles, praxitéles, pyrgotéles. Composita vero a cleos synærezata circumflectunt vltimam, ut agathoclés, periclés, sophoclés.

In. is, per. i. iota, polysyllaba foemina non habentia duas terminationes quae mittunt genitiuum in. idos, plerumque acuum vltimam, ut cnemís cnemídos, crepís crepídos, & patronymica foemina siue habentia formam patronymicorum, ut priámís priámídos, æneís æneídos, thebaís thebaídos, prophetís prophetídos, poetís poetídos, calamís calamídos, eumenís eumenídos, salmacís salmacídos, bíblís bíblídos. Quaedam tamen ex his acuum penultimam, ut thémis thémídos, cýpris cýprídos, phásis phásídos, curétís curétídos, élís élídos. Quaedam acuum antepenultimam, ut líbaris, charíbdís, thámítris, ádonis, théognís: quorum masculina mittunt genitiuum in. idos, ut páris páridos, théognís, théognídos, ádonis adónidos.

Aduertendum tamen quod mittentia genitiuum in. idos, per. os, purum possunt mittere genitiuum in. ios, more ionico, ut páris páridos, vel pários, mémphis mémphídos, vel mémphios.

In. ois, mittentia genitiuum in. entos, penultimam acuum, ut pyróis pyróentos, simóis simóentos, opóis, opóentos.

In. ys, per. ypsilon quaedam circumflectunt vltimam, ut ichthýs ichthýos, quaedam eandem grauata: ut bótris bótrios, quaedam acuum eandem, ut chlamýs chlamýdos, tethýs tethýos, erínýs erínýos.

In. os, per. o. mega desinentia tam habentia penultimam breuem quae mittunt genitiuum in. otos, ut philéros philérotos, rhinocéros rhinocérotos, quam habentia eandem longam: quae exeunt in oos, ut héroos héroos, mínos mínoos, proximam a fine acuum, Accusatiuus vtriusque numeri usurpatur a latinis.

In. us, quae per. u. diphthongon scribuntur: synærezata a nominibus terminatis in. ois, solutas: mittuntque genitiuum in. untos, circumflectunt vltimam: ut simóis simíus, úntos, opóis opus, úntos, phycóis phycús, úntos, hydrotís hydriús, úntos, sipóis sipús, úntos, amathóis, thús, úntos, íericoís, ícív, úntos. Rectus & accusatiuus usurpantur a latinis.

In. ns, desinentia penultimam acuum: mittuntque genitiuum in. ntos, ut týríns týrintos, hélmíns hélmínthos. Accusatiuus usurpatur a latinis, Papinú lí. iiii, Suus excít in arma antiqua týrintha deus.

In. ps, polysyllaba tam simplicia quam composita proximam a fine acuum, ut lélaps lélapos, æthíops æthíopos, & quae in genitiuo mutát, p. in. b. ut áraps, árabos, chályps, chálybos. Sed aduertendum quod omnia habent omicron in recto, praeterquam hýdrops, & composita ab ops, quod est oculus, ut cýclops, opos, mýops, opos, mónopos, opos, nam ab ops, quod est vox regulam sequuntur, ut méros, opos. Latini ex hac terminatione accusatiuos vtriusque numeri usurpant.

In. ar, quaedam accentu acuto in penultima proferuntur: ut thórax thóracos, pháx pháacos, córax córacos, quaedam circumflectunt in penultimam, ut aílax aílacos, climáx climácos.

In. ex, per. e. longum acuum penultimam: seruantque illud, e. in obliquis aequae longum, ut mýrmex mýrmecos, nárt hex, ecos, scólex, ecos. Habentia tamen, o. longum in penultima breuiant in obliquis illud, e. ut alópex alópecos.

In. yx, per. ypsilon partim acuum penultimam, ut bómbyx bómbycos, bébryx bébricos, ónyx ónycos, sardónyx sardónycos, cóccyx cóccygos, órtyx órtygos, partim circumflectunt eandem, ut céryx cérycos, doédyx doédicos. Latini ex hac terminatione accusatiuos vtriusque numeri usurpant.

In. ox, p. o. mega rara sunt acuentia finalē, ut cyamotróx, ógos, a trógo, quod est voro & cyamos faba.

In. x, habentia, g. ante, x. quam nos per. n. ex causa vni tmi mihi cōperta per. n. proferim? & scribim? penultimam acuum: mittuntque omnia genitiuum in. gos, ut phárynx pháringos, lárnyx lárnygos, lýnx lýngos.

Finis.

Antonius ad lectorem

de litteris græcis.

Itterulas græcas fluxerunt vnde latinæ.
Si quis nosse cupit: longa terenda via est.
Vt culmen teneas: subeundi mille labores.
Rara quidem res est: at preciosa tamen.
Maiores maiora petant: mihi parua secuto.
Sufficiat pueris prima elementa dare.

Illa modo sine queis non constat sermo latinus.
Et quæ si spernas mox habere rudis.

Eiusdem Antonii in litteras græcas præfatio.

Uti litterarias introductiones ante

hac latinis tradiderunt: immo vero qui longiores commentationes ex instituto grammaticen professi ediderunt: nullam fere partem attigerunt: in qua non aliquid ex græcis desumpserit: ita tamen scripserunt ut cum vtriusque linguæ gnaris & non cum pueris rudibus & indoctis loqueretur. Nam cum de litteris deque dictionum orthographia disputant: cum de accentu atque syllabarum quantitate: cum de nominum etymologia & declinatione: cum de partium orationis constructione: totam rationem inchoatam relinquunt: atque nos ad græcos autores mittunt. Græcæ vero litteræ qua via nostris hominibus tradit possint: non est in promptu: propterea quæ præceptorum non minor est pœnuria quam librorum: sed

quod magis obstat est incredibilis hominum veterum qui adeo ad hanc unam rem obtorpuerunt: ut iam mostro simile habeatur: si quem viderint græca legere: nedum loqui aut intelligere. Ego vero cum in meis introductionibus multos locos ex græco pendentes inchoatos reliquissim: communis cata re prius cum his a quibus: si quid vsquam est græcarum litterarum apud nos emanauit: ausus sum facere: quod alius harum rerum peritior facere debuisset: non quidem nomina quæ sermo latinus ex græco fonte desiderat: sed illa tantum sine quibus introductiones nostræ constare non possunt. Et quia tunc temporis non contingit nobis græcarum litterarum typos omnes habere: & quod omnes quibus præcepta nostra scribuntur ignotæ sunt: vsi sumus magna ex parte latinis. Quæ tamen si auctore Plinio satis comode possunt græcas omnes designare: non tamen semper id assequi possumus: cum ex diuersis litteris plerumque eadem vox efficiatur: & ex eadem voce diuersos sensus coniectare liceat: ut quod. *μ. i. u. p. s. i. l. o. n. e. t. a. m.* diphthongi eundem sonum nobis exhibent: & alia ad hunc modum. Imprimis itaque litteras græcas & earum nomina græce & latine e regione descripta proposuimus: & de illarum prolatione non nihil adiecimus: tum de diphthongis & accentibus aliquid attigimus. de nominum deinde declinatione simul & accentu cuius rei gratia hunc laborem assumpsimus: ut pro capitu nostro hæc fuerint a nobis degustata. Qui vteriora nosse desiderant: ad græcorum scholas illis eundem esse monco. nam ego is sum qui neque tardos opperitor: neque præcedentibus insto.

Alphabetum græcum & latinum

Fol. cxxi.

A. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω.

α αλφα alpha a	β βητα beta b	γ γαμμα gamma g	δ δελτα delta d	ε εψιλον epsilon e breue	ζ ζητα zeta z	η ητα eta e longum t	θ θητα theta
ι ιωτα iota i	κ καππα cappa c	λ λαμβδα lambda l	μ μι mi m	ν νι ni n	ξ ξι xi x	ο ομικρον omicron o breue	π πι pi p
ρ ρο rho	σ σιγμα sigma s	τ ταυ tau t	υ υψιλον ypsilon y græcum	φ φι phi ph	χ χι chi ch	ψ ψι psi ps	ω ωμεγα omega o longum

Diphthongi propriæ.

αι. αυ. ει. ευ. οι. ου.
æ. au. ei. eu. œ. u.

Diphthongi impropriæ

α. η. ηυ. υι. ω. ωυ.
a. e. ey. yi. o. oy.

De litterarum prolatione.

Vattuor & viginti litteræ sunt in vsu apud græcos in hac serie.

α. Alpha quæ ab illis profertur eodem sono quo nos illam proferimus.

β. Beta profertur ab illis quasi per. u. consonantem nostram & i. vocalem. nos beta illam vocamus. quia. u. semper vertitur in. e.

γ. Gamma eodem sono profertur ab illis quo nos. g. nostrum proferimus. a. vel o. vel. u. sequentibus. & quo cum reliquis proferri deberet.

δ. Delta eadem voce profertur ab illis qua nos. d. enunciamus.

ε. Epsilon eodem modo profertur ab illis quo nos. e. breuem.

ζ. Zeta eodem sono illi proferunt quo nos. z. nostrum proferimus: sed ab illis zita vocatur a nobis zeta. u. vertitur in. e longum.

η. Eta ut diximus ab illis profertur ita quasi per iota. nos quasi per. e. longum.

θ. Theta eadem voce illi proferunt qua nos. th. proferre deberemus. sed ab illis thita a nobis theta dicitur. u. verso in. e. longum.

ι. Iota eodem sono proferunt quos nos. i. nostrum efferimus.

κ. Cappa eodem sono illi proferunt quo nos. c. nostrum. a. vel. o. vel. u. sequentibus & quo cum aliis proferri deberet.

λ. Lambda eodem sono illi proferunt quo nos. l. nostrum.

μ. Mi eadem voce illi pronunciant qua nos. m. nostrum.

ν. Ni eadem voce illi proferunt qua nos. n. nostrum.

ξ. Eodem sono profertur a græcis quo a latinis: sed ab illis appellatur. xi. ita ut incipit a seipsa & desinat in. i. vocalem. a nobis litteris inuersis. ix. ita ut incipiat ab. i. vocali. & desinat in seipsam.

ο. Omicron eodem modo profertur a græcis quo a nobis. o. breue.

π. Pi eadem voce illi proferunt: qua nos. p. nostrum efferimus.

ρ. Ro in principio dictionum & in medio si geminetur semper a græcis aspiratur: atque eodem sono profertur ab vtrisque.

σ. Sigma eodem modo profertur a græcis quo a latinis: sed vtrique propter p̄nūciā: quæ alibi demonstrauimus.

τ. Tau eodem modo profertur a græcis quo a latinis. t. exile. Sed a græcis appellatur tau. quasi desinat in. u. consonantem a latinis tau. quasi desinat in. u. vocalem.

υ. Ypsilon eodem modo proferri debet a græcis & latinis: sed cuiusmodi ille sonus debeat esse alibi diximus.

φ. Phi eodem modo pronunciat a græcis quo a nobis proferri deberet: non quasi nunc proferimus hoc est quasi per. f. litteram.

χ. Chi eodem modo profertur a græcis eta vel epsilon vel iota vel ypsilon sequentibus: quo nos his partibus litteram proferimus. alioquin non male pronunciant.

ψ. Psi eodem modo pronunciat a græcis quo latinis ante suam antistigma proferebāt: & nunc. ps. lras pronunciat.

ω. Omega eodem sono illi proferunt quo nos. o. longum proferimus.

Aduertendū tamē quod si post cappa siue lambda siue ni sequatur iota aut ypsilon a græcis proferri vo-

ce quadā in articulata, cappa etiā etavel epsilō sequētib? sono qualē nequeo mōstrate: at sentio tan-
tum lambda quasi nos hispani, ll. duplex, ni quasi, nn. duplex, pñiciamus. Sed an recte illo modo
proferant: ipsi viderint: nos id nō posse fieri asseueram? ppter ea q̄ consonātes æque vires suas ad
vocales sequentes proferant: nominatimq; Quintilianus decappa id dicat.

Aduertendum quoq; in scriptura græca quoties post gāma sequit alterū gāma, vel cappa, vel chí, vel
xi, loco gamma debere pñiciari ni litterā, aut si proferatur ni: litteras illas loco ni debere scribi,
cuius rei causam attulimus in libello de vi & potestate litterarum cum de. n. littera ageratur.

Aduertendum p̄terea si post ni litteram sequatur tau, loco tau debere proferri delta: ne fiat vt illi di-
cunt sonus retroridus.

Si post. m. sequatur. p. p. proferatur quemadmodum. b. latinum. vt pembo quod est mitto.

Arū q̄ttuor & viginti l̄farū duo sunt ḡna. septē vocales. alpha. epsilō. eta. tota. o m̄s-
cton. ypsilō. ω. mega. reliq̄ue oēs sunt cōsonantes. Vocales rursus in ptes diuiduntur:
in duas semp breues. epsilon. & o micron. in duas item semp longas. ω. & η. & in tres
medias siue ancipites hoc est q̄ possunt esse breues & lōgæ. a. i. ypsilon. Consonan-
tes rursus in duo genera diuiduntur: in octo semivocales. zeta. xi. psi. lambda. mi. ni.
ro. sigma. q̄rū tres priores duplices dicuntur. zeta. xi. pro. cs. vel. gs. psi. pro.
ps. quinq; posteriores liquidæ. quæ etiam immutabiles appellantur. lambda. mi.
ni. ro. sigma. Et in nouem mutas. beta gamma. delta. cappa. pi. tau. theta. phi. chi. Quarum tres
sunt exiles. cappa. pi. tau. tres aspirate. chi. phi. theta. tres mediæ. gamma. beta. delta.

ω	τ	κ	exiles.
β	δ	γ	mediæ.
φ	θ	χ	aspiratæ.

Spirationis notā antiquiores græci in ordine aliarū litterarum perinde ac si effet lit-
tera posuerūt: quemadmodum apud latinos nunc ponitur. deinde. u. litteræ figuram
per lineam transversam mediā diuidentes in hunc modum. u. dexteram illius partem
exilitatis: sinistra vero aspirationis notam esse voluerunt. Illam palæmon vicētinus
exilem: Gryllus leuem nominauit. idem quæ aspirationis nota erat flatilem dixit. per
priorē dictiones a vocalib? incipiētes q̄ debeāt proferri exiliter notauerūt: p̄ poste-
riorē q̄ debeāt aspirari. Iuniores eandē rationē secuti o mediā diuiserunt in hunc modū. u. possunt
aut vocales oēs aspirari & nō aspirari p̄ter ypsilon q̄ semp in p̄ncipio dictionis aspirat. causam
vero cur notā illam ex litterarū serie tollentes vocalib? impedere fecerint: hāc fuisse tradunt: ne spi-
rit? videlicet ille extra vocalem esse putaret: atq; occasione daret putandi esse litteram q̄ sequētem
vocalē feriret: quæadmodum apud hebræos. he. l̄fa q̄ inter l̄fas numerat: qd̄ flatus ille suus quodā
modo sonat. Sed cū ex cōsonantib? quattuor a græcis aspirant. cur theta. phi. chi. figuræ accōmo-
darint: rho vero ppriā figurā nō dederint: hāc fuisse causam putandū est. q̄ in tribus illis aspiratio
intra ipsas est. & cum ipsis crumpit. in rho potius extra est: & cum vocali sequenti coalescit.

De diphthongis.

Diphthongi ppriæ distæ apud græcos sex sunt. u. q̄ apud illos p̄fertur quo sono nos enū-
ciamus. æ nostram diphthongon: atq; semp in eādē vertitur. vt αἰσος. æacus.
Quæ apud illos p̄fert tali voce qualis nos aue. si auferas. e. finale. hoc est p. u. consonan-
tē. Hęc diphthōg? apd̄ nos semp vertit in. au. ita vt. u. sonet q̄si vocalis. vt αὐλῆ. auila.
Et. Quæ apud illos tali sono p̄fert quali nos. i. longum p̄ferim? atq; apud nos in. i. lon-
gum plærumq; vertitur. vt βραβείον. brabiū aliquando in. e. longum. vt πελοπέα. penolopæa.
Quæ apud nos tali voce proferatur quali eua. si auferas. a. finale. hoc est quasi per. u. cōsonantem
apud nos semp vertit in. eu. diphthongō ita tamē vt. u. sonet quasi vocalis. vt πενθεύς. pentheus.
Quæ apud illos tali voce proferatur quali nos. i. longum proferimus: apud nos in. œ. diphthongō
semp vertitur. vt δίκονος. œcōnomus. φεινίς. pæcēnix.
Quæ apud illos tali voce p̄fert quali nos. u. vocalē efferim? atq; in eādē semp apud nos vertitur.
Cūq; apd̄ græcos. u. vocalis nō habeat: p̄ hęc diphthōgō illā representat. vt δούλος. dūlos. Per hęc q̄
exhibēt. u. cōsonantē n̄az: s; illā q̄si vocalē p̄fert. vt σιλουανός. p siluan? vt δεσπασίας. p vespasiā?
Imppriæ diphthongi sex quoq; sunt: qb? antiquiores græci utebant sequētib? vocales minuscu-
lis litteris. quasi significare volētes qd̄ surdū nescio quid sonabāt: quas deinde iuniores subscriptas
p̄ferunt: vt antiquitatem illā designarent: & q̄ sonus ille subobscurus in desuetudinem abiit.
α. Alpha subscripto. i. paruo sonat apud illos quasi. a. longum. atq; apud nos in. a. lōgum vertitur. vt
αίμα αμάτος. atrax atracos. thrafcias. u. & in datiuis primæ declinationis. vt martha. theologia.
η. Eta subscripto tota paruo apud illos sonat quasi. i. longum. Nos quoq; in. e. longum vertimus. vt
in datiuis primæ & secundæ declinationis. vt ανχίσεσ datiuo ανχίσε. callίσεσ datiuo callίσε.

Mega subscripto tota paruo apud græcos sonat quasi. ω. longum. apud nos plerūq; vertitur in. œ.
diphthongon. vt τραγῳδία tragoédia. aliquādo in. o. longum v̄ palinodia.
Psiilon adscripto tota paruo apud illos sonat ypsilon longum: apud nos semp vertitur in. yi. diph-
thongon. vt αρπύια. cœnomýia. orithýia. & p. y longum quæadmodum a græcis profertur.
Adscripto ypsilo apud illos sonat tali voce quali apud nos profertur iui si auferas. i. finale hoc
est per. u. consonantem. vt πρῶτον δ. α. apud nos transfertur in. eu. diphthongon.
Mega adscripto ypsilo p̄fert ab illis tali sono quali nos proferimus oua. si auferas. a. finale. hoc est
quasi per. u. cōsonantē: qua diphthongo soli græci tones vtūtur dicētes. αὐτός. p̄ αὐτός. apud nos in
vno tm̄ noie hebraico scribit̄ in sacris litteris hoc est Moyses: vbi. y. nullū sonum habere debet: sed
proferendū est moyses: quæadmodum Iuuenalis. Strabo. Plini? Iustin? protulerūt: & ex n̄is græ-
cis theologis prope omnes doctores. Ex latinis Iuuenus in quattuor euangelia. Arator in aposto-
lica historia. aut si cōtendas ypsilon debere proferri quasi. u. proferēdū esse. vt in. au. eu. diximus.

De accentu.

Ccēt? apud græcos quæadmodū & apud latinos tres sunt. acut?. grauis: & circūflex?. Sed
acut? & circūflexus dictionis sunt accēt?: grauis vero syllabæ tm̄. vnde syllabicus accen-
tus dicit̄. Est tamē quādo accētus grauis est dictionis accēt?: cū videlicet in consequentia
grauis p̄ acuto ponit̄: idq; in fine tātū dictionis. Dico in cōsequentia hoc est cū oratio fe-
stinat ad clausulæ exitū alioqui nunq; grauis poneretur pro acuto. Latini nō consueuerūt accen-
tus apicibus notare: nisi tantū ex Quintilianī p̄cepto in dictionib? ambiguis ratione accentus.
At græci passim illos in qualibet particula imponūt hoc modo. Acutū apice tenui sursum ducto
ita tamē vt paululū in dexterā manū declinet in hūc modū. ^ . Graui apice tenui deorsum ducto:
ita tamen vt in sinistram paululū declinet in hūc modū. ^ . Circūflexū ex vtrobiq; ductu cōponūt:
vt partim ascendat partim descendat in hūc modū. ^ . Grauis itaq; cū sit vt diximus syllabæ & non
dictionis accētus in qualibet syllaba collocari potest p̄terq; in qua p̄dominans accentus col-
locatur: hoc est acutus vel circūflexus. Acutus vltimum siue tertium a fine locum possidere po-
test. Circūflexus duas tantum obtinet sedes hoc est vltimam & penultimam.
Est animaduertēdum p̄terea qd̄ dicitio habens syllabam vltimam grauem a græcis dicitur baryto-
na: quæ vero vltimā acutū oxytona quæ penultimā acutū paroxytona. quæ antepenultimam pro-
paroxytona. Quæ tamen vltimam circūflectit perspōmene appellatur: properispōmene quæ
penultimam. His p̄libatis propono regulas accentibus græcis deseruientes.

Prima regula.

Accentus acutus poni potest in vltima syllaba: siue illa sit breuis: vt calós. sophós. agathós. siue sit
longa absq; syneresi. vt pentecosté. parauscené. anatolē. nam si habet syneresim circūflectitur.

Secunda regula.

Accentus acutus potest in penultima syllaba poni: nisi illa sit breuis sequenti altera breuis. vt lógos.
pónos. ónos. siue sit breuis sequenti longa per naturā. vt lébes lébetos. tápes tápetos. siue sit lon-
ga sequenti altera longa: vt áther. dáphne. dióne.

Tertia regula.

Accēt? acut? pōt poni in añpenultima siue sequatur duæ breues. vt dáctylos. apóstolos. ámfelos. si
ue sequant lōga & breuis: vt agíalia. polýdoros. Nā si breuis cū lōga aut duæ longæ sequant: ac-
cent? in penultima transfertur: vt diceos in ntō antepenultimā acut: in gtō dicæu penultimam.

Quarta regula.

Circūflex? accēt? collocari pōt in vltima syllaba. modo sit natura longa vel ex syneresi. vt penteco-
stēs in gtō & pētecostē in dtō. nauicā p nauicāa. demophón p demophōon. ex regula inferius tra-
denda sexto loco.

Quinta regula.

Circūflexus accēt? poni potest in penultima p naturā longa modo vltima sit breuis: vt mīsa. máa.
Sed aduertendum. ai. & oi. diphthōgos græcas qd̄ ad rationē accētus attinet: pro breuib? esse ha-
bendas. vt musa in plurali penultimam circūflectit: quāquā vltima sit longa diphthongo.

Sexta regula.

Syllaba vltima per syneresim cōtracta in qua debeat accentus circūflexus collocari: constare oportet
ex acuta in penultima & graui in vltima: vt quod de nauicāa & demophōon paulo ante dixim?.
Aduertendum tamen huiusmodi syneresim nonnunq; fieri ex duab? grauib? existente accētū in
ante penultima. vt chrýseos chrýsus. argýreos argýrus. chálceos chalcús.

Septima regula.

Vltima syllaba existente longa per naturam: accentus acutus non potest in antepenultimā collocari:
sed aut manet in eadem vltima: aut transfertur in penultimam. Quæ regula ab omnibus græcis
p̄terq; ab atticis obseruatur. illi nāq; menéleos & similia quæ per tertiam declinatōem græcam

De accentu

In flexu: accētū in añpenultima acuto pferūt. q̄ q̄ vltima p. ω. mega scriba: atq; vt paulo ante dixi. ai. & of. diphthōgī in fine dictionis posita p breuib⁹ habent: quod ad rōnē accētus attinet.

Octava regula.

Diphthōgus in fine dictionis habens ypsilon in fine: si fuscipit tonum: circumflectitur. sunt autem huiusmodi diphthongi tres. αῖ. υ. ου.

Nona regula.

Monosyllaba neutra circumflectunt. vt pyr. p̄m. scōr.

Decima regula.

Nominatiu⁹ accusatiu⁹ & vocatiu⁹ absq; syneresi si in vltima suscipiunt accentū: acūtur. vt calós. calón. calé. calós. Quod si habet syneresin: circumflectitur. vt nauis. nauis. nauis. o nauis.

Vndecima regula.

Genitiuus & datiuus in longas desinentes si super se tonum habent circumflectunt. vt timé. temés. tímē. sōphós. sōphís. sōphō.

Duodecima regula.

Genitiuus in .os. dissyllabum desinens acūit semper vltimam. vt búis boós. zéus. díos. crés. cretós. cár carós. gráus graós.

Tredécima regula.

Genitiuus nō desinēs in .os. dissyllabū habet accētū in eadē syllaba i qua rectus vt agathós agathū. lógos lógu. léxis léxeos. Quod si rect⁹ accētū habeat in añpenultima: & gtūs in lógam terminet: transfertur accētus in penultimā p regulam septimā. vt dícaos dícau. Quod si gtūs creuerit vna syllaba. qđ euenit in nominib⁹ quintę declinationis: quia in .os. breuē terminatur: accētus in sequentem syllabam transfertur. vt maneat in antepenultima. vt ánigma ánigmatos.

Quartadecima regula.

Datiu⁹ genitiui tonū habet & tēp⁹. vt anch íses anch ísu anch íse. tímé tímés tímē. éas éantos éanti.

Quintadecima regula.

Accusatiuus in eadē syllaba tonū habet in qua gtūs p̄terq; in nominibus: quorū gtūs est duarum syllabam in .os. desinens: quem dicimus vltimā acūere: tūc enim actūs penultimā acūit. vt búis boós bóa. zéus. díos día. crés cretós créta.

Sextadecima regula.

Accusatiu⁹ monosyllab⁹ i .n. teriat⁹ circumflectit. vt dísis dísis. mén ménos mén. hýs hýs hýn.

Septimadecima regula.

Vocatiuus in eodē loco accētum habet in quo rectus. vt lógos o lóge vel lógos. tímé o tímé. Excipiuntur noia cōposita in .es. longū terminata in qb⁹ vltima grauis est. aut ex syneresi circumflexa. in his nāq; retrocedit tonus vna syllaba: vt demóstenes o demóstenes. hoc est de penultima in antepenultimam. itaq; per .e. breuem in vocatiuo scribit. Et eodē modo antigénes o antigénes. aristóteles o aristóteles. De circumflexis ex syneresi periclétes ex eo qđ est periclétes o pericles. hoc est de vltima in penultimā. Composita vero in .on. per .ω. mega si vtm̄ terminat per .o. micron. accentum retrahunt vna syllaba. vt agámēnon. o agámēnon. apóllon o apóllon.

Octauadecima regula.

Noiatiu⁹ plālis similitō tonū atq; in eadem syllaba habet nō singulari vt lógos lógi. Fœminina vero q̄ veniūt a masculinis illorū rationē sequūtur. Actūs & vocatiu⁹ noiatiui plālis tonū suscipiunt.

Nonadecima regula.

Gtūs pluralis i .on. p. ω. mega terminat. Collocaturq; accēt⁹ in penultima aut i vltima syllaba. nā in añpenultima nūq; potest collocari: p̄pterea qđ vltima est lōga. In equisyllabis si rectus acūit vltimā: & gtūs pluralis i vltima acūit h̄ abebit. vt tímé tímón. si penultimā eodē modo in penultima vt lógos lógō. si añpenultimā accēt⁹ in penultimā tráserit. vt ánigma ánigmatos ánigmaton.

Vicesima regula.

Nominatiuus atq; proinde vocatiu⁹ singularis terminatiōnē habēs cōmunem græcis & latinis: tametsi accētū græco & latino proferrī potest. mixtus tamē sermōni latino secūdū regulas accentus latinī proferendus est. In sermone vero græco accentus græci regulas sequatur oportet.

Prima & vicesima regula.

Si accentus græci ratio nobis fuerit incognita: tutius esse minuscq; errorī obnoxium: si per regulas latinās vocabula moderemur: q̄ si artis auxilio destituti feramur p̄cipites in id: quod se nobis ignorantibus obiecerit.

De nominis declinatione.

Sermo latinus quēadmodū & aliarū nationū linguę nō vsq; adeo pur⁹ est: vt nō aliqd sibi aliunde adscuerit. Cū vero magna illi⁹ pars ex sermone græco depēdeat: non modo vocabulorū siluā ex eo

graecae declinationis.

Fol. cxxij.

detorsit: verum etiam quosdam casus mere grecos usurpauit. Vnde Quintilian⁹: recētiōres iquit inisti fuerāt græcis noib⁹ græcas declinatiōes pot⁹ dare: qđ tñ ipsū nō semp fieri pōt. & subdit. mihi aut placet latinā rationē sequi quousq; patit⁹ decor. Decoris aut illi⁹ nos iudices esse nō possum⁹: neq; aliunde nobis cōstare pōt: quā ex autorū vsu. Veluti si venerit in dubiū an decēt⁹ per declinationē latinā in flectant dido. onis. calipso calipsonis. lo ionis. vt antiqui declinabant: an potius didō didis. calipso calipsis. ió iis. vt seculū erudit⁹ quale fuit ætate Quintilianī: qui libro primo scribit. Neq; n. calipsonē dixerim vt iunonē: quāq; secut⁹ antiquos Cæsar vti hac ratione declinādi. sed auctoritatē inquit cōsuetudo superauit. Phocas præterea. vbi de declinatione græca his verbis scribit. Errant qui didonis aut mātonis gtm̄ dicūt. & vocum asperitas & veterū auctoritas eiusmodi declinationem repudiāt. Quod si græcorū nominū græcam declinationem admittimus: & accētus quoq; græcos recipiam⁹ necesse est: quare de vtriusq; nobis hoc in loco agendum. Habent græci partē orationis qua latini carēt. arthrō illi nos articulū vocam⁹. Est aut articulū pars orationis q̄ p̄posita nomini demonstrat cui⁹ generis est. Genera vero apud illos quinq; sunt. Masculinum quo i designat articulo. ἰ. vt. ἰ. agathós. Fœmininū qđ designat articulo. ἡ. vt. ἡ. agathḗ. Neutrum quod designatur articulo. ὁ. vt. ὁ. agathón. Cōmune duorū quod articulo. ὁ. & ἡ. vt. ὁ. & ἡ. anthros. Epico non hoc est pmiscuū qđ sub vna voce cōprehēdit aialia vtriusq; sexus. vt. ὁ. & ἡ. aetós & chelidón. Articul⁹ masculinorū in genitiuo est. τῶν. in datiuo. τῷ. i accusatiuo. τὸν. Articul⁹ fœmininorū i genitiuo ē. τῆς. in datiuo. τῇ. in actō. τῇ. Articul⁹ neutrorū i genitiuo est. τῶν. in datiuo. τῷ. in actō. τῷ. Vocatiu⁹ articulo caret cui⁹ loco ponim⁹ o aduerbiū vocādi. Græci ablatiuū nō habēt. Dualis & pluralis numeri articulos ideo nō posuim⁹: p̄pterea qđ latini dualē non habent pluralem raro vsurpant: nisi quatenus articulo genitiui pluralis. τῶν. aliquando vtuntur. Declinationes græcorū quinq; sunt: quę oēs ad tres latinās reducūtur. nā quartæ & quintæ nullum græcū nomen reperitur. Quattuor priores declinationes sunt nominū æquisyllabicorū. quinta est crescentiū vna syllaba in genitiuo: illa ifosyllabica: hæc vero peritosyllabica appellantur.

Prima declinatio.

Prima græcorum nominū declinatio quæ masculinorū est: duas habet nominatiui terminatio nes in .as. & in .es. per .u. quæ oia mittūt gtm̄ in .u. vt anéas anéu. anch íses anch ísu. Sed in .as. declinatio faciūt dtm̄ in .a. In .es. vero declinatio faciūt in .e. vtrōbq; .s. nti ablata. vt anéas anéa. anch íses anch íse. Actūs ab vtraq; terminatiōne fit. s. nti mutata in .n. vt anéas anéan. anch íses anch ísen. Vtūs ab vtraq; teriatiōne fit ablata. s. nti. vt enéas o enéa. anch íses o anch íse. Sed attici o enéas & o anch íses faciūt. quēadmodū in ntō. In .es. vero gētilia in .a. faciūt vtm̄. vt hic scýthes o scýtha. hic cappádoces o cappádoca. hic pērses o pērsa. sed qñ est ppriū nomē o pērse facit. Composita quoq; a metro qđ est metior. & a poleo qđ est vëdo. & a tribo quod est exerceo in .a. faciunt vtm̄. vt hic geométrēs o geométra. hic biblíopóles o biblíopóla. hic pēdotríbes o pēdotríba. Sed cū vocatiui vocalis lōga sit quēadmodū & nti in .tes. declinatio i .a. breuē terminat vtm̄. vt hic pphétes o pphéta hic poétes o poéta. hic toxótes o toxóta. hic léstes o lésta. Alia tamē notantur in .e. vt æetes o æete. callipétes o callipéte. enarétes o enaréte. philotherítēs o philotheríte. In .as. declinatio qđ ad pmā declinationē latinā referunt penultimā acūit siue illa sit breuis siue lōga vt andréas. andréu. pythagóras. pythagóru. anéas anéu. amýntas amýntu. Ex hac terminatiōne latini vsurpāt actm̄ in an. vt anéas enéan. pythagóras pythagóra. Horati⁹. ii. ser. Qualia vñcūt pythagóran antiq; reū doctūq; plátōna. Vtūs quoq; vsurpaf: qñ in .a. lōgū desinit vt o adréa. o pythagóra. Quod si vtūs in .a. breuē terminat accētus latinī regulā sequit. vt andrea. pythagóra.

In .es. per .u. qđ ad primā declinationē latinā referunt: oia fere acūit penultimā siue illa sit breuis siue lōga. vt anch íses. oréstēs. priam ídes. pāthoídes atq; p̄inde oia patronymica masculina. Reperit̄ tamē nonnulla acuetia finalē. vt sōphístēs. tympanístēs. origenístēs. & similia. Ex hac teriatiōne latini vsurpant actm̄ in .en. desinētē. nā in .am. latinū est. vt priam ídes priam íden. pāthoídes panthoíden. Vergi. iii. en. priam íden helenū grāfas regnare p vrbes. Horati⁹. i. car. tartara panthoíden iterum orco. Vocatiuus quoq; vsurpaf cū in .e. longū desinit. vt Horati⁹. ii. ser. o laertíade quicquid dicā aut erit aut non. Vergi. iii. en. cōiugio anch íse veneris dignate superbo.

Nominatiuo enéas. enéu. enéa. enéan. o enéa. vel eneas.

Nominatiuo anch íses. anch ísu. anch íse. anch ísen. o anch íse. vel anch íses.

Secunda declinatio.

Secunda græcorū noim declinatio fœmininorū tātū est. quæ in .a. vel in .u. hoc est .e. longū. desinētia in .es. cōmuniter faciunt gtm̄ vt mýsa mýses. calliópe calliópes. Desinētia vero in .a. longū vel in .da. vel in .tha. vel in .ra. a. nti seruant in obliq; vt theología theolōgias. léda lédas. márttha mártthas. heméra heméras. Datiuus fit a genitiuo ablata. s. vt mýses mýse. calliópes calliópe. theolōgias theolōgisa. lédas léda. mártthas márttha. heméras heméra. Accusatiuus fit a nominatiuo

Q III

assumpta. n. vt mûsa mûsan. calliope calliopen. theologia theologian. leda ledan. martha marthan. hemera hemeran. Vocatiuus similis est nominatiuo. vt mûsa o mûsa. calliope o calliope.

In. a. desinentia q̄ ad primã declinationẽ latinã referuntur q̄dã acuit vltimã. vt agiã. amiã. anthraciã. antiphora. quedã acuit penultimã. vt oia que in. a. lõgã desinunt. vt sophiã. theologia. ecclesia. comœdia. Quedã acuit antepenultimã. vt ægina. arêthusa. sibylla. scolopendra. Quedã circumflectit vltimã quæ patitur syneresin. vt nauficã ab eo qd est nauficã argyrã ab eo qd est argyreos. siderã ab eo quod est sidereos. chrysiã ab eo qd est chryseos. Quedam circumflectunt penultimã: hoc est quæ desinunt in. a. breue. habentq; penultimã natura longã. vt mûsa. glôssa. mæa. althæa.

Ex hac terminatione latinã rectũ vsurpãt: qñ scilicet lõga reperit. vt apud Papinũ in. v. theba. nec facilis nemã latas euoluere vires. quem locũ Priscianũ libro. vii. tractãs nemã inquit qa seruauit a. productã accentũ in penultima retinet acutũ tamen eadẽ breuis est. A recto quoq; in. a. breui vsurpãt actũ in. an. breuẽ quoq; vt apud Papinũ. vii. theba. nãq; ferũt raptam æginan ab vndis: quare accẽtu græco hoc est acuto in antepenultima proferendũ: tamen penultima sit longa.

In. n. hoc est p. e. lõgũ desinentia q̄ ad primã declinationẽ latinã referri possunt q̄dã acuit vltimã. vt timẽ. es. parascuẽ. p̄tecostẽ. Quedã acuit penultimã. vt daphne. ptisane. elemosyne. sed noia propria foeminarũ vrbũ & insularũ penultimã ppe semp acuit. vt helene. erigone. calliope. ithace. parthenope. asine. melite. Ex hac terminatione latinã oes casus vsurpãt: atq; p̄inde accentu græco illos pferre debet. Aduertẽdũ quoq; noia possessiua in. ce. a noib; masculinis in. cos. desinentibus vltimã semp acuire. vt grãmaticẽ. es. ab eo quod grãmaticos. dialecticẽ. es. ab eo qd est dialecticos.

Nominatiuo mûsa. mûses. mûse. mûsan. o mûsa.

Nominatiuo calliope. calliopes. calliope calliopen. o calliope.

Tertia declinatio græcorũ nominũ atticorum masculinorũ foeminarũ & cõmuniũ in. os. per. ω. mega declinãtur: & in. ω. neutrorũ abiecta. s. vel. n. faciunt genitiuũ. vt hic menẽleos menẽleo. hæc hãlos hãlo. hic & hæc eugeos eugeo. hoc eugeon eugeo. Datiuus similis est genitiuo. Accusatiuus fit a nominatiuo. s. mutata in. n. menẽleos menẽleon. hãlos hãlon. eugeos eugeon. Vocatiuus similis e no iatiuo. vt hic menẽleos o menẽleos. Sed quẽadmodũ pauloante diximus: quãq; o. finalis sit lõga: nihilomin; ex ratione atticorũ accẽtu in antepenultimã transferẽt. Latini ex hac terminatione quãq; raro tamẽ oes casus vsurpant. vt Verg. ii. eñ. andrõgeos in recto posuit dicẽs. Andrõgeos offert nobis sociã agmina credẽs vbi. os. lõgum est. Iuuenalis q; credẽt olim velificat; athos & q; qd græciã mēdax. Grõ quoq; Vergi. vsus est in. vi. eñ. In forib; lætũ andrõgeo. Paulus quoq; Hieronymo interprete in epistola ad corinthios prima. Ego qdem sum pauli ego aut apollo: qui gr̄tis atticus est: neq; est indeclinabile: vt quidã somniãt. Idem quoq; Hieronymus ablatiuũ posuit qui datiuo similis est: in eadẽ epistola dicẽs. de apollo aut fratre notũ vobis facio. Actũ quoq; ex declinatione græca vsurpauit in epistola ad Titũ dicẽs. zenã legisperitũ & apollo solcite permittẽ. sicut Vergi. i. georgi. aut atho aut rhodõpen atq; alta ceraunia telo. Nam quod. o. natura longam breuãuit: factum est ratione sequentis vocalis.

Nominatiuo menẽleos. menẽleo. menẽleo. menẽleon. o menẽleos.

Nominatiuo hæc hãlos. hãlo. hãlon. o hãlos.

Nominatiuo hic & hæc eugeos. eugeo. eugeon. o eugeos.

Nominatiuo hoc eugeon. eugeo. eugeon. o eugeon.

Quarta declinatio.

Quarta græcorũ nominũ declinatio quæ masculinorũ & foeminarũ & cõmuniũ duorum generum est in. os. per. ω. micrõ terminãt. & neutrorũ in. on. etiã per. ω. micron. Quorũ genitiuũ in. u. desinit. os. siue. on. nominatiui mutata in. u. vt hic lõgos. lõgu. hæc hodõs hodũ. hoc xylon xylũ. Datiuus fit. u. genitiui mutata in. ω. mega. vt lõgu lõgo. hodũ hodõ. xylũ xylõ. Accusatiuus fit. s. nominatiui mutata in. n. vt lõgos lõgon. hodõs hodõn. xylõs xylon ex regula neutrorum. Vocatiuus fit. os. nominatiui mutato in. e. vt lõgos. lõge. hodõs hodẽ. Secundum atticos vero vocatiuus similis est nominatiuo. vt hic lõgos o lõge vel lõgos. hodõs hodẽ vel hodõs.

In. os. & in. on. desinentia q̄ ad secũdã declinationẽ latinã referuntur q̄dã acuit vltimã. vt æacos. pleonasmõs. astismõs. solæcismõs. & oia noia possessiua desinentia i. cos. vt grãmaticõs. grãmaticõn. logicõs. rhetoricõs. catholicõs. Quedã acuit penultimã. vt arctõs. lõgos. lõphos. Quedã acuit antepenultimã. vt caminos. ephobos. eremos. epiros. camelos. Quedã circumflectit penultimã. vt euros. oestros. achelõos. Ex hac terminatione latinã frequẽter tres casus vsurpãt. nominatiuũ accusatiuũ & vocatiuũ. Quid; xiti. meta. æacon agnoscit summũ plẽmq; fatetur. Idẽ in epistolis. Solueret in speculis ois abydos erat. Idẽ. vtq; rogẽ de te & scribã si quis abydo venerit: aut quẽro si quis abydo eat. sed abydo quia ablatiuũ est accentũ habet latinũ hoc est in penultima ex declinatione latinã abydos abydi. Vergi. i. georgi. pontus & ostriferi fauces tentãtur abydi.

Nominatiuo hic lõgos. lõgu. lõgo. lõgon. lõge. vel lõgos.

Nominatiuo hæc abydos. abydu. abydo. abydon. o abyde. vel abydos.

Nominatiuo hoc xylon. xylũ. xylõ. xylon. o xylon.

Quinta declinatio

Quinta declinatio græcorũ nominũ masculinorũ & foeminarũ & neutrorũ & cõmuniũ duorum q̄ ad tertiam declinationem latinã referuntur: diuersas habet terminationes nominatiui: de quibus deinceps singulatim prosequemur. Quorũ genitiuus exit generaliter in. on. vt æas æantos. Datiuus fit a genitiuo. os. mutata in. i. vt æantos æanti. Accusatiuus fit. i. datiu mutata in. a. vt æanti æanta. Vocatiuus plerũq; similis est nominatiuo. vt æas o æas attice. cõmuniter o æan. Nominatiuus pluralis q̄ frequẽter a latinis vsurpatur: fit a genitiuo singulari. os. mutata in. es vt æantos æantes. Neutra tamẽ ex regula gñali in. a. desinunt. os. genitiui mutata in. a. vt epigrammata. Gr̄tis pluralis fit a gr̄to singulari. os. mutata in. ω. mega. & n. quare necesse est vt in habẽtib; accẽtũ in antepenultima: mutẽt in penultimã. vt æantos æanton. epigrammata epigramãto. Datiuus nõ vsurpatur a latinis. Actũ pluralis qui frequẽter vsurpatur a latinis fit ab actõ singulari addita. s. vt æanta æantes. Vtũ similis est noiatiuo eiusdẽ numeri. vt æantes o æantes.

De genitiuo quintæ declinationis.

In. a. desinentia quæ nomina ad tertiam declinationem latine referuntur breuiant illud. a. tã in recto q̄ in obliquis: possuntq; habere accẽtum acutũ in penultima siue illa sit breuis siue longa. vt dõgma. drama. Possunt & in antepenultima existente longa. vt perispema. anadema. diadema. athyrma. apophthema. ænigma. Quedã circumflectunt penultimã. vt hæma. æstima. æsma. dõma. zõma. atos. Latini ex hac terminatione genitiuum assumpta. tos. vt dõgma dõgmãtos. drama dramãtos. Neutra tamẽ ex hac terminatione genitiuum pluralem frequẽter vsurpãt. sed mutant accẽtum in penultima propterea qd vltima est longa qa scribit per. ω. mega. vt grãmma grãmãton. epigramma epigramãton. Martia. argutis epigrammaton libellis. hinc illud ineffabile dei nomẽ quod ab hebreis quattuor litteris scribitur. iod. he. vau. he. pro quo ipsi legunt adonai. tetragrammaton a græcis dicitur. Clemens quoq; a nostris frequẽter citatur in libris peristromatõn.

In. i. iota vel in ypsilon oia sunt græca: sed a græcis declinãtur apud latinos indeclinabilia sunt. Dissyllaba accẽtũ habet in prima acutum. vt moly. cici. stymmi. cõmmi. melli. sed ab eo cõposita in antepenultimã transferunt accentũ. vt hydrõmeli. cõnomeli. oxymeli. Polysyllaba vero antepenultimã acuit. vt piperi cinnãbari. sinapi. Quis penultima sit lõga: vnde a latinis penultima circumflectit in sinapis. & mittit apud illos gr̄tis in. os. purũ. vt moly molyos. cici cicios. stymmi stymnios. cõmmi. cõmmios. melli melios. Neutra vero a cõmuniũ duorũ generũ in. is. terminatis antepenultimã acuit: & ad modũ cõmuniũ declinãnt. vt hic & hæc philopatris & hoc philopatri philopatridos. hic & hæc phygopolis & hoc phygopoli phygopolidos. latini ex hac terminatione casus rectos similes vsurpant. vt Oui. moli vocat superi nigra radice tenetur.

In. ω. mega desinentia oia sunt gñis foeminiũ: possuntq; reduci ad tertiam declinationem latinã: vt voluit cesar: hñtq; accẽtũ acutũ in vltima: mittuntq; gr̄tis in. oos. vt didõ didõos. sapphõ sapphõos. cliõ cliõos. calypsõ calypsõos. eratõ eratõos. myrtõ myrtõos. læpedõ læpedõos. mãtõ mãtõos. Datiuũ formãt. os. mutata in. i. actũ. os. mutata in. a. vt didõ didõa. sapphõ sapphõa. cliõ cliõa. calypsõ calypsõa. Per syneresin tñ mittit gr̄tis in. us. hoc est. oos. mutata in. us. i qua suscipiunt accẽtum circumflexũ. vt didõ didõis. sapphõ sapphõis. cliõ cliõis. calypsõ calypsõis. mantõ mãtõis. Latini ex hac terminatione noiatiuũ vsurpãt & obliquos synærizatos. vt Oui. in priapeia. Penelopes pmã didõis si primã sequatur. Idem epistola sapphõis. An nisi legisset autoris noia sapphõis. Idem in primo de arte. Nec mihi sunt visẽ cliõ cliõisq; sorores. Actũ quoq; vsurpauit Vergi. iiii. æn. & nomine didõ saepe vocaturũ. & Hora. colis fidibus canẽt sapphõ. & Oui. in pria. atlantidemq; calypsõ

In. an. plerũq; sunt masculina acuentia finalem. assumuntq; os. in genitiuo & retinentq; semper. a. longum. vt titan titãnos. peãn peãnos pelecãn. ãnos. acarnãn acarnãnos. pãn panõs. pro deo pastorum. Nam pãn neutri generis pro eo quod est omne pantõs per. a. facit. Cõposita vero penultimã acuit. vt hermõpan hermõpanos. eupëan eupëanos. Latini ex hac terminatione genitiuum & accusatiuum vtriusq; numeri vsurpant. vt Vergi. viii. eñ. panõs de more lycẽi. Idẽ in buco. Mecũ vna in siluis imitabere pãnacãendo. Idem. vi. eñ. lætum peãnacãentes.

In. en. p. q̄ i. e. lõgũ vertitẽ masculina reperiuntur & foemina & cõia duorũ generum q̄ partim acuit vltimã: vt ex masculinis hymen. solen. lichen. aden. splen. zen. men. & ex foeminis siten. troe zen. pti acuit penultimã. vt hic hellen. hic & hæc carsen. tere. q̄ oia. os. assumpta faciunt gr̄tis. sed qdã retinet i obliquis. e. logum vt hic splen splenõs. hic zen. nös. hic chèn. nös. hic men. nös. hic damen enos. hic solen. enos. hic lichen. enos. hic hellen. ellenos. hæc syren. enos. hæc troezen. enos. Quedã vertit. e. lõgũ i epsilõ. vt hic aden. enos. hic auchen. enos. hic poemen. enos. hic limen. enos.

Q. llii

hic azén azénos, hic pythmén pythménos, hic & hac ársen ársenos, hic & hac téren, etnos, hac phrén, enós, hac glén nō declinatur. Latini ex hac terminatiōe actōs vtriusq; numeri vsurpant. In. in. per. i. iota masculina siue foemina vltimā acuūt. habentq; plerūq; alterā terminationem in is, mittuntq; genitiuum in. in. is. super nominatiui terminationem. os. assumpta. vt hic delphin vel delphis delphinós, telchin vel telchis telchinós, actin vel actis actinos, hac salamin vel salamis salaminós, eleusin vel eleusis eleusinós, rhin rhinós. Latini ex hac terminatiōe accusatiui singularē & nominatiui & accusatiui & vocatiui plurales frequēter vsurpant. vt Ouid. senfit delphina melātho. Vergi. in buco. orphe? in siluis inter delphinās arion.

In. yn. pypsilō gnīs masculini siue foemini penultimā acuūt. atq; os. assumpta faciūt gtrū penultima lōga. vt phórcin v' phórcis phórcinós, mólyn mólynós, póltin póltynos. hęc górtyn górtynos.

In. on. per. ω. mega quæ ad tertiā noīs declinationē latinā referūtur: quēdā acuūt finalem. vt serpe dón. geryón. amazón. antedón. carchedón. calcedón. Quēdā acuūt penultimā. vt zénon. pláton. théon. cróton. demophóon locóon. achéron. médon. Quædam circūflectunt vltimā quæ scilicet sunt contracta ex acuta & graui. vt demophón pro demophóon. posidón pro posidóon. laocón pro laocóon. Quæ si habēt in penultima ancipites, hoc est. a. i. ypsilon lōgas per. o. micrō. in obliquis declinantur. vt hic macháon. macháonos. icetáon. onos. aretáon. onos. opáon. onos. apísaon onos. alcmáon. onos. lycáon. onos. elicáon. onos. protísaon. onos. amytháon. onos. oríon oríonos. íxíon íxíonos. amphíon. onos. hyperíon. onos. pandíon. onos. echíon. onos. dolíon dolíonos. dolopíon dolopíonos. molíon molíonos. nomíon. onos. íáson íásonos. Habentia vero eadem ancipites ante. on. correptas per. ω. mega declinant. vt amphitrýon. amphitrýonos. perístion perístionos. pygmalíon. onos. eurytíon. onos. deucalíon. onos. ereuthalíon ereuthalíonos. endymíon. onos. actoríon. onos. anthemíon anthemíonos. hippotíon hippotíonos. Habentia vero epsilon ante. on. mega seruāt. vt alcméon alcméonos. thón. onos. eléon. onos. medéon. onos. siméon. onos. Sed habentia. ε. diphthogō añ. ω. mega seruāt. vt égro égronos. máon. onos. actáon. onos. qđ etiā aliquid actáonos p. o. micrōn facit. Exeūt quoq; nonnūq; in. onos. vt achéron acheróntos. laocón. laocóntos. Sed de his explicatō p̄ varias teratiōnes agendū est.

Latini ex hac teratiōne plerūq; actōs vtriusq; numeri vsurpāt. vt achéron acheróta. Verg. atq; imis acheróta affat auernis. laocón laocóta. Idē illi agmine certo laocónta petūt. demophóon demophóta. Ouf. in epi. phylli. fac expectes demophóta tuū. pláton plátōna. Hora. pythagóran antíq; reū doctūq; plátōna. zénō zéuona. Martia. Democritos zénonas inexplicitofq; plátōnas.

In. bon. desinentia. ω. mega seruant. vt bubó. ónos. arrabón. ónos.

In. con. siue. chon. desinentia. ω. mega seruant. vt gláicōn gláicōnos. lácon láconos. glýcon glýconos. Sed cýcon. onos. o. micrōn habet.

In. don. desinentia. ω. mega seruāt. vt sidón. ónos. calydón. ónos. Aliquādo tamen. o. micrōn habent. vt sidón. ónos. anthedón. ónos. aspledón. ónos. macedón. ónos. carchedón. ónos. calcedón. ónos. chaldón. ónos. amydon. ónos. sarpédón. ónos. vel sarpédon sarpédontos. ab odus cōposita per nt. declinantur. vt chalcódon chalcódontos.

In. gon. desinentia. ω. mega seruant. vt égōn égōnos. agón. ónos. aliquando. o. micrōn. habent. vt trygón. ónos. lacstrígōn. onos.

In. lon. desinentia. ω. mega retinent. vt dólōn dólōnos. sólōn sólōnos.

In. mon. desinentia. ω. mega retinet. vt simon simonos. ámon. onos. tímō. onos. aliquando. o. micrōn vt dámon dámonos. lacedámon. onos. strýmon strýmonos. ámon ámonos. andrámon. onos.

In. nō. desinentia. ω. mega retinent. vt dáphon. onos. platánon. onos. & similia. zénon. onos. sínōn onos. ménōn. onos. aliquādo p. o. micrō declinātur. vt agamémnō agamémnonos. cáton. onos.

In. oon. desinentia in. onos exeunt. vt laocóon. onos. democóon. onos.

In. pon. desinentia. ω. mega. retinent. vt lámpon. lámponos.

In. phon. desinentia. ω. mega retinent. vt trýphon. ónos. typhón. ónos. circumflexa per. nt. declinātur vt plurimum. & seruāt semper. ω. mega. vt demophón. onos. xenophón onos. aglaophón. onos. thestíphón. onos. cherphón. onos.

In. ron. desinentia. ω. mega retinet vt cíthérō. onos. chárō. onos. trétō. onos. chíró. onos. pleurón. nos.

In. son. desinentia. ω. mega retinet. vt áfō. onos. thráson. onos. alíqñ p. o. micrō declināt. vt íáō. onos.

In. tō. desinentia. ω. mega seruant. vt plátō. onos. plátō. onos. cáton. onos. mýrō. onos. cróton. onos.

Nomina participialia per. nt. declinantur. vt phaéton. onos. cháron. onos. vcalégō. onos. médōn onos. créon. onos. alcmédon. onos. amphimédon. onos. eurymédon. onos. autumédon. onos. laomédon. onos. phlegéton. onos. pelágon. onos.

Quæ synæresin non patiuntur per. nt. quemadmodum sua synçrisata declinantur. vt demophóon. onos. democóon. onos. hípcóon. onos. aglaophón. onos.

In. ar. hñta penultimam natura longā eandē circūflectunt vt hēmar. hēpar. úthar. ídar. Monosyllaba vero acuūtur. vt cár carós. pfar pfarós. disyllaba penultimā acuūt. vt mácar. ónar. dámar. polysyllaba antepenultimā vt délear. óniar. áliphar. cárear. In. ar. itaq; masculina & foemina assumpta. os. faciunt genitiuum qđ si sunt monosyllaba producunt. a. vt cár carós. pár parós. pfar pfarós. Si supra syllabam breuiant illud. a. vt mácar. aros. ónar. ónaros. dámar. aros. neutra vero in. aros. faciūt genitiuum. a. quoq; breui si sint polysyllaba. vt délear déleatos. óniar óniatos. áliphar áliphatos. cárear caréatos. & disyllabicorū aliqua neutra longa penultimantia. in. tos. quoq; faciunt genitiuum in. ros. vt hípar. aros. thénar. aros. néctar. aros. phréar vero qđ ex hac ratione debuūt facere phréaros. & stéar stéaros. phréatos & stéatos faciunt.

In. er. per. eta quæ masculina sunt: quēdam acuūt vltimam. vt monosyllaba. thér therós. sér ferós. Et ex disyllabis quēdam vt sotér. ethér. acr. quēdam acuūt penultimam. vt íber. Monosyllaba assumpta. os. faciunt genitiuum & seruant eta lōgum in obliquis. vt thér therós. phér. erós. sér ferós. cér cerós. Sed supra syllabam masculina acutifona si habent. t. ate. er. retinent. e longum in obliquis. vt lutér. éros. sotér. éros. oletér. éros. Excipiuntur astér. éros. & patér. éros. quæ vertunt. e. longum in breue. Qđ si non habent. t. vertunt eta. in. e. breue: vt ethér. éros. acr aéros daér. éros. anér. eros. Spíthér vero & eleuthér spíthéros & eleuthéros per eta longum faciunt. In. er. graufona si penultimam habent longam vertunt. e. longum in breue. vt píer píeros. phráter. eros. Sed si penultimam habent breuem seruant longum. vt íber íberos. eríer. eros. Pánther vero. n. p. simplicis seruat declinationem. Foemina in. er. supra syllabam mutant. e longum in breuem. vt matér matéros. méter. ros. deméter. eros. thygathér. éros. In. er. neutra quæ rara sunt appositio. os. faciūt genitiuum. vt cér cerós. ab eo qđ est céar céaros.

In. ir. per. ei. diphthongō appositione. os. faciunt gtrū. vt chír chíros. phthír phthíros. ír. íros. & ab eis composita antichír antichíros. Polýchír polýchíros. His adde mártýr mártýros.

In. or. desinentia apud graecos omnia scribūtur per. ω. præter hęc quattuor ánor. cálor. áor. habent aut in. or. finita acutum accentū in vltima aut in penultimā. Acutifona positio. os. faciunt genitiui. seruātq; ω. mega in obliquis. vt phór phorós. ichór. oros. Etiam graufona habentia. l. ante. or. seruunt. o. magnum. vt célor céloros. pélor. oros. Sed si non habent. l. vertunt. o. longum in breue. vt néstor néstoros. héctor. oros. ménor. oros. méstor. oros. mnéstor. oros. cum proprium est viri nomen. sed mnéstor adiectiuum. ω. magnum retinet.

In. or. cōia hñt. o. micrō in obliq; vt hic & hac apátor apátoros. amétor. étoros. pádamátor. átoros. In. or. neutra. ω. magnum retinent in obliquis. vt hélor. oros. técmor. oros. Heteroclitā vero sunt scór scátos & hídor hídatos. Ex desinentibus in. r. latini frequenter actōs vtriusq; numeri vsurpāt. vt ab eo qđ est car. Ouf. tti. meta. lycæq; propin quos cáras adit. & ab eo quod æthér. Vergi. in. i. georgi. illa leuē fugiēs raptim scat ethéra pēns. Idem: aéra per vacuū ferrí. Ex nominibus terminatis in. or. prope semper actūs vsurpatur. vt héctor héctora. néstor néstora. rhéctor rhéctora.

In. as. quæ ad tertiā declinationem latinā referuntur: si sunt masculina penultimā acuūt. mittūtq; genitiuum in. antos. vt ábas ábátos. acámas. antos. acrágas. antos. adámas. antos. áas. áantos. álíbas álíbantos. ándrias andriantos. apéfas. antos. áras. antos. athámas. antos. átlas. antos. bíbas. antos. bábras. antos. chálcas. antos. cánas. antos. cáras. antos. charídas. antos. chélas. átos. cýphas. tos. cýrbas. antos. coríphas coríphantos. eléphas. antos. gígas. antos. ímas ímanthos. lycábas. antos. mýdas. antos. oédas. antos. pállas. antos. pelécas. antos. períphas períphantos. phídas. antos. pýlas. antos. phórbas. antos. polydámas polydámantos. próphas. antos. sálgas sálgantos. téléutas. antos. téuthras téuthratos. tháumas. antos. thóas thóantos. tólmās. antos. Foemina vero vltimam acuunt assumuntq; in genitiuo. d. vt acrás acrádos. lampás. ádos. pallás. palládos. plías. ádos. monás. ádos. diás diádos. triás. ádos. hebdoás. ádos. ogdoás. ádos. decás. ádos. arcás vero vnum de masculinis arcádos. sequitur foeminorum terminationem. Latini ex hac terminatione genitiuos vsurpant: vt lucanus in. ix. Palládi littore celebrabat scyros honorem. & accusatiuum: vt Martialis. Palláda prætere: res agit illa tuas. & accusatiuus semper ab autoribus vsurpatur. vt ab eo qđ est apéfas. Papini in. iii. theba. nomine lertici memorant apéfantacoloni. Et ab eo quod est chálcas. Vergilius. ii. xeni. magno chálcantā tumultu protrahit in medios. Reperiuntur quoq; nonnulla quæ mittunt genitiuum in. anos. vt mélas mélanos. tálās tálantos.

In. es. cum. n. hoc est per. e. longum. masculina quæ ad tertiā declinationem latinā referūtur. plerūq; acuunt penultimam: mittūtq; genitiuum in. etos. & quæ per eta. vt cháres cháretos. chrémes chrémetos. cómes. etos. crátes. etos. cúres cúretos. dáres. etos. epiáles epiáletos. gýes gýetos. gloés gloétos. ignes ignetos. láches. etos. lébes lébetos. mágnēs. etos. mássēs. etos. mástles. etos. mégēs

mégetos. méndes méndetos. mýces. etos. mýnes. etos. mórges. etos. néres néretos. pénes. etos. phráges. etos. pýdes. etos. pígres pígetos. pýles pýletos. plánes. etos. tríges trígetos. tápes tápetos. tháles. etos. Hæc aliquando mittunt genitium in. u. vt cháres cháru. cómes cómu. dáres dáru. gýes gýu. mýces mýcu. pýdes pýdu. pýles pýlu. Monosyllaba quoq; acutifona in etos. faciunt genitium. vt crés cretós. gnés gnetós. thés thetós. & acutifona plurium syllabarū. vt argés. étos. ad més admétos. homíthnés homíthnétos. Et noia quædã latina q̄ in sermonē græcū traducta amittit. n. quã rursus in genituo resumit. vt clémes clémentos. créces. entos. prudés prudétos. púdes. entos. váles válétos. Cõposita a cleos qd est gloria circūflectunt vltimã. mittuntq; genitium. in. eos. per epsilō. vt agatolés agathocléos. perticlés perticléos. sophoclés sophocléos. Latini ex hac terminatione accusatiuum vtriusq; numeri vsurpant. Sillius. lib. iiii. Illum sidonio fulgentem ardore tãpeta. Papinius. i. theba. altoq; inferre tãpetas. Ouid. in epistolis. Viginti fuluos operoso ex ære lébetas. Ausonius. Fictilibus fama est cœnasse agathoclea regem.

In. æs. diphthongō vnū reperitur fœmininū dæs. dætós. & vnū cõmune duorū pes qd facit pedos. In. eus. diphthongon que ad secundam declinationem referuntur. vltimam semper acunt. mittuntq; genitiuū in. eos. vel. ei. & dattuū in. ei. solutas vel per synresin contractas. accusatiuum in. ea. vocatiuum in. eu. s. nominatiuū ablata. Latini ex hac terminatione oēs casus vsurpant. vt penthéus. pēthéos vel penthéi. pēnthéo vel pēnthēi. pēnthēa. o penthéi. Martialis. Flet philomena nefas incesti tereos & quæ. Vergilius in bucolicis. Aut vbi mutatos terēos narrauerit artus. Idem in eodem. Orphē calliopéa líno formosus apollo. Iuuenalis. Alcinoē bacchi thebas & teréa fausti. Ouidius. vii. meta. Vt voluere ambo voluisti tu quoq; tereū. sed. eu. circūflectitur per regulam octauã. quod diphthongus finalis habens ypsilon in fine circūflectitur si tonum accipit. Vergilius. iiii. georgico rum. Illa quis & me inquit miseram & te perdidit orpheū.

In. is. omnia reducunt ad tertiam nominis declinationem latinam: quorum quædam acunt vltimam. vt crepís. cnemínis. auletrís. & omnia fere patronymica priamís. eneís. thebás. Quædam acunt penultimam. vt páris. crátis. cýphis. thémis. thétis. mémphis. Quædam acunt antepenultimã. vt síbaris. thámiris. ádonis. théognis. cháríbdís. Sed in. is. propria masculina in dos. faciunt genitiuū. vt ádonis adónidos. páris páridos. théognis. théognidos. Habentia quoq; penultimam longam. vt eunís eunidos. gymnís gymnidos. látris. idos. Et apolis quod est ciuitas composita masculina sola vel communia vt agésipolis agésipolidos. eupólis eupóolidos. hic & hæc phygópolis. ólidos ápolis apóolidos. Et composita a mantis qd est vates. vt coscinomántis coscinomántidos. prómantis promántidos. Et habentia ante. is. vnam consonantem. vt crátis crátidos. Sed habentia duas immutabiles in. thos. faciunt. vt órnis órnithos. mérmis mérmithos. Monosyllaba vero habentia. i. longum additione. o. in. os. faciunt genitium. vt cis ciós. lis líos. Appellatiua etiam & non denominatiua quæ penultimam habent breuem per. os. purum mittunt genitiuū. vt échis échios. mántis mántios. óphis óphios. Et quædam propria. vt ágts ágios. agésipolis agésipólios. anacháris anachárisios. búiris búirisios. gáozis gáozios. íphis íphios. séntis séntios. síbaris síbarios thámyris thámyrios. zénis zénios. Quorum aliqua per. dos. plerumq; inflectuntur. vt ágts ágidos. thámyris thámyridos. agésipolis apésipólios. búiris búirisios.

In. is. polysyllaba fœminina non habentia duas terminationes per. dos. faciunt genitium. siue sint acutifona. vt cnemís cnemidos. & priamís priamidos. & huiusmodi patronymica fœminina. auletrís auletridos. coronís coronidos. crepís crepidos. dorís doridos. pagásis pagásidos. strategís strategidos. Siue circūflexa. vt bendís bendidos. molís molidos. Siue barytona. vt cýpris cýpridos. cítharis cítharidos. despótis. idos. éris éridos. mémphis mémphidos. ménis ménidos. polítis polítidos. toxótis toxótidos. Quæ autem sequuntur per. os. purum declinantur. ácris ácrios. ásthibis ásthibios. cárybdís cárybdidos. xoís. tos. cífferis cífferios. dmóis dmóios. epictéris epictérisios. géris gérios. hýbris hýbrios. lachúlis lachúlios. néméis néméios. mégyris mégyrios. panégyris panégyrios. sárdis sárdios. scépis scépsios. episcépsis episcépsios. sóis sóios. thamiáthis thamiáthisios. & breui penultimantia. vt cónis cónios. spánis spánios. pólis pólios. Et ab eo composita fœminina solum. vt acropólis acropólios. Aduertendū tamen qd illa quæ cõmuniter faciunt genitium in. dos. more ionico. per. os. purū declinari possunt. vt páris páridos. vel pários. ménis. ménidos vel ménios. thétis thétidos vel. tos. mémphis. phidos. vel mémphios. Latini ex hac terminatione omnes casus vsurpant. genitiuū: vt Iuue. Curritur ad vocē iucundã & carmen amice thebáidos. datiuum. vt Catullus. Morte feror thesē qualē mínoída iuctū. Sabinus in epistola demophóotis ad phillída. phillída demophóon patría dimittit ab vrbe. quibus in locis quia. i. terminatijs breuiatur: accentu græco in penultima sunt proferenda. Accusatiuum quoq; vt Ausonius rex magis an regnum mínoída sollicitat grex. vergi. phillída mitte mihí meus est natalis iolla. Papi. in ealce thebáidos. neq; tu diuina æneída tenta. Vocatiuum quoq; vt idem in eodem loco. O mihí

bissenos multū laborata p annos thebas. & Ouid. in epistolis. Prima mihí nutritrix æoli dixit amas. Ntūs præterea actūs & vctūs pluralis vsurpatur cū in. es. vñ. as. breues terminantur. vt acheloídes vel acheloídas. cadmeídes vel cadmeídas. belídes vel belídas.

In. eis. diphthogon per epsilon & iota. & ois. per. oi. diphthogon quoq; quæ sunt polysyllaba vnus generis siue triū in. entos. mittunt genitiuū. vt seléis seléentos. simóis simóentos. pyróis pyróentos. opóis opóentos. charéis charéentos. timéis. entos. phonéis phonéentos. Monosyllaba vero masculina per. eis. diphthogon per. enos. faciunt genitium. vt hēs henós. áis átenós. dís denós. Et ab eo composita. vt medís medenós. vdís vdenós. Clís autem clídós facit. & anthéris anthéridos. Latini ex hac terminatione nominatiuum & accusatiuum frequenter vsurpant. Vergilius primo æneidos. vbi tot simóis correpta sub vndis. Idem in. v. hectoreos amnes xantū simóentaq; testor. Ouidius. ii. metamorpho. interea volucres pyróis eous & ethon. Flacus quinto argonauticon. & formidantem patrios pyróenta dolores.

In. ys. per ypsilon quædam circūflectunt vltimam. vt ichthýs. & ex monosyllabis. mýs. íys. quædam grauant eandem. vt típhys. bótrys. nécy. rhadámanthys. quæ omnia masculina sunt: retinētq; in genituo ypsilon & faciunt in. os. purū. vt ichthýs ichthýos. mýs mýos. íys íyos. típhys típhysos. bótrys bótrysos. nécy nécyos. rhadámanthys rhadamánthysos. Acutifona quæ p tria genera declinantur vertunt in obliquis ypsilon in epsilon. vt oxýs oxéos. thachýs thachéos. bradýs bradéos ocýs océos. pachýs pachéos. Horum neutra in ypsilon desinentia masculinorum seruat declinationem. Composita a simplicibus in. ys. eodē modo inflectuntur sicut sua simplicia. vt callichthys callichthysos. quoniam ichthýs ichthýos fecit. tríbrachys tríbracheos. quoniam brachýs brachéos. Sed si aliter componantur in. dos. faciunt genitium. vt épelys epélidos. néelys neélydos.

In. ys. fœminina grauisona per. os. mittunt genitium. vt píty. pítyos. chély. chélyos. gény. gényos. Excipit cōmys cōmythos. & cōrys cōrytos. Acutifona vero per. dos. declinantur. vt chlamýs chlamýdos. pelamýs pelamýdos. crocýs crocýdos. Oxytona præterea siue circūflexa hñtia solū in ntō. y. lōgo: & in obliq; breue p. yos. purū declinantur. vt erínny. erínnyos. tethýs tethýos. ophrys. yos. drys dryos. aglys tñ aglytos facit. Latini ex hac terminatione genitium vsurpant. vt Lucan. in primo. tethýos vnda vage lunarib; æstuat horis. & Vergili. ætm in bucolicis. quæ tētare tethýn ratibus.

In. os. per. ω. mega monosyllaba acutifona siue habentia. d. t. th. per. os. purum faciunt genitium. vt dmós dmoós. trós troós. thós thoós. Quæ vero non habent: in. tos. vt crós crotós. phós photós. polysyllaba etiam oxytona. vt aptós aptótos. agnós agnótos. hidrós hidrótos. Et breui penultimantia. vt monóceros monocerótos. rhinóceros rhinocerótos. gélos gélotos. éros érotos. Quæ longa penultimant. per. o. purum declinantur. vt héros héroos. mínos mínoos. Excipitur élos élotos. per. eta. quoniam élos erat per epsilon. Attici vero héro. míno. élo. dicunt. s. nominatiuū remoto.

In. os. duo sunt natura circūflexa mittentia genitium in. tos. phós photós. & ós ótos. Martia. ab eo qd est rhinóceros. ætm vsurpauit in distichis. gestauit modo fronte me iuencus. verum rhinóceróta me putabis.

In. us. quæ per. oy. diphthongon a græcis scribuntur circūflectentia vltimam. per. untos. mittunt genitium. vt placús placúntos. simús simúntos. opús opúntos. ceráfús ceráfúntos. authemús authemúntos. phycús. úntos. hydrús hydrúntos. hiericús hiericúntos. trapezús trapezúntos. quæ omnia per synresin contracta sunt ab. ois. in. us. opóis opús. ceráfús ceráfús. Acutifona in. os. purum mittunt genitium. vt búis boós. nús noós. chrús croós. chús choós. Excipitur pus cum suis compositis quæ mittunt genitium in. odos. vt pús podós. chytrápus chytrápodos. dípus dípodos. trípus trípodos. ædípus ædípodos. quod & ædípu facit attice. declinantur etiam apud poetas ædípodés ædípodú. per primam declinationem. Excipitur quoq; odús odóntos cum suis compositis: quæ omnia exeunt in. ontos. sicut & suum simplex. vt argíodus argíodontos. cynóodus cynóodontos. caulióodus caulióodontos. Latini ex hac terminatione: tum rectos: tum obliquos vsurpare solent. Vergi. x. qñ. est amathús est celsa mihí paphos. Ouid. x. metamor. at si forte roges fœcundã amathúnta metallis. Idem primo de ponto. cæde puer facta patrocule opúnta reliquit. Lucanus libro. ix. meritum phycúnta ruinas. Curtius regionem inquit eam vsq; ad trapezúnta defendere. Lucanus in. vii. & subdita sípús mótib; hinc sípúntos in genituo & sípúnta in accusatiuo. vnde postea sípóntus siue sípúntos ea ciuitas in apulia dicta est.

In. ns. vel. rs. ls. grauisona sunt & per duas consonantes. in obliquis declinantur. vt týris týrintos. hélíns hélmintos. mácars mácartos. per. t. exile. nam habentia. a. ante duas illas consonantes. in. tos. mittunt genitium. non habentia. a. in. thos. per. th. Itaq; ex hac ratione háls haltós debuit facere. Sed vt feruaret daseam nominatiuū halós fecit. Omnis enim vocalis precedēs líquidã si post eã sequatur. d. vel. th. tenuatur. & quia obliqui similes ntō spūs habent. abiectū est. t. & fecit halós. Papi. in pinus in. iiii. the. ab eo qd est týris ætm vsurpauit dicēs: suus exít in arma antiqã týrinta deus.

In prolotione quarundã litterarũ errare graecos & latinos facile potest demonstrari ex definitionibus & principis quae ab ab omnibus grammatice tam graecis quam latinis: tam antiquis quam iunioribus admittuntur.

Definitio prima.

Littera est minima pars vocis hoc est indi-

uidua quae scribi potest. Hec definitio ab omnibus in coe tam graecis quam latinis recepta est. Quod si vera est illa Prisciani differentia: quae in primo de octo partibus orationis volumine ponit: quod littera est figura quae scribitur: elementum vero quod pronunciat: manifestum est hoc in loco non definitur: nisi littera sed elementum. Sed quia haec differentia non observatur ab autoribus: sed nec ab ipso quidem Prisciano est observata. accipiamus interim alterum pro altero. Est igitur in litterae definitione positum in loco generis pars vocis minima. vel potius vox: ut sit minima differentia idem valens quod individua. ut in verbo dominus. do. est minima pars vocis: sed quia potest adhuc dividi in d. & o. ut constituaat litterae species: subiungit loco differentiae individua. quae neque d. neque o. amplius dividi possunt: saltim in partes diversorum generum. Alioquin. o. longa divisibilis est in duo tempora. atque secundum illos quae hanc partem scrupulosius inquirunt in duo tempora cum dimidio atque etiam in tria. Quia vero sunt quaedam voces quae profertur quidem possunt non tamen scribi: quia non sunt articulate: ideo ad iungit litterae differentiam ultimam quae constituit speciem dicens. quae scribi potest. Nam quae non possunt inarticulate sunt: cuiusmodi sunt interiectiones: puta ridetis. ut ha ha. doleris. ut ah. imperatis silentium. ut. st. quae licet scribi consueverunt: non sunt tamen scriptiles. unde & in definitione interiectionis adiungitur: quod significat mentis effectum voce incodita hoc est confusa & indeterminata. Secunda definitio.

Uocalis est vocis elementum quod per se & sine alterius litterae permixtione profertur potest. ut. a. e. i. Hae tamen differentia est inter vocales & consonantes: quod vocales pure & per se possunt enunciar: consonantes vero non possunt: nisi cum vocalibus profertur: unde & illic vocales dicuntur. haec vero consonantes appellatae. & vocales quidem possunt per se enunciar: quia epiglottide hoc est lingua prominente nihil obstat: quo minus vox libere per laryngem erumpat: sed confusa prius donec ex oris figura ad certam speciem redigatur. Sed quia oris figurae innumeratae sunt: & vocalium certe numerus indeterminatus erit. Tertia definitio.

Consonans est elementum: quod nisi vocali incubatur: per se enunciar non potest: atque ut paulo ante diximus. ex eo sibi nomen inditum est. Ex quo fit ut sine vocali syllaba consistere non possit: modo sit articulata. Nam quod Verrius longus tradit inueniri syllaba sine vocali. quod probat comicorum auctoritate apud quos. si. vox imperatis silentium legitur. dicitur quod sit. in interiectione proculdubio est quae voce incodita profertur debet. Quarta definitio.

Uta consonans est: quae in tali oris parte format: ut interclusa voce sine vocali nullo modo possit enunciar. unde & muta nominatur. Nam quod grammatici dicunt ideo mutas appellari: quia incipiunt seipsum & desinunt in vocalem: inepta sane ratio: cum statim occurrat. f. littera quae incipiat a vocali & desinat in seipsum. & nihilominus inter mutas numeretur. Quinta definitio.

Semi-vocalis est consonans quae in tali parte oris effingitur in qua & si non plene ut vocalis: quiddam tamen suboscure sonat. unde & semi-vocalis appellatur. & quemadmodum de mutis dicebatur: inepta a grammaticis asseritur causa cur semi-vocales dicantur: hoc est: quod incipiat a vocali & desinat in seipsum. Esto: ad internoscendas utraque apud Latinos signum illud nominibus litterarum sit accommodatum. Hebraei tamen & greci nihil tale obseruarunt. Sexta definitio.

Diphthongus est coaglutinatio duarum vocalium in eadem syllaba suam vim retinentium. Hec definitio: tam Graecorum quam Latinorum est. Suam vim grammaticis interpretatur: syllabae extensione: sed isti non intelligunt: quod vis litterae nihil aliud est quam ipsa pronuntiatio. Ex quo fit ut in diphthongo utraque vocalis profertur debeat.

Vae graeci vocant axiomata: Varro tamen profata. tum effata. tum proloquia. Cicero tamen pronuntiata. tum dialectica. Ex verbo axiomata ut diximus interpretati dignitates appellantur. Hae quae demonstrabiles sunt atque in eo hominum sensu concipiuntur: quasi principia in omni dispositione supponenda sunt. Sit igitur axioma primum. bardi insensatusque habeatur: neque dignus cum quo de vlla re disceptari debeat. Sit igitur axioma primum.

Eodem modo litteras scriptiles designare voces: quo voces ipse concipiuntur: litteras ea potissimum de causa fuisse excogitatas: ut per illas quasi per quaedam signa: tum abentes viui: tum posteros morituri certior

In. os. finita g. p. in obliqua declinatur. siue sint monosyllaba siue polysyllaba: composita siue simplicia: sed polysyllaba penultimam acutum monosyllaba quae acutum. ut ops. opos. thops. opus. cyclops cyclops. salaps. apos. amyops. yopos. Excipitur hanc quae loco. p. suscipit. b. in genitivo propter hanc litteram a similitudine. unde & a latinis per. b. quos in genitivo consueuerunt scribi. lips. libos. nips. nipsos. phips. phabos. phips. phibos. araps. arabos. calyps. chalipsos. chernips. chernibos. thaps. thabos. Et tria per. ph. cinyps. cinypsos. cathelips. cathelippos. sciraps. scirappos. sed aduertendum est quod in. opus. polysyllaba p. o. micro scribuntur. ut athrops. xthirops. metrops. metropos. ceatrops. opos. anops. anopos. pelops. pelopos. preterquam hydrops. hydromos. cyclops. cyclopos. melops. lopos. conops. opos. nyctilops. ilops. iclops. scolops. myops. opos. cinops. opos. Et quaedam deducuntur ab ops opos. quod est oculus. ut helicops. helicospos. sicut contrario quae ab ops opos. quod est vox. o. micron habent. ut metrops. metropos. Latini ex hac terminatione actus virtutis numeri cum notio plurali frequenter usurpant. Hora. i. fer. pastorem saltaret uti cyclops rogabat. vergi. ii. est. in fando cyclopes & alia monibus errant. Idem. vi. emeos vidit cyclopes vlyffes.

In. ax. quae accensum acuto in penultima profertur. ut thoras. phéax. anax. phylax. corax. quae circumflectunt penultimam. ut allax. olimax. hylax. cyax. sylax. quae in obliqua. c. h. n. t. ut thoras thoracos. phéax. acos. quae aliquid. m. a. accipiunt. ut anax. anacos. vel anactos. astyanax. anacos. vel astyanactos. hippónax. ónacos. vel hippónactos. allax. allacos. olimax. imacos. Quae vero a. v. bis in. zo. desinentibus denua. f. g. accipiunt in obliqua. ut ab. arpa. zo. quod est rapto. h. arpa. h. arpagos. & cra. zo. quod est voco. cécrax. cécragos. a spazio quod est in genitivo. apophax. apophagos. i. arax. aragos. lalax. lalagos. sed disyllaba masculina natura longa penultimam h. n. t. a. p. ducunt. ut thoras thoracos. phéax. acos. o. éax. o. éacos. ilax. ilacos. pléax. pléacos. Excipiuntur h. y. l. ax. h. y. lacos. & cy. ax. acos. positione vero longa penultimam corripit. h. arpa. x. agos. cécrax. agos. Néax. á. t. phéax. & cor. ax. a. p. ducunt. s. cabax. idifferēte habet. Sup. bisyllaba breuiter penultima. a. p. ducunt. ut hierax. éracos. cecrophylax. ylocos. aspilax. v. o. alphalacos corripit. Latini ex hac terminatione frequenter actus virtutis numeri cum notio plurali usurpant. Iu. v. i. d. e. thoras tubebat afferrit minima scilicet nuges. & Mar. accipe belligerum crudum thoras minuerum. & gl. vii. e. n. v. bonum crates alii thoracos alienos. Idem. in. iii. puerum astyanacta traherat ad foceros.

In. ex. p. e. longum acutum penultimam. seruaturque illud. e. longum in obliqua. ut myrmex. ecos. narthex narthecos. scilicet. lecos. pélex. ecos. tálex. ecos. béx. quae becós. h. y. p. lex. v. o. & ab eo compositum anthyplex. hysplex. & anthyplegos faciunt. H. n. t. a. v. o. omega in penultima vertit. e. longum in breue. ut alopex. ecos.

In. tx. partim acutum penultimam. ut perdix. cílix. tétlix. partim circumflectunt. ut choenix. phoenix. suscipiuntque. c. in genitivo plerumque. ut perdix. perdicos. cílix. icos. choenix. icos. phoenix. icos. Tétlix vero tétligos. & mástlix mástligos. per. g. faciunt & ónyx ónicos per. ch. Communia autem quae a foemininis fiunt: simpliciter seruatur declinationem. ut h. e. & h. e. callithrix callithricos. quia thrix thricos fecit. homólix homólicos. quia stix stichos fecit. In. lix. vero finita. correptum habent. v. b. i. q. ut cílix cílicos. hélix hélicos. homélix. homélicos. Latini ex hac terminatione usurpant actus virtutis cum notio plurali. ut cílix cílica. cílices. cílicos. phoenix phoenixa. nices. nicas.

In. yx. p. y. s. i. l. o. ptim acutum penultimam. ut bóbix. bébryx. ónyx. fardónix. cóccix. órtix. partim circumflectunt eandem. ut céryx. doédix. Masculina vero simplicia natura longa penultimam. c. h. n. t. i. obliquis. ut céryx céricos. doédix. dycos. átyx. átycos. thranix. ánicos. Etiam positione longa penultimam quae h. n. t. i. a. v. l. t. i. m. a. syllaba. b. vel. g. vel. d. pt. ut bombyx. bycos. Et penultimam in. e. ut érycos. Et h. n. t. i. a. in penultima. a. siue. g. ut ádryx. átricos. Nam h. n. t. i. a. g. p. g. declinat. ut pharyngos pharyngos. larynx. yg. gos. quae nos. p. n. enunciamus pharynx & larynx. Sup. bisyllaba quae penultimam. i. a. g. h. n. t. ut tarbaryx ártigo. Et penultimam in. o. non illato. n. vel. b. ut cóccys cóccygos. mórtix. tygos. órtix. órtigos. quae & órticos fecit apud phlophenē. Itē quae a pheugo & zeugo componuntur. ut próphyx próphygos. homózyx homózygos. Sed habentia. n. ch. habent in obliquis. ut ónyx ónychos. stónyx stónychos.

In. yz. foemina multisyllaba p. g. declinatur: nisi alia ratio prohibeat. ut ántyx ántygos. pompholyx. óltgos. vtéryx ptérgos. Sed monosyllaba acutifona plerumque. g. habent. ut styx stygos. nyx tamen nyctos & nyctos. facti. & ámpyx ámpycos. Sciendum autem quod in. yx. simplicia habentia longa natura vel positione in nominatiuo solo. y. natura corripunt. in aliis autem casibus producunt natura. Composita autem & penultimam breuiter v. b. i. q. corripunt.

In. ox. p. omega rara sunt ea quae fere monosyllaba acutifona. h. n. t. i. q. i. obliquis. c. vt ptóx. ocós. bós. cós. Excipiuntur rós quae p. g. facit rogós. & cyamótrox. ógos. quae a trogo quae est v. o. componitur. g. i. obliquis accipit. In. x. habentia. g. an. x. quam nos ut paulo ante diximus quasi. n. p. ferim. p. g. in obliquis declinatur. pharyngos siue pharynx pharyngos. larynx siue larynx laryngos. ménigx siue méninx méningos. sphýngx siue sphýnx sphýngos. salpyngx siue salpynx salpynchos. lýgx vel lýnx lýngos. lýnx vero. p. f. l. y. n. c. o. s. facit. Habentia tamen alfam consonantem ante. x. per. c. declinatur. vt oix. olcós. sárx. sarcós.

Finitis.

res facere possem? itis de rebus q̄ ad priuatā publicā ve vtilitatē ptinerēt. Nam quēadmodū Aristoteles tradit: eo mō litterę verba humanis vocib⁹ in formata designāt: quo verba ipsa res mēte cōceptas: q̄ p ea significātur. Quod si nō quattuor hęc ex ordine sibi inuicē cōsentirent: dico. res. conceptus. voces. litterę. interirēt vtiq; cōmertia & publicā fides: qua hoīm societas cōtinetur. interirēt omnes artes & sciētia quę vitam humanā cultiorē reddūt. Interiret deniq; hic ipse sacrarū litterarū splendor quib⁹ ad christianā religionē instituiūtur & docemur. Hęc omnia eo pertinet vt ostēdam⁹ illos ingētē errorib⁹ fenestrā patefacere: quicūq; putant orthographiæ rōnē nō seuerissime in verborū scriptiōne seruādā: aut voces alias posse litterarū figuris accōmodari: quā q̄ cū primū fuerunt inuētæ: p̄ illas representari cōperūt: cū omīs disputādī subtilitas in verba. syllabas. litterasq; quasi in quēdā elemēta resoluātur. Neq; em̄ min⁹ erraueris: si aliud legis quā scriptū ē: quā si aliud loq̄ris quā cōcepisti quod est mēdicā. & aliud cōcepisti: quā se res habet: quod est ignorātia.

Axioma scđm.

Ita scribēdum esse vt loquimur. & loquēdum vt scribimus. hoc principiū ex superiori pendet: nisi quod desiderat magis explīcari: propterea quod ex certis quibusdā causis nōnunq; aliud scribimus & aliud enunciamus. Quod si hoc admittimus: vt aliud scribatur: & aliud enuncietur. frustra litterę sunt inuenta: cum ad hoc tantum litterarū figurę sint excogitata: vt creditas voces quasi depositum quoddam fidelissime custodiant: & cum opus fuerit: nulla ex parte decoctū redant. At qui dicit quāsi p̄iam videmus apud hebręos iod & vau plerūq; ociosas. & nomen illud ineffabile tetragramāton: quattuor litteris scriptū: hoc est iod. he. vau. he. in adonāi voces diuersas profert. Videmus quoq; apud gręcos scribi gamma litteram sequētib⁹ gamma. vel. chi. vel. cappa. vel. xi. & profert. ni. vt aggelus pro angelus. agchises pro anchises. agcora pro ancora. phalagx pro phalanx. Et rursus post. ni. litteram sequenti. tau. pro. tau. profert delta. vt synderesis pro synteresis. & in diphthongis vocales alteras supprimit & alteras pronunciat: aut vtraq; in tertiam extraneam profert: idq; non modo apud gręcos: sed etiam apud latinos: apud quos etiā teste Seruio grāmatico in primo georgicorū. Caius. Cneius. Amurca. scribūtur per. c. litterā & pronūciantur per. g. Caius. Gneius. Amurga. Sed cur hoc fiat: suis in locis reddemus partim excusando id fieri quadam rōne: partim accusando qd̄ sit ab ignorantia profectum.

Axioma tertium.

Litteras non ex diuersitate figurarum sed ex diuersitate vocum distinguit. Hoc axioma tamen si per se notū est: sic tamen deduci potest. Quod si aleph hebraicum. & Alīpha punicū. & Alpha gręcum. & a. latinum quattuor diuersis figuris representantur: vnam tamen eandēq; vocem reddunt hęc duę posteriores per se: & illę duę priores cum suis apicibus. Qui præterea ex arte nuper a magistro quodam Martino homine per quam ingenioso excogitata litterarum figuras pro cuiusq; arbitrio constitutas legunt: non multum curant quo litterarum ductu verba designētur: apud quos mille characteres dum modo idem efficiant: pro vno habentur. In alphabeto quoq; latino. c. k. q. quod attinet ad figuram diuersę litterę sunt: quoniam vero eadem est illarum vox: vnum tantum esse elemētum omnes fatentur. Econtrario quoq; quia. i. & u. binas habent potestates: quod tum quasi vocales tum quasi consonantes enunciantur: nemo est qui negat illas duplici officio fungī: vt quamq; figurę sunt duę: quattuor tamen elementa in numero litterarum sint computanda.

Axioma quartum.

Cōsonātes æqualiter vim suā in vocales sequētes pferre. hoc axioma facile quoq; p̄ inductionē pbatur. nā. b. littera eandē vocē exhibet cū. a. quā cū reliquis vocalib⁹. idq; nō solū in sermone latino: sed in gręco. hebraico. punico. Nam qd̄ aliqui ex latinis & gręcis alio modo profert. c. & g. sequētib⁹. a. vel. o. vel. u. quā sequētib⁹. e. vel. i. facile cōfuteri possunt p ea q̄ dista sunt in superiori axioma: qd̄ quilibet illarū duplicē habere vim: atq; ex cōsequētī nō vna sed duę lřę essent: id qd̄ de. i. & u. dicebamus. Quintilian⁹ præterea disputās cōtra illos qui dicebāt. K. gręcum scribi debere sequēti. a. vocali: alias vero. c. latinū: frustra dicit id fieri cū. c. latinū in locū cappa gręci successerit. & c. littera sit: quę ex æquo vim suā ad vocales sequētes pferat.

Axioma quintum.

Ex nouē mutis quas gręci hñt: quęq; ad tria gñā reducūtur: earū scilicet q̄ inter labra formātur. vt p. b. ph. & eorū q̄ inter dētes admota lingua. vt. t. d. th. & earū q̄ ad epiglottida. vt. c. g. ch. primas esse exiles. vltimas aspiratas. medias verō participare naturā extremarū. q̄ tñ sunt eiusdē generis nō differre voce sed aspiratione sola.

Axioma sextum.

Litterarū siue illę sint vocales siue cōsonātes nō effecertum numerum: sed determinari ex cuiusq; idiomatis rōne. Ex quo fit vt nō sit idē litterarū numer⁹ apud oēs nationes: quia quilibet lingua habet pprias voces. Nam quid prohibet cū duarū vocaliū distantia sit in quātitate cōtinua: inter. a. & u. innumeras esse vocales: tam & si non oēs sensu percipiātur quēadmodū & in diapason cōsonātia octo vocū discrimina sentiūtur. cū tñ intra diastema illud infinitas esse voces intelligamus: quādo quidem omne cōtinuū sine vllō termino secari pōt. Eadē quoq; ratio est cōsonātiū: quę ex diuersa oris figura possunt cōpluribus modis variari. Sed de his paulopost copiosus disputabitur.

Errores graecorum.

Vod sic proferunt. β. sicut nos latini. u. consonantem cum differant genere: vt vita pro beta. vallista pro ballista.
 Quod alio modo proferunt. γ. sequentibus. ε. p̄psilon. η. i. u. p̄psilon quam sequētib⁹ α. o. ω. vt ganymedes geryones.
 Quod proferunt. ζ. quasi sit littera simplex. cum sit composita ex. fd. per quas debet enunciat. vt zethus pro sdetus.
 Quod proferunt. η. eodem sono quo tota cum nihil differat ab. ε. p̄psilon nisi tempore solo. vt lida pro leda.

Quod alio modo proferunt. κ. sequentibus. ε. η. i. u. quam sequētib⁹. α. o. ω. vt carpos. copos. ceras cer. cirnos. cyclops.

Quod alio modo proferunt. λ. sequentibus. ε. η. i. u. & diphthongis quę quasi per tota pronunciantur. quam sequētib⁹ alis vocalibus.

Qd̄ alio mō pferūt. ρ. sequētib⁹. η. i. u. & diphthongis q̄ q̄si p̄ tota pnūciant q̄ sequētib⁹ alis vocalib⁹.

Quod nō recte pferūt. γγ. quasi vnā litterā voce inarticulata cū vtraq; suis vocibus enunciat. debeat.

Quod non bene proferunt. σ. quasi per sibilū cum habeat vocem hebraici. σ. aut anseris strepentis.

Quod non recte pferunt. τ. quoties sequitur post. υ. quasi. per. d. litteram. vt synderesis pro synteresis.

Quod male proferunt. υ. p̄psilon quasi tota cum sint litterę diuersorum generum. vt lira per iota pro lyra per ypsilon.

Quod male proferunt. χ. sequentibus. ε. η. i. u. voce inarticulata quam sequētib⁹ alis vocalibus. vt charites. chersos.

Quod perperā enūciant diphthongos per vnam vocalē: cū vtraq; quamq; raptim profert. debeat.

Quod non recte proferunt. υ. p̄psilon quasi. u. consonantem cum in diphthongis subicitur. α. vel. ε.

Quod pe. o. micrum & υ. p̄psilon non potest designari. u. vocalis nostra sed voces quę per illas duas lit. teras raptim enunciantur.

Quod per litteras suas non possunt representare voces quę sunt latinorum proprię. vt. f. & i. & u. cum pro consonantibus accipiuntur.

Errores latinorum.

Vod aliter proferūt. c. & g. e. vel. i. vel. y. sequentibus: quam si sequātur alię vocales. vt pica pica. fuga fugæ.

Quod non recte proferūt. gn. voce quadam inarticulata. in quo errore gręcos quoq; versari diximus.

Quod male proferunt. t. quasi. c. quoties post. t. sequitur. i. & post. i. alia vocalis: vt prudentia per. c. pro prudentia per. t.

Quod non recte proferunt. ζ. quasi littera simplex: cum sit composita ex. fd. melius tamen quam gręci per. f.

Quod ita proferūt. phi. gręcū quasi. f. cum sit vt diximus hęc latinorū propria: illa vero graecorum.

Quod non recte pferūt. ch. & th. aspiratas q̄si. c. & t. exiles. vt corus pro chorus. talam⁹ pro thalam⁹.

Fabianus artem patris alloquitur: atq; illa respondet alternatim.

Soror ars: quoniam nostris succedere testis

Non dedignata es: quærere pauca libet.

Quid genitor cōdat iam pridē hoc scire laboro.

Nam nil desidia turpius esse putat.

A. Mādat op⁹ chartis semp memorabile liguas

Quod canat: vt melius iam sibi fama parat.

Ocyus vt volitet: celeres nunc excutit alas:

Rem tantam vt mūdī spargat in omne latus.

F. Grata refers. o si lucis toleraret in auras

Exire. inq; hominum scripta venire manus:

Vt tamen ipsa vales līmen digressa paternum:

Nunquid barbaries exagitata fugit?

A. Per loca per varias peragraui nomine gentes:

Sed solum indoctis līs mīhi tota sonat.

Hi mea sunt qui acuiunt contra præcepta tumultus:

Helij Antonij Hebrisseñ. de litteris
hebraicis cum quibusdam annota
tionibus in scripturam sacram.

Et misera tundunt ambitione caput.
Nata mihi audieris quod sit contentio nugis:
Arcadicos bipedes bella mouere scies.
Nam cum se indocto studeant fastare popello:
In me rancidulus promitur ore sonus.
Submoueas si de lana certare caprina.
His sient hermae marmora muta dei.
F. Quid phœbea cohors! A. laudat. miratur amatq.
Dicitat & grata voce perenne sophos.
Iudicio quorum Diomedis pagina. Phœæ.
Donati nullo est anteferenda modo.
Musa negat nomen. reticentq; volumina cufus.
Iamq; neotericum cætera turba silet.
At quicumq; meas vires effingere tentat:
Impar ingenti rumpere se poterit.
Altius & repetunt. crates antonius ille:
Non latæ linguæ commoda tanta parat.
Orbilus cedit. Cato. Iulius. atq; palæmon.
Vni mihi palmam victus & vltro dabit.
Deniq; ab his nimium dicor copiosa breuifq;
Atq; freti medias puppe secare vias.
F. Quid capri mulgus agit: qui cantabatur iberis.
Nuper: cui nomen facta dedere bona.
Quid mammura loquax: audax taxare beatæ
Diuitias romæ: cui satis assis erat.
Quid rides: calcem quæ sitis ponere perge.
A. Rideo: sic lepido nomine vtrumq; notas.
Ambo habitant cæca tenebrosas nocte cauernas.
Quod sua tam citius næmia pulsa perit.
Sola ego quod teneor: sequitur mea regna disertus:
Et qui pteridum tangere sacra cupit.
Non patitur bubo feralis lampada phœbi.
Noctua sic lucem nec veniente die.
F. Quid facit interea ltuor foelicibus obstans:
Insidits nunquid libera carpis iter:
A. Hæc manet. hæc pestis regnat semperq; vigebit:
Occiduas dum sol natus adibit aquas.
Nemo tuos mores nescit sam Zoisle: cuius
In bene facta quide m lingua venena vomit.
Non ne sinus laceros post tergum dentibus atris
Cernis vt ipsa feram: sed neq; obesse potest.
Tu germane tamen iuueni dum tempora restant:
Multa rogo discas vbere multa meo.
Vt sit quando suam rabiem me absente reiectet:
Tunc pro me possis dicere quæ docui.
Iamq; vale. hinc abeo nomen dictura parentis.
Δι κλέος αὐτοῦ εἰς οὐρανὸν ἔλασε μέγα.
Nam veterem postq; me dudum iussit habere
Candorem: mittor non reditura lares.
Τέλος.

f faddic	צ צָדִיק	a aleph	א אֵלֶף
f fadic	ץ צָדִיק	b beth	ב בֵּית
c coph	ק קוֹף	g gimal	ג גִּמְלָל
r res	ר רֵישׁ	d daleth	ד דָּלֵית
f sin	ש שֵׁן	h he	ה הָא
th tau	ת תּוֹ	u vau	ו וֵו
a patha:	פְּתַח	z zain	ז זַיִן
a comes	קָמֶץ	hh heth	ח חֵית
e fere	צִירֵי	t teth	ט טֵית
e segol	סְגוֹל	i iod	י יוֹד
e seba	שְׁבָא	c caph	כ כָּף
i hirc	חֵרֶק	ch chaph	ך כָּף
o holem	חֹלֶם	l lamed	ל לָמֶד
u furec	שׁוֹרֶק	m mem mem	מ מֶם
u furec	שׁוֹרֶק	n nun nun	נ נּוֹן
pathah hateph	פְּתַח חֵטֶף	f samach	ס סָמַךְ
comes hateph	קָמֶץ חֵטֶף	h hair	ע עֵן
segol hateph	סְגוֹל חֵטֶף	p pe	פּ פֵּא
		ph phe	ף פֵּא

vtroq; aberrare: ex ijs q; supra dicta sunt facile apparet: atq; i hac modis ad huc pordua. Tres iste eiusde gnis effingit iter...

queti ph: aspirato cum seba: quae hoc in loco vlti pterisq; verit mus in e. deinde p tau exite subiecto patya & i sine heh...

Et dictiones hebraice in testamento nouo. Spiritus sancti facti in euangelio maxime pculae quedam...

Et dicitur in illud Matth. c. xvij. venit iesus in villa q; dicit gesemani. Gesemani inquit interpretatur...

Academ: qd interpretatur ager sanguinis ex eu. mat. c. xvij. vocat e inquit a zer ille academa hoc e ager...

Academ: qd interpretatur ager sanguinis ex eu. mat. c. xvij. vocat e inquit a zer ille academa hoc e ager...

Alclata qd interpretatur laudate deum sive dnm. na p eo qd i psalmo nos habem: laudate dnm qm bon' est...

Alclata qd interpretatur laudate deum sive dnm. na p eo qd i psalmo nos habem: laudate dnm qm bon' est...

Amel: qd septuaginta inter pres verterit in genitio: hoc est fiat: ita in sine libror qnq; i psalterio diuidit tra...

Amel: qd septuaginta inter pres verterit in genitio: hoc est fiat: ita in sine libror qnq; i psalterio diuidit tra...

Cephas q noie petr' ap'us cognominat' e iohannis. ca. s. tes Simon filij. Iohannis. tu vocaberis cephas qd in...

Cephas q noie petr' ap'us cognominat' e iohannis. ca. s. tes Simon filij. Iohannis. tu vocaberis cephas qd in...

Epheta qd euangelista interpretatur aperire. ait em Mar cus cap. vij. qd iesus suspiciens in celis ingemuit: ait sur...

Epheta qd euangelista interpretatur aperire. ait em Mar cus cap. vij. qd iesus suspiciens in celis ingemuit: ait sur...

Quo tempore introductiones grammaticas in sermonem latinum scribebam? nihil magis...

Achiram q sunt genere achira filij beniamin. accen. in anpe. Acupha nathuens de quo in egra necemia. accen. in pe.

Abba pater elipheleth de quo. ij. reg. xliij. accen. in pe. Abedmelech i hebreo abedmelech. xxvii. accen. in pe.

Adama vir de quo in libro egra & necemia. accen. in penul. Adama ciuitas que cecidit in forte iuda. ioh. xv. accen. in pe.

Abel quod interpretatur luctus in vltima habet accentum. vt Abel cerdimin id est luctus vinearum de quo iudicum. xj.

Abel quod interpretatur luctus in vltima habet accentum. vt Abel cerdimin id est luctus vinearum de quo iudicum. xj.

Abel maim id est luctus a quaru de quo. ij. paralipo. xvj. Abel meula id est luctus meula sive meola. iudic. xj. & alias.

Baal quod interpretatur idolum semper habet in prima Baal quod interpretatur idolum semper habet in prima...

Bengaber prefectus sub salomone rege. iij. reg. iij. accen. in pe.
Besai vir de quo in egra et neemiam fit mentio. accen. in penul.
Bethacaré quod interpretatur domus vinee iere. vi. accen. in aspe.

Bethacaré quod interpretatur domus vinee iere. vi. accen. in aspe.
Bethaen locus celebris ad orientalem plagam bethel. accen. in pe.
Bethbarai sive bethbara locus iudicum. vij. accen. in penul.
Bethgader fluvius est de quo. j. paralipo. ij. accen. in penul.

Bethgader fluvius est de quo. j. paralipo. ij. accen. in penul.
Bethleem ciuitas dauid in tribu iuda. accen. in penultima.
Bethsames ciuitas in tribu betamin et in nephthali. accen. i pe.
Bethsabe vxor vrie et postea dauid regis non bethsabe. accē. i pe.

Bethsabe vxor vrie et postea dauid regis non bethsabe. accē. i pe.
Bethsaphua ciuitas in tribu iuda de qua ioseph. xv. accen. in pe.
Bezec ciuitas in qua regnavit adonibezec. iudicij. f. accē. i pe.
Booz iudex idem qui sit abian de quo in lib. ruth. accē. in pma.

Booz iudex idem qui sit abian de quo in lib. ruth. accē. in pma.
Boen de quo ioseph. xv. ad lapidem boen. accen. in pma.
Bosor ciuitas de qua deuteronomio. iij. et ioseph. xv. accen. in pma.
De incipientibus a L. littera.
Lale ciuitas quam edificauit assur de qua gen. x. accē. in pma.

Engalim locus de quo in ieremie. cap. xlvij. accen. in antepe.
Enganim ciuitas in tribu isachar et iuda. accen. in antepe.
Eufemes quod interpretatur fons solis ioseph. xvij. accen. in pe.
Epher nomen celebre multorum hebreorum. accen. in pma.

Epher nomen celebre multorum hebreorum. accen. in pma.
Epheta quod interpretatur aperire. marci. vij. accē. in fine.
Ephraim filius ioseph. et mons et ciuitas. accē. in littera. a.
Ephratha regio bethleem ubi christus natus est. accen. in pe.
Esem ciuitas in tribu iuda de qua ioseph. xv. accen. in pma.

Esem ciuitas in tribu iuda de qua ioseph. xv. accen. in pma.
Eser filius seir hozei de quo gen. xxxvj. et. j. paral. f. accē. i pma.
Espatha filius aman de quo multa in libro ester. accen. in pe.
Esrai vnus de triginta fortissimis sub dauid rege. accen. in pe.
Eshai sive etai nomen celebre apud hebreos. accen. in pe.

Eshai sive etai nomen celebre apud hebreos. accen. in pe.
Ethbaal pater iezabel vxoris achab de quo. iij. reg. accē. in pe.
Ethanim messis septimae apud hebreos. iij. reg. accen. in antepe.
Ether ciuitas in sorte tribus iuda de qua in ioseph. xv. accē. in pma.

Ether ciuitas in sorte tribus iuda de qua in ioseph. xv. accē. in pma.
Eua primo hominum parens etiam hebraice. accen. in pma.
Ezel lapis de quo loco. j. reg. et alias sepe. accē. in pma.
Ezel quod interpretatur adiutorius et filius phanuel. accen. in pma.
De incipientibus a H. littera.
Haai filius obed de quo in libro iudicij. cap. ix. accen. in pma.

Haaad vir de quo in primo paralipo. cap. xxx. accē. in pma.
Haarat herothites de triginta fortissimis sub dauid ac i. p. r.
Haas nomen vrbis primo paralipomeno. et multorum viro- rum. accen. in pma.

Haas nomen vrbis primo paralipomeno. et multorum viro- rum. accen. in pma.
Haath filius saphan et alter filius rshuel. accē. in pma.
Haam oppidum de quo in euangelio luce. cap. xij. accen. in pe.
Hapheth ciuitas in tribu manasse de qua exodi. vj. ac. i pma.
Hebai vir de quo in neemiam cap. x. accen. in penultima.

Hebai vir de quo in neemiam cap. x. accen. in penultima.
Hebec que adanum in tribu nephthali ciuitas. accē. in pma.
Hephog filius dauid de quo. ij. reg. v. et primo paralipomeno. accen. in pma.
Hefeschol quod interpretatur torrens botri nume. vij. accē. in aspe.
Heptoa locus de quo in lib. ioseph. cap. xv. et. xvij. accē. in pma.

Heptoa locus de quo in lib. ioseph. cap. xv. et. xvij. accē. in pma.
Hethan melech eunuchus de quo. iij. reg. cap. xxiij. accen. in pe.
Hethophati de quo. j. paral. ij. et ieremie. cap. xl. accen. in antepe.
Hiniue ciuitas assyriorum et altera ciuitas arabie. accen. in antepe.
Hobe ciuitas sacerdotum de qua nomen. xxxij. et. j. reg. ac. i pma.
Hoc filius lamech sub quo diluuium vniuersale fuit. accē. i pma.

Hoc filius lamech sub quo diluuium vniuersale fuit. accē. i pma.
Hoge filius dauid de quo primo paral. cap. iij. accē. in pma.
De incipientibus ab O. littera.
Oad filius simeon filij. iacob de quo gen. xlvj. accē. in pma.
Obededon vir de quo multa. ij. reg. vj. et in paral. ac. in antepe.
Odai vir de quo in zacharia. ppheta. et. ij. paral. accē. in pe.

Odai vir de quo in zacharia. ppheta. et. ij. paral. accē. in pe.
Ophel locus de quo in neemiam et. ij. paralipo. accen. in pma.
Opher ciuitas quam cepit ioseph rege illi occiso. accē. in pma.
Othaim ciuitas moabitaram de qua esaias et ieremias. accen. in penultima.
De incipientibus ab P. littera.
Phacec rex filius romelie de quo. iij. reg. et i esaias. accen. in aspe.
Phaleg filius heber de quo in gen. et paralipo. accē. in pma.

Phacec rex filius romelie de quo. iij. reg. et i esaias. accen. in aspe.
Phaleg filius heber de quo in gen. et paralipo. accē. in pma.
Phaleth filius ionathan filij iada de quo primo paral. ac. i pma.
Pharai vnus de triginta fortissimis sub dauid rege. accen. in pe.
Pharces iude filius et alter filius machir. machabeo. i. ac. in pma.

Pharces iude filius et alter filius machir. machabeo. i. ac. in pma.
Phasec quod interpretatur transitus de quo in exodo. accen. in pma.
Phaseca de cuius filijs in egra et in neemiam legitur. accen. in pe.
Pharsandatha vnus de duodecim filijs aman ester. ix. accen. tu in penultima.

Pharsandatha vnus de duodecim filijs aman ester. ix. accen. tu in penultima.
Pheltai p quo in hebreo legitur phelthi neemie. vij. ac. in pe.
Phermestha vnus de duodecim filijs aman ester. ix. ac. in pe.
Phese sive phassa vir de quo in primo paral. iij. ac. in pma.
Phethmoab cuius filij redierunt cum zorbabel. accē. in pma.

Phethmoab cuius filij redierunt cum zorbabel. accē. in pma.
Phiaroth messio filiorum israel de qua in exodo. accē. in aspe.
Phinees filius eleazar et alter filius heli sacerdotis. accē. in pma.
Phozatha vnus de duodecim filijs aman ester. ix. accē. in pe.
Phuthiel sacer eleazar filij aaron de quo exodi. vj. ac. in pma.
Phuthiphaz sive puthiphaz eunuchus pharaonis et sacer mo- sis. accen. in pma.

Phuthiphaz sive puthiphaz eunuchus pharaonis et sacer mo- sis. accen. in pma.
De incipientibus ab R. littera.
Raab meretrix de qua multa in lib. ioseph. cap. ij. accē. i pma.
Raam filius sama de quo in primo paralipo. ij. accē. in pma.
Raddai filius isai frater dauid regis primo paral. ij. ac. in pe.

Raddai filius isai frater dauid regis primo paral. ij. ac. in pe.
Ramathaim eadem que supra aran arthaim accē. in penultima.
Rebe vnus de quinq. principibus de quibus nume. xxxj. ac. in pma.
Rebec dux de quo in lib. ioseph. cap. xij. accen. in pma.
Recem nomen proprium viros et ciuitatis beniamin. accen. in pma.
Releph ciuitas syrie de qua lib. iij. reg. cap. xix. ac. in pma.
Ribai pater etai de fortissimis sub dauid rege. accen. in pe.
Rogomelech de quo in zacharia. ppheta. cap. vj. accē. in pe.

Saanaim ciuitas in tribu nephtali de qua iofue. xix. ac. in pe.
 Saaram ciuitas in tribu iuda ⁊ altera in tribu simeon. accentu in penultima.
 Sabathai de quo in lib. neemie cap. xi. accentu in penultima.
 Sabe siue septē. siue tiramētum. siue saturitas. accētū in pri.
 Sabce ciuitas in tribu simeonis de qua iofue. xix. ac. in pri.
 Saber filius simeon ⁊ alter filius caleb. accentu in prima.
 Saddai vnum de decem nomib⁹ dei. accētū in penultima.
 Sadi siue fade vna ex litteris alphabeti hebreoz. ac. in pma.
 Sarai siue salachi p̄ ayuba de quo. ij. regū. xxi. accētū in pe.
 Sale filius arphachad gen. x. ⁊ luce tertio. accentu in prima.
 Saled fil⁹ nadab de quo primo paralipo ij. accētū in prima.
 Saleph filius lectā de quo gen. x. ⁊ in paral. accentu in prima.
 Salisa scdm̄ hebreos eadem est q̄ segor. accētū in penultima.
 Samaraim ciuitas in tribu bentamin de qua iofue. xviij. accentu in penultima.
 Sames siue semes quod interpretatur sol. accentu in prima.
 Sammai fil⁹ onam de quo primo paral. ij. ⁊ alioz. ac. in pe.
 Samua fil⁹ dauid ⁊ alter de quo neemie. xi. accentu in pe.
 Samfai vir de quo in egra cap. iij. accentu in penultima.
 Sara q̄ prius dicebatur farai vxor abraam ⁊ alie. ac. in prima.
 Sara locus de quo in neemie cap. xi. accentu in vltima.
 Sarai vxor abraam q̄ postea dicta est sara. accentu in penult.
 Sarazar idolum de quo i libro zacharie prophete. viij. accentu in penultima.
 Sarathafacar id est angustie matutine iofue. xiiij. accen. in pe.
 Sared filius zabolon de quo genesis. xlvj. accentu in prima.
 Saredatha locus in regione iordania. ij. paral. iij. accē. in pe.
 Sarepta ciuitas sidonoz de qua. iij. regum. xvij. accen. in pe.
 Sareth filius aphia idēq̄ pater bechor. accentu in prima.
 Sarona locus est de quo in primo paral. xvij. accentu in pe.
 Sarua mater ioab eadēq̄ soror dauid. p. u. vocalē. ac. in fine.
 Seba filius iecra de quo genesis. cap. v. accentu in prima.
 Sebaim siue asebaim de quo in libro egra. ij. accentu in pe.
 Sebe vir de quo in primo paralipo. cap. v. accentu in prima.
 Sebrhai vir de quo in libro neemie cap. iij. accē. in penultima.
 Sebboleth siue sibboleth quod est spica. iudicum. xij. accētū in penultima.
 Secei quod interp̄taf̄ siclus gen⁹ ponderis. accentu in prima.
 Secrona loc⁹ est de quo lib. iofue cap. xv. accētū in penultima.
 Sedada locus de quo numerozum. xxxiiij. ⁊ iezeciel. xxxvij. accentu in penultima.
 Sedec quo nomine dicta est ierusalē iuxta hebreos. ac. in pri.
 Segor eadē q̄ bale vna de ciuitatibus sidonoz. ac. in prima.
 Seira siue seirath ciuitas iudicū. iij. ⁊ iij. regū. viii. ac. in pe.
 Seler vn⁹ de triginta fortissimis sub dauid rege. ac. in prima.
 Sellai vir de quo in lib. neemie cap. ij. accentu in penultima.
 Selmai vir de quo in neemie cap. vij. an semlai. accen. in pe.
 Seloph pater anon de quo in lib. neemie cap. iij. ac. in prima.
 Semeber rex sc̄. boim de quo gen. cap. viii. accentu in penulti.
 Semer siue somer pater tozabad de quo. iij. regum. xij. accētū in prima.
 Semes quod interpretaf̄ sol. idē quod sames. accen. in prima.
 Semlai idē quod selmai litteris inuersis vtrobiq̄. accē. in pe.
 Semua fil⁹ zachur de tribu ruben. numerozū. xij. accē. in pe.
 Senasar filius iechonie de quo primo paral. cap. accen. in pe.
 Sephama terminus iudee q̄ postea dicta apamia. accē. in pe.
 Sephatha vallis est de qua sc̄o paralipo. xiiij. accē. in penul.
 Sepharuaim. per. u. consonantem locus in efata. ⁊. iij. regū. accentu in penultima.
 Sepher pater zisa de quo in pmo paral. cap. iij. ac. in prima.
 Seror pro auus saul regis de quo primo regū. ix. ac. in prima.

Sereser vir princeps sub nabuchodonosor iere. xxxix. ac. in pe.
 Sefai filius enac de quo iofue. xv. accentu in penultima.
 Sethai saronites de quo primo paralipo. cap. xxxvij. accen. in penultima.
 Sita de cuius filijs in libro egra. cap. ij. accētū in penultima.
 Sibboleth siue v diximus sebboleth hoc est spica. accen. in pe.
 Sichima ozum. pro eo quod est sichem ciuitas nota. accentu in penultima.
 Siloe locus de quo in euāgelio ⁊ efata ⁊ neemie. accētū in pe.
 Sinai in solitudine mansio filiozū israel. accētū in penultima.
 Strastrim quod interp̄taf̄ cantica canticozū. accētū in penul.
 Sifai vnus de filijs enac ⁊ alij eiusdē nominis. accentu in pe.
 Sisara dux tabin iudicum. iij. ⁊ alius de quo egra. ij. accentu in antepenultima.
 Soar filius simeon de quo genesis. xlvj. accentu in prima.
 Sobai de cui⁹ filijs scribit in lib. egra. ij. accētū in penultima.
 Sobna scriba sub ezechia rege in. iij. regū ⁊ efata. ac. in pma.
 Sobochai de vsathi vir de quo. iij. regū. cap. xxi. accentu in pe.
 Solet⁹ quod est simila de qua sepe in scriptura. accē. in pma.
 Somron ciuitas q̄ ab interp̄tib⁹ de samaria. accē. in pma.
 Sophai filius eicana de quo in primo paralipomeno. cap. vi. accentu in penultima.
 Sopheret vir de cui⁹ filijs in egra. cap. ij. accētū in penultima.
 Sophrim quod interpretatur iudicū liber. accentu prima.
 Sothai vir de cui⁹ filijs in libro egra. cap. ij. accentu in penul.
 Sue abraam ex cethura filius de quo genesis. cap. xxv. accentu in penultima.
 Suriel filius abiaī princeps militariū numeri. iij. ac. in pma.
 Surisaddai p̄ salumiel de tribu simeon numeri. accē. in pe.
 Sutala fil⁹ ephraim de quo in numerozū. cap. xxxij. accē. in pe.
 De incipientibus. ab. T. littera.
 Taas. filius nacor ex roma de quo gen. xxi. accentu in prima.
 Taath fil⁹ asir de quo primo paralipo. vi. accentu in prima.
 Tanameth p̄ sarata de quo. iij. regū. cap. xx. v. accentu in pe.
 Tatanai vir princeps de quo in lib. j. egra. cap. v. accentu in pe.
 Tammata ciuitas que alio nomine thamma iudicum. iij. accentu in penultima.
 Tolmat rex gesur ⁊ vnus ex filijs enac. ij. regū. xiiij. accē. in pe.
 Logorma vnus de filijs gomer de quo genesis. cap. x. accentu in antepenultima.
 De incipientibus ab. U. littera.
 Urias nomen celebre multozū apud hebreos. accē. in antepe.
 Uiazatha vnus de duodecim filijs aman in libro ester. accentu in penultima.
 Uoca ciuitas in tribu nephtali de qua iofue. xix. accentu in pe.
 Uchai de filijs cui⁹ in libro egra. cap. viij. accentu in penultima.
 De incipientibus a. Z. littera.
 Zabbai vir de quo in libro egra. cap. x. accentu in penultima.
 Zacai pater baruch de quo in libro neemie cap. iij. accentu in penultima.
 Zaim littere nomen in alphabeto hebreozum. accen. in prima.
 Zanoa ciuitas in tribu iuda de qua iofue. xv. accentu in pe.
 Zara nomen celebre multozū hebreozum. accentu in prima.
 Zarai vir de quo in primo paralipomeno. cap. xxxvij. accētū in penultima.
 Zared torens de quo deuterono. ij. numeri. xxi. ac. in prima.
 Zares vxor aman de qua multa in lib. ester. accētū in prima.
 Zebeth de quo in psalmo. lxxxij. in hebreo zeba accentu in prima.
 Zephona terminus iudee ad septētrionem numeri. xxxiiij.
 Zoelth nomen lapidis de quo. iij. regum primo. accentu in penultima.

¶ Sinis.

Dictiones graecae ⁊ latinae ne quae per artem sparguntur in ordinem alphabetarium redactae.

A. Bac. i. elaparador e tabla para cōtar.
 Abas. antos. n. p. apud poetas.
 Abar. acos. idem est qd abacus. i.
 Abel filius adam ex eua.
 Abdera. c. por vna ciudad de thracia.
 Abderitanus. a. um. cosa de aquella ciudad.
 Abies. etis. el aluagze arbol peregrina.
 Abydos. i. ciudad de asia cerca del estrecho.
 Abies. etos. i. non missus vel infectus.
 Abiotonū. i. yerua lombiguera. *Abiotū? in isla et flu.*
 Academia. c. lugar cerca de athenas. *Vnus est. /*
 Academus. i. vir fuit vnus ex heroibus. *..*
 Acamas. antos. interpretatur irrequietus.
 Acantus. i. interpretatur cardus.
 Acantus. idos. el firguerito aue.
 Acarnan. antis. hombre de epiro.
 Acastus. peltē regis argiuorum filius.
 Adalta. c. por la diosa venus.
 Adino. is. por cantar a otra cosa. *..*
 Accipiter. tris. el gaullan o acoz o halcon. *..*
 Aco. es. vel acefco. is. por azedarse. *..*
 Acer. cris. fuerte o ingenioso o agro.
 Acer. eris. por el azre arbol.
 Aetum. i. por el vinagre.
 Acharis. interpretatur sine gratia.
 Achates. c. n. p. viri ⁊ piedra.
 Achemenes. is. vn rey de los parthos.
 Acheron. ontos. río del infierno. *..*
 Acius. i. por el grano del razimo. *..*
 Acis. is. n. p. viri. ⁊ rio de sicilia.
 Aconitum. i. por el rejalgar.
 Acras. ados. por el peruetano.
 Acragas. antos. ciudad de sicilia.
 Acris. idos. langosta o renueuo.
 Acropolis. eos. la fortaleza de ciudad.
 Acteon. onos. varon fue de thebas. *..*
 Aco. is. acul. por aguzar. *..*
 Acumen. inis. por el agudeza.
 Acus. i. por el aguja paladar pece. *..*
 Acus. us. por el aguja de hterro. *..*
 Acus. eris. por granças de trigo. *..*
 Adam. por nuestro primero padre. *..*
 Adamas. antis. por el diamante.
 Adamantinus. a. um. por cosa de diamante.
 Adeps. ipis. por la grosura no seuo.
 Adhibeo. es. por añadir a otra cosa.
 Aden. enis. por la landrezilla.
 Adigo. is. egi. por empujar.
 Adyta. ozum. por el sagrario del templo.
 Adimo. is. emi. por quitar. *..*
 Adpisco. eris. por a cançar. *..*
 Admes. etos. interpretatur indomitus. *..*
 Adonis. idos. amasius veneris.
 Ador. otis. por farro o escandia.
 Adorea. c. por la gloria o paz.
 Aduena. c. estrangero o estrangera. *..*
 Aeus. antos. vir fuit ⁊ fluuius. *..*
 Aecus. i. iouis ex egiua filius.
 Aedes. por la casa morada.
 Aedilis. is. por el fiel o alarife.
 Aegeon. onis. vnus ex gigantibus.

Aegeon. onos. n. p. pastoris.
 Aegina. c. insula ⁊ foemina.
 Aegrotus. a. um. por cosa enferma.
 Aemon. onis. vir a quo dicta est emonia.
 Aenaretis. c. vir simulatoz.
 Aenigma. atos. interpretatur scirpus.
 Aeneis. idos. opus vergilij.
 Aequor. otis. la llanura de la mar o del capo.
 Aeresis. interpretatur electio.
 Aerugo. inis. por el moho de cobre.
 Aes. eris. por cobre metal o moneda.
 Aeson. onis. por el padre de iason.
 Aesopus. i. por vn philosopho antiguo.
 Aestas. atis. por estio parte del año.
 Aestu. as. aut. por auer calor.
 Aether. eris. por el cielo o ayre.
 Actiops. opis. por el varon de guinea.
 Aethiopia. c. muger de guinea.
 Aetolia. c. vna region cerca de albania.
 Afer. a. um. por cosa de africa.
 Agalma. aris. interpretatur statua.
 Agea. c. por la tilla de la naue.
 Agaso. onis. el barrero o recuero.
 Agathos interpretatur bonus.
 Agathocles rex fuit siciliē.
 Age agedū agite. adverbium para exortar.
 Agesipolis. n. p. viri apud grecos.
 Agis. lacedemontorum rex.
 Agya. c. interpretatur via.
 Agito. as. aut. por aguijar o orear.
 Aglaophon. picto. nobilis est.
 Aglauros. vna ex filabus cecropis.
 Aglis. itbos. interpretatur spica. c.
 Agnosco. is. agnoui. por reconocer.
 Agonalia. otis. fiestas eran de los romanos.
 Agripa. c. el que nace de pies.
 Ah. interiectio est dolentis.
 Aiar. acis. nombre propio de los gregos.
 Alacer. cris. cre. por cosa alegre.
 Alaricus. i. por vn príncipe de los godos.
 Alcan. anos. poeta fuit grecus.
 Alcmenon. onos. amphiaraī filius.
 Alcymedon. vir apud vergilium.
 Albunea. c. vn bosque cerca de roma.
 Alea. c. por qualquier juego de fortuna.
 Ales. itis. aue o cosa que buela.
 Algeo. es. vel algesco. por enfriarse.
 Aligus. i. vel algoz. otis. por el frio.
 Allecto. us. por vna delas tres furias.
 Alia. c. por vn río de la italia.
 Alibas. antos. vir apud homerum.
 Alisq. arum. por vna ciudad.
 Alipes. edis. lo que tiene alas e nlos pies.
 Aliphar. atos. interpretatur vnguentum.
 Allicio. is. alert. atraer por halagos.
 Alido. is. herir vna cosa con otra.
 Allobrox. igis. pueblos son de francia.
 Alover. ecos. interpretatur vulpes.
 Altea. c. meleagri mater.
 Alueus. i. por el vientre mas baro.
 Amaracus. i. amoradur yerua.
 Amacinus. a. um. cosa desta yerua.
 Amasis. is. por vn rey de egypto.
 Amatus. untis. isla del arzapielago.
 Amazon. onos. interpretatur sine mamma.

Ambrosius. i. gis. vn pñcipe de francia.
 Ambrosius. ij. vn santo deste nombre.
 Ambrosia. q. por el artemisia yerua.
 Amens. tis. por loco sin seso.
 Amentum. i. por amento de dardo.
 Amethyustus. i. amethysto piedra preciosa.
 Amethystinus. a. um. por cosa desta piedra.
 Ametoz. otos. interpretatur carens matre.
 Amia. as. genus est pisciculi.
 Amycus. i. vn varon deste nombre. .
 Amidon. onis. ciudad de macedonia. .
 Amygdalus. por el almendro arbol.
 Amygdalinus. a. um. cosa de almendras.
 Amicio. is. amicut. por cubrir o vestir.
 Amnadab. nomen viri apud hebreos.
 Amneum. i. vinum ex campania.
 Amira. q. hermana del padre. .
 Ammon. onos. cognomen est iouis.
 Amithaon. onos. cretei filius melampi pater.
 Amnis. is. rio que siempre corre.
 Amomum. i. ynguento oloroso.
 Amomita. q. populus palestine.
 Amonitis. idis. foemina ex illo.
 Ampelos. u. interpretatur vitis. .
 Amphisa. q. por vna ciudad de phocis.
 Amphitryon. onos. alcei filius alcmene vir.
 Amphimedon. onos. penelopes procus.
 Amphion. onos. filius iouis ex antiope.
 Amphiusus. i. vn rio de tessalia.
 Amplustre. is. los ornamentos dela naue.
 Amulius. ij. rey de los albanos.
 Anabis. is. fluuius est sicilie. .
 Anaglyphum. i. lo sinzelado.
 Analectica. onis. interpretatur relicta.
 Analectum. i. el relieue del manjar.
 Analogia. q. interpretatur proportio.
 Anapis. is. vn rio de sicilia.
 Anas. q. por guadana rio.
 Anas. atis. por el anade aue. .
 Anacharsis. sapiens vnus ex septem.
 Anadema. atos. idem quod diadema.
 Anatole. es. interpretatur oriens.
 Anax. anactos interpretatur rex.
 Anaxagoras. q. vn philosopho notable.
 Anceps. tis. por cosa dudosa.
 Anchises. q. vn trojano padre de enneas. .
 Andrias. atos. interpretatur statua viri.
 Androgeos. o. minois ex pasiphae filius.
 Andromeda. q. muger fue de perseo.
 Ango. is. anxi. congorar o angustiar.
 Anhelo. as. aut. por acezar.
 Antio. enis. por vn rio de italia. .
 Anomalon. interpretatur irregulare.
 Antes. ium. los. lñios delas vides.
 Anthedon. onos. oppidum est boeotie.
 Antennarum. las antenas dela naue.
 Anteris. idos. interpretatur obluctatio.
 Anthracia. as. interpretatur puma.
 Anthropos. interpretatur homo.
 Anthores. is. vn varon enel vergilio. .
 Antidotum. i. remedio contra poncoña.
 Antichir. iros. interpretatur pollex.
 Antie. aru. el copete de los cabellos.
 Antigene. is. n. p. de varon.
 Antigonos. u. nomen celebre multorum.

Antilochus. i. filius nestoris.
 Antiochus. i. rey fue de siria.
 Antipho. onis. n. p. viri.
 Antiphona. q. vox reciproca.
 Antipophora. as. interpretatur responsio.
 Antiquarius. ij. amador de antiguedad.
 Antistes. tris. por el perlado perlada.
 Antistia. q. la muger perlada.
 Antisthenes. is. philosopho notable.
 Antyr. gos. interpretatur curuatura rotæ.
 Anubis. idis. vn dios de los egyptios.
 Anus. us. por la vieja.
 Anur. uris. ciudad de italia.
 Aor. otos interpretatur ensis.
 Apage apageis. intersectio silendi.
 Apes. is. el abeja.
 Apes. edis. arrexaque o vencejo aue.
 Apha. q. interpretatur sine voce.
 Apator. otos. interpretatur carens patre.
 Apesas. atos. mons est nemeq.
 Aptidanus. i. vn rio de thessalia.
 Apirinum. i. por la granada casari.
 Apis. is. el toro dios de egypto.
 Apisaon. onos. vir de quo homerus. xj. li.
 Aplustre. is. los ornamentos dela naue.
 Apoeninus. i. monte de italia.
 Apocope. interpretatur abscisio.
 Apollo. inis. el dios apollo.
 Apophthegma. atos. interpretatur dicitur.
 Aponus. i. vn lugar cerca de padua.
 Apostolos. u. interpretatur nullus.
 Apostrophe interpretatur conuersio.
 Appello. as. aut. por llamar.
 Appello. is. appuli. por arrimar.
 Apiticus. a. um. por cosa abulgada.
 Apto. as. por atautar z aparejar.
 Aptos. otos. interpretatur non cadens.
 Apulia. q. region de italia.
 Apulus. a. um. por cosa de apulia.
 Aposphar interpretatur iugulator.
 Aqualiculus. i. por el bajo del vientre.
 Aqualis. is. por jarro de agua.
 Aquiler. egis. pozero que busca pozos.
 Aquoz. aris. ir por agua.
 Arabs arabis. el varon de arabia.
 Arabissa. q. por muger de arabia.
 Arados. i. insula adiacens phoenicie.
 Arar. aris. por vn rio de francia.
 Arbutus. i. por madroño arbol.
 Aratus. i. por vn poeta griego.
 Arcas. adis. varon de arcadia.
 Arceo. es. apartar z arredrar de si.
 Arcesso. is. por llamar.
 Arctos. u. interpretatur visa animal.
 Archigenes. is. n. p. de vn medico.
 Archilocus. i. poeta lyrico griego.
 Architas. q. vn philosopho pythagorico.
 Areo. es. vel arefo. por secarfe.
 Aretalogus. i. fingidor de nouellas.
 Aretusa. q. nympa z fuente de sicilia.
 Arges. etos. interpretatur candidus.
 Argia. q. hija del rio adraastro.
 Argi. orum. vna ciudad de grecia.
 Argos. i. por aquella mesina ciudad.
 Argyreos. u. interpretatur argenteus.

Argodius. i. habens dentes argenteos.
 Argo. us. la primera naue de iason.
 Argus. a. um. por cosa de aquella naue.
 Argutus. a. um. cosa aguda z sotil.
 Argutulus. a. um. diminutiui ab argutus.
 Argutic. aru. las agudezas z astucias.
 Aricia. q. vna ciudad de italia.
 Arista. q. por la capsa dela espiga. .
 Aristobolus. i. nomen celebre multorum. .
 Aristophanes. is. vn poeta griego.
 Armenia. q. region de asia maior.
 Armiger. i. el paje delas armas.
 Arpinas. atis. cosa de arpino ciudad.
 Arrabon. onos. interpretatur pignus.
 Arsen siue aren interpretatur masculus.
 Arthron. u. interpretatur articulus.
 Artifer. cis. por hazedor de arte. .
 Artus aruum los miembros del cuerpo.
 Aruspex. cis. aduino por sacrificios.
 Aruagus. i. rey de inglaterra.
 Aruisum. ij. vn cabo dela isla chio.
 Arx. arctis. fortaleza o alcazar.
 As assis la libra o heredad entera. *Asstos. inextingibi-*
 Asisco. is. llamar z traer de lexos. *lis interpretatur*
 Asclepius. ij. vn medico celebre.
 Asopus. i. vn rio de troia. .
 Asia. q. la asia maior o menor.
 Asius. a. um. cosa destas dos asias.
 Asis. idis. hembra de alli.
 Asylum. i. lugar puilegado como iglesia.
 Asilus. i. moscarda o tauano.
 Asilas. q. nombre de varon enel vergilio.
 Asine. es. vna ciudad de achata.
 Asina. atos. interpretatur canticum.
 Asopus. i. vn rio de boetia. .
 Aspalar. acos. interpretatur talpa.
 Aspar varon fue hijo de anibal.
 Asparagus. i. asparago espina conocida.
 Aspis. idis. serpiente propria de africa.
 Aspledon. onos. phocidis regionis ciuitas.
 Assecta. q. el que acompaña a otro.
 Assero. is. eui. plantar cerca de otra cosa.
 Assero. is. rut. afirmar o delibrar.
 Assideo. es. assentarse cerca de otro. .
 Assilio. is. ut. por saltar hazia otra cosa.
 Assisto. is. estar cerca de alguna cosa.
 Assulto. as. por resurtir hazia otra cosa.
 Aster. eros. interpretatur stella.
 Asthma. atos. interpretatur anhelitus.
 Astyanax. ctos. hectoris filius.
 Astyrimos. u. interpretatur vibanitas.
 Astur. uris. hombre de asturias. .
 Asturica. q. muger asturiana o astorga.
 Astabulus. i. vn viento de apulia.
 Aster. a. um. por cosa negra.
 Athamas. atos. phryxi z helles pater.
 Athberoma. atis. vna especie de vlcera.
 Athyma. atos. interpretatur ludus.
 Atina. q. ciudad de italia.
 Atys. yos. vn moço que amo cibeles.
 Atlas. atos. vnus ex gigantibus. .
 Attagen. enis. el francolin aue.
 Attagena. q. por la mesina aue.
 Attella. q. ciudad de campania.
 Attingo. is. attingi. por alcançar.

Atomus est sine incisione.
 Atrox. acos. ciuitas thessalie.
 Atrox. ocis. cosa cruel.
 Auceps. upis. caçador de aues.
 Auchen. enos. interpretatur certus.
 Audax. acis. cosa osada sin prudencia.
 Audeo audeo. por osar.
 Auernus. i. lago de italia o infierno.
 Auius. a. um. por cosa sin camino.
 Aulilena. q. n. p. foemine.
 Augur. uris. aduino por aguero.
 Augeo. es. por acrecentar.
 Aular acos. interpretatur sulcus.
 Aule. es. interpretatur aula. atrium. caula.
 Auletris. idos. tibicina.
 Auriga. e. regidor del carro. .
 Aurigo. inis. por la stericia dolencia.
 Auritus. a. um. cosa de grandes orejas.
 Aufonius. a. um. por cosa dela italia.
 Aufonius. ij. n. p. de vn poeta latino.
 Austerus. a. um. por cosa aspera.
 Autographum. i. scriptura de propria mano.
 Automedon. dios iei filius armiger achillis.
 Autumo. as. por dezir. rarum
 Axis. is. el eje del caro dela carreta.

Baal nomen demonis est.
 Bacchar. aris. por el assarabaccar.
 Bacchanalia. onis. fiestas eran de bacco.
 Batis. is. el rio gaudalquivir.
 Benacus. i. por vn lago de lombardia.
 Balanus interpretatur glans.
 Balena. q. por la vallena.
 Balthens. i. vanda o cinta.
 Bamura. q. n. p. viri.
 Barathrum. i. vaso sin bondõ o inferno.
 Barbitos. i. cierto instrumento musico.
 Baris. idis. cierta especie de naue.
 Barium. ij. barleta ciudad de italia.
 Basium. ij. beso de enamorado.
 Batauium. ij. vna isla del rio reno.
 Batauis. a. um. cosa de alli.
 Bagogus. n. p. de vn varon.
 Barytonon interpretatur grauis accentus.
 Bebriz. icos. nomen celebre apud poetas.
 Bema atos. interpretatur gradus.
 Bendis. idos. dea que ex thracia venit.
 Benignus. a. um. por cosa liberal.
 Belides danai filie fuerunt a bello auo.
 Bellona. q. la diosa dela guerra.
 Berillus. i. el beril piedra conocida.
 Beritus. i. vna ciudad de phoenicia.
 Bessis por ocho partes de doze.
 Beta la segunda letra de los griegos.
 Berbecos. interpretatur tullis.
 Biceps. tis. cosa de dos cabeças.
 Bicolor. otis. cosa de dos colores.
 Bico. por. cosa de dos cuerpos.
 Bifrons. onis. cosa de dos frentes.
 Bigg. arum. el carro de dos cavallos.
 Bigugus. a. um. por yunta de cavallos.
 Billis. is. por la colera.
 Bini. q. a. por cada vno dos.
 Bipes. edis. cosa de dos pies.
 Biryhas. q. n. p. ferui.

de a. oppidum est amyde. Et forte fuit a vico neme a.

Bison. ontis. animal es no conocido.
 Bissinus. a. um. cosa de bisso especie de lino.
 Bituri. oru. los burgoneses pueblos.
 Bitunia. e. region de asia.
 Bizeres. pueblos son septentrionales.
 Blandusia. e. regio est fabiozum.
 Bogud. udis. vn rey de africa.
 Bola. e. vna ciudad antigua de italia.
 Boletus. i. hongos que nasce en el arbol. .
 Bombyx. yctis. el gusano de la seda.
 Bombycinus. a. um. cosa de seda.
 Bostar. aris. varon de africa.
 Botrus. i. botrio. ontis. el raximo.
 Brach. arum. las bragas marineras.
 Brachys. eos. interpretatur breuis.
 Brady. eos. interpretatur tardus.
 Brabion. u. quod certantibus proponitur.
 Brada. e. vn rio de africa.
 Bryar. acis. vn entallador o platero.
 Britannia. e. inglaterra isla. .
 Briton. ontis. breton de bretania.
 Bionius. ij. vno de los nobres de bacco.
 Bubon. ontis. interpretatur inguen.
 Bubo. ontis. el buho aue.
 Bubalus. i. el bufalo animal.
 Bubastus. i. ciudad de egypto.
 Bucolica. orum. obra de vergilio.
 Buris. is. la cama del arado. .
 Bardo. ontis. el burdiegano.
 Busboos. bos masculus aut foemina.
 Busris. idos. tyrannus egyptiorum.
 Butyrum. i. caseus ex lacte bouis.

Qabar. eos. interpretatur vaser astutus.
 Cacabo. as. por cantar la perdiz. .
 Cacaturio. is. auer gana de aquello.
 Cacula. e. el rapaz de escudero.
 Cacus. i. hijo de vulcano q̄ mato hercules.
 Cadauer. eris. el cuerpo muerto.
 Caduceus. i. la vara del embarador.
 Caducus. a. um. por cosa caediza.
 Cedo. is. cecidi. por herir o matar.
 Celes. el soltero o soltera no casados.
 Cacus. i. vn rio de misia o frigia. .
 Castris. as. proprie dicitur fluius.
 Calabria. e. vna region de italia.
 Calend. arum. por el primero dia del mes.
 Calydon. onos. ciuitas est etolic.
 Caligo. intis. por la escuridad.
 Caligo. as. por escurecerse.
 Calypso. us. nympa atlantis filia. .
 Calix. icis. vaso para beber.
 Calyx. yctis. el cryzo de la castaña.
 Calistenes. is. vn discipulo de aristoteles.
 Callis. is. por camino bondo z estrecho.
 Callithrix. icos. interpretatur pulcher capill.
 Callitrichys. yos pulcher piscis.
 Callipetes. e. n. pro. viri.
 Calo. ontis. por leñador del real.
 Calos. u. interpretatur bonus. .
 Caluo. is. ui. por enganar.
 Calx. cis. por la cal para edificar.
 Lambyses. is. vn rex z rio de los persas.
 Laminos. u. interpretatur fornax.
 Lamitros. i. ciuitas est in insula rhodo.

Lamurus. a. um. por cosa tetuerta.
 Lannabis. is. por el cañamo.
 Lanal. is. la canal por do algo corre.
 Lancelli. o. um. las reras del apartamento.
 Lando. es. por amblanquecerse.
 Lani. orum. las canas de la cabeza.
 Lanis. is. perro o estrella o azar de naipes.
 Lanicula. e. perra pequeña o estrella.
 Canon. ontis. interpretatur regula.
 Lanopus. i. damiata ciudad de egypto.
 Lanusum. ij. ciudad de apulia.
 Lapeso. is. tomar para gobernar.
 Capitolium. ij. el capitolio monte de roma.
 Capistrum. i. por el cabestro.
 Cappador. cis. hombre de cappadocia.
 Capile. is. por el apusco de cabras.
 Car. caros. vir ex cartia regione.
 Carbasus. i. especie de lino muy blanco.
 Carbasinus. a. um. cosa de lino.
 Carceres. cuerda que iguala los cavallos.
 Carthesium. ij. la copa o gavia de la naue.
 Carhedon. onos. cartago ciuitas.
 Cardo. intis. por el quicio de la puerta.
 Carex. icis. el carrizo o yerua conocida.
 Caria. e. vna region de asia.
 Cariar. atos. interpretatur caput.
 Carica. e. por el bicho pasado.
 Caries. ei. por carcoma.
 Carpo. is. carpsi. coger rompiendo.
 Carpophorus. i. nombre de vn varon.
 Carpos. interpretatur fructus.
 Casses. iam. la red para prender algo.
 Cassis. idis. la armadura de la cabeza.
 Cassinum. i. por vna ciudad de italia.
 Cassinas. atis. por cosa de aquella ciudad.
 Cassus. a. um. participium a carco. es.
 Castrum. i. por la villa cercada.
 Castra. orum. el real de la hueste.
 Catelips. pos. interpretatur scala.
 Catadromus. i. por la corredera.
 Catillus. i. por el poblador de tibur.
 Catina. e. por catania ciudad de sicilia.
 Catamytus. i. idem est qui ganymedes.
 Catholicus. a. um. interpretatur vniuersalis.
 Caueo. es. por huir o proueer.
 Cauillo. aris. por visar de malicias.
 Cauliodus. habens dentes exertos.
 Caulis. is. la verca o tallo de yerua.
 Caupo. ontis. el taurnero o ventero.
 Caupona. e. por taurnera o ventra.
 Cecrax. agos. interpretatur vocator.
 Cecrops. opis. primero rey de athenas.
 Cedo. is. cessi. dar la ventaja z mejoría.
 Cedo. por die secunda persona imperatiui.
 Celoz. oio. a. interpretatur vox.
 Celeber. bis. bre. cosa famosa.
 Celer. ris. re. por cosa ligera.
 Celox. octis. vna especie de naue.
 Celtiber. eri. vno que mora cerca del ebrio.
 Censeo. es. por juzgar o pensar o contar.
 Centaurus. i. n. p. de naue.
 Centullis. por cien asces o moneda.
 Centurio. ontis. el capitán de ciento.
 Cepa. e. por la cebolla de comer.
 Centuripe. es. vna ciudad de sicilia.

Cephisus. i. rio cerca de parnaso.
 Cereros. interpretatur pestis.
 Cereros. interpretatur cor.
 Cerasus. i. por el cerezo arbol.
 Cerasus. untis. ciudad de capadocia.
 Cerberus. i. el can portero del infierno.
 Cercira. e. por vn genero de naue.
 Cercira. e. nombre fue de corintho. .
 Cercopithecus. i. por gato paus.
 Cerdo. ontis. por oficial mecanico.
 Ceres. eris. por la diosa de las mieses.
 Cerimonie. arum. por las ceremonias.
 Cerinthe. es. herba ex qua apes de ceperunt mel.
 Cerrinus. a. um. cosa de meste arbol.
 Ceryx. icos. interpretatur pico.
 Cerno. is. creui. mirar con los ojos.
 Cerual. alis. la cabecera.
 Cerusa. e. aluayal de o blanquibol. .
 Cesena. e. ciudad de lombardia.
 Cesenas. aris. cosa desta ciudad.
 Cespes. itis. cespes tierra con raizes.
 Cete. indeclinabile. por pescada grande.
 Cethegus. i. vn varon romano.
 Cethisus. i. vn rio cerca del monte parnaso.
 Cetus. i. por qualquier pece grande.
 Ceua. duerbum. por assi como. .
 Chalceos. interpretatur creus.
 Chalcoodon. onos. habens dentes creos.
 Chalybs. ybis. pueblos son de ponto.
 Chalybsis. e. por cosa hembra de alli.
 Chaos. i. por la confusion de las cosas.
 Character. eris. por la esculpidura.
 Charis. entos. interpretatur gratiosus.
 Charibdis. is. cierto peligro de mar.
 Charites. um. por las tres gratias.
 Charon. onos. portitor inferorum. .
 Chela. e. por el brazo del escorpion.
 Chelidon. onos. interpretatur hirundo.
 Chelys. dos. interpretatur chithara.
 Chen. enos. interpretatur anser.
 Chernyph. bos. interpretatur febrium.
 Cherophon. onos. discipulus socratis.
 Chersos. interpretatur terra.
 Chimerinos. interpretatur hyemalis.
 Chirchiros. interpretatur manus. .
 Chiragra. e. la gota de la mano.
 Chiron. onos. centaurus saturni filius.
 Chironomon. ontis. por el trinchante.
 Chironomos. i. el que danza por personaje.
 Chirurgus. i. por el cirugiano.
 Chitrapus. odis. por olla de tres pies.
 Chlamys. idis. por vestidura militar.
 Chnus. oos. interpretatur lanugo.
 Choenit. interpretatur semodium. .
 Chordax. genus est choree.
 Chorus. i. por aiuntamiento de iguales.
 Chriatis. idis. vn rio de apulia.
 Chremaster. eris. nerui testiculozum.
 Chremes. etis. n. p. de varon en terencio.
 Chrysendetum. i. por plato o vaso de oro.
 Chryseos. interpretatur aureus.
 Chryseus. genus cometę cui color est aureus.
 Chrysothomus. interpretatur os aureum.
 Chrystophorus. interpretatur ferens christum.
 Chionis. is. n. p. de varon.

Chronica. orum. la historia de los tiempos.
 Chros. otos. interpretatur corpus.
 Cyamos. u. faba legumen.
 Cyamotrox. interpretatur fabiozum.
 Cyane. es. vna fuente de sicilia.
 Cyane. es. vnas rocas del bosphoro.
 Cyathus. i. por medida de sorbo.
 Libaria. orum. por el mantenimiento.
 Cibeles. es. la madre de los dioses.
 Cicada. e. por la cigarra.
 Cicer. eris. por el garuango.
 Cici. interpretatur galla. e.
 Cicon. onos. populus est thracie.
 Cicuta. e. la cicuta yerua conocida.
 Cyclops. opos. monstrum vni oculi.
 Cidon. ontis. por vna ciudad de creta.
 Cio. is. vel cieo. es. clui. mouer o incitar.
 Cylindrus. i. por vna cierta serpiente.
 Cylindrus. i. por columna rolliza.
 Cilix. icis. vn varon de cilicia en asia.
 Cilissa. e. por cosa hembra de alli.
 Cilium. ij. por cuenca del ojo.
 Cymbalista. e. por el que tañe campana.
 Cymbalistris. e. por la que tañe campana.
 Cymolus. i. vna isla del arzapielago.
 Ciminius. i. vn monte z lago de italia.
 Cinnabary. yos. interpretatur minium.
 Cinedus. i. por el puto que padece.
 Cinips. ipis. fluuius est in crenalca.
 Cynipes. is. por vn rio de ponto.
 Cynicus. i. interpretatur caninus.
 Cyniras. e. vn rey que fue de chipre.
 Cynodus. ontis. interpretatur deus caninus.
 Cynomia. interpretatur musca canina.
 Ciphos. antos. oppidum peloponnesi.
 Cyperus. i. por la uincia olorosa.
 Cyparissos. viri z ciuitatis est nomen.
 Cypirus. i. por aquello mismo.
 Cypus. idis. dicitur venus. pulchritudo.
 Cypus. i. por chipre isla.
 Cytarus. i. monte de asia menor.
 Cirrus. i. por el compas.
 Circiter. vn poco mas o menos.
 Cirrus. i. por coxeza isla.
 Cis. interpretatur vermis.
 Cis. prepositio por aqueude.
 Cissaris. interpretatur pumex.
 Cithara. e. harpa instrumentum musico.
 Citharistes. por el que tañe harpa.
 Citharistris. e. por la que tañe.
 Citheron. mons est boeotic.
 Cithera. orum. por vna ciudad de chipre.
 Cithareus. i. vn monte de paplagonia.
 Cytisus. i. cierta flor z yerua.
 Citra. prepositio por aqueude.
 Clades. is. por mortandad a hierro.
 Clam. prepositio por escondidas.
 Clanculum. aduerbium por escondidillo.
 Clandestinus. a. um. cosa a escondidas.
 Classis. is. por flota de naues.
 Clatrus. i. por la rera de apartamento.
 Claua. e. por la poira.
 Cleobulus. i. vno de los siete sabios.
 Clepo. is. clepsi. por hurtar.
 Clerus. i. enfermedad es en la colmena.

Elibanus. i. por homo.
 Elimater. eris. grado que corta la vida.
 Elimar interpretatur scala.
 Elimene. es. hija de oceano z thetis.
 Elio. us. vna ex nouem musis.
 Elis. idos. interpretatur clauis.
 Elyser. eris. por el tristel ayuda.
 Elitella. ç. por el albarda.
 Elitonus. ij. fuente de arcadia. .
 Eliton. onis. nombre de varon.
 Elitomnus. i. por vn río de italia.
 Eloaca. ç. por el albañar.
 Elodius. ij. por lo mesino que claudio.
 Elozeus. i. auis est virideo interpretata.
 Elozhos. us. vna de las tres parcas.
 Elunis. is. por la nalga.
 Enemis. idos. interpretatur ocrea.
 Eocinus. a. um. por cosa de grana. .
 Eocyr. gos. interpretatur cuculus.
 Eochlear. is. por la cuchara.
 Eocytus. i. por vn río del infierno.
 Eocles. itis. por el tuerto de vn ojo.
 Eoconum. i. por vna especie de bigos.
 Eodici. orum. el codicillo de testamento.
 Eoenatio. onis. por la sala bara.
 Eoenaturio. is. auer gana de cenar.
 Eoenonia interpretatur communicatio. .
 Eoelites. um. los moradores del cielo.
 Eoepio. is. començar. verbo antiguo.
 Eoerco. es. coercui. por refrenar.
 Eognosco. is. por conocer.
 Eohibeo. es. por refrenar.
 Eollido. is. por herir con otro.
 Eolliphium. ij. pan cozido so la ceniza.
 Eollirium. i. por vnguento para los ojos.
 Eolocasia. ç. por la culcasiya yerua. .
 Eolon interpretatur membrum.
 Eolum. i. por el coladero.
 Eolus. i. vel colus. us. por la rueca.
 Eolumen. inis. por el altura.
 Eolumella. ç. nombre de varon.
 Eomodo. onis. por comillon o gloton.
 Eomes. itis. conde o el que acompaña a otro.
 Eomesor. aris. por ser combidado.
 Eominus aduerbium por amantiniante.
 Eomys. idos. interpretatur fascis. .
 Eommi interpretatur gummi.
 Eommissor. eris. por fengir o pensar.
 Eomo. is. compsi por afeitar.
 Eompar por cosa igual con otra.
 Eompedio. is. iui. impedir o embarçar.
 Eompes. edis. por la prision de pies.
 Eompendium. ij. por el atajo.
 Eompesco. is. por refrenar o retener.
 Eomperio. is. comperi. por hallar. .
 Eompello. is. por costrenir.
 Eompello. as. por llamar.
 Eompingo. is. por ajuntar o componer.
 Eomplodo. is. por disfavorecer.
 Eompos. onis. por poder oso de alguna cosa.
 Eoncerpo. is. por. por cojer rompiendo.
 Eoncido. is. por caer.
 Eoncido. is. por berir o matar.
 Eoncupisco. is. por codiciar.
 Eoncutio. is. facudr vno con otro.

Conchyle. is. por la concha del carneso.
 Concor. dis. por cosa con corde.
 Conculco. as. por ballar z acocear.
 Condyroma. atis. especie de almoznas.
 Conis. los. interpretatur puluis.
 Cone. es. por vna isla del danubio.
 Conoz. aris. por esforçar se.
 Confercio. is. por recalcar vno con otro.
 Confiteor. eris. por confellar por fuerça.
 Confringo. is. egi. por quebrar.
 Confuro. as. destruir los argumentos.
 Congredior. eris. andar o encontrar con otro.
 Coniunt. gis. por marido z muger.
 Connuco. es. inclinar la cabeça o ojos.
 Conquifco. is. por aquello mesino.
 Connubium. ij. por el casamiento.
 Conquiro. is. conquifui. buscar.
 Conops. opis. por el mosquito.
 Conopeum. i. pauellon para mosquitos.
 Conscicere mortem. por matarse.
 Consero. is. eui. por plantar en vno.
 Consero. is. rui. por trauar en vno.
 Consois. tis. por compañero ygual.
 Conticeo. es. por callar en vno.
 Contrecto. as. por trazar entre manos.
 Contumar. acis. el porfiado.
 Contumelia. ç. por la iniuria.
 Conutium. ij. por el denuesto riñendo.
 Conus. i. por el agalla de cipres.
 Cooperio. is. ui. por cubrir.
 Copia. ç. nombre de muger en el vergillo.
 Cophos. interpretatur surdus. a. um.
 Copie. arum. por la hueste de la gente.
 Copia. ç. por la abundancia o facultad.
 Copo. onis. por el tauernero.
 Copona. ç. por la tauernera o ventera.
 Copos interpretatur labor.
 Copula. ç. por ayuntamiento o trailla.
 Coquo. is. xi. por cozer.
 Corallum. ij. por coral.
 Coza. ç. vna ciudad antigua de italia.
 Cozar. acos. interpretatur coruus.
 Corbis por la goja para las mieles.
 Cozira. ç. por vna isla del mar tonto.
 Cozdar. acos. interpretatur fasciua saltatio.
 Cozinthos ciuitas celebris.
 Cozypbas. oppidum çolidis.
 Cozys. ytos. interpretatur galea.
 Cozonis. idos. interpretatur extremitas.
 Cozytus. i. por el goldre para frechas.
 Coznicen. inis. el varon trompeta.
 Coznicina. ç. por la muger trompeta.
 Cozus. i. por cerezo siluestre.
 Cozu por cuerno o trompeta.
 Cozus. i. por viento gellego.
 Coscotis. por la piedra aguzadera.
 Coscinomatts. vates cribro diuinans.
 Cosç. arum. vna ciudad antigua de italia.
 Cosyza. ç. vna isla de sicilia.
 Cozendix. cis. por donde uega el ança
 Cras aduerbium por mañana otro dia.
 Crabro. nis. el tauarro genero de abispa.
 Crapula. ç. por el embuaguez.
 Crater. eris. por la copa.
 Crater. eris. por la conca de la pila.

Crater. eris. nomen proprium philosophi.
 Crates. is. por el çarzo.
 Craticula. por las parrillas para assar.
 Cratis. idis. por vn río de achaia.
 Creber. a. um. por cosa espessa.
 Crebennus. i. por vn río.
 Credo. is. por creero confiar o prestar.
 Crementum. i. por acrecentamiento.
 Cremaster. el neruo de los testiculos.
 Cremon. onos. vicus prope corinthon.
 Creon. onos. mons lesbiet.
 Crepis. idos. interpretatur solea. .
 Crepis. idos. interpretatur fundamentum.
 Crepo. as. por sonar quebrando algo.
 Crepundia. orum. por los dices del niño.
 Cresces. entos. n. p. apud latinos.
 Cresa. ç. nombre de hembras fue.
 Cres. etis. rey o varon de creta isla.
 Crimino. aris. por acusar o ser acusado.
 Crystallinus. a. um. por cosa de crystal.
 Crocalus. i. por vn rey de sardinia.
 Crocis genus herbe.
 Crocinus. a. um. por cosa de açafran.
 Crocodillus. i. por la cocodriz de nilo.
 Croto. onis. ciuitas italiç in sinu tarentino.
 Crotopus. i. n. p. de varon.
 Crustumium. ij. vn río de italia.
 Cris ctinos. interpretatur pecten.
 Cresiphon. ontos. n. p. viri z fluminis.
 Cubile. is. por cubil de fiera.
 Cuias. atis. por de que tierra.
 Cuculus. i. por cuclillo aue.
 Cuculo. as. por cantar el cuclillo.
 Cucullus. i. la capilla o cogulla de frasse
 Cucuma. ç. cierto vaso de barro o arma.
 Cucumis. eris. el pepino melon o cogobio.
 Cucurbita. ç. por la calabaza o ventosa.
 Cucurto. is. por cantar el gallo.
 Cudo. is. por herir como en tunque.
 Cudo. onis. por carquete de cuero.
 Cune. arum. por la cuna de los niños.
 Cunabula. orum. por la criança dellos.
 Cuneus. i. cunã o batalla o asiento.
 Cuniculus. i. el conejo o madriguera.
 Cures. etis. pueblos son de creta.
 Cures. ium. ciudad de los sabinos.
 Curulis. e. cosa de carro o corrida.
 Carrus. us. por el carro.
 Curius. ij. nombre de varon romano.
 Curio. onis. nombre de varon romano.
 Cupido. inis. la codicia o dios de amor.
 Cupio. is. por codiciar. .
 Custos. dis. guardador o guardadora.
 Custodia. ç. la guarda o guardadora.
 Cuspis. idis. por la punta
 Cuticula. ç. por la pellejuela o cuero.

Dactylos. u. interpretatur digitus.
 Dactylotheba. ç. por cara de anillos.
 Daces. ç. pueblos son septentrionales.
 Dacus. i. por aquellos mesmos.
 Demon. onos. dicit fortuna. sapiens. deus.
 Des. tos. interpretatur far.
 Damar. aros. interpretatur vxor.
 Dametas. n. p. de vn pastor.

Dama. ç. la gama de especie de ciuos.
 Dainen. enos. vnus fuit ex heroibus.
 Damno. as. por condenar o obligar.
 Danac fuit acrisij filia.
 Danubius. ij. vn río de vngria.
 Daphne. es. nemus antiochic.
 Daphne. es. accentu in vltima. n. puellç.
 Daphnon. onis. por el laureal.
 Daphnis. idis. nombre de vn pastor.
 Daps. daps. el manjar costoso. .
 Dardanus. i. hijo de jupiter z electra.
 Dares. ctis. n. de vn varon en vergilio.
 Dasipus. odis. por la liebre.
 David. idis. por el propheta z rey.
 Debilis. e. por cosa debil z flaca.
 Decas. adis. numerus est denarius.
 Decapus. odis. la medida de diez pies.
 Decorus. a. um. por cosa graciosa.
 Decus. onis. por la honrra.
 Dedecor. onis. por la defonrra.
 Decerpo. is. por cojer rompiendo.
 Dedoceo. es. defenñar lo enseñado.
 Decuns. cis. por diez partes de doze.
 Defetisco. eris. por cansar o defallecer.
 Decussis. is. por diez asses.
 Defraudo. as. engañar o amenguar.
 Defrurum. i. vino cozido ala mitad.
 Degener. eris. lo que no responde a su genero.
 Deglubo. is. por quitar el hollejo.
 Dego. is. degi. por biutr.
 Dehisco. is. por benderse.
 Deiero. as. aut. por jurar mucho.
 Deinceps aduerbium. por despues.
 Delear. atos. illecebra esca ad deceptendum.
 Delecto. as. aut. por deleitar.
 Deleo. es. ui. por quitar o raer.
 Delibutus. a. um. cosa vngida de olores.
 Delicium. ij. delicie. arum. por el deleyte.
 Deliteo. es. ui. por esconderse.
 Delphin vel delphis. inis. el delphin.
 Delirus. a. um. por cosa de suariada.
 Delubrum. i. por el templo.
 Demeter. ros. interpretatur ceres.
 Dementia. ç. por la locura.
 Demipho. onis. n. pto. de varon.
 Demo. is. dempsi. por quitar.
 Democoon. ontos. priami filius nothus.
 Demophon. ontos. thesei filius.
 Demosthenes. is. orado: fue griego.
 Democritus. i. phisoso griego.
 Demum aduerbium. por finalmente.
 Denarius. ij. moneda que vale diez asses.
 Deni. ç. a. de diez en diez vno cada vno diez.
 Denso. es. por espessa.
 Denso. as. por aquello mesino.
 Depecisco. eris. hazer turpe pacto.
 Deperco. is. por perdonar.
 Depleo. es. por vaziar o menguar.
 Desero. is. rui. por desamparar.
 Deses. idis. el perezoso. a sedendo nimum.
 Desideo. es. desedi. por emperçar.
 Desillio. is. ui. por saltar abaxo.
 Despondeo. as. por prometer.
 Despotis. idos. interpreta tur domina.
 Desimo. as. por deliberar o comprar.

Detero. is. detriui. por. gastar por yso.
 Deterior. oris. por. cosa menos buena.
 Deuns. cis. por. onze onças.
 Dertans. tis. por. diez partes de doze.
 Dexter. a. um. por. cosa diestra.
 Diadema. atos. por. la diadema. corona.
 Diapason. consonancia dupla.
 Diatesaron. consonancia sexquinaria.
 Dias. adis. por. la dualidad.
 Dicar. acis. por. dezido: z parlero.
 Diceos. interpretatur sustus.
 Dico. as. por. dedicar o consagrar.
 Dicto. onis. por. el señorio.
 Dictamum. i. por. el dictamo yerua.
 Dicticos. interpretatur demonstratiuus.
 Dicto. as. por. dezir lo que otro escriuio.
 Dicto. as. por. dezir a menudo.
 Didymus. i. interpretatur geminus.
 Didyme. es. por. vna isla cerca de sicilia.
 Dido. us. la que poblo a carthago.
 Diffiteor. eris. no confessar o negar.
 Differcio. is. recalcar por diuersas partes.
 Digredior. eris. por. se partir de otro.
 Diluo. is. por. desleir o deslauar.
 Dindymus. i. vn monte de frigia.
 Dimico. as. por. pelear.
 Dimidium. ij. por. la mitad del entero.
 Diptoton. i. cosa de dos casos.
 Dipus. odos. interpretatur bipes
 Diogenes. vn philosofo griego.
 Diocesis. por. la diocesis o juridiccion.
 Dionc. es. venus siue illius mater.
 Dionisia. oris. fiestas eran de baccho.
 Dionysius. ij. n. p. de vn varon.
 Diores. is. vn varon en el vergilio.
 Dioxyc. chis. el fossado o caua.
 Dire. arum. por. las furias del cielo.
 Dirimo. is. por. apartar.
 Diruo. is. ni. por. derribar edificio.
 Discludo. is. por. echar a defuera.
 Discors. dis. por. cosa discordie.
 Discumbo. is. por. assentarse ala mesa.
 Discutio. is. sacudir por diuersas partes.
 Disertus. a. um. por. cosa eloquente.
 Dispar. aris. por. cosa desigual.
 Dispergo. is. por. esparzir en partes.
 Disperior. iris. por. partir en partes.
 Dispesco. is. por. apartar del pasto.
 Disspiceo. es. por. desagradaer.
 Dissplodo. is. por. desfauorecer.
 Disspungo. is. por. cassar la cuenta o raer.
 Dissquiro. is. buscar por partes diuersas.
 Dissero. is. ni. por. declarar con palabras.
 Dissipo. as. por. dissipar z destruir.
 Dissulto. as. resurtir por partes diuersas.
 Dius. a. um. cosa diuina o digna de iupiter.
 Diutinus. a. um. por. cosa de mucho tiempo.
 Dinos. interpretatur seruus.
 Dinols. idos. interpretatur serua.
 Documentum. i. por. la ensefianza.
 Dodrans. antis. nueue partes de doze.
 Dogma. atis. por. decreto o ley.
 Dolum. n. p. virt apud strabonem.
 Dolum. ij. por. tinaja o cuba.
 Dolobella. g. n. p. de varones romanos.

Dolon. onis. por. arma offensiu a secreta.
 Dolon. onis. varon fue troiano.
 Doedit. icos. interpretatur cocleare.
 Dolopion. onis. by pferonis pater.
 Doma. atos. domus siue tecrum interpretatur.
 Doms. idis. helladis siue achaie regio.
 Doms. idis. por. vna diosa de la mar.
 Donicus. a. um. por. cosa de grecia.
 Doryphorus. i. interpretatur ferens hastam.
 Doron. interpretatur donum.
 Dos. otis. por. la dote de la muger.
 Dosis interpretatur datio.
 Datos. interpretatur datus. a. um.
 Draco. onis. por. el dragon o sierpe.
 Dracena. e. por. la dracona o sierpe.
 Drama. atis. rei representatio.
 Dryas. adis. la diosa de los arboles.
 Dryudg. pueblos z philosophos en francia.
 Drys. yos. interpretatur quercus.
 Drepanū. i. trapan a ciudad de sicilia.
 Dropar. acis. por. el antan quia para pelar.
 Duce. as. au. por. guiar o capitancar.
 Dulos. u. interpretatur seruus.
 Dumus. i. por. maleza de matas.
 Durus. ij. por. duero rio de espafia.
 Dux. cis. por. la guia o capitán.

E Arinus. interpretatur vernus. a. um.
 Ebenus. i. por. ebano arbol.
 Ebenum. i. por. la madera del.
 Ebur. oris. por. el marfil del elephante.
 Ebusus. i. luitca. isla contra valencia.
 Ecce aduerbium. por. demostrar.
 Echion. onos. vir thebanus.
 Echis. ios. por. la binoza.
 Eccum aduerbium. para demostrar.
 Echo. us. el son que resurte de la voz.
 Edo. is. edidi. publicar y sacar a luz.
 Edonts. idis. foemina fuit ex thracia.
 Educo. as. au. criar con crianca.
 Educo. is. por. sacar fuera o arriba.
 Edulis. g. por. cosa de comer.
 Eleemosyna. g. est misericordia.
 Electrum. i. ambar. o oro de. xvij. quilates.
 Elegia est carmen flebile.
 Elephas animal est z mons ethiopic.
 Eleon. u. interpretatur oleum.
 Eleusis vel eleusin ciudad cerca de athenas.
 Eleuter. interpretatur liberator.
 Elis. dis. regio est peloponnesi.
 Elisa. g. la mesma es que reyna dido.
 Elisium. ij. lugar de los bienaventurados.
 Elisius. ij. vn rio de atica region.
 Eloi. ros. interpretatur laceratio.
 Elorus. i. vn rio de sicilia.
 Elos. eos. interpretatur palus.
 Emaneo. es. por. quedarse en lugar.
 Emathia. g. region de thessalia.
 Emblemata. atis. por. el esmalte.
 Eminco. es. ni. por. estar encima.
 Eminus aduerbium. por. a lexos.
 Emolumentum. i. por. la ganancia.
 Emo. is. por. comprar.
 Empurtio. is. por. auer gana de comprar.
 En aduerbium demonstrandi. he .

Endymion. onos. amasius lunę.
 Enyo. us. hermana fue de mars.
 Empeus. i. por. vn rio de thessalia.
 Enthymema. atis. argumento oratorio.
 Epelis. idos. interpretatur aduenz.
 Epheobus. i. por. el que comienca a barbar.
 Epiales. is. febris lente genus.
 Epicenos. u. interpretatur promiscuus.
 Epiros. i. por. albantia region de grecia.
 Epictesis interpretatur adquisitio.
 Episcopus. is. interpretatur fictio.
 Epodos. u. interpretatur incantatio.
 Eposest carmen heroticum.
 Epos. otis. auis est que ypupa latine.
 Epulum. i. por. sala o combite publico.
 Epylg. arum. por. los manjares.
 Eques. etis. por. el cauallero.
 Equiculus. i. pueblos fueron de italia.
 Erasmos. fluuius peloponnesi.
 Erato vna ex nouem musis.
 Erebus. i. por. el infierno.
 Eremus. i. por. hiermo o desierto.
 Erenum. i. vna ciudad antigua de italia.
 Eretum. i. oppidum est italie.
 Ereuthalon. onos. vir apud homerum.
 Erga prepositio por. cerca en voluntad.
 Ergo assi que concludendo por. causa.
 Eridanus. i. por. el po rio de italia.
 Erier. ros. interpretatur accommodatus.
 Erigo. is. erexit. por. enbistar.
 Erigone. es. acari filia in coelo posita
 Erinny. furia inferorum.
 Eriphile. es. muger fue de Amphiarao
 Erimanthos. arcadie mons.
 Eris. idos. interpretatur discordia.
 Erix. acis. vn varon y monte de sicilia.
 Eruca. g. oruga yerua conocida.
 Erodius. ij. aue es incierta
 Eros. is. nombre proprio de vn varon z amor.
 Estedum. i. por. el carro para cargar.
 Esca. g. por. el manjar o comida.
 Esturio. is. por. auer gana de comer.
 Ethica. orum. libros de philosophia moral.
 Ethre. es. nomen proprium foemine celebre.
 Etor. oris. interpretatur cor.
 Euandrus. i. rex arcadie.
 Euentus. us. por. la salida de lo que acontece.
 Euge aduerbium vel interiectio. para loar.
 Eugeos. interpretatur fertulis.
 Eunuchus. i. por. castrado.
 Eupcan ab eu z pean compositum.
 Euphrosine. es. vna de las tres gracias.
 Eupolis. idis. poeta comicus grecus.
 Eurimedon. fluuius pampylic.
 Euryops. nomen proprium viri celebre.
 Euripides. is. poeta fue griego.
 Euripus. i. vn mar cerca de negroponte.
 Eurytion. nomen proprium in vergilio.
 Euroops. opis. rey fue de la morea.
 Euros. ventus ab ortu spirans.
 Eranguis. is. cosa sin san gre.
 Erecreus. a. um. cosa crecida.
 Excello. is. por. sobrepuar.
 Excubię. arum. por. las escuchas.
 Excludo. is. por. echar a fuera.

Erculco. as. por. hollar o coecar.
 Erculpo. is. por. exculpir.
 Ercutio. is. excussi. por. sacudir.
 Erecri. aris. por. abominar. o. maldezir.
 Erequie. arum. por. las exequias.
 Eterced. es. por. exercitar o trabajar.
 Erigo. is. por. demandar por fuerza.
 Erilis. e. por. cosa feble o delgada.
 Etodus. i. interpretatur eritus.
 Eroletus. a. um. cosa que dera de crecer.
 Erperior. iris. por. ex perimentar.
 Erpergiscor. eris. por. desperiar.
 Erpes. por. cosa sin esperanca.
 Erplodo. is. por. patear en disfauo.
 Erta. orum. las assaduras del animal.
 Erul. ulis. hombre o muger deserrados.
 Eruię. arum. por. los despojos.

F Abilis. e. a faris vel fare qd est loquor. eris.
 Facundus. a. um. cosa elegante.
 Facetię. arum. por. los donaires.
 Facello. is. por. hazer molesta o enojo.
 Facetus. a. um. por. cosa donosa.
 Faer. cis. por. la hez o boira.
 Fagus. i. por. la haya arbol.
 Faginus. a. um. por. cosa de baya.
 Falernum. i. vino de campana.
 Far farris. por. el fero simiente.
 Farcio. is. farsis. por. recalcar.
 Farcimen. anis. mozcilla o longaniza.
 Fars indeclinabile. por. lo licto en religion.
 Fastic. is. por. el hazo emboltozo.
 Fastigium. ij. por. la cumbre o altura.
 Fastorum. vel fastuum. por. el calendario.
 Fateor. eris. por. confessar por voluntad.
 Fatico. is. por. henderse.
 Fatigo. as. por. acoslar.
 Fauco. es. au. por. fauorecer.
 Far. cis. por. la bacha para quemar.
 Femen. anis. por. el muslo por. dentro.
 Femur. onis. por. el muslo.
 Ferialis. e. por. cosa de fiera.
 Fere ferme aduerbia. por. quasi.
 Ferie. arum. por. las fiestas de guardar.
 Feronia. g. por. vna fuente de italia.
 Fibula. g. por. la beulla.
 Fidelia. g. por. la olla.
 Fidenc. arum. por. vna ciudad de italia.
 Fidus. a. um. por. cosa fiel.
 Figo. is. xi. por. hincar.
 Figulus. i. por. el ollero.
 Filix. icis. por. el helecho.
 Finus. i. por. el. fuer. col.
 Fingo. is. xi. por. fingir.
 Fiscina. g. por. la encella.
 Flabrum. i. por. el moscadero o viento.
 Flabellum. i. por. el moscadero.
 Flabilis. e. por. cosa que sopla.
 Flagitum. ij. por. el pecado digno de castigo.
 Flamen. anis. por. el sacerdote.
 Flamina. g. por. la sacerdotissa.
 Flauus. a. um. por. cosa rubia.
 Flecto. is. xi. por. doblegar o inclinar.
 Fleo. es. por. llorar.

Fligo. as. a quo est profugo. as.
 Fligo. is. a quo est profugo. is.
 Fluor. is. r. por correr lo liquido.
 Flur. a. um. por cosa flora y cayda.
 Focale. is. por la beca.
 Fodio. is. di. por cauar.
 Foedus. eris. por la confederacion.
 Follis. is. por la bola o fuelle.
 Fomes. itis. por las astillas de la madera.
 For. orum. por la tilla de la naue.
 Formido. as. por auer miedo.
 Formido. inis. por el miedo.
 Formix. icis. por el arco o boueda.
 Forper. icis. por las tenazas.
 Forsan forsitan forte fortassis. auentura.
 Fortis forte. por la fortuna.
 Fortuna. arum. por las riquezas.
 Frago. aris. a quo suffrago: z refrago.
 Fremo. is. por bramar.
 Fretum. i. por el estrecho del mar.
 Frigeo. es. frict. por se refriar.
 Frigo. is. r. por freir en farten.
 Frigilla. e. aue ami no conocida.
 Frigilla. as. por cantar ciertas aues.
 Frutilla. is. por chillar la cigarra.
 Frico. as. cui. por fregar.
 Frit. por el grano menudo del trigo.
 Frons. dis. por la hoja del arbol.
 Frons. tis. por la frente.
 Fraudo. es. por defraudar o menguar.
 Frumentor. aris. por y: por trigo o ceuada.
 Fruor. eris. por gozar de alguna cosa.
 Frusino. onis. por vn lugar en italia.
 Fruter. icis. por mata menor que arbol.
 Frux. gis. por la fruta de la tierra.
 Fulcio. is. por sustentar.
 Fulix. icis. por el aue cocerea.
 Fulgeo. es. por resplandecer.
 Fulgur. uris. por el relampago.
 Fullo. onis. por el que laua los trapos.
 Fullona. e. por la que laua los trapos.
 Fumus. is. por la cuerda para atar.
 Fumus. eris. por el moruorio.
 Furo. is. infamui. por enlo quecer.
 Fustis. is. por vara para hostigar.
 Furfures. um. por la caspa de la cabeza.
 Fuscina. e. por el arreyaque de tres puntas.

Gades. ium. por la isla de cales.
 Gadir. itis. por vna ciudad desta isla.
 Galbanum. por el galbano medicina conocida.
 Galesus. i. vn rio de taranto en italia.
 Galerius. i. por el sombrero.
 Ganeo. onis. por el que come por tauernas.
 Gargarus. i. por vn monte de apulia.
 Gargarus. i. por vn monte de frigia.
 Gario. is. por gorgear las aues.
 Garrulo. as. por gorgear a menudo.
 Gausape. is. por vestidura vellofa.
 Gausapinus. a. um. por cosa assi como vello.
 Gausus. a. um. participium a gaudeo. es.
 Gela. e. por vn rio z ciudad de sicilia.
 Gelos. otos. interpretatur risus.
 Gelu indeclinabile por el yelo.
 Gen. arum. por las maxillas o parpados.

Gener. i. por el berno marido de la hija.
 Genys. yos. interpretatur barba.
 Geometres. e. interpretatur terrę messor.
 Geryones. is. por vn rey antiguo de españa.
 Geris. ios. interpretatur vox.
 Getes. e. pueblos son de thracia.
 Getulia. e. por vna region de africa.
 Gibber. cri. por el corcobado o corcobada.
 Gigas. antis. interpretatur terre filius.
 Giges. is. por vn rio z pastor de lidia.
 Ginguet. arum. por las enzias.
 Gynis. idos. interpretatur foemine vir.
 Git indeclinabile. por el arenus.
 Glans. dis. por la bellota o fruta siluestre.
 Glarea. e. por el cascajo y arena.
 Glaucoma. atis. por la enfermedad de los ojos.
 Gleba. e. por el terron de tierra.
 Glen. enos. interpretatur pupilla.
 Glico. onis. nomen viri celebre.
 Glis. tris. por el liron animal conocido.
 Glisco. is. por crecer o engordar.
 Globus. i. por la redondez o ouillo o pelota.
 Glomero. as. por redondear o deuanar.
 Glossa. e. interpretatur lingua.
 Gluten. intis. por el engrudo.
 Gnauus. a. um. por cosa industriosa.
 Gntidos vna ista del arzapielago.
 Gobi. is. vel gobi. onis. por el gobe pece.
 Gonia. interpretatur angulus.
 Gortinos. interpretatur gortin.
 Gracito. as. por graznar el anfar.
 Graduus. i. por el dios de las guerras.
 Gradior. eris. por andar o passear.
 Gramma. interpretatur littera.
 Graus. interpretatur vetula.
 Grecillo. as. por remedar a griegos.
 Grates. tum. por las gracias.
 Grex. gis. por la piara o manada de ganados.
 Gryphus. i. por el grypho.
 Gryphus. i. por la nariz corua o aguilena.
 Gummi. por la gummia.

Habilis. e. por cosa habile o ligera.
 Hæma. atos. interpretatur sanguis.
 Hælec. ecis. por el alacha pece.
 Hælec. ecis. por la salsa que del se haze.
 Hælesus. i. por vn rio de sicilia.
 Hælo. as. aut. por euaporear o vaziar.
 Hælos. o. interpretatur area.
 Hælos. halos. interpretatur sal sine mare.
 Hælmiris. idos. interpretatur falfugo.
 Hæltor. eris. per alçadera para saltar.
 Hæmilcar. aris. capitan de los cartaginenses.
 Hæmbal. alis. hijo fue de hæmilcar.
 Hæmus. i. por el anzuelo para pescar.
 Hæra. e. por la pocilga de los puercos.
 Hærapago. onis. interpretatur rapar.
 Hærapta. e. por aquella eue de rapta.
 Hæurio. is. por sacar o recibir o herir.
 Hæautonimorumenos. idest se crucians.
 Hæbdos. ados. interpretatur septima.
 Hæbe. es. por la diosa de la mocedad.
 Hæbes. etis. por cosa bota y no aguda.
 Hæbesus. i. ciuitas est lybie.
 Hædra. e. interpretatur sedes sedis.

Helenus. i. propheta fue hijo de Priamo.
 Helena. e. por la muger de menelao.
 Helicops. opos. i. nigros habens oculos.
 Helios. u. interpretatur sol.
 Helyr. dis. por vna especie de yedra.
 Helyr. cos. interpretatur coetaneus.
 Hellen. enos. interpretatur grecus.
 Hellen. nis. filius fuit deucalionis.
 Hellespontos. fretum celebre.
 Helmins. in hos. vermis lumbricus.
 Helorus. i. fluius sicilie.
 Hemera. as. interpretatur dies.
 Hemyciclus. i. por el semicirculo.
 Hemina. e. por media medida.
 Hemus. i. por vn monte de thracia.
 Hepar. tos. interpretatur iecur.
 Hermagoras. e. por vn orador z philosopho.
 Hermaphroditus. hijo fue de venus z mercurio.
 Hermopan compositum ex herme z pan.
 Hermogenes. vn celebre philosopho.
 Heros. ois. por el medio dia.
 Heroina. e. hija fue de algun heroe.
 Herodes. is. por vn rey de los judios.
 Herus. i. por el señor de los siervos.
 Hyacinthus. por vn a flor y piedra.
 Hyacinthinus. a. um. por cosa desta color.
 Hyacinthinus. a. u. por cosa de color de violeta.
 Hyaspis. idis. vna piedra preciosa.
 Hybus. idos. ex duobus animalibus genitus.
 Hydaspes. is. por vn rio de media.
 Hydrops. opis. por la idropesia.
 Hydromeli. por el aloxa.
 Hydrus. untis. otranto ciudad de italia.
 Hyerax. cos. interpretatur accipiter.
 Hyericus. untis. la ciudad de hierico.
 Hyera. e. vna ysla cerca de sicilia.
 Hyilar nomen proprium canis.
 Hyle. es. interpretatur materia.
 Hymen. enis. el dios de las bodas.
 Hymen. enis. la red en que nace el niño.
 Hyilaris. e. por cosa alegre.
 Hynera. e. por vn rio de sicilia.
 Hypanis. is. vn rio de tartaria.
 Hypar interpretatur re vera.
 Hyperio. onis. vnus ex titanibus.
 Hyppomanes. sudor de la ingle de yegua.
 Hypponar. atis. por vn poeta griego.
 Hyppotion. onos. vir apud homerum.
 Hy: indeclinabile. por la palma de la mano.
 Hyte. es. por vna ciudad de boecia.
 Hyrcocus. a. um. por lo que hiede a cabron.
 Hyruo. inis. por la sanguisuela.
 Hys. enos. interpretatur vnus vna vnum.
 Hys byos. interpretatur sus suis.
 Hysopus. i. por el hysopo yerua.
 Hystris. dis. por el puerco espin.
 Histris. onis. por el representador de las fabulas.
 Holus. eris. por la ortaliza.
 Homerus. i. por vn poeta griego.
 Homostyr homostygos. interpretatur coniunx.
 Honorinus. a. um. cosa del mesmo año.
 Hospes. tis. por el buespel o buespeda.
 Hulus. eris. por la llaga con materia.
 Humus bumi. por la tierra.

Iacio. is. lect. por alcanzar.
 Jacob. hijo de rebecca z isaac.
 Jacobus. i. nombre proprio de varon.
 Jacchos. idem qui bacchus.
 Jader. eris. por vn rio de esclauonia.
 Janthinus. a. um. por cosa violada en color.
 Japetus. i. por vno de los gigantes.
 Japis. igitis. viento proprio de apulia.
 Jazyx. igitis. pueblos son septentrionales.
 Jber. i. por hombre de españa.
 Jberus. i. ebrio rio de españa.
 Jbis ibis. aue propria en egypto.
 Jcarus. i. nombre de varones fue.
 Jcetaon. onis. laomedontis filius.
 Jchor. oros. interpretatur sanies z cruor.
 Jchthys. yos. interpretatur piscis.
 Jco. is. lci. por berir.
 Jcon. nis. figura o imagen.
 Jdar. atos. esca vel cibus.
 Jdolum. i. idolo / imagen o estatua.
 Jdolothitum. i. sacrificio de los idolos.
 Jdume. es. region en judea z arabia.
 Jdus. unum. cierta cuenta de los meses.
 Jgnosco. is. por perdonar o no conocer.
 Jecur. onis. por el higado.
 Jynr. torciuela aue conocida.
 Jlatra. e. hija fue de leucipo.
 Jlerda. e. lerida ciudad de españa.
 Jlia ilium. por las tripas de las gadas.
 Jlico adverbium. por luego ala hora.
 Jllecebr. arum. los halagos.
 Jller. icis. por el anagaza.
 Jlliberitanus. a. um. por cosa de granada ciudad.
 Jllicio. is. por atraer con halagos.
 Jllido. is. por berir vna cosa con otra.
 Jlios aut ilium. por la cibdad de troia.
 Jllisus. i. por vn rio cerca de athenas.
 Jlos. otos. interpretatur seruus.
 Jmas. atos. interpretatur scutica.
 Jmbrex. icis. por le teja.
 Jmbuo. is. por embeuer en otra cosa.
 Jngruo. is. por hazer impetu.
 Jmmanco. es. por quedar en algun lugar.
 Jmmineo. es. por estar encima de otra cosa.
 Jmpedio. is. por embaraçar.
 Jmpertor. iris. por dar parte.
 Jmpetix. igitis. por el empeine.
 Jmpete. ablatiuus ab impetu.
 Jmpingo. is. por empuxar.
 Jmpos. otis. por cosa no poderosa.
 Jmpubes. is. el que aun no tiene barbas.
 Jnater. interpretatur tanitrix.
 Jnculo. as. por recalcar vna cosa con otra.
 Jncubo. as. acostar: sobre algo.
 Jncunabula. orum. la criança de ninez.
 Jncus. udis. por la junque.
 Jncuso. as. por querarse de alguno.
 Jndecor. onis. cosa feaz sin honor.
 Jndiges. eris. el santo canonizado.
 Jndoles. is. señal de virtud en los niños.
 Jnduct. arum. las treguas.
 Jnceptor. iris. hazer bouerias.
 Jnferi. orum. los dioses del infierno.
 Jnferig. arum. las ofrendas de los muertos.
 Jnfero. ers. in sul. por traer adentro.

Inicias co. negar lo echo.
 Infigo. is. imprimi apertando.
 Infringo. is. por quebrar.
 Inguen. mis. la ingle.
 Inoleo. es. vel inolefco. por crecer.
 Inops. opis. pobre o menguado.
 Inmuba. e. muger no casada.
 Inquies. etis. cosa sin holganza.
 Inquino. as. por enfuziar.
 Insculpo. is. por esculpir.
 Insideo. es. asentarse en algo.
 Insidic. arum. por asechanças.
 Instar instaris. por semejança.
 Instigo. as. auí. por instigar.
 Insulto. as. saltar para mal hazer
 Inter preposito. por entre.
 Intercus. utis. cosa entre cuero z carne.
 Intercupio. is. por entre facar.
 Internodium. is. por cañuto.
 Interpres. etis. el faraute o trujaman.
 Intra preposito. por entre.
 Inybus. i. la chicoza o endiua.
 Innula. e. la cuula campana.
 Inuus inui. por el dios pan.
 Iocus. i. burla de palabra.
 Ionium. mar entre grecia z italia.
 Iosephus. i. vn caudillo de los judios.
 Iopas. e. cantor en el Vergilio.
 Iphytus. i. vn varon en el Vergilio.
 Irtros. interpretatur procella.
 Irruino. as. est metulam oz inferere.
 Itagoga. e. interpretatur introductio.
 Itara. e. vn rio de francia.
 Itaurus. i. vn rio de italia.
 Itaurus. i. vna ciudad de italia.
 Itidorus. i. nombre es de varon
 Itimarus. i. vn monte de thracia.
 Itesta itud. por esse secunda persona.
 Itibereus. et. interpretatur directiuus.
 Itubar. aris. interpretatur claritas.
 Itubilus. i. por grita de alegria.
 Itugum. i. el yugo o junta de bueys.
 Itugum. i. enullo o yanco de galea.
 Ituga. orum. la cumbre del monte.
 Itugerum. i. por vna hucbra de tierra.
 Itupiter iouis. aquel dios de los gentiles.
 Ituratus. a. um. cosa juramentada.
 Itusticum. ij. las vacationes del iuyzio.
 Itusta. orum. las exequias de los muertos.
 Ituuu iuas. por ayudar.
 Iturta preposito. por cerca.
 Iturion. ontis. ition qui torquetur apud inferos.

IAbes. is. por la corrupcion.
 Abicum. i. vn lugar cerca de Roma.
 Abo. as. auí. caer derocando.
 Abor. etis. caer deslijandose.
 Aburnum. i. por vna especie de robre.
 Abacedemon. ontis. vir ex lacedemone.
 Abacer. a. um. cosa despedaçada.
 Abacesso. is. desafiar o prouocar.
 Abaches. etis. vn varon en Terentio.
 Abacon. ontis. varon de lacedemonia.
 Abacena. e. muger de lacedemonia.
 Abactes. ium. por entrefijo.

Abacto. as. auí. por amamantar.
 Abadon. ontis. vn rio de thessalia.
 Abedo. is. lefi. por lisiar o dañar.
 Abelaps. apis. interpretatur procella.
 Abelaps. apis. vn can en el Ouidio.
 Abestrigones. pueblos fueron de italia.
 Abcuis. e. cosa alisa sin pelos.
 Abaganum. i. por la lasana o bojuela.
 Abagus. i. el padre de Ptolomco.
 Abagoopus. odis. animal q tiene pies de liebre.
 Abalage. es. nombre celebre de muger.
 Abalar. agos. interpretatur loquar.
 Abamentor. aris. por llorar gritando.
 Abamina. e. la lama de metal.
 Abampas. ados. interpretatur far facis.
 Abampedo. us. nomen celebre focminarum.
 Abampon. ontis. nomen viri celebre.
 Abantista. e. por esgremidor.
 Abacon. ontis. varon fue troiano.
 Abarius. ij. vn lago fue de italia.
 Abartisa. e. vna ciudad de thessalia.
 Abarix. acis. especie de pino arbol.
 Abarinx. gis. pro gutture.
 Abasser lassertis. por el assar.
 Abatebre. arum. por escondedijos.
 Abater. acis. el vino o agua.
 Abaterna. e. por la lanterna.
 Abatrina. i. por priuada.
 Abatris. idos. interpretatur ancilla.
 Abauium. ij. vna ciudad antigua de italia.
 Abatona. e. la madre de apollo z diana.
 Abaunia. e. vna hija del rey latino.
 Abearchos. i. atbamantis filius.
 Abebes lebetis. el calderon de cobre
 Abecytus. i. por el aseytera.
 Abectica. e. las andas de bños.
 Abecitto. as. por leer a menudo.
 Abego. as. auí. mandar o embiar.
 Abego. is. leri. por leer o hurtar.
 Abelix. gis. pueblos fueron de thessalia.
 Abemures. um. las fantasmas de la noche.
 Abens lendis. por la liendre.
 Abens lentis. por la lenteja.
 Abcontophonos. leonem necans.
 Abepos. ontis. la gracia en el hablar
 Abepus. ontis. la liebre.
 Abesbos lesbi. vna ysla de nuestro mar.
 Abestes. e. interpretatur latro.
 Aberbes. e. vn rio del infierno.
 Abeucaspis. nomen celebre apud Vergilium.
 Abeur leuri. por el cuñado.
 Abeuus. a. um. por cosa sinistra.
 Abeuictos. virozum nomen.
 Abeuus. e. por cosa luitana.
 Abeuites. e. velleuita. e. vir ex tribu leui.
 Abeuitis. idis. focmina ex eadem tribu.
 Abibanus. i. vn monte de iudea.
 Abibertus. i. por el libre de esclauo hecho.
 Abiberta. e. la libre de esclaua hecha.
 Abiberi. orum. el hijo o hijos o nietos.
 Abibeithrum. i. oppidum.
 Abibye. es. que latine dicitur aphrica.
 Abibys. is. por varon de africa.
 Abibilibos. interpretatur ventus aphricus.
 Abibylla. e. vna muger de africa.

Abibido. intis. la luxuria o antojo.
 Abibo. as. auí. por gustar sacrificando.
 Abibum. i. la offrenda que sacrificamos.
 Abibipens. dis. el que pesa la moneda.
 Abicapas. nomen propriu viri apud ouidium.
 Abicyaon rex arcadie.
 Abicas. e. el que lleuo a hercules la camisa.
 Abichen. etis. el vsagre o empetine.
 Abicoz. etis. poner en precio o en almoneda.
 Abicanus. i. vn varon romano.
 Abictor. aris. poner precio en almoneda.
 Abico. es. por ser vendido en almoneda.
 Abicum. ij. por el lizo de la tela.
 Abien. etis. por el baco.
 Abienteria. el fluo del ventre.
 Abiger. etis. nombre de varon en el vergilio.
 Abigo. ontis. el açada o açadon.
 Abigo. as. auí. por atar.
 Abignoz. aris. y por leña.
 Abigur liguris. varon o muger de genoua.
 Abigurio. is. comer delicadamente.
 Abilea. e. vna ciudad de boecia.
 Abilybeum. i. vn cabo de sicilia.
 Abimar. acis. el caracol o lmaza.
 Abimen. nos. interpretatur portus.
 Abimes. itis. por la linde o fenda.
 Abimus. is. por el limo de la tierra.
 Abindos. ciudad de rhodas ylla.
 Abingo. is. por lamer con lengua.
 Abinquo. is. por dexar.
 Abino linis. por vntar.
 Abinum. i. por el lino yerua y materia.
 Abinus. i. poeta antiguo hijo de apollo.
 Abinther. thris. la barca pequena.
 Abinrgos. interpretatur singultus.
 Abinrcis. vn animal no conocido.
 Abiqueo. es. liquefco. cis. por derretirse.
 Abiquo. as. auí. por colar.
 Abiquoz. ontis. lo que se derrite.
 Abiquidus. a. um. por cosa clara z liquida.
 Abira. c. por la tierra entre dos sulcos.
 Abira. e. por vn instrumento musico.
 Abiricen. is. el que lo tañe.
 Abiricina. e. por la que lo tañe.
 Abirnesus. i. vna ciudad de frigia.
 Abis litis. por la contienda.
 Abiricen. intis. por el trompetero varon.
 Abiricina. e. la muger trompeta.
 Abittere. arum. la carta mensajera.
 Abitura. e. por el borron o raedura.
 Abira. e. por el aguador del real.
 Aboculi. orum. la bolsa o bolsico.
 Abocuples. etis. por el rico o rica.
 Abodir. acis. por la manta.
 Aboetum. i. por la muerte.
 Abogos logu. interpretatur sermo.
 Aborica. e. por la malla o cota.
 Abophos. u. crista siue collis.
 Aborum. i. la cuerda o coyunda.
 Aborthos. i. arbol proprio de africa.
 Abubricus. a. um. por cosa que se desliza.
 Abucellum. i. por la ganancia pequena.
 Abuceo. es. por resplandecer.
 Abucumo. ontis. pueblos fueron de thuscía.
 Abuceres. um. vna de tres partes de los romanos.

Abudo. is. por jugar o burlar.
 Abugeo. es. por traer luro.
 Abumbricus. i. por la lombria.
 Abuos. is. por lastar o pagar pena.
 Abues. is. por la mortandad.
 Abupercalia. orum. fiestas eran del dios pan.
 Abusitania. e. por portogal.
 Abustrum. i. espacio de quatro años.
 Abustra. orum. por la puteria o breña.
 Abuter. etis. vaso para nos lauar.
 Abutum. i. por el lodo o cieno.
 Abuxuria. e. la luxuria o demasia.

Macar. aros. interpretatur beatus.
 Macars. artos. interpretatur item beatus.
 Macedo. ontis. vn varon de macedonia.
 Macer. a. um. por cosa magra.
 Macero. as. por curtir y rreinojar.
 Macetes. um. por los macedones.
 Macte in vocatiuo. por acrecentado.
 Macti in vocatiuo. por acrecentados.
 Machina. e. el ingenio o edificio.
 Maca. as. quça latins masa.
 Meandros fluuius est lydic.
 Meon. ontis. vir a quodicta meonia.
 Magalia. ium. las majadas de los pastores.
 Magiros. interpretatur coquis. i.
 Magnes. etis. por piedra iman.
 Magnes. etis. por vn varon de magnesia.
 Magnetis. is. hembra de alli.
 Magnesia. e. aquello mesino.
 Magnesia. e. vna region de thessalia.
 Menalus. i. vn monte de arcadia.
 Maiotes. um. por nuestros antiguos.
 Mala. e. la maxilla de la cara.
 Malus. i. por el maçano.
 Malum. i. por la maçana.
 Mamercus. i. prenombres de romanos.
 Mamertinus. i. populi sunt sicilie.
 Mamma. e. por la teta de la muger.
 Mamilla. e. por teta pequena.
 Mamura. e. nombre de vn romano.
 Mamurius. ij. por vn herrero.
 Mandibula. e. por la quixada.
 Mando. as. auí. por embiar o encomendar
 Mando. is. mandí. por comer o marcar.
 Mandragora. e. la mandragora yerua.
 Maneo. es. mansi. por quedar o esperar.
 Manes. ium. las animas del infierno.
 Mango. ontis. el que vende esclauos.
 Mantile. is. pañezuelo de manos.
 Mantis. ios. vates diuinus.
 Manto. us. tyresicilia.
 Manubie. arum. dinero del botín.
 Mapalia. ium. por majadas de pastores.
 Marcipor. ontis. el esclauo de marco.
 Margarita. e. el aljofar o perla.
 Margo. intis. la margen o ribera.
 Martica. e. nemus est italicę z nomen nymphę.
 Marpesus. i. vn monte de paros ylla.
 Mars. tis. el dios de la guerra.
 Martyr. tris. interpretatur testis.
 Mas. aris. el macho de cada especie.
 Masetes. etos. vir de quo homerus.
 Massylla. e. vna ciudad de proencia.

Massylus. i. pueblos son de africa.
 Mastiche. es. por el almazga.
 Mastyr. icbis. aquella mesma.
 Mastyr. gis. interpretatur flagellum.
 Mastles. e. interpretatur verbero.
 Mathefis. eos. interpretatur doctrina.
 Mauors. tis. por el dios mars.
 Mauritania. e. la africa occidental.
 Mecon. onis. interpretatur papauer.
 Medea. e. aquella gran hechizera.
 Medeon. onis. oppidum est boeete.
 Medeor. ris. por melezinar.
 Mediolanum. i. por milan ciudad de lombardia.
 Medis. enos. interpretatur nullus.
 Medon. onis. vnus ex prociis penelopes.
 Meges. ctos. vir apud homerum.
 Megeris. interpretatur congregatio.
 Meio. is. mirt. por mear.
 Melan. anos. interpretatur nigrum.
 Melas. anos. interpretatur niger.
 Melas. e. vn rio de lydia.
 Melampus. odis. varon fue adeuino.
 Melanthium. ij. por arenuz.
 Meliorus. i. corona de rey yerua.
 Melite. es. insula prope siciliam.
 Melos. eos. interpretatur cantus seu membrum.
 Memoi. onis. cosa que se acuerda.
 Memphis. is. ciuitas egypti.
 Men menos. interpretatur mensis.
 Menalpus. i. nomen viri celebre.
 Menander. i. vn poeta comico griego.
 Menapi. orum. pueblos son de francia.
 Menas. adis. la sacerdotisa de bacco.
 Menclaus. i. rex laconum beleng conit.
 Medis. idos. interpretatur ira.
 Mendicus. a. um. cosa pediguera.
 Mentur. gis. la madre pia del meollo.
 Menogenes. nombre de varon.
 Menon. onis. aurore filius.
 Mens mentis. por el anima.
 Mentor. onis. celator nobilis.
 Meracus. a. um. cosa pura.
 Merces. edis. la soldada o jornal.
 Meretricula. e. puta pequena.
 Merger. atis. por manajo.
 Mergo. is. por anegar en el agua.
 Dermis. intos. interpretatur funiculus.
 Meridies. et. por el medio dia.
 Meriones. is. por vn griego.
 Merops. opis. el auejorugo aue.
 Merops. opis. nomen proprium viri.
 Messana. e. in ecina ciudad de sicilia.
 Mesapus. i. vn varon en el virgilio.
 Mesochorus. i. el principe del coro.
 Westor. otos. filius pitami.
 Metallum. i. por el mnero.
 Metamorphosis. eos. transmutatio.
 Metaphysica. orum. vn libro de aristoteles.
 Metaphora. e. interpretatur translatio.
 Metaurus siue metaurum. por vn rio de italia.
 Meter. eros. interpretatur mater.
 Metior. iris. por medir.
 Methodus. i. interpretatur doctrina.
 Meo. is. por segar o cozar.
 Metopon. interpretatur frons frontis.

Metreta. e. por medida para medir.
 Mica. e. por miga o migata.
 Mico. as. aut. por resplandecer.
 Micos. i. interpretatur fungus.
 Michol. muger fue de dauid.
 Micone. es. por vna ylla del arzapielago.
 Micurio. as. por auer gana de mear.
 Mydas. e. rex phrygie.
 Mygdon. onos. vir celebris apud homerum.
 Miles. itis. por varon o muger armada.
 Milesius. a. um. por cosa de milero ciudad.
 Mito. onis. nombre proprio de varon.
 Mithum. ti. por mijo legumbre.
 Minas. antis. por monte de asia menor.
 Mina. e. por vna cierta moneda.
 Minc. arum. por las amenazas.
 Mierua. e. por la diosa palas.
 Mines. ctos. filios eueni apud homerum.
 Mynig. arum. por pueblos de thessalia.
 Mino. onis. por vn rio de italia.
 Minisco. eris. a quo reminisco.
 Mintus. ij. por vn rio de galisia.
 Mium. ij. por el bermellon.
 Minos. otis. por vn rey de creta.
 Minores. orum. por los nietos de centientes.
 Myops. opos. interpretatur tabanus.
 Myrica. e. por la tara o omesta.
 Myrmex. eos. interpretatur formica.
 Myron interpretatur vnguentum.
 Myron. onis. por vn platero o entallador.
 Myrbinus. a. um. por cosa de myrba.
 Mys myos. interpretatur mus.
 Mysterium. ij. por el mysterio secreto.
 Mytilus. i. por vn genero de concha.
 Myton mytonos. nomen proprium viri.
 Myra. e. por la cosa.
 Myra. mng. idem est quod myra. e.
 Mymosyne. es. mater est musarum.
 Myabites yel. bita. aliquis ex terra moab.
 Myabitis. idis. por vna muger de aquella tierra.
 Moles. is. por muela o edificio.
 Molimen. is. por el aparato del edificio.
 Moly molyos. herba centum capita.
 Molion. onos. vir apud homerum.
 Molior. aris. por aparejar.
 Molops. opos. interpretatur viber.
 Moenia. um. por los muros de la ciudad.
 Monoptota. por cosa de vn caso.
 Monas monadis. por la vnidad.
 Monychus. i. por vno de los centauros.
 Monile. is. por el collar de oro.
 Monoceros. onis. por el unicornio.
 Monops. opos. interpretatur vinculus.
 Monumentu. i. por memoria de algo o sepultura.
 Mocerum. i. por el almadrote.
 Moriges. ctos. vir e rex italie.
 Morio. onis. por el bouo.
 Morini. pueblos son de brujas.
 Morus. i. por moral arbel.
 Morum. i. por la fruta del.
 Mosa. e. fluvius est gallie aquitanie.
 Mos mons. por la costumbre.
 Moses. is. profeta e capitán de los judios.
 Mulceo. es. mulsi. por halagar.
 Mulciber. bis. por el dios vulcano.

Mulgeo. es. mulsi. por ordeñar.
 Mulcto. as. aut. por penar en dinero.
 Mulio. onis. por asemilero o mulatero.
 Multicum. ij. por vestidura delicada.
 Munciceps. pis. por mozdor de la villa.
 Muncipium. ij. por villa con iurediccion.
 Munimen. itis. por guarnecimiento.
 Munus. eris. por el don.
 Muria. e. por salmuera o salmorejo.
 Mus. ris. por el raton.
 Musa. e. por la musa o inquisidora.
 Muscus. i. por el almizque.
 Muscus. i. por mohó de arbol.
 Mustacium. ij. por pan amassado con mosto.
 Mutina. e. por vna ciudad de italia.
 Mutilus. a. um. por cosa mocha.

Nabis. is. por la girafa animal peregrino.
 Habils. e. por cosa que se puede nadar.
 Hancisco. eris. por alcanzar e ganar.
 Hapus. i. por el nabo luengo.
 Har. ris. por vn rio de ymbria en italia.
 Harcissos. i. puer. e flos.
 Hares. tum. por las narizes.
 Haricia. e. por vna ylla en el mar ionio.
 Hastica. e. nombre proprio de vn romano.
 Haso. onis. por hombre narigudo.
 Hasus. i. por la nary.
 Barthex. eos. interpretatur ferula.
 Hatalis. is. por el dia del nascimiento.
 Hatales. tum. por el estado en que nacemos.
 Haru. por el nacimiento.
 Hatrix. cis. por cierta serpente.
 Haufragus. a. um. por el q se le quebro la naue.
 Hauficas filia alcinot.
 Hebris. idis. por pelleja de gama.
 Hebrophonos. interpretatur binnulos necans.
 Hecys. yos. interpretatur mortuus.
 Heco. as. aut. por matar.
 Hectar. aris. por lo que beuen los dioses.
 Hecto. is. xui. por enlazar.
 Heelys. ydos. nuper adueniens.
 Hefas indeclinabile. por ilícito.
 Hefandus. a. um. por cosa no licita.
 Hefartus. a. um. por lo mesmo.
 Hefrans. dis. por el cochino de menos de año.
 Hegligo. is. eri. por menospreciar.
 Hemea. regio est elidis.
 Hemesis. dea indignationis.
 Henic. arum. por las endechas.
 Heco. nes. por billar.
 Hepa. e. por scorpion o alacran.
 Hapos. otis. por el nieto.
 Heptis. is. por la neta.
 Heoterici. por los autores modernos.
 Heptunalia. orum. por las fiestas de neptuno.
 Hequam indeclinabile. por cosa luxuriosa.
 Hequaquam. en ninguna manera.
 Hequeo. is. por no poder.
 Hequicia. e. por luxuria o malicia.
 Hequis. por ninguno.
 He aduerbium est negandi.
 Hereus. et. por el dios de la mar.
 Herio. enis. por la muger de dios marie.
 Heris. idos. nomen proprium apud papinium.

Hertus. i. por vn monte de la isla itaca.
 Hestor. otis. por vn griego varon.
 Hestorides. por vn hijo o nieto de nestor.
 Hec. cis. por la muerte.
 Hetro. as. aut. por enlazar o trauar.
 Hetro. is. ui. por aquello mesmo.
 Hice. es. interpretatur victoria.
 Hiceterium. ij. por insignias del vencimiento.
 Hyctalops. opos. interpretatur lusciosus.
 Hicticorax. acis. por la lechusa aue.
 Hyctimene. moça fue de lesbo ylla.
 Himtrum aduerbium. por ciertamente.
 Hiniue. es. por la ciudad de ninie.
 Hiobe. es. por vna hija de tantalo.
 Hinius. i. por vn rey de los assyrios.
 Hisyus. i. por vna isla en la rbera de cartá.
 Htreus. et. por vn niño muy hermoso.
 Hifus. i. por el alcotan o esmerejon.
 Hiteo. es. por resplandecer.
 Hitor. eris. por estribar o esforçarse.
 Hix niuis. por la nieue.
 Hoctiugus. a. um. por cosa que anda de noche.
 Hoctu aduerbium. por de noche.
 Holo. e. por vna ciudad de italia.
 Holo. non vis. por no querer.
 Homas. adis. pueblo es de africa.
 Homlon. onos. vir apud homerum.
 Hong. arum. por ciertos dias del mes.
 Honagles aduerbium. nouenta vezes.
 Hongentes aduerbium. nouenta vezes.
 Hongies. por aquello mesmo.
 Horicum. i. por vna region cerca de dalmacia.
 Hostras. atis. por cosa de nuestro vando.
 Hora. e. por la señal o letra escripta.
 Hora. as. aut. por señalar.
 Horus. i. por el viento de medio dia.
 Horus. a. um. por cosa conocida.
 Rothus. i. por el bastardo no legitimo.
 Houacula. e. por la nauaja.
 Houeni. e. a. por de nueue en nueue.
 Houicus. a. um. por cosa nueva en arte.
 Houies aduerbium. por nueue vezes.
 Hubes. is. por la nube.
 Hubo. is. por casarse la muger.
 Hugg. arum. por los desuertos.
 Huma. e. por el segundo rey de los romanos.
 Humanus. i. por varon en el vergilio.
 Humantia. e. por vna ciudad de espania.
 Humen. itis. por dios o poder diuino.
 Humisima. atis. por el momo o moneda.
 Humicus. ij. por vn rio de italia.
 Hundinc. arum. por ferias de nueue dias.
 Hunquid aduerbium. por aventura.
 Huo. is. por guisiar o hazer del ojo.
 Huper aduerbium. por poco ha.
 Huptic. arum. por las bodas.
 Hus noos. interpretatur mens.
 Nutrio. is. por criar.

O prepositio por enderredor.
 Obelus. i. interpretatur veru.
 Obeliscus. interpretatur veruculum.
 Obesum. a. um. por cosa gruesa.
 Ober. cis. por el obstaculo o estoruo.
 Obijce. est obstaculum.

Obligatio. is. eci. por: contraponer.
Oblecto. as. por: alegrar a otro.
Obliviscor. eris. por: olvidar.
Obolus. i. por: cierta moneda.
Obruo. is. rui. por: poner so tierra z agua.
Obses. idis. por: el rehen.
Obstipus. a. um. por: cosa cabezcaida.
Obtrecto. as. por: reprehender lo que otro haze.
Obtrecto. as. por: reprehender lo que otro haze.
Ochema. atos. interpretatur currus.
Occido. is. penultima breui. por: caer.
Occido. is. penultima longa. por: matar.
Occano. is. por: cantar en contrario.
Occaput. utis. por: el colodrillo.
Occys. interpretatur velox citus.
Occies aduerbium. por: ocho vezes.
Octoni. g. a. por: de ocho en ocho.
Occulo. is. ui. por: esconder.
Odens. ontos. interpretatur dens.
Odear. cos. interpretatur temo. onis.
Oeconomica. orum. por: la economica.
Oconomus interpretatur villicus.
Oecophilax. acos. i. domi custos.
Oedipus. odis. por: vn rey de thebas.
Oenomeli. por: la clarea de vino z miel.
Oenops. opos. vir homero in odisea.
Oesopum. i. por: la grossura de lana fusia.
Oestros. u. interpretatur tabanus.
Ofella. g. por: carne sin buesso. ..
Ofa. g. por: aquello mesmo.
Offendo. is. por: tropeçar.
Officio. is. eci. por: empecer.
Ogdoas. ados. interpretatur octaua.
Ohe. interiectio ridentis.
Olearos. i. por: vna isla del arçapielago.
Oleaster. i. por: el azebuche.
Oleaginus. a. um. por: cosa de oliua.
Olenos. por: vna ciudad de etolia o boecia.
Oleo. es. por: oler o echando de si olor.
Oleter. ros. interpretatur perditor.
Olfacio. is. por: oler recibiendo olor.
Olum aduerbium. por: en algun tiempo.
Olympionices. g. por: vencedor: en olympia.
Olympus. i. mons est multis in locis.
Oloafon. enes. nomen proprium viri.
Olx oleos. interpretatur sulcus.
Omasum. i. por: grossura en la barriga.
Omelix. interpretatur coetaneus.
Omitto. is. por: dexar.
Omostix. interpretatur confunx.
Onar. ros. interpretatur somnium.
Ontar. interpretatur eque somnium.
Onyx onychis. por: la cornerina piedra.
Onos. u. interpretatur asinus.
Opa. g. nomen proprium foemine.
Opacus. a. um. por: cosa sombria.
Opaon. onos. nomen proprium viri.
Operio. is. eperui por: cobuir.
Opes. um. por: las riquezas.
Ophis. ios. interpretatur serpens.
Ophrys. yos. interpretatur supercilium.
Opilio. cnis. por: el pastor de ouejas. ..
Opimus. a. um. por: cosa fertil z gruessa.
Opis. is. por: vna nymphea.
Opis in genituo por: ayuda.

Opis interpretatur retro.
Opois idem est quod opus opuntis.
Oponnos. interpretatur autumnalis.
Operior. aris. por: esperar a otro.
Opifer. icis. por: official de algun arte.
Ops. opos. per o mega est oculus.
Ops. opos. per o micron est vor.
Oprimates. um. por: los buenos ciudadanos.
Opus. untos. por: vna ciudad de grecia.
Ora. g. por: la costa de la mar.
Orbis. is. por: la redondez.
Ordio. iris. por: ordir. z comenzar.
Orichalcum. i. por: alaton morisco.
Orgentor. igis. por: principe frances.
Oricum. i. oppidum est thracie.
Organum. i. por: el oregano yerua.
Origenes. is. nomen proprium viri.
Origencistes. g. ex origenis secta.
Onon. onis. por: vna cierta constellation.
Onoz iris. per nacer.
Oritbya. g. nomen proprium foeminarum.
Oryx. ygis. vn animal es no conocido.
Ornis. ithos. interpretatur gallina.
Orobus. i. interpretatur ciuum. i. teruo.
Orodos. is. por: vn varon en el vergilio.
Ortbographia. g. por: la ortbographia.
Oryx. gos. interpretatur coturnix.
Os. otos. interpretatur auris.
Oscen. inis. por: el que canta con la boca.
Oscina. g. por: la que canta con la boca.
Osyris. idis. por: vn dios de los griegos.
Ouis. is. por: la oueja.
Orimeli potio ex aceto z melle.
Orys. interpretatur velox z acutus.
Orytonos interpretatur accentus acutus.

Pabulum. i. por: el pasto que no es grano.
Pabulor. aris. por: y: a buscar pasto.
Pachinus. i. por: vn cabo de sicilia.
Pachys. yos. interpretatur crassus.
Pacifcor. eris. por: hazer pacto.
Pacorus. i. por: vn rey de parthia.
Pacuuius. ij. por: vn poeta antiguo.
Pactolus. i. por: vn rio de lydia.
Padus. i. por: vn rio de italia.
Pan. anis. apollo aut laus illius.
Pes pedos interpretatur puer.
Pedagogus. por: el ayo del nifio.
Pedico. as. por: hazer lo a moço.
Peglotribes. interpretatur exercito: puerorum.
Pegma. atis. interpretatur ludus.
Pagasis. idos. foemina a pagasa vrbe.
Pagina. g. por: la hoja del libro.
Pago. is. pepigi. por: hazer pacto.
Pagus. i. por: el barrio o aldeo.
Pala. g. por: la pala o arbol no conocida.
Palarum. i. por: el paladar.
Palmodia. as. interpretatur cantatio.
Pallas. anis. por: el hijo del rey euandro.
Pallas. adis. por: la diosa minerva.
Pallesco. is. por: amarillecerse.
Pallicus. i. filius touis ex thalia.
Palmes. itis. por: el farmiento en la vid.
Palor. aris. por: buy: el desbaratado.
Palus. udis. por: la laguna.

Palus. i. por: el palo o picota.
Pamphagos. interpretatur omnia comedens.
Pamphylia. g. por: vna regton de asia la menor.
Pampinus. i. por: el pampano de la vid.
Pan panos. deus pastorum.
Panaretos. est omnimoda laudatio.
Pandamator. oros. omnia domans.
Pando. is. por: abrir o manifestar.
Panegyris panegyris. festa erant. ..
Pango. gis. por: plantar o componer.
Pansa. g. por: pauido de pies llanos.
Panther. eris. penultima acuta. no. pp: sum viri.
Panther. eris. vitima acuta animal celebre.
Panthoos. us. vir troianus.
Panthoides. g. filius panthus.
Papauer. eris. por: la dormidera.
Pape. interiectio admirantis.
Papo. as. por: comer papas.
Papas. g. interpretatur auus auf. ..
Papilio. onis. por: la mariposa.
Par paros. interpretatur par paris.
Paradisus. i. est hortus.
Paragoga. g. interpretatur deductio.
Parasceue. es. interpretatur p:paratio.
Parasitus. i. por: el truhan por comer.
Parco. is. por: perdonar o guardar. ..
Paris. idis. por: vn hijo de priamo.
Parnasus. i. mons p:ocidis.
Parthenius. ij. por: vn monte de arcadia.
Parthenius. ij. por: vn rio de paphlagonia.
Parthenope. es. ciuitas est theopolis.
Parthenopeus. i. por: vn rei de arcadia.
Partior. iris. por: partir.
Parturio. is. por: auer gana de parir.
Pasco. is. paul. por: apascantar ganado.
Pascua. g. por: el pasto o de hela.
Passer. eris. por: el gorrión.
Passus. us. por: el passo o passada tendida.
Passum. i. por: el vino bastardo.
Pastinaca. g. por: canahona o cierto pece.
Pateo. es. patui. por: ser manifesto.
Patagia. g. por: vn rio de sicilia.
Patauium. ij. por: padua ciudad.
Patina. g. por: el plato.
Patrisio. as. por: remedar al padre. ..
Patro. as. patraui. por: hazer.
Patrociniun. ij. por: el abogamiento.
Pauo vel pauesco. por: auer pauoz.
Paulatim aduerbium. por: poco a poco.
Pecten. inis. por: el peine o pendejo.
Pecto. is. por: peinar.
Peculium. ij. por: el pegujal.
Pecus. onis. por: el ganado.
Pecus. udis. por: la res como oueja. ..
Pedes. itis. por: ombreo muger de ple.
Pediculus. i. por: el piojo o ladilla.
Pedissequa. g. por: la que acompaña a otra.
Pedo. is. pe pedi. por: peer.
Pedo. onis. por: el que tiene grandes pies.
Pegasus. i. por: el cauallo con alas.
Peiero. as. aui. por: perjurar se.
Pelagon. onos. vir apud homerum.
Pelamys. idis. por: atun nueuo.
Pelyx. interpretatur galea.
Pelecan. anos. auis est pelecanus.

Pelecas. antos. eadem auis est.
Pelcus. ei. gaci filius fuit.
Pelias. g. hijo fue de neptuno z rei de thesalia.
Pelias. adis. por: cosa hembra de pelion monte.
Pelignorum. por: pueblos de italia.
Pelion. ij. por: vn monte de thesalia.
Pellicio. is. pellere por: atraer con halagos
Pello. is. pepuli. por: empujar.
Pelops. opos. tantali filius.
Pelo. oros. interpretatur magnum.
Peloros. idem quod pelorus.
Pelorus. i. por: vn monte cabo de sicilia.
Peluis. is. por: el bacin de pies.
Pelusium. ij. por: vna ciudad de egipto.
Penates. um. por: los dioses de casa.
Pendeo. es. por: estar colgado.
Pendo. is. por: dar o pagar p:nsion.
Penelope. es. filia icarij mulier vlyris.
Penes p:positio. por: cerca en festiuo.
Penes. ctos. interpretatur pauper.
Penetro. as. por: meter adentro.
Penitus aduerbium. por: del todo punto.
Pentagonus. i. por: de cinco rincones.
Pentapton por: cosa de cinco cosas.
Pentecostes. interpretatur quinquagesima.
Pentheus. i. por: vn rey de thebas.
Penus. onis. por: la prouision de comer.
Penus. us. aquello mesmo.
Peperi interpretatur p:per.
Permaneo. es. permanecer hasta el cabo.
Pera. g. por: el curron o esclauina.
Perdi. icis. perdit auis.
Perendie aduerbium por: trasmañana.
Perello. is. perculti. por: herir.
Pergamun. i. vna noble ciudad de asia.
Pergama. orum. la ciudad de troia.
Pericles. is. capitán de los athenenses.
Peridymenes. g. hijo de neleo rey de pylo.
Periction. onos. n. p. viri.
Periculum. i. por: peligro o esperencia.
Periodus. i. est circuitus finis. aut terminus.
Perimo. is. por: matar.
Peripetasma. atis. el cielo de la cama.
Periphas. antos. n. p. apud vergilium.
Peripsema. atos. interpretatur purgatio.
Peristramaton. genus quoddam vesna.
Permullus. i. vn rio de boecia.
Pero. onis. abarca de cuerpo crudo.
Pernicies. ei. muerte o destruction.
Perpes. etis. cosa perpetua z continua.
Perpetio. eris. por: sufrir hasta el cabo.
Perpetro. as. por: hazer en mala parte.
Perrhebus. a. um. cosa de thesalia.
Persephone. es. proserpina diosa del infierno.
Perulium. ij. persona ciudad de italia.
Pesundo. as. por: acocerar.
Petasio. onis. por: tocno.
Petilia. g. ciudad de la brucia.
Peto. is. herir o demandar.
Phetar. acos. aliquis vir ex pheacia.
Phaeton. onis. hijo del sol z clumene.
Phaetusa. hija del sol z neera.
Phabs. bos. interpretatur palumbes.
Pharinx. gos. interpretatur guttur.
Pharmacopola. g. boticario.

Phafelus. i. por la barca.
Phasis. idis. vn río de los colchos.
Phalanx. gis. batalla a pie.
Phemonoe vna de diez sybilas.
Phenar. acos. interpretatur deceptor.
Pheretrum. i. las andas de muertos.
Pher. eros. interpretatur fera.
Phicus. untos. ciuitas aphtice.
Phygopolis. interpretatur fugiens ciuitatem.
Phylar. acos. interpretatur custos.
Phyleros. otis. n. p. de vn varon.
Phylis. idis. vna reina de thracia.
Phylocorus. i. fue vn hystorador.
Philopatri. amans patriam.
Phylopemenes vir celebris apud grecos.
Philos. interpretatur amicus.
Philothersites. e. amans therfitem. .
Phylura. e. la teja arbol.
Phyfeter. eris. vna especie de vallena.
Phyfica. orum. vna obra de aristoteles.
Philus. untis. vna ciudad de achata.
Phlegeton. ontos. fluuius inferorum.
Phleps. ebos. interpretatur vena.
Phoca. e. por el lobo marino.
Phocis. idis. por vna region de grecia.
Phocus. i. por vn hijo de caco.
Phonascus. i. maestro que adoba la voz.
Phoncis. entos. interpretatur vocalis.
Phoenicopterus. i. aue de alas bermejas.
Phoenix. icos. vir a quo dicta phoenice.
Phoenissa. e. por muger de phoenicia.
Phor. ozos. interpretatur fur.
Phorbar. antos. filius priami. .
Phorcin. deus marinus qui phorcus.
Phos. otos. interpretatur lumen.
Phos. otos. interpretatur vir.
Phrater interpretatur tribulus.
Phrar. atos. interpretatur puteus.
Phren. enos. interpretatur mens.
Phrentis non phrenesis. la frenesia.
Phrig. igtis. por vn varon de frigia.
Phrygia. e. por muger de frigia.
Phrbir. iros. interpretatur pediculus. .
Phrisis. is. por tifica dolencia.
Pica. e. por la picaça.
Picenum. i. la marca de ancona.
Picentinus. a. um. cosa de allí.
Picus. i. varon fue buelto en aquella aue.
Pydes. etos. n. p. viri.
Pyga. e. interpretatur clunis.
Pyrgargus. i. especie de agulla et ciervo.
Phyges. etos. nomen viri proprium.
Pila. e. la pelota para jugar.
Pileus. i. el bonete o caperuça.
Pyla. e. por el pilar para sostener.
Pylene. es. por vna ciudad de etolia.
Pyles. etos. n. p. viri.
Pylos. i. ciudad cerca de thessalia.
Pilus. i. por el pelo de la cabeça.
Pipo. as. por ptar el balcon.
Pipillo. as. por cantar el gorriou.
Piper. eris. por la pimienta.
Pinfo. is. por batir el farro.
Pypyros. interpretatur ignis.
Pireus. i. por vn puerto de atenas.

Pirus. i. por el peral.
Pirum. i. por la fruta deste arbol.
Pyragmon. ontis. vno de los cyclopes.
Pyragnis. idis. cosa que sube en agudo.
Pyrine. es. por los montes pireneos.
Pyrerum. i. por el pelitre rai conocida.
Pyrigoteles. i. scalptor gemarum.
Pyrois. entis. vno de los cauallos de sol.
Pyropus. i. el carbunco piedra.
Pistacium. ij. el alfozigo arbol z la fruta.
Pistris. is. n. p. de vna naue.
Pitheus. vn rey de troezen.
Pituita. e. la flema humor.
Pytelon. ontis. por varon griego.
Pitys. yos. interpretatur pinus.
Pythmen. enos. interpretatur fundus.
Pythagoras. e. n. p. de vn philosofo.
Pyrus. a. um. cosa de apollo.
Pyrifina. atis. interpretatur irroratio.
Pyrilisma. atis. por aquello mesmo.
Pyton. is. la serpiente que mato apollo.
Placuns. untos. interpretatur placenta.
Plaudo. is. fauorecer con voz z manos.
Planes. etos. interpretatur deceptor.
Plaga. e. por region o playa.
Plaga. e. la red para tomar fieras.
Plaga. e. por la llaga o herida.
Platanon. ontis. lugar de platanos.
Plebs. ebis. por el pueblo.
Pleuron. onos. ciuitas est etolic.
Plico. as. por plegar.
Plecto. is. por herir o punir.
Plutar. n. pro viri.
Pneuma. atis. por el espíritu.
Podagra. e. por la gota de los pies.
Podalirius. ij. medico hijo de esculapio.
Poderis. is. vestidura hasta en pies.
Poesis. is. la poesia arte.
Poema. la obra del poeta.
Poemen. enos. interpretatur pastor.
Polis. interpretatur ciuitas.
Politris. idos. ciuis foemina.
Polydamas. antos. vir troianus.
Polychr. iros. interpretatur multi manus.
Polydorus. i. vn hijo vel rey puamo.
Polymestor. ontis. rey fue de thracia.
Polynices. n. pro viri celebre.
Polypheos. vnus ex cyclopius.
Polyctetus. i. vn entallador o estatuario.
Polypus. i. pulpo pescado.
Poller. ictis. el dedo pulgar.
Pollis. inis. lo fortil de la barina.
Pollux. cis. hijo fue de iupiter.
Poltin. inos. rex fuit thacic.
Pompholix. lauadura de escoria.
Pompholix. igos. interpretatur bulla.
Pondo in plurali. por libra.
Pondus. eris. por la carga.
Pone prepositio z aduerbium. por tras.
Ponos. interpretatur labor vel dolor.
Pontus. i. por el mar.
Popa. e. la grossura del vientre.
Popeanum. cierto afeito de mugeres.
Popifina. atis. ferida de vn a mano con otra.
Poles. itis. la rodilla por de tras.

Populus. i. por el pueblo.
Poriena. e. rey fue de los ethiucos.
Portio. ontis. la parte o racion.
Portulaca. e. la verdolaga.
Posidon. onos. interpretatur neptunus.
Postert. o. um. los que vernan despues.
Postis. is. por la puerta de madera.
Posticus. a. um. cosa trasera.
Posticus. i. el postigo puerta detras. .
Postidie. aduerbium vn dia despues.
Pottor. eris. alcançar lo deseado.
Potis. e. por cosa que puede.
Poto. as. por beuer o dar a beuer.
Pre prepositio. por ante.
Preceptis. tis. cosa perturbada o acelerada.
Precono. is. cantar delante.
Precipito. as. por deriuar o caer. .
Precipio. is. mandar enciando. .
Preco. otis. por cosa temprana.
Precoquus. a. um. por a quello mesmo.
Precoordia. orum. las telas del coracon.
Precurso. is. correr delante.
Predo. ontis. el robador.
Predico. as. por predicar. .
Predico. is. por decir antes. .
Preneste. is. vna ciudad de italia.
Prepedio. is. por impedir.
Prepes. eris. el aue que buela.
Preputium. ii. por el capillo del zc.
Pres. edis. el abonado en heredades.
Preptio. is. por archatar antes.
Prestigiarum. juegos de passa passa.
Presto indeclinabile. cosa presente. .
Preful. ultis. perlado o perlada. .
Preter prepositio. por sacando afuera.
Prester. eris. interpretatur senior.
Prester. ris. cierta especie de sierpe.
Prester. eris. llama del cielo.
Pret. cis. por el ruego.
Priamus. i. rey de troia hijo de laomedon.
Priamides. e. hijo o nieto de priamo.
Priamis. idos. hija o nieta de priamo.
Priapus. i. por el dios de los huertos.
Prudie. por vn dia en antes.
Priuates. um. los principales de la ciudad.
Primores. um. a aquellos mesmos.
Pristinus. a. um. cosa de poco dias.
Proauus. i. por el bisauuelo.
Probium. i. por el denuesto.
Probus. a. um. cosa buena z prouechosa.
Procella. e. por tempestad.
Proceres. um. los principales varones.
Procerus. a. um. cosa grande en su especie.
Proculco. as. hollar o tropellar.
Procumbo. is. caer. leros.
Prodigo. is. egi. por destruir.
Prodigus. a. um. cosa gastadora.
Prodo. is. manifestar o dar por tracion.
Profanus. a. um. cosa no sagrada.
Profestus. a. um. cosa no de fiesta.
Proficio. is. por aprouechar.
Profiscor. eris. partirse a algun lugar.
Profiteor. eris. hazer profession.
Profor. aris. por hablar.
Profugio. is. buir a lexos.

Profundus. is. por derramar mucho.
Profundus. a. um. cosa honda.
Profulus. a. um. el que derrama mucho.
Progenes. et. por la generacion.
Prohibeo. es. vedar z apartar.
Proles. is. por la generacion.
Proluo. is. lauar mucho.
Promanus. idos. interpretatur vaticinans.
Prometheus. et. hijo de iapeto.
Promethides. e. hijo de aqueste.
Promineo. es. estar encima.
Promo. is. sacar lo guardado.
Pronepos. ontis. el bisnieto.
Proneptis. por la bñneta.
Pronuba. e. la madrina de boda.
Pronus. a. um. cosa cuesta yuso.
Propago. inis. la prouena de la vid.
Prope prepositio. por cerca en lugar.
Propertius. ij. nombre de vn poeta.
Propino. as. dar a beuer delo que beuisse.
Proponis. el mar cerca de constantinopla.
Prophetes. e. el propheta varon.
Prophetisa. e. la profeta muger.
Prophetis. is. por lo mesmo.
Propter prepositio. para dar causa.
Protinus aduerbium. por luego.
Prosia. e. la diosa que endereça el parto.
Prosia. e. la oracion prosa.
Prosirpina. e. la muger de pluton.
Prosucha. e. el ospital de pobres.
Prosymna. e. vna ciudad de thessalia.
Prosper. a. um. cosa que da prosperidad.
Protus. i. vn dios de la mar.
Protogenes. is. por primogenito.
Prototypon el original.
Prudes. entos. n. p. viri.
Prugio. inis. la comezon.
Prunus. i. el ciruelo arbol.
Psallo. is. por cantar.
Psaltes. e. el cantor.
Psaltria. e. la cantora.
Psar. aros. interpretatur sturnus.
Pseudo in compositione. por falso.
Psterix interpretatur ala aus.
Pstifana. e. el ordiate o fresadas.
Ptolemus. nombre de los reyes de egypto.
Ptolemus. mathematico notable.
Ptos. cos. interpretatur lepus ontis.
Ptubes. is. por el pendejo.
Publior. ontis. el moço de publico.
Pudes. entos. n. p. viri.
Pudicus. a. um. cosa casta.
Pugil. itis. luchador o luchadora.
Pugillares. las tablillas para escreuir.
Puler. cis. la pulga.
Puls pultis. por las puchas.
Pulumar. aris. estrado de almohadas.
Puluis. eris. el poluo.
Pungo. is. por punçar.
Pupa. e. la muñeca.
Pupus. i. el muñeco.
Pupula. e. la niñilla del ojo.
Pupillus. i. por el pupillo.
Pus. uris. por la podre.

Quadrige.arum.carro de quatro cauallos.
 Quadrages aduerbium.quarenta vezes.
 Quadrans.tis.la quarta parte de doze.
 Quadrimus.a.um.cofa de quatro años.
 Quadringentes.quatro cientas vezes.
 Quæstus.us.poz la ganancia.
 Quæro.is.poz ganar o bucar.
 Qualus.t.poz el canastillo.
 Quater aduerbium.poz quatro vezes.
 Quaterni.ç.a.poz cada vno quatro.
 Quatio.is.quasi.poz facudir.
 Quæro.eris.poz querellarfe.
 Quercus.us.poz el enziaa arbol.
 Quæso.is.quæsumus.poz rozar.
 Quæstus.us.poz la querella o queza.
 Quies.ettis.poz la holgança.
 Quinquatria.ozum.fiestas eran de mînerua.
 Quincunus.cis.las cinco partes de doze.
 Quinquages aduerbium.cincuenta vezes.
 Quingentes aduerbium.quingentas vezes.
 Quinquies aduerbium.poz cinco vezes.
 Quinqueni.ç.poz cada cinco.
 Quinquagenti.ç.a.poz cada cincuenta.
 Quingenteni.ç.a.poz cada quientos.
 Quirinus.t.romulo rey de los romanos.
 Quiris.ttis.poz el romano.
 Quisquilæ.arum.poz frafcas quasi nada.
 Quisquilia.ç.poz la cofcoja arbol.
 Quintilis.is.poz el mes de julio.

Rabula.ç.poz el abogado indoto.
 Rapiolis.is.rex fuit barbarus.
 Rapio.is.poz arrebatat.
 Rapum.t.el nabo.raphanus.t.el rauano.
 Rastrum.t.el raistro o rastrillo.
 Raucio.is.poz enron quecer.
 Rebellio.onis.poz la rebeldia.
 Recido.is.poz recaer.
 Recido.is.penultima longa.poz coztar.
 Reclino.as.poz inclinar o recostar.
 Recumbo.is.poz acostarfe.
 Recuso.as.aui.poz rehusar.
 Recutus.a.um.circuncidado.
 Recludo.is.fi.poz abur lo cerrado.
 Redigo.is.egi.poz reduzir.
 Redimo.is.emi.arrendar o redemir.
 Redimiculum.t.poz el ornamento.
 Reddo.is.poz tomar a dar.
 Redoleo.es.poz oler bien.
 Refercio.is.fi.poz recalcar.
 Reficio.is.eci.poz rebazer o restaurar.
 Refringo.is.poz quebrar.
 Refuto.as.aui.poz redarguir.
 Releo.es.eui.poz raer o quitar.
 Reliquæ.arum.poz las reliquias.
 Remaneo.es.fi.poz quedar.
 Remex.tgis.poz remado: o galeota.
 Renenis.poz las renes o riñones.
 Reor.eris.poz pensar.
 Reperto.is.poz hallar.
 Repo.is.fi.poz entrar no sintiendose.
 Requies.et.poz la holgança.
 Requiro.is.fual.poz bucar o requerir.
 Resideo.es.poz estar mucho asenado.
 Reses.dts.el que mucho esta asentado.

Resilio.is.poz saltar atras.
 Respuo.is.poz menospreciar.
 Restis.is.poz foga o ristra.
 Resulto.as.aui.poz refurtir.
 Reticeo.es.poz callar mucho.
 Retinaculum.t.poz el retcnedor.
 Rhadamantis.idos.filius iouis.
 Rhames.ettis.vn varon en el vergilio.
 Rhebus.t.vn nombre de cauallo.
 Rheda.ç.poz el carro o carreta.
 Rhegium.tj.vna ciudad de italia.
 Rheior.ous.poz el orador rhetorico.
 Rhin.nos.interpretatur naris.
 Rhinoceros.otis.vn animal no conocido.
 Rhiphetorum.montes son septentrionales.
 Rhodanus.t.el ros o rona rio de francia.
 Rhodos.t.poz la isla y ciudad de rhodas.
 Rhog.og.interpretatur acinus.t.
 Rhodaphne.es.poz el adelpho.
 Rhodophe.es.poz vn monte de ibracia.
 Ringo.is.poz refir o rifar.
 Ringor.eris.poz el mesmo.
 Rito.as.a quo sunt prouto.as.irrito.as.
 Ritus.us.la costumbre antigua.
 Rogus.t.poz el fuego.
 Ruber.a.um.poz cofa ver meja.
 Rubigo.tis.poz berumbre o añubla.
 Rubrica.ç.poz el almagra.
 Rubus.t.poz la çarça mata conocida.
 Robur.oris.poz robre o fuerça.
 Rudens.tis.poz la cuerda de la naue.
 Rudis.e.cofa nueua o no labrada.
 Rudis.is.la vara del alcalde.
 Rudo.is.rudi.poz rebuznar.
 Rudus.vel.ruder.la fuzedad o vassura.
 Rufæ.arum.campanie oppidum.
 Rumer.icis.la romaza yerua.
 Ruco.is.poz caer o derubar.
 Ruspina.ç.oppidum apulicæ.
 Rusticus.a.um.poz cofa del campo.
 Ruteni.ozum.pueblos son de alemania.
 Rutuli.ozum.pueblos son de italia.
 Rutulus.a.um.poz cofa rora o ruua.
 Rutuba.ç.poz vn rio de italia.
 Rutupe.es.vna ciudad de sicilia.

Sabura.ç.vn capitan de africa.
 Sabus.t.vn rey de los sabinos.
 Sagus.t.saga.ç.el adcutno o adeuma.
 Salamin.inis.vna ciudad z isla de greça.
 Salea.um.poz los denaires.
 Salix.icis.poz el salze arbol.
 Salmacis.nympha z fons.
 Salto.is.poz saltar.
 Salomon.rey de los judios.
 Salome.es.muger judia.
 Salpe.es.nombre de vna muger patera.
 Salpiga.ç.cierta serpiente en africa.
 Salpinx.gos.interpretatur tuba.
 Salsugo.inis.poz el sudor del sal.
 Salto.as.poz bailar o dançar.
 Saluber.bris.bze.poz cofa saludable.
 Salum.t.poz la mar.
 Sambucistes.ç.el que tañe sambuca.
 Sambucistria.ç.poz la que la tañe.

Samos.t.insula maris ionij.
 Sannis.itis.ombre de sannio en italia.
 Sancio.is.xi.poz establecer.
 Sandidr.cis.yerua para teñir colorado.
 Sandicinus.a.um.cofa deste color.
 Saperda.ç.poz vn cierto pescado.
 Sapis.is.poz vn rio de lombardia.
 Sapo.onis.poz el rabon.
 Sapphyus.t.çafir piedra preciosa.
 Sappho.us.poetis mitylenea.
 Sarcina.ç.poz carga o sarcia.
 Sarcio.is.poz coser z surzir.
 Sarcophagus.t.genus lapidis.
 Sardis.ciuitas est asie.
 Sardonir.icis.cierta piedra preciosa.
 Sarmates.ç.vn varon de tartaria.
 Sarmatis.idis.muger de aquella tierra.
 Sarpeden.onos.filius est iouis.
 Sarracum.t.poz el carro.
 Sarcina.ç.poz vna ciudad de italia.
 Sart farcos.interpretatur caro.
 Sason.onis.isla entre bundusio y epiro.
 Saticus.vel.saticus.poz el bastio.
 Satelles.el armado que acompaña a otro.
 Saturnalia.ozum.fiestas eran de saturno.
 Scabo.is.scabi.poz rascar.
 Scalæ.arum.poz las escaleras.
 Scalpo.is.pfi.rascar o esculpir.
 Scando.is.poz sobir.
 Scammum.t.poz el escaño.
 Scelus.eris.poz gran pecado.
 Scepstis.ios.interpretatur excusatio.
 Schema.atis.figura interpretatur.
 Scyphus.t.vaso era para sacrificar.
 Scythes.ç.ombre de tartaria.
 Scythis.dts.poz muger de allí.
 Scitus.a.um.poz cofa hermosa o sabia.
 Sciscitor.aris.preguntar para saber.
 Scoler.cos.interpretatur vermis.
 Scolopendra.berba est z animal.
 Scolops.opos.interpretatur palus.udis.
 Scoma.atos.interpretatur facetie.
 Scopæ.arum.scoba para barrer.
 Scopo.is.poz barrer con scoba.
 Scor.atos.interpretatur merda.
 Scrobs.scrobis.poz el hoyo.
 Scrupulus.t.poz cierta pesa.
 Scrupus.t.poz la piedra.
 Scrupulus.t.poz la piedrezita o china.
 Scurra.ç.poz el truhan.
 Sebetus.t.vna fuente de napolos.
 Seco.as.poz coztar.
 Securis.poz la segur o hacha de armas.
 Securus.a.um.cofa sin cuidado.
 Secus.prepositio.poz cerca.
 Secus aduerbium.poz en otra manera.
 Secundum prepositio.poz segun.
 Sedes.is.poz el asiento.
 Sedile.is.poz silla de assentar.
 Seditio.onis.bolllitio o alborote.
 Sedulus.a.um.poz cofa diligente.
 Seges.ettis.poz la muelle de la tierra.
 Selets.entos.ciuitas est homero.
 Seligo.is.poz apartar lo escogido.
 Semel aduerbium.poz vna vez.

Semis.iffis.poz la meytad de la libra.
 Semis aduerbium.poz medio del entero.
 Senecio.senecionis.poz vejezuelo.
 Senium.tj.poz la vejez.
 Senones.pueblos son de francia.
 Senolum aduerbium.apartadamente.
 Sentesium.poz las espinas.
 Sensim aduerbium.poz poco a poco.
 Seps.is.poz seto o cierta sierpe.
 Sepes.is.poz aquello mesmo.
 Separ.poz cofa desigual.
 Sepelto.is.poz enterrar.
 Sepia.ç.poz la xibia pescado.
 Septio.is.pfi.poz cercar de seto.
 Septeni.ç.a.poz cada vno siete.
 Sequana.ç.vn rio de francia.
 Sequani.ozum.pueblo cerca deste rio.
 Ser.eros.vir ex serica regione.
 Serapis.dts.dios de egypto.
 Seresium.ciertos pueblos orientales.
 Sero.as.aui.poz cerrar con cerradura.
 Sero.is.eui.poz sembrar.
 Seria.ç.poz tinaja o vasija de barro.
 Seria.ozum.poz las veras no burlas.
 Sericus.a.um.poz cofa de sirgo.
 Serotinus.a.um.poz cofa tardia.
 Scriphos.vna isla del arçapielago.
 Seria.ozum.poz las aguinaldas.
 Serum.t.poz el suero de la leche.
 Sestos.ciudad de europa.
 Sertili.poz el mes de agosto.
 Sertans.las dos partes de doze.
 Sertarius.cierta medida.
 Sesostris.is.poz vn rey de egypto.
 Severus.a.um.cofa graue.
 Sibilus.t.poz el filio.
 Sibaris.ciuitas apulicæ.
 Sibina.ç.genus teit est.
 Sica.ç.la daga o copagoja.
 Sicarius.tj.poz el homiciano.
 Sicania.ç.poz la isla de sicilia.
 Sicanus.a.um.poz cofa desta isla.
 Siculus.a.um.poz lo mesmo.
 Sycomorus.t.la higuera.mortal.
 Sichenus.t.el marido de dido.
 Siderius.interpretatur ferreus.a.um.
 Sido.is.fidi.poz hazer asiento.
 Sydus.eris.la constellacion.
 Sylva.ç.vn bosque de lucania.
 Siler.eris.la ymbzera.
 Siler.eris.vn rio de italia.
 Siler.icis.la piedra pedernal.
 Siligo.inis.el escandia o trigo candial.
 Siliqua.e.la vana z la legumbre.
 Silurus.t.vn peicado del nilo.
 Symbolum.t.la conuenientia.
 Simius.t.el mono.Simea.ç.la mona.
 Simois.ettis.vn rio de troia.
 Simon.onis.philosofo de atbenas.
 Symplegas.adis.farum turta bosphorum.
 Simphonia.ç.poz la consonantia.
 Simulus.a.um.cofa roma vn poco.
 Synagoga.ç.interpretatur conuentus.
 Sinapis.is.la mostaza o renabe.
 Sinapi.quod latine sinapis.

Sincerus. a. um. por cosa limpia.
 Sinciput. ans. por vn pedago de cabeza.
 Sydon. onis. por vna ciudad de fenicia.
 Sindon. onis. lintheum ex serico.
 Singuli. g. a. por cada vno.
 Singulis. is. por gaudaxenil rio.
 Synhedra. g. interpretatur confessus.
 Synodus interpretatur consilium.
 Sinon. onis. por vn varon griego. .
 Sino. is. siui. por derar.
 Sinopsis. is. por vna ciudad de ponto.
 Synteresis. interpretatur conseruatio.
 Sinuella. g. por vna ciudad de italia.
 Sinum. i. la barcha para leche.
 Sinus. us. el seno o golfo.
 Siphax. acts. por vn rey de africa.
 Simphartum. ij. por el velo para sombra.
 Siphon. onis. el agua tocho.
 Sipus. untis. por vna ciudad de apulia.
 Syracus. arum. çaragoça de sicilia.
 Syren. ens. animal aquatile.
 Syrinx. gis. por la siringa o vna ninfia.
 Sirus. a. um. cosa de siria. .
 Sys. yos. interpretatur sus suis.
 Sifer. eris. por cierta rayz hortense.
 Sifimbaum. el axedrea.
 Sisto. is. estar quedo o durar.
 Sisto. is. stiti. estancar o hazer estar.
 Stibon. onis. por vn monte de thracia.
 Sticen. inis. el tañedor de los mortuorios.
 Sticina. g. por la tañedora asi.
 Smaragdinus. a. um. cosa de finaralda.
 Similar. cis. cierta especie de yedra.
 Soboles. is. la generacion.
 Socer. eri. el suegro. .
 Sodoma. g. ciudad de palestina.
 Soleo. es. acostumbiar.
 Socors. dis. por cosa de socoraznada.
 Sodalis. is. companero en los plazeros.
 Solen. ens. aqueductus siue piscis.
 Solium. ij. la silla real o caldero de baños.
 Soluo. is. por pagar o defatar.
 Solox. ocis. lana grossera de cabras.
 Sophia. græc est sapientia latine.
 Sophocles. poeta tragicus.
 Sophistes. g. filosofo fingido. .
 Sophos. u. interpretatur sapiens.
 Sophrosyne. es. interpretatur modestia.
 Sophos aduerbium interpretatur sapienter.
 Sopor. is. sui. por adormecer a otro.
 Sora. g. vna ciudad de italia.
 Soracte. is. vn monte cerca de roma.
 Sorax. icis. por el sorze o raton.
 Sorbillo. as. sorber a menudo. .
 Sordes. tum. la suziedad o auaricia.
 Soror. onis. por la hermana.
 Sortes. tum. la respuesta de los dioses.
 Sospes. itis. sano y saluo ombre o muger.
 Sospra. g. por cosa hembra desta manera.
 Soter. eris. interpretatur saluator.
 Spado. onis. por el castrado.
 Spadix. icis. por el raximo de datiles.
 Spans. ios. interpretatur raritas.
 Spargo. is. si. derramar.
 Specus. us. por la cueua.

Spelium. i. por aquello mesmo.
 Spelinx. cis. pio spelunca.
 Spelunca. g. por la cueua.
 Sperno. is. por menos preciar.
 Spinx. yel sphinx. gis. animal no conocido.
 Spinter. eris. la trença de la vestidura.
 Spiculum. i. por la lança saeta o carquillo.
 Spio. us. vna et nymphis.
 Spondeo. es. por prometer.
 Spolita. orum. por los spojos.
 Spoletum. i. lugar de italia.
 Sponsalia. orum. los desposorios.
 Sponte aduerbium. voluntariosamente.
 Splen. ens. el baco de la sadura.
 Spurius. ij. el bastardo no legitimo.
 Stabilis. e. por cosa que esta y permanece.
 Statua. orum. estancia del real para poco tiempo.
 Strabo. onis. el turno ombre.
 Straba. g. la muger turnia.
 Strages. is. el strago de muertos.
 Stragulum. i. repostero o silla o albarda.
 Strather. eris. el peso o balança.
 Sterno. is. por igualar lo aspero.
 Strear. atos. interpretatur ieuum.
 Sterto. is. por roncar dormiendo.
 Steatoma. atis. especie de vlcera.
 Stepsiceros. onis. por vna especie de ciervo.
 Stibnelus. i. hijo fue de capaneo y euadne.
 Stigo. as. a quo sunt in stigo. gas. castigo. gas.
 Stenos. interpretatur robur.
 Stimmi. tos. por alcohol.
 Stipo. as. por tupir e con stribar.
 Stilus. i. graphium. por el punçon.
 Stipes. itis. por el tronco.
 Stirps. pis. por el arbol y generacion.
 Stitichos. interpretatur tricenturia.
 Styx. gis. aqua inferorum.
 Stropus. i. por el sonido de los buchtes.
 Strax. cis. por el estoraque.
 Stozax. acts. por aquello mesmo.
 Stoni. populi sunt euganeorum.
 Strategis. interpretatur dux foemina.
 Strepo. is. por hazer estruendo con los pies.
 Strideo. es. por rechinar con los dientes.
 Strigla. g. por el manojo.
 Strigilis. is. por la farten o estregadera.
 Stringo. is. xi. por apretar.
 Strimon. onos. fluuius est thracie.
 Strix. gis. por buira. o cierta ave nocturna.
 Struo. is. por edificar o ordenar.
 Strues. is. est lignorum congeries.
 Stupeo. pes. por pasmarse despanto.
 Stupidus. a. um. quod motu z sensu caret.
 Suadeo. es. por induzir con razones.
 Sub prepositio. por de baro.
 Suber. eris. por el alcornoque.
 Sbtus. por de baro sin medio.
 Subter. por aquello mesmo.
 Subscus. udis. por el tarugo o fouina.
 Subcollo. as. por traer en el cuello.
 Subula. g. por el alesna.
 Succumbo. is. por caer o ser vencido.
 Sucerda. suis stercus.
 Sudes. is. por vara para tirar.
 Succuus. i. populi germanie.

Suffimen. ins. por el salumerio.
 Supeller. tilis. por el albaja de casa.
 Superstes. ins. por el que vive sobre otro.
 Superpropositio. por sobre.
 Suppetit. arum. por ayuda de gente.
 Suppleo. es. por suplir.
 Supparus. i. por la vela ostienda.
 Supplex. icis. por cosa humilde.
 Sus. suis. por el puerco o puerca. .
 Sufurrus. i. por el zumbido.

Tibes. is. por la sangre corruptida.
 Tabi tabo. por aquello mesmo.
 Tabiaca. g. por vna ciudad de africa.
 Tachys. eos. interpretatur velox. citus.
 Taygeta. g. vna ex pleiadibus.
 Tenarus. i. por vn monte de lacedemonia.
 Taygetus. i. taygeta. orum. mons lacedemonie.
 Talas. interpretatur miser.
 Talpa. g. por el topo animal.
 Talus. i. por el carnicol.
 Talo. onis. por la pena del tanto por tanto.
 Tanaquil. por muger romana.
 Tango. is. tetigi. por tocar.
 Tantundem tantidem. por otro tanto.
 Tapes. etis. tapete o alquatifia.
 Tarrarix. nomen proprium viri.
 Tartarus. i. por el infierno.
 Tauinas. antis. vnus ex titanibus. .
 Tecmor. ois. interpretatur finis.
 Tegea. g. oppidum arcadie.
 Teges. etis. por cabaña o choça.
 Tegeticula. g. por pequeña cabaña.
 Tego. is. por cobrir.
 Telchin. nos. populus crete.
 Telegonus. i. filius vlyris.
 Telephus. i. hijo fue de hercules z auge.
 Telemachus. i. filius vlyris z penelope.
 Telemus. i. por vn propheta de los ciclopes.
 Telos. interpretatur finis.
 Telon. onos. interpretatur publicanus.
 Tellus. uris. por la diosa de la tierra.
 Temenim. i. por el vino.
 Temistocles. dur arbeniensium. .
 Temno. is. tempfi. por menos preciar.
 Temon. onis. por timon de aradro.
 Tempe. por vn valle de talyta.
 Tendo. is. tetendi. por estender o endereçar.
 Tenedos. por vna isla enfrente de troia.
 Temuis. e. por cosa sutil z delgada.
 Tenus prepositio. por hasta.
 Tepesco. is. por entibiarfe.
 Terapie. es. por aldea de lacedemonia.
 Terebo. ins. por gusano de la madera.
 Tereb. nos. interpretatur tener.
 Tereus. ei. por vn rey de thracia.
 Terreo. es. por espantar. .
 Tereus. etis. por cosa rolliza.
 Termes. etis. por el renueuo del arbol.
 Tergeo. es. tergo tergis. por alimpiar.
 Terni. g. a por cada tres.
 Tero. is. triui. por hollar o gastar.
 Testudo. inie. por el galapago.
 Tesqua. sunt loca deserta z inculta.
 Tethys. yos. por la diosa de lamar.

Tetra. interpretatur quattuor.
 Tetragrammaton. i. quattuor litterarum.
 Tetrarcha. g. por vno de los quatro principe.
 Tetricus. a. um. por cosa feuera z graue.
 Tetricus. gos. interpretatur cicada.
 Tero. is. terui. por terer.
 Thales. vnus ex septem sapientibus.
 Thamyris. por vn cantor de thracia.
 Tharps. bos. nomen proprium viri.
 Thamas. antis. vnus ex gigantibus.
 Thebais. idos. opus de thebis.
 Thebe. arum. por vna ciudad de boecia.
 Thebe. es. por vna ciudad de egypto.
 Theca. g. interpretatur capsula.
 Themis. idos. dea vaticiniorum.
 Thebar. atos. interpretatur vola manus.
 Theodoros. i. nombre proprio de varon.
 Theodoricus. i. por vn rey de delos godos.
 Theodosius. ij. por vn emperador de roma.
 Theognis. idos. por vn poeta celebre.
 Theon. onos. nomen celebre multorum.
 Thertheros. interpretatur fera.
 Thera. g. insula callimachi patria.
 Therinus. a. um. por cosa de estio.
 Therme. arum. por los vaños.
 Therites. g. por vn griego muy couarde.
 Thes thetos. interpretatur feruas.
 Thescus. i. por vn rey de atenas.
 Thesis. interpretatur positio.
 Theslytis. nomen proprium foemine.
 Thetis. idis. por la madre de achiles.
 Thygater. eos. interpretatur filia.
 Tymus. i. por el tomillo mata.
 Typhis. is. por gouernador de la naue de argo.
 Typhon. onis. por vna especie de cometa.
 Thoas. atos. rex lemmi insule.
 Thoir. eos. por. por la tomiza.
 Thops. pos. interpretatur adulator.
 Thozar. acts. por las coraças. o jubon fuerte.
 Thos thoos. interpretatur lupus canarius.
 Thrace. es. por vna region de europa.
 Thraz. acts. por vn varon de alli.
 Thraissa. g. por muger de alli.
 Thraibulus. i. lacon fuit.
 Thuz. eos. interpretatur capillus.
 Thule. es. por vna isla septentrional.
 Thus thuris. por el encienço.
 Tiaras. g. mitra regum.
 Tibia. g. por la flauta.
 Tibicen. ins. por el que la tañe.
 Tibur thuris. por vna ciudad de italia.
 Tiburs thurtis. por cosa de aquella ciudad.
 Ticinus. i. por vn rio de lombardia.
 Tydeus. ei. fuit pater Diomedis.
 Tydides. por hijo o nieto de tydeo.
 Tilia. g. por la teja arbol.
 Time. es. interpretatur bonor.
 Timis. entos. interpretatur honoratus.
 Timon. onos. vir arbeniensis.
 Timucus. i. por vn philosopho pythagoreo.
 Tympanistes. g. por el que tañe adufe o atabal.
 Tympanistria. g. por la que los tañe.
 Tingo. is. tinxit. por mojar.
 Tipha. g. por el centeno.
 Tiphoeus. ei. por vno de los gigantes.

Tiphon. vnus ex gigantibus.
 Tyantinus. a. um. por cosa de color violado.
 Tyus. in tos. oppidum est peloponnesi.
 Tyus. por vna ciudad de phoenicia.
 Titan titanis. sol. aut vnus ex titanibus.
 Tillo. as. por hazer cosquillas.
 Tullatus. us. por las mesmas cosquillas.
 Tityus. i. nombre proprio de vn pastor.
 Tmolus. i. mons lidi.
 Tlepolemus. i. por vn hijo de hercules z astiocha.
 Tofus. i. por la toua o piedra arenisca.
 Toga. e. por la vestidura de los romanos.
 Tolmas. antos. viri nomen celebre.
 Tollo. is. sustulsi. por alçar.
 Tomos. interpretatur incisio. .
 Tondeo. es. ton. por tresquillar.
 Tono. as. tonui. por tronar.
 Tonitruum. i. por el trueno.
 Tonitru indeclinabile. por lo mesmo.
 Topica. o. um. libros son de logica.
 Torcular. aris. por el torno de husillo.
 Torcuma. atis. por el vaso hecho a torno.
 Torque. es. por atormentar o torcer.
 Torquis. is. por el collar de oro.
 Torris. is. por el tison. .
 Tor indeclinabile pluraliter. por tantos. .
 Torotes. e. interpretatur sagittarius.
 Torotis. idos. sagittaria.
 Thrace. es. eadem est thracia.
 Thracin. inis. por vna ciudad de boecia.
 Thranys. yos. interpretatur sedes.
 Thrasias. ventus ex thracia spirans.
 Thrasion. onos. nomen proprium virozum.
 Thrasacos. vir ex thracia.
 Thrado. is. tradidi. por traspassar.
 Thraduco. is. por traspassar o acusar. .
 Thragoedia. as. carmen est tragicum.
 Thragula. e. por el pasadoz.
 Thraho. is. ri. por arastrar.
 Thrames. atis. por la fenda o camino.
 Thrans prepositio. por allende.
 Thrapesus. untos. ciuitas est thracie.
 Thrasena. e. por ventana o finestra.
 Threbia. e. vn rio de lombardia.
 Threbul. e. vallis in italia. .
 Thremo. is. por temblar temiendo.
 Thressis. por tres asses moneda.
 Threut. i. pueblo son de francia.
 Thrias. odos. interpretatur trinitas.
 Thribulum. i. por el trillo para trillar.
 Thribulus. i. por el abojo.
 Thribus. us. por el tribu linaje.
 Thribrachys. eos. interpretatur tribreuis.
 Thrica. e. por cazcarrta o embetradura.
 Thrich. arum. por los cabellos.
 Thriceni. e. por cada vna treinta. .
 Thricies aduerbium. por treinta vezes.
 Thriceps. atis. por cosa de tres cabeças.
 Thricor. por. ois. por cosa de tres cuerpos.
 Thricuspis. idis. por cosa de tres puntas.
 Thrieteris. idis. por espacio de tres años.
 Thriens. tis. por la tercera parte de doze.
 Thrige. arum. por carro de tres cauallos.
 Thrigessis. por treinta asses moneda.
 Thrygon. onos. por figura de tres rincones.

Trygonus. a. um. por lo mesmo.
 Trygon. onis. por pelota dura.
 Trygon. onis. por vn cierto pescado.
 Tryochala. e. por ciudad de sicilia.
 Tripes. edis. por cosa de tres pies.
 Tryphon. onos. nomen viri celebre.
 Tripudium. ij. por corro o danza.
 Tripodos. odis. por atafor mesa de tres pies.
 Triptoton. por cosa de tres casos.
 Triton. onis. por vn dios de la mar.
 Triqueta. e. por sicilia isla.
 Triquetrus. a. um. por cosa de tres rincones.
 Triuicus. por vn lugar cerca de roma.
 Troas. adis. por vna region de troia.
 Trozen. enis. oppidum attice.
 Trostrosos. vir troianus z rex.
 Trucido. as. por matar despedaçando.
 Trudo. is. por empurar.
 Trutina. e. por el peso o valança grande.
 Trux truxis. por cosa terrible.
 Tuba. e. por la trompeta.
 Tubicen. inis. por el que la tañe.
 Tubicina. e. por la que la tañe.
 Tubercris. por la turba de la tierra.
 Tunders. tis. por cosa de aquella ciudad.
 Tuceor. eris. por mirar o defender.
 Tugurtium. ij. por cabaña o choça.
 Tumulus. i. por el cerro o sepultura.
 Tumulus. i. por el cerro o sepultura.
 Tumultus. us. por el alboroto.
 Tundo. is. por tundir o herir.
 Tunica. e. por vestidura interior.
 Tuor. eris. por mirar.
 Turbo. inis. por torbellino.
 Turgeo. es. por hincharse.
 Turrus. a. um. por cosa torreada.
 Turtur. por la tortola o auç.

Uacia. por el cancajoso.
 Uacienus. i. por aquello mesmo.
 Uacillo. as. por bambancar.
 Uado. is. por ir camino.
 Uacinium. ij. por violeta negra.
 Uadum. i. por el vado del rio.
 Uafer. a. um. por cosa astuta.
 Uagio. is. por liozar el nifio.
 Ualde aduerbium. por muy mucho.
 Uales. entos. nomen proprium viri.
 Ualuç arum. por las puertas.
 Uanus. i. por la zaranda o harnero.
 Uappidus. a. um. por cosa de suanecida.
 Uarus. a. um. por cosa fuerte.
 Uarir. icis. por el fiudo de las venas.
 Uas. vadis. por el fiador de la persona.
 Uas vasis. por el vaso.
 Uates. is. por el adeuino por instinto.
 Uaticanus. i. por vn monte de roma.
 Uber. por cosa fertil o la fertilidad o teta.
 Ucalegon. onos. vir fuit troianus.
 Udis. interpretatur nullus.
 Uectis. is. por la barra de hierro.
 Uectigal. lis. por la renta in portatis.
 Uectis. insula est oceanii britannici.
 Uehementer aduerbium. por muy mucho.
 Ueho. is. por lleuar a cuestras o encima.

Uello vellis vulsi. por arrancar z peçilgar.
 Uellus. eris. por el vellocino.
 Velut veluti conuõctiones. por assi como.
 Venafrum. i. por vn lugar de campania.
 Veneticus. a. um. por hechizero con yeruas.
 Veneo. is. iul. por ser vendido.
 Venetus. a. um. por cosa parda o de venecia.
 Venilia. e. por la nympa madre de turno.
 Venus. eris. por la diosa de los amores.
 Venustum. ij. vna ciudad entre apulia z lucania.
 Ver veris. por el verano.
 Veratrum. i. por el vedegambre.
 Verbena. por la grama propria.
 Vercingetorix. gis. por vn principe frances.
 Verber. eris. por açote o vara.
 Vereor. eris. por temer con verguença.
 Verua. e. por el fieruo que nace en casa.
 Verus. a. um. por cosa verdadera.
 Verona. e. por vna ciudad de italia.
 Vepres. ium. por las spinas.
 Verres. is. por el puerco barraco.
 Verro. is. por barrer o raer. .
 Versifico. aris. por hazer versos. .
 Versus prepositio por hazia. .
 Veruer. ecis. por carnero.
 Veru indeclinabile. por el asador.
 Vertagus. i. por el podenco can.
 Vertigo inis. por el remolino o de suanecimiento.
 Veruo. por boluer alguna cosa.
 Veseuus. por vn monte de campania.
 Vesuitus. ij. por aquel mesmo monte.
 Vesulus. i. por vn monte de italia.
 Vesper. eris. por la tarde o estrella.
 Vestras. atis. por lo de vuestra tierra o vando.
 VERNUS. por la idropefia.
 Veto. as. aui. por vedar.
 Vetus. eris. por cosa vieja. .
 Vicens. entis. por rio de italia. .
 Viber. icis. por sefial de golpe. roncha o herida. .
 Viburnum. i. por vna especie de yimbrie.
 Vices. aduerbium. por veinte vezes.
 Vicens. e. a. por cada veinte.
 Vicem a vice. por la vez o la fortuna.
 Vicus. i. por el aldea.
 Vidua. e. por la biuda.
 Victus. a. um. por cosa marchita.
 Vigesis. is. por veinte asses moneda.
 Vigil. is. por velador o veladora.
 Vinacium. por granillo de la vna.
 Vinalia. o. um. por las fiestas del vino.
 Vincio. is. por atar.
 Virus. i. por hedor o ponçonia.
 Viriatus. i. por vn varon de españa. .
 Vis. vim. o vis. a vi. por la fuerça.
 Viscum. i. por liga para tomar pararos.
 Viscus. eris. por la carne o entrañas.

Viso. is. por ir a ver.
 Viticula. e. por la vid pequena.
 Viticos. eris. por vengarfe.
 Vitcus. eris. por la llaga con podre.
 Vitigo. inis. por la humedad de la tierra.
 Vitres. is. por vn capitán griego.
 Vitro. onis. por vengador.
 Vitrix. icis. por vengadora.
 Ultra prepositio. por allende.
 Vnedo. onis. por el madroño.
 Vnguen. inis. por la grossura.
 Vnio. onis. por la perla.
 Volucris. is. por el auç.
 Volucer. cris. cre. por cosa ligera.
 Voluo. is. por boluer endereador.
 Volubilis. e. por lo que assi se buelue.
 Volustus. ij. nomen proprium viri.
 Voluor. ocis. por el gusano rebolton.
 Voluor. cis. por vn varon de africa.
 Vomis. is. vel eris. por la reja.
 Vomio. is. vomui. por vomitar.
 Voueo. es. por hazer voto.
 Vpupa. e. por la abuñlla auç.
 Vrbs vrbis. por la ciudad de edificios.
 Vro vrus. por quemar.
 Vtica. e. por la hortiga yerua.
 Urgeo vigez. por constreñir.
 Usq; prepositio. por hasta.
 Utica. e. por vn lugar de apulia.
 Uthar. atos. interpretatur vber.
 Uter. a. um. por qual de dos.
 Uter vteris. por el odre del vino.
 Utica. e. por vna ciudad de africa.
 Uxor. onis. por la muger.
 Vulcanalia. o. um. fiestas eran de vulcano.
 Vvlnus. eris. por herida con sangre.
 Vulpes. is. por la raposa.
 Vultur vulturis. por el buçitre.

Vnios. interpretatur hospes.
 X Fenium. ij. por el presente del buesped.
 Xeros. interpretatur siccus.
 Xerampeltnus. a. um. por cosa verde.
 Xerolophos. por follario de muertos.
 Xylon. i. interpretatur lignum.

Z Acynthos. insula in mari ionio.
 Z Zenzenos. interpretatur iupiter.
 Zephyrus. i. por el viento occidental.
 Zelotpus. i. por el celoso.
 Zeugma. atis. por figura de grammatica.
 Zeus. dios. interpretatur iupiter.
 Zera. por la vltima letra del a. b. c.
 Zoma. atos. interpretatur cingulum.

Finis.

Helij Antonij Hebrissen. gramaticij viri disertissimi comētaria introductionū suarū in gramaticā latinā explicita: z nūc demū per eūdem recognita: nisi quatenus aliqua oculos illi vel ei qui cū impri-
 meretur ipsius partes gessit potuerit effugere. Multa vero ex superioribus editionibus deprauata emen-
 dauit: z ad exemplare priorū redēgit. nonnullaq; in capite de syllabis addidit. Adiecit præterea repe-
 titio de accētū cū supplemento multorum vocabulorum que non erāt in lexico vel dictionario aliarū im-
 pressionū. Cum quibusdā regulis de litterarū prolatione in qua greci z latini errant. Addidit præterea
 de litteris hebraicis: accentuq; hebraicarum dictionū opuscula duo. Impensis vero Michaelis de
 Eguita. impressa Compluri: atq; absoluta idibus Augusti. Anno a natali Christiano Millefimo quin-
 gesimo. xxv. ex privilegio principum zc.

